உ

பரமபதி துணை.

தேவரிஷி முனி சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக

ஞானசாஸ்திர திரட்டு

மூன்றும்பாகப் புஸ்தகம்.

M.A.

இஃது

மதுரை வித்வான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக் கோனார்

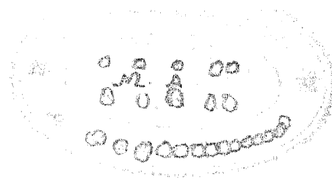
அவர்களாற் மது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1929 [ரூபாய் 2

உ

கடவுள் துணை.

மூன்றாவது பாகம்

போக முனி சாஸ்திரத் திரட்டு

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் ததிபர்களுக்கும், புஸ்தக வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

இந்த "போக முனி சாஸ்திரத் திரட்டு" என்னும் புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடிவிற் கண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு மகான்களிடத்திலும் மூல ஏட்டுப் பிரதிகளைச் சகல அதிகாரத்துடன் பெற்று, என் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஓலையேட்டுச் சாஸ்திரங்களையுஞ் சேர்த்து, இந்நூலுக்குப் போதுமான திரவியத்தைச் செலவுசெய்து என்னால் (கெவர்ன்மெண்ட் சட்டப்படி) ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இப்படிக்கு,

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம், மதுரை.

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

உலகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தியாக்கப்பட்டபலவுயி ர்களிலும், சுவேதஜம்-அண்டஜம்-உற்பீசம்-சராயுஜமாகிய நால்வகை யோனி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம் ஜீவரா சிகளிற் சிரேஷ்டமானது இம்மானிடப்பிறவியேயாம்; இதில்ஜெனி க்கும்சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-எவ்வனர் விருத்தர்களாகிய ஆண்பெ ண்ணினங்களுக்குரிய சகலசுகதுக்கங்களையும், தர்மார்த்த காமமோக மர்மங்களையும், இகபர சாதனங்கட்குரிய இயல்பினையும், எண்ணி லாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட காமியார்த்த இன்ப ரச ங்களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பலவாயினும், அவற்றினை இனி விளங்கக் கூறுவன: அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த வடிவாயுஞ் சின்மய சொரூப நிலையைப்பெற்ற தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்க திருவாய் மலர்ந்தருளிய யோக ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

இவ்வித சாஸ்திரங்களை வெளியிடாது நமது முன்னோர்க தொன்றுதொட்டு ஓலையேடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலைமாலை பூசை யில் வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குந் தெரிந் விஷயமே. அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது நண்ப இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஓலை ஏடு-ப்பிரதிகள் பலவாம். அவற்றுட்சிலவற்றையும், கனம் ந. ராம கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும் கைவசமா யிருந்த ஓலைச்சுவடிகளையும் ஒருங்கே திரட்டிப் பார்க்கையில், பதி னெண் சித்தர்கள் பாடல்களிற் சில இருக்கும் சில இல்லாதிருக் கவே அதையுஞ் சேர்த்து அச்சிடக்கருதி "சொல்லும் பொருளுந் சுவையுங் கனியும், எல்லும் ஒளியும் இருப்பது போல, என்பாற் பிரியாதெழில் நட்பதனை, அன்பாற் கொண்ட அருமை நண்பர்" இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரிடம் வெளியிட, அவரு மதற்கிணங்கி பல தேயங்களிற்சென்று சில ஏடுகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந் தனர். அச்சமயம் தெய்வ கடாக்ஷத்தால் திருப்பழனியின்கண் வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகா கைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் தமது ஆச்சிரமத்

ற் கையாண்டுவந்த பலசாஸ்திரங்களடங்கிய ஏட்டுச் சுவடிகளை ரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து, அச்சிடும்படி உதவி புரிந்தனர் ள்.

எல்லாச் சுவடிகளையும் காயிதத்தில் எடுத்தெழுதிப் பார்க்கையில் அதிற் சில சாஸ்திரங்களில் ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொரு செய்யுட்களில் இரண்டு வரியும் மூன்று வரியுமாக இருந்ததுடன், சிலபாக்களில் எதுகை மோனைகளேதுமில்லாதிருந்தன அவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டி, இப்புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரங்களின் முடிவிற் கண்டிருக்கிற நமது ஆத்ம நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் ஒரு பிரதிக்கு நாலு ஓலையேட்டுப் பிரதிகளைப் பெற்று அவற்றுள் வரைந்துள்ள லிகிதப்பிரகாரம் அனேக மகான்களின் உதவியைக்கொண்டு என் சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சீர்திருத்தஞ் செய்ததுமன்றி, இதற்கு தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு" எனத் திருநாமஞ் சூட்டிப் பன்னிரண்டு பாகங்களாக அச்சிட்டிருக்கின்றனன்.

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாந் திரட்டி ஒன்றுசேர்த்து அச்சிடுவதற்காகப் பொருட்செலவும், தேகப்பிரயாசையும் எடுத்துக் கொண்டு சதா துணைக்கருவியாயிருந்த மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தக வியாபாரியும், ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ் சொந்தக்காரருமாகிய நமது நேயர் இ. ராம. குருசாமிக் கோனாரவர்களது நன்றியும், தாலபத்திர சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய நண்பர்களது நன்றியும் யான் என்றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

இவ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கிற இவ்வரிய பெரிய சாஸ்திரங்கள் ஒரு புஸ்தகத்திலிருப்பது மற்றொரு புஸ்தகத்திலில்லாதிருப்பதால், பன்னிரண்டு வால்யத்தையும் பார்ப்பதவசியம். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கிக் கையாண்டு வருவீர்களென நம்புகின்றனன்.

இங்ஙனம்,
த. குப்புசாமி நாயுடு,
மதுரை.

உ

கணபதி துணை.

மூன்றாவது புஸ்தகம்.

தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டின்

அட்டவணை.

குருவே துணை.

தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டின்

நான்காம் பாகத்தில் சொல்லியிருக்கிற

முக்கிய விஷயங்கள்.

...யா! இதற்கடுத்த நான்காம்பாகத்தில் மச்சமுனி. வேதமுனி, ...சமுனி, ரூகிமுனி. வசிஷ்டமாமுனி, பாம்பாட்டிச்சித்தர், ...ச்சித்தர், காகப்பிரமரிஷி, சுர்மானந்தர், சூரியானந்தர், கண்ணு..., அசுவினிதேவர், பராசர், தேரையர் முதலிய மேலான தேவ...ரால் சொல்லப்பெற்ற அருமையான இருபத்தைந்து சாஸ்...ள் அடங்கியுள்ள விஷயங்களை இதனடியிற் காணலாம்.

அவையாவன:

முதலாவது மச்சமுனிவர் ஆலஞானம் பத்தில், இடகலை பிங்...சுழிமுனைக்குரிய வாசியோகசாதன கேசரி மார்க்க முதலிய ...ங்களையும்,

2-வது மச்சமுனிவர் சூட்சமஞானம் பத்தில், கற்பமுறையுஞ் ...ாகி அனுஷ்டிக்க வேண்டிய குளிகைகளும், ஞானசோதி...யும். சமாதி தசதீட்சை முதலிய விபரங்களையும்,

3-வது மச்சமுனிவர் காரணஞானம் பத்தில், நான்குவேத பிர...முடிவையும், ரவிமதி சுடர் கேசரி தெரிசனமும், அஷ்டாங்க ...சித்தியின் விபரங்களையும்,

4-வது மச்சமுனிவர் தீட்சைஞானம் ஐம்பத்தைந்தில், பஞ்ச...தவதையும், பானுபிறை அக்கினியென்ற நாடியும், பத்துவாயு ...சுருதற்கரிய நந்திதெரிசன விபரங்களையும்,

5-வது மச்சமுனிவர் ஞானதண்டகம் தொண்ணூற்றேழில் ...டமாசித்தி கருக்குரு கற்பம் வாதம் மை மெழுகு மூலிகை ...ரேசக பூரக கும்பக மூலாட்சர யோக ஞான சாதன விபரங்...யும்,

6-வது மச்சமுனிவர் ஞானதீட்சாவிதி நூறில், கந்திதெ மும்,குண்டலிசத்தியும், ஆதியந்தம் பூரணசோதியும், அறுகோ இயல்பும், வாதமுறை கருமானம் வாசியின் தீட்சை விபரங்களை

7-வது வேதமுனிவர் ஞானசூஸ்திரம் இருபத்திநான்கில், கமுடி பரவெளி ரசகுளிகை சூடாமணிமாத்திரை விபரங்களை

8-வது துர்வாசமகாரிஷி ஞானசூஸ்திரம் எழுபத்தேழில், லை குரு சவுக்காரம் மயிற்பாலம் நெருப்பாறு செயநீரும், சுன் முடன் சிலவேதை விபரங்களையும்,

9-வது பூகிமுனி தத்துவஞானம் நூற்றைந்தில், யோக ஞ சாதனங்களுக்குரிய மூலாட்சரங்களும், மூலாதாரத்தின் முடி பஞ்ச பூதங்களுக்குரிய அஞ்சு தேவதைகளும், இடகலை பிங் சுழிமுனை சோதிசொருபமும், ஜனங்க ளுற்பத்தியும், தத்து தொண்ணூற்றாறும், சரீர மர்ம முதலிய விபரங்களையும்,

10-வது வசிஷ்டர் ஞானோதயம் பதினாறில், அறுகோண சுர மூலாட்சரங்களையும், ஆதியாஞ் சோதி தெரிசன யோக சாத முதலிய விபரங்களையும்,

11-வது வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் இருநூற்றியாறி செயநீர் சுண்ணம் செந்தூரம் மெழுகு தாம்பூர வங்கதங்க பற் களையும், கிஷாயம் லேகியம் சூரணம் முதலிய அவிழ்தங்களை செய்பாகம் கைபாகமாய்ச் செய்து பலவித நோய்களைப் பறக் செய்யும் பலவித விபரங்களையும்,

12-வது பாம்பாட்டிச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் பதினாறி யோக சாதன மர்மங்களின் வல்லப விபரங்களையும்,

13-வது பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல் மூன்னூறில், பிரபஞ்ச பொய்யென்றும், பிர்மமொன்றே மெய்யென்றும் அப்பிர்மத்தை சாரும் விபரங்களையும்,

14-வது ஞானச்சித்தர் மெய்ஞ்ஞானம் பன்னிரண்டில், யோ ஞான சாதனங்களுக்குரிய விபரங்களையும்,

15-வது ஞானச்சித்தர் பாடல் முப்பத்தைந்தில், சிவயோக பிர்மநிலை விபரங்களையும்,

16-வது சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் முப்பத்திரண்டில், சுண்ணம் குரு குளிகை வேதை கற்பம் செய்முறை முதலிய ங்களையும், யோகசாதனத்துக்குரிய விபரங்களையும்,

17-வது கூர்மானந்தர் மவுனஞானம் ஐந்தில், மூன்றெழுத்தும் எழுத்தும், வாலை சித்தி முதலிய விபரங்களையும்,

18-வது கூர்மானந்தர் ஞானசூஸ்திரம் ஐம்பதில், வாதவைத் , காய கற்ப முறைகளையும். யோக சாதன மூலமந்திர விபரங் யும்,

19-வது சூரியானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் பதிமூன்றில், பூரீர். குரு அண்டபிண்டம் உப்பு காயசித்தி மூலசுத்தி மூலமந்திர லிய விபரங்களையும்,

20-வது சூரியானந்தர் கற்பஞானசூஸ்திரம் இருபத்தைந்தில், த்தி யோகசாதனம் கெவுனகுளிகைமுதலிய விபரங்களையும்,

21-வது கண்ஞானந்தர் சிவராஜயோகம் பதினைந்தில், யோக த்துக்குரிய மூலாட்சரங்களையும், ஞானசித்தி விபரங்களையும்

22-வது அசுவினி தேவர் சிவயோக கற்பம் பதினாறில், வாசி யோக சாதனங்களுக்கு வேண்டிய விபரங்களையும்,

23-வது பாராசரிஷி ஞானோபதேசம் இருபத்திரண்டில், பூரண வைக்கானும் ஞானசாதன விபரங்களையும்,

24-வது தேரையர் நவலோக பற்பம் பதினாறில், இரும்பு பித் ம் வெள்வங்கம் திராவுருக்குச் செம்புடன் நாகம் வெள்ளி வெண்கலம் தங்கம் முதலிய நவலோகங்களையும், நன்றாய்ச் முறையுடன் பற்பஞ்செய்யும் விபரங்களையும்,

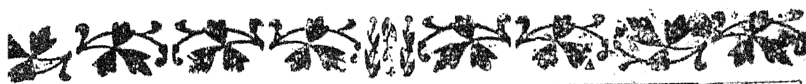
25-வது தேரையர் சிவபூஜாவிதி எழுபத்தைந்தில், சிதம்பரச் ம், அஷ்டகர்மம், தேவிபூஜாவிதிக் கிரமங்களையும், சித்தியிற் யோகசித்தி காயசித்தி அஷ்டமாசித்தி முதலிய அநேக விபரங்களையும் சொல்லப்பெற்றிருக்கின்றது.

முன்னர் சொன்ன மூன்று பாகங்களிலும் ஒரு
துள்ளதை, நன்றாய்த் தெரியவேண்டுமானால் நான்கா
வாங்கி வாசிக்க நன்குவிளங்கும். தனசிரேஷ்டரின், அ
ஷயத் தன்மையை இதனாலறியலாம். ஆகையால் யா
காம் வாலியத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்படி கோருகி

அன்னியில் இதனைச் சேர்ந்த யோக ஞான சாஸ்
பத்துபாகம் வரை அச்சிட்டு புஸ்தகமாகத் தயாரி
வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதி
மாகவும் நேரிலும் புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒ
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இப்படிக்கு,
இ. ஈமு. குருசாமிக்கோன்.
புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம், மது

உ

சிவமயம்.

முதலாவது

கடைப்பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சைதன்யம் 7.

வெளிகடந்த வெளியொளியே சுழினைகாப்பு
வேதாந்த வியாத்தி னறிவேகாப்பு
தளிர்தனலுங் காலுமொன்றாய் மூன்றுமங்கலில்
தம்பனத்தில் மோகனத்தாய் பதமேகாப்பு
அளிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ்சேர்ந்த
அதிசயமே பூரணத்தி னறிவேகாப்பு
களிவுறுதி சைதன்ய ஞானங்கூறக்
கணபதியே முத்தியருள் காப்பதாமே.

தானென்ற உடம்போடு கரைசாரம்
தனித்துநின்ற திரிப்பொடியாம் மண்டலமூன்றாய்
வானென்ற பூதமஞ்சாய் ஆதாரமாறாய்
மருவியவா பஞ்சீகிருதமாகி
வேனென்ற தத்துவமாய் மனகரணமாய்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் மனமுமாகிக்
கோனென்ற ஆட்சத்தில் நின்றதப்பா
கொள்கையதி லோர்ஞானங் கூறக்கேளே. (1)

கூறுகிறேன் தத்துவத்தைக் கேட்டுத் தள்ளிக்
கொண்டுநின்ற ஆறுதலைக் குறியுந் தள்ளிக்
கூறுகிறேன் மாயையெல்லாம் குறியோடே தள்ளிக்
கூறுகின்ற வாசனையைக் குமட்டிநீக்கிக்
கூறுகிறேன் மனதோடே புருவமையத்துதி
கொடுமனமாசை அசையாமற் கெட்டிபண்ணிக்
கூறுகிறேன் அகாரமுத லுகாரந்தாக்கிக்
குவிந்துநின்ற மவுனத்தை அறிவிற்

தாக்கையிலே புருவமையங் கண்டறிந்தும்
சாதகத்தைச் செய்வது தாக்குவாக்கு
நோக்கையிலே பளிச்சென்று காசுங்காணும்
அன்னமுந்தேர் நாகம்போல் அசைந்துசேரு
பார்க்கையிலே ஒன்றுமில்லை சடமுமில்லை
பாரொன்ற மலமுமில்லை அறிவுமில்லை
காக்கையிலே அகண்டமுன்னே கொண்டுகொண்டு
காட்டாவொன்றுமில்லை சதுராமே.

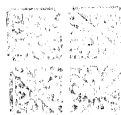
பாரித்த அகண்டத்தைக் காதியத்தால்
பாவியதிற் கட்டென்று மாறவேகொடு
நேரித்துப் படியம்மேலே சேர்க்கவேதே
நிமிஷத்தில் தெருமிக்குங் குகையொன்றாக
சாரித்துச் சமனாச அருமைகொளபொருளாந்
சாதகமாய்ச் சொன்னதெல்லாம் பொய்யாமே
கூசித்தக் குருவருளாற் குகையிற்சென்று
குவியாட்டற் குருவைக்குங் குளிகைசெய்வீர்

செய்யப்பா குளிகையுற்றுக் காயத்திற்கொக்கும்
செகசால மட்டாக்கித் தேரதும்
வையப்பா மனமகற்ற அகண்டந்தன்னை
மற்றொன்றில் வையாதே மாய்கையாகும்
மெய்யப்பா முக்காலந் தோன்றுமப்பா
வேறொன்று மென்றுநீ மனமுறைக்குறுதி
பொய்யாமென் றேதுவுமே சிக்கக்கித்தி
புகழ்பெரி யோர்கள் போக்கிதாமே.

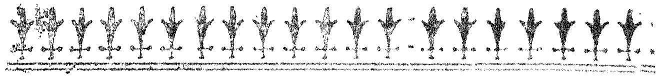
யோக்கோடே தேகமென்னுக் கிரியைக்கள்
புகழாக விக்நிலைப் பாடம்பண்ணி
வாக்கோடே கதாக்கள் காதக்கேட்டால்
மயக்கதே யிழ்முறைமை வகையாய்ச்சொல்லு
தாக்கோடே ஆறுபத்துத் தியாமீது
தானவனுஞ் சக்திதா னந்தகுருமூலம்
தூக்கோடே பணித்தமக்கள் வாசமைப்போற்றிச்
சேர்த்தியமாய்ப் பிதாவேயனைச் சொல்லேன்பா

சொல்லுகிறேன் மூலகுரு நாலாம்போன்
சொற்றவருக் கொங்கணற்குப் பிள்ளையானேன்
சொல்லுகிறேன் உளையமைந்து அணைத்துக்கொள்வார்
குருமூலகி றுபத்து நாலுபதியோரும்
சொல்லுகிறே னிறைநிந்த மட்டுஞ்சொன்னேன்
அடியான நாதாக்கள் அருளும்பெற்றேன்
சொல்லுகிறேன் மூலகுரு போகர்பாதம்போற்றிச்
சத்தசை தன்னிடமென்றும் வேதாந்தமூர்த்தே. (7)

கடைப்பிள்ளை ஞானசைதன்யம் 7
முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம் ஆ. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி. இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை.

இரண்டாவது

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சமாதி தீட்சை

ஆதிசிவ மூலகணபதியைப் போற்றி
அருள்பெருகுஞ் சமாதியுட தீட்சைசொல்ல
நீதியுள்ள நந்தீசர் மூலகையன்
நிலைபெற்ற காலாங்கி போகமூர்த்தி
சோதியெனும் பூரணத்தை கொண்டிருக்க
துலையான கொங்கணவர் பாதங்காப்பு
ஓதியதோர் மந்திரமே சமாதிதீட்சைக்
குண்டையுள்ள கணபதிதான் சரணந்தானே.

தானான தீட்சையடா சமாதிதீட்சை
தன்னையறிந்த மந்திரமாம் மூலபீடம்
கோனான பீடமதை யார்தான்காண்பார்
குறித்தபடி சொல்லுகிறேன் குறியைக்கேளு
தேனான மூலமடா அக்கினியுமாச்சு
திருவான முக்கோண மாலின்வீடு
வானான அண்டமடா புருவமத்தி
வளமான மதியினுட மனந்தான்பாரே.

பாரப்பா மூன்றினுட பீசஞ்சொன்னேன்
பதிவாக அவர்களுட மூலங்கேளு
சேரப்பா அடிமூல மக்கினியின் பீசம்
நிலையான பீசமடா ஓம் அம் உம்மென்றோது
காரப்பா நடுவான கதிரினுட பீசம்
கருணைவளர் ஐங்கிலியும் சவ்வென்றோது
மேரப்பா முடிவான மதியின்பீசம்
விளங்கிநின்ற நமசிவய மென்றுகாணே.

காணவே மண்டலங்கள் மூன்றில்நின்ற
கருணைவளர் தேவதைகள் பேசஞ்சொன்னேன்
பூணவே மனங்குவிந்து செவிக்கமைந்தா
புத்தியுடன் வகைவிபரம் புகலக்கேளு
தோணவே உதயாதி தன்னில்நீயும்
சுத்தமுள்ள மனக்கண்ணால் மூலம்பார்த்து
ஊணவே ஓம்அம்உம் மென்றேதான்
உத்தமனே நூத்தெட்டு உருவேசெய்யே. (4)

உருவறிந்து ஓதயிலே மூலத்தீய்தான்
ஓமெனவே தான்சொலித்து வேர்வைமீறும்
கருவறிந்து தானெழுந்து நித்தியகர்மம்
கட்டளையைத் தான்முடித்து தன்னைநோக்கித்
திருவிருந்த சத்தியடா மூக்கோணத்திற்
சென்றிருந்த மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்துக்
குருவிருந்த பதிநோக்கித் தியானம்பண்ணிக்
குணமாக அய்யுங்கிலியுஞ் சவ்வென்றோதே (5)

ஓதுவது நூத்தெட்டு உருவேசெய்தால்
உத்தமனே பரிதிமதி யொன்றாய்க்கூடி
மாதுவளர் பூரணமாம் அண்டத்தேகி
மகத்தான சுழினையிலே தீபங்காணும்
கோதுபழு தில்லாதத் தீபங்கண்டாற்
கூர்மையுள்ள கண்கள்ரெண்டுஞ் சிவப்புமாகும்
ஆதாவாய் அந்தயிலே யறிந்தேகொண்டு
அப்பனே மதிவீட்டை அடுத்துக்காரே. (6)

அடுத்துமனை மாருதியினால் புருவத்தேகி
அப்பனே பிருகுடரின் அந்தத்தாலே
தொடுத்துமிகச் சிவயநம வென்றாதாலுஞ்
சுத்தமுடன் நூத்தெட்டு உருவேசெய்து
நடுத்தரமாய் நின்றுகொடி விண்ணைநோக்கி
நாட்டமுடன் சந்திரனே பிரகாசிக்கும்
இடத்துடைய சந்திரனே பிரகாசித்தாற்
தேகமதிற் குளிர்ச்சியுமே செம்மையாமே. (7)

ஆமப்பா கயிலாச வர்க்கத்தோர்கள்
அப்பனே புருவமதின் மத்தியிற் சென்றார்
தாமப்பா சொன்னதொரு மொழிகேட்டு
சங்கையுடன் கவிமனதை யெல்லாம் சொன்னார்
இமப்பா பிருமருக்கும் முனிவர்தமக்கும்
உறுதியுள்ள ஆட்சாடா மூலாதாரம்
காமப்பால் சாகையப்பால் கொண்டுநின்ற
கருவான மூலத்தைக் கருதுவாயே.

காரப்பா மூலமது கண்டபின்பு தியானம்
கருவான மூக்கிலையைக் கண்டிட தியானம்
ஓரப்பா புருவமது சதாசிவந் திருத்தியானம்
உண்மையுடன் மெய்ஞ்ஞானந் தியானத்தாலே
தேரப்பா மனத்தோடே வைத்தேதான்
சிவசிவா சொல்லுமந்திரம் தியானமப்பா
நேரப்பா நினைத்தேதான் தியானம் செய்ய
நிலையில் நியமமொடு இருந்தார்களே.

காணவே மூலத்தான் முத்திபெற்றார்
கருணையுள்ள சிவமூலர் சித்தரென்பார்
தோணவே மூலத்தால் சித்தருண்டாம்
துலங்குகின்ற அதுமூலம் ஆதாரமப்பா
பூணவே அதுமூலம் கண்டொளியாய்நிற்கும்
புருவமதின் மத்தியிலே விண்ணொளியாய்நிற்கும்
பேணவே விண்ணொளியை விண்ணில்சேர்க்க
பெருகின்ற நிலையே சமாதானமாமே.

பாரப்பா சமாதியுடை பருவங்கேளு
பதிவான மூலமது தியானத்தாலே
நேரப்பா நடுமனைதான் வாய்வுமாக்க
நேர்த்தரெண்டும் ஒன்றொன்றாய்க் காயமாக்க
சாரப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றாய்ப்பண்ணித்
தானவனாய் நின்றதினால் சமாதியாக்க
ஆரப்பா அறிவார்கள் சமாதிநிட்டை
ஆதியந்தம் நீயெனவே அறிவாய்க்காணே.

நாணவே சொல்லுகிறேன் மதிக்கும்மேலே
கலந்துபர அறிவுடனே நிசகாதத்தைப்
பூணவே மிருதுவாய் தெருசிற்றும்
புராதன ரவியினுட பிரகாசத்தைத்
தோணவே ஆகார ரூபம்பாரு
சுடர்க்கொடி போலவுமே தியங்காறும்
ஊணவே கண்மனதாய் மூன்றும்பார்த்து
உத்தமனே உகந்த விடத்தைக்கேளே. (12)

சேருநீ ஆதியடா ரேசதாரன்
இருடையுள்ள சதாதாரம் வீரதாரந்தான்
வாறுநீ பிர்மனது வைத்தசேரு
வாலுமையுள்ள வெனவனமடா அரியாதீதம்
வேறுநீ மாலினுட வீடுதாறும்
விளக்கினின்ற கருணையடா அரியம்பாரு
கூறுநீ ருத்திரனார் மகிமைதிற்றும்
கரியதாகும் நின்றுடா அறிந்துகொள்ளே. (13)

அறிந்துகொண்டு மெய்யம்பாத்தில் வைத்தாவைத்தா
அப்பனே சொற்பனத்தா லடங்கிநிற்கும்
விளங்கிநின்ற மனித்தனின் வீட்டிக்குள்ளே
விவேகநிலை சங்காத்தன் பெண்மையாக
வளர்ந்தகன்று வாதாரம் கண்டுப்பார்த்து
வழிதனையும் வாசியுட வீசையுங்கண்டு
இருந்திகளிடார் அரியாதீதத்திலின்று
இசைவாகுது தெரிகிறதே பாதம்பற்றே. (14)

பத்திமைம் பத்துவகை மூலத்திலிற்
பாங்கான அறிபதனை சங்காதிவிற்சென்று
சுத்தமுள்ள சதாசிவனார் மனோமிதான்
சுடரொளியாம் ஆனந்த நியமாகும்
சித்தமுள்ள நிமடா பிரணாவநாதம்
செவ்வழுக்க இடத்திலே சேருங்கண்டாய்
புத்தியுடன் அந்தேகத்தில் மனதைவைத்துப்
பூரணமாய்க் கேசரியைப் பூசைபண்ணே

பூசையென்ன நேசமது கோயிலைச்சுப்
புத்தியுடன் கோவிலுக்குட் செல்லும்போது
நேசமுடன் மூலைகளை பதிகையப்போற்றி
நிலையான நந்தியடி பூசைபண்ணி
வாசமுடன் சதாசிவனார் பள்ளியிற்புக்கி
மகத்தான பராபரனார் ஒளியைக்கண்டு
பாசமுடன் நேசமதாய்த் தியானஞ்செய்யப்
பதிமான சமாதிமுத்தி தீட்சையாமே.

முத்தியுள்ள சமாதியுட தீட்சைதன்னை
முதகண்ட யோகசிவ ஞானிக்கேயாம்
சித்தமுள்ள சிவயோக முதகற்பிப்பார்
சிவஞ்ஞான குருதேசி தனக்குமேயாம்
சுத்தமுள்ள சமாதியுட தீட்சைமார்க்கம்
சோசியமாய்ச் சொன்னதை நீ பதனம்பண்ணி
சத்தமது தான்பிறந்த விடத்திலின்று
சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்வாய்முற்றே.

கடைப்பிள்ளை ஞான சமாதி தீட்சை 17
முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியா
க. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய பு
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை.

மூன்றாவது

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானத் தண்டகம் 50

அண்டமெனும் எமகூட மலையில்வாழும்
ஆதிநந்தி காலாங்கி மூலர்போகர்
விண்டபடி கடனமிடுஞ் சிலம்பைக்கண்ட
வேதாந்தக் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
கண்டொழி லட்சமதாற் றண்டகத்திற்
கருவுருவாய்ப் பாடுதற்கு கமலங்காப்பு
மண்டலத்துக் காதார மானநந்தி
மகத்தான மூலகண பதிகாப்பாமே.

பதியான பதியதுவும் மூக்கோணந்தான்
பர்மகனே டத்தியென்ற சுழிலைமீதிற்
கெதியான மோட்சகெதி வீடென்றெண்ணிக்
கிருபையுள்ள ரவிமதியை யொன்றாய்க்கூட்டி
விதியான தெழுத்தெனவே மவுனமாக
வேதாந்த சாந்தொடுத்து விண்ணைநோக்கித்
ததியான காலனை வுருவசெய்து
தாயான கொங்கணர்க்கு மகன்றானென்னே. (1)

மகனான கடைப்பிள்ளை யானசித்தா
மார்க்கமுடன் வாவெனவே யாசிர்வதித்து
அகமான தேகமதிற் சூட்சங்காட்டி
அஞ்செழுத்துக் குயிரான ஆதிகாட்டிச்
சுகமான பதிகாட்டிச் சொருபங்காட்டிச்
சோதியென்ற கற்பூர நிலையுங்காட்டிச்
செகமாயை தன்னுடைய வழியுஞ்சொல்லிச்
செம்மையுடன் சிவயோகத் திறஞ்சொன்னேனே. (2)

சொன்னமொழி மெய்யெனவே தன்னைப்பார்த்து
சொரூபநிலை தன்னையறிந்து விண்ணை நோக்கி
கன்றுமனக் கண்ணறிந்து தன்னைப்பார்த்துக்
காலறிந்து மேலான கமலவீட்டில்
உன்னிவினை யாடிமனக் கண்ணாலே
உரிசையுடன் மதியமுர்த வுண்மைபெற்று
தன்னருளே தானாகத் தன்னைப்போற்றித்
தவசியென்ற கடைசிநடு விண்ணைப்பத்தே.

பத்தியுள்ள குருபரனைக் கண்டால்மைந்தா
பருதிமதி சுடாதின்பின் பதிவைக்கேளு
முத்தியுள்ள ஆதார முடிவைக்கேளு
மூர்க்கமுள்ள வாசியுட கருவைக்கேளு
சித்தியுள்ள கற்பமதின் செயலைக்கேளு
சிவசிவா பஞ்சகனை திசைகூடகேளு
சுத்தமுடன் மனப்நிறுத்தச் சுருதிகேளு
சொரூபநிலை யென்னவென்று தொழுதுகே

கேளடா பிர்மநிஷ்டை தன்னைக்கேளு
கிருபையுடன் நிருவிகற்ப சமாதிகேளு
வாளடா சிவயோக வாழ்க்கைகேளு
மந்திரத்துக் குயிரான மணியைக்கேளு
காலடா ஓடிநின்ற யிடத்தைக்கேளு
கண்மூடி அறிவறிந்த கதையைக்கேளு
மாளடா மாண்டவிடந் தன்னைக்கேளு
மதிகதிரும் நின்றகுறி மார்க்கங்கேளே.

மார்க்கமுடன் மூலமுத லாறாதாரம்
வகையுடனே அறிந்தந்தச் சுழியில்நின்றால்
ஏர்க்கையுடன் நினைத்தவண்ணம் முடிக்கலாகும்
எட்டிரண்டும் ஒன்றான இன்பத்தாலே
பார்க்கமணிக் கண்ணாலே நன்றாய்ப்பார்த்து
பத்திகொண்டு தேகமதைச் சித்திபண்ணு
சேர்க்கையுள்ள தேகமடா தேவரூபம்
சிவவிந்து நாதமொன்றாய்ச் சேர்ந்துசித்தே.

சித்தியுள்ள வகையேது என்றால்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மார்க்கமாக
முத்திகொண்ட அகாரமடா விந்துவிந்து
முதலான விந்துவடா தண்ணீரப்பா
புத்திகொண்டு தண்ணீரை பொன்றில்வாங்கிப்
புகலாதே வால்மிளகுப் பொடியைத்தூவிப்
பத்தியுட னுதையாதி தன்னிற்கொண்டாற்
பாலகனே தேகமது வாலையாமே. (7)

ஆமப்பா வாலைவய தாகுந்தேகம்
அந்தரங்க மானதொரு அமிர்தந்தன்றால்
தாமப்பா தன்னிலையை யறிந்துகொண்டு
சதாகாலம் பூரணத்தில் மனத்தைநாடி
காமப்பால் கானல்பால் ரெண்டுங்கொண்டால்
கயிலாச தேகமடா காலனேது
ஓமப்பா சத்தியமாய்ச் சொன்னவார்த்தை
உறுதிவைத்துச் சத்தியமா யுற்றுப்பாரே. (8)

உத்தமொழி சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கேளு
உறுதியுடன் மனதுறுதி யாகநின்று
பத்தியுடன் ஓம்கம வசியயென்றே
பார்மகனே உருவேற்றப் பலிக்குஞ்சித்தி
சுத்தமுடன் தேகம்வச்ர காயமாகும்
சுருதியனல் மூலமடா மூக்கோணத்தில்
புத்தியுடன் சதாகால முருவேசெய்தாற்
பூரணத்தில் நின்றுகெதி காணலாமே. (9)

காணவே வாமப்பால் தண்ணீராகும்
கருணையுள்ள கனற்பாலே நாதம்நாதம்
பேணவே நாதமென்றால் அறிவாரில்லை
பெண்குழந்தை அமுரியடா குமரிகற்பம்
தோணவே அந்தநீ ரொன்றில்வாங்கிச்
சுகமாக வால்மிளகு நறப்போட்டுப்
பூணவே வழியபின் னெடுத்துக்கொண்டு
புத்தியுடன் பின்னுமந்த நீரிற்போடே. (10)

போடப்பா பத்துமுறை நன்றாய்ப்பின்பும்
புன்னலியினை நாமெடுத்து வைத்துக்கொள
நாடப்பா அதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி
நடுவான பூரணத்தைத் தியானஞ்செய்து
வீடப்பா வெலப்பதற்கு மைந்தாவியும்
விபரமுட னந்திசந்தி யுச்சிமூன்றாய்த்
தேடப்பா அய்யஞ்சாய்க் கொண்டித்தக்கால்
தேகத்தில் நின்றதொரு நோய்கள்போமே.

நோயான தின்னமொன்று அமிர்தகற்பம்
நுண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
தாயான ஆனைக்க மூலிச்சாத்தில்
தூயவான சாதிக்காய் ஊறப்போட்டு
வாயாறக் காயினிலே வெட்டிப்பங்கு
வரிசையுட னேநறுக்கித் தானும்வைத்து
காயான சாதிக்கா யுரித்தாற்று
கணக்காஞ்ச முறைசெய்து வுலர்த்திக்கொண்டே

கொல்லப்பா உதையாதி தன்னிலேதான்
குணமாக வொருதுண்டு வாயிற்போட்டு
மெல்லப்பா மென்றுரசங் கொண்டாயானால்
வேதாந்த வாசியது சித்தியாகும்
செல்லப்பா வாசியிற்சென் றேறியந்தத்
திருவான நடுமனையாஞ் சொர்வீட்டில்
நில்லப்பா நின்றுநிலை கொண்டால்மைந்தா
நிலமான மூலமது நிலைக்கும்பாரே.

நிலையான சிவகலை வுருவாய்நிற்கும்
நிசபூசை விதிதீட்சை விதியாத்தன்னை
அலையாத மனதாகப் பூசைசெய்தாற்
கருவான தேகமது முத்தியாகும்
சிலையான தேகமது முத்தியானாற்
சிவசிவா சிவயோக மிதுதான்பாரு
அலையாதே வெறும்வீணர் பேச்சைநம்பி
ஆசைகொண்டு திரியாதே அண்டத்தோரே.

அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் கொடியிற்சுத்த
அவையடக்க மாகவொரு குளிகைசொல்வோம்
கண்டபடி சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
காயான சாதிக்காய் விராகன்பத்து
கொண்டபடி இராம்பாலும் விராகனைந்து
குணமான ஏலமது விராகனைந்து
விண்டபடி மதுரமது மூன்றுங்கூட்டி
விரைவாகக் கல்வத்திற் பொடித்துக்கேளே. (15)

கேளப்பா ஆனந்த மூலிச்சாற்றிற்
கிருபையுடன் நன்றாக அரைத்துமைந்தா
கேளப்பா ரவிதனிலே உலர்த்திப்பின்றான்
மெணிதமுடன் பின்னுமந்தச் சாறுவிட்டு
கேளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைசெய்து
கிருபையுடன் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி
கேளப்பா ஆட்டியபின் வழித்தெடுத்து
கேள்வியென்ன பின்னுமதை நன்றாயாட்டே. (16)

ஆட்டப்பா மைப்போல வழித்தெடுத்து
அப்பனே மிளகதுபோ லுருட்டிமைந்தா
நீட்டப்பா ரவிதனிலே காயப்போட்டு
நிமலனே தங்கமதாற் சிமிழ்தான்செய்து
போட்டப்பா பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
பூரணமா யொருகுளிகை வாயிற்போட்டு
காட்டப்பா வாசிதனைச் சுழினோக்கேற்றி
காதாந்த அமிர்தமது கொண்டேதேறே. (17)

தேறுவது யேதெனவே மைந்தாகேளு
சிவசிவா பிராணாயஞ் செய்துகொண்டு
ஏறுவது வாசியினால் மூலங்கண்டு
ஏகாந்தச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
மாறுவித மறிந்துவரு வேறிருக்கால்
மகத்தான பிராணாயஞ் சித்தியாகும்
பூருவமாய் நின்றதொரு ஆறுதாரம்
பொருந்திநின்ற சீயகலை யமுதமாமே. (18)

அமுதரசக் கற்பமுடன் குளிகைகொண்டு
அந்தரங்க மாகவேலி கொண்டாலையந்தா
அமுதரசத் தேகமதா யிருக்கும்பாரு
ஆதியந்த நாதவிந்தைச் சொல்லக்கேளு
அமுதரச மானதுவுங் குருபரனாகும்
அப்பனே நாதமது தேவமாமே
அமுதரச ரூபப்பாலுங் கேளுங்கட்டு
அப்பனே ஆண்டொன்று இருபோதுண்ணே.

உண்ணையிலே கபமதுவும் வாசியேறும்
உறக்கமென்ற அசதியது ஓடிப்போகும்
கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்
காலான வாசியது கண்டுதேறு
விண்ணான சுழினையிலே கடனாய்க்கொண்டு
மெய்யான கற்பூர வீட்டிற்சென்று
ஒன்றான சுடரதுதான் வாசியோடே
ஒடுங்கிநின்ற விடமதுதான் சுழியுமாமே.

சுழியறிய வகையோடே சொல்லக்கேளு
சுகாசனமா யிருந்துமனை சுழிவாலைமந்த்ர
சுழியோடே யோம்வாய்வு சிவமதாகும்
மார்க்கமுடன் அற்புதங்கள் சத்தியாகும்
தெளியாமற் கண்டமதில் உங்கென்றாவி
[illegible]சமுடன் சத்திசிவ மொன்றாய்நின்று
அழியாத பேரின்ப வீட்டிற்சென்றும்
அவ்விடந்தான் சிகாரமடா சுழியாம்பாரே.

பாரப்பா ரவிவீடு மூலாதாரம்
பதியான மதிவீடு புருவமத்தி
நேரப்பா சுடரதுதான் சிகாரத்தந்தப்
நிசமான முச்சுடரு மிதுதான்பாரு
பேரப்பா முச்சுடரே மும்மலமுமாகும்
பேரண்ட மிதுவாகுங் கண்டுகொள்ளு
காரப்பா யிதையறிந்து நடுவில்நின்றால்
கருவான சிலம்பொலிதான் நாதமாமே.

நாதமென்ற நாதமடா அண்டத் தங்கம்
நடுவான சூட்சமடா விந்துப்பிள்ளை
சூதமென்ற விந்தோடே நாதஞ்சேர்க்கச்
சொல்லுகிறேன் கருமானஞ் சுருக்கிநன்றாய்
நீதமென்ற அமுதமதில் விந்துசேர்த்து
நிசமான விந்துரெட்டி ஒன்றாய்க்கூட்டிப்
போதமுடன் வெந்தெடுக்க வாலையாச்சு
புத்தியுட னவ்வாலை சுத்திபண்ணே. (23)

சுத்திசெய்து வாலைதனை வைத்துக்கொண்டு
சுருதியுள்ள நாதமதைச் சரியாய்ச்சேர்த்துப்
பத்தியுடன் கற்பத்தில் மத்தித்தாக்காற்
பாலகனை நாதவிந்து ஒன்றாய்க்கூடி
சித்தியுள்ள மெழுகதுபோ லுருக்குமைந்தா
சிறுமணியாய்ப் பதினாறு மணியைச்செய்து
முத்திபெற்ற தமர்ச்செய்து பழத்திலுள்ளே
மூடிவைக்க மணியதுவு மிறுகிப்போமே. (24)

இறுகின்ற மணியெடுத்துக் கமலப்பாலில்
இன்பமுடன் சுத்திசெய்து யெடுத்துமைந்தா
உறுதியுடன் கோர்வைசெய்து வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே மூகமணிதான் தங்கம்தங்கம்
பருதியென்ற தங்கமணி மூகப்பில்வைத்துப்
பக்குவமாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிச்
சுருதியுடன் மந்திரங்கள் செபித்தாயானாற்
சொல்லவொண்ணா அச்சரங்கள் சித்தியாமே. (25)

ஆமப்பா மனோமணியைத் தியானம்பண்ணி
அருள்பெருகுஞ் செபமாலை கையில்வாங்கித்
தாமப்பா தன்னிலேயே புருவமத்தி
தாயான இருதயமா முக்கோணத்தில்
வாமப்பால் பதுமையினால் வாசிபூட்டி
வகையுடனே கண்டமதில் அங்கென்மணி
ஓமப்பா உள்மூலக் குறியில்நின்றால்
உத்தமனே சத்திசிவ முறைதியாமே. (26)

உறுதியுடன் பிராணாயங் கருணைகேளு
ஓம்சிவா வசியமதை யொருமிக்கவுற்று
கருதியுடன் மாத்திரையோன் ருக்கமாத்திர
சுகமாக ரேசிப்பாய் பதினாறுமாத
பருதியுடன் பூரிப்பாய் முப்பான்ரெண்டு
பார்மகனே கும்பிப்பாய் இருபான்காது
வரிதியுடன் மாத்திரைதா னெறிக்குதாரம்
மனக்கண்ணால் வெளிவெளியை மருவிக்கேளே.

நேரப்பா யின்னமொரு கருணைக்கேளு
நேர்மையுடன் சொல்வதிறன் மைக்கருமைத்தா
தேரப்பா யோகமாய்வு ரேசகத்தாறாகும்
திரும்பியதை யுட்புகுதல் பூரகந்தான்மைந்தா
சேரப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றாயன்னித்
திருவாய் கழிமையென்ற கொளாவிட்டிற்
காரப்பா மனக்கண்ணால் நிறுத்திப்பார்த்தால்
கருணையுள்ள கும்பகமென் றறிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பா வசியமொன்று சொல்லக்கேளு
கூர்மையுள்ள புருவத்திலே சுவாதமடேட்டு
விள்ளப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
மெய்ஞ்ஞான வசியமென்ற மந்திரந்தான்
தெள்ளப்பா தங்கமென்ற சிமிழின்வைத்துச்
சிவசிவா வெற்றிதனிற் றிலதம்போட்டு
உள்ளப்பா அஞ்செழுத்தைத் தியானம்பண்ணி
ஓமனமே நீயிருக்க வுண்மைகேளே.

உண்மையின்றி சொல்லுகிறேன் மைந்தா கேளு
உனதுடைய சமுகமதைக் கண்டோர்க்கெல்லாம்
வண்மையென்ற கோபமெல்லா மகன்றுபோகும்
வஞ்சனையும் பில்லிமுதல் மாண்டுபோகும்
இன்மையென்ற மனதகன்று நன்மையாவார்
சிவசிவா திலதமதின் செயல்தானையா
தன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
நாதாந்தப் பூரணத்தின் நாடியில்லே.

நாடிநின்று னுன்சமுகங் காண்போரெல்லாம்
நல்லோரும் பெரியோருந் தொண்டுசெய்வார்
ஆடிநின்ற அம்பலவர் மனதிற்சென்று
அருள்ஞானத் தீபமதைக் காட்டிவைப்பார்
மூடிநின்ற திரையகற்றித் தீபங்கண்டால்
மூவுலகில் நீயுமொரு சித்தனுவாய்
வாடிநின்று அலையாதே பொய்சொல்லாதே
வஞ்சகர்க்கு மாரணத்தை வழுத்தக்கேளே. (31)

கேளடா மாரணத்தின் கருவைநன்றாய்க்
கேசரத்திற் கேசரியாள் சொன்னவித்தை
கேளடா விட்டுகையில் விபூதிவைத்துக்
கெணிதமுடன் கற்பூரக் கட்டிதன்னைக்
கேளடா தீபமதிற் கொளுத்திமைந்தா
கிருபையுடன் விபூதிமேல் வைத்து அந்தக்
கேளடா சத்துருவின் பேரைச்சொல்லிக்
கெட்டியாய் நசிநசியென் றெழுதிபோதே. (32)

ஓதுவது பதினாறு உருவேசெய்து
உறுதியுடன் நெற்றிக்கண் நடுவேதூங்கிச்
சூதுடனே ஊதிவிட மைந்தாகேளு
சுருதியுடன் மெய்மறந்து தூங்கலாவான்
வாதுடைய துட்டரைச்சங் காரஞ்செய்ய
மந்திரமா மோங்கார விழிதானுச்சு
நீதியுட னேர்மனதாய் நசியென்றோத
நின்றதொரு பாவமெல்லாம் நீறிப்போச்சே. (33)

போச்சப்பா சத்துருவாய் நின்றநோய்கள்
பொறிப்பட்ட பஞ்சதுபோல் வெந்துநீறும்
நீச்சப்பா மாரணத்துக் கிதுவேமூலம்
நிலையறிந்து வாசியினால் நெற்றிக்கண்ணில்
மூச்சப்பா நிறுத்தியொரு மனதாய்நீயும்
முக்காலும் மூணுதா மூதினைக்காற்
காச்சப்பா மூலமென்ற தீயினாலே
கற்பூரத் தீபமதைக் காணுவாயே. (34)

காணவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
காயான சாதிக்காய் தன்னைமைந்தா
தோணவே குயப்பாலா லுரைத்துக்கொண்டு
சுகமாக மூன்றுநாள் பெண்ணுக்கீய்வாய்
பூணவே பெண்களுட கெற்பந்தன்னிற்
பொல்லாத நோயகன்று பிள்ளையுண்டாம்
பேணவே புத்திகொண்டு பாருமைந்தா
பெருமையுடன் பிள்ளையுமே பிறக்குந்தானே.

தானவனாய் நின்றுதவஞ் செய்யவேணும்
தன்மையுடன் பூரணத்தைக் காணவேணும்
கோணவனால் நின்றகுறி மூலாதாரம்
குருவான ஆதாரம் சிகாரமாச்சு
நானவனாய் நின்றநிலை தன்னைக்கண்டால்
நடுவான பூரணமே யேகவஸ்து
வானவர்கோ ளறியாத வஸ்துதன்னை
வணக்கமுடன் மனக்கண்ணால் மகிழ்ந்துபாரே.

யாரப்பா தீட்சைவிதி தன்னைப்பாரு
பத்திகொண்டு பூசைவிதி பதிவாய்ப்பாரு
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பாரு
நிசமான சக்கரத்தின் நேர்மைபாரு
யோரப்பா வட்சரத்தின் மகிமைபாரு
பேரொளியின் நாதகீதத்தைப்பாரு
தோப்பா கர்மத்தின் செயலைப்பாரு
தெளிவான வாசியினாற் கண்டுதேறே.

தேறுவது வாசியினாற் றேறவேணும்
சிவசிவா சிவயோகத் திருக்கவேணும்
நேருவது சுழிமுனையை நேரவேணும்
நிசம்வைத்துப் பூரணத்தில் நிலைக்கவேணும்
சாருவது புருவநடுக் கமலமீதிற்
சதாசிவனும் மனோன்மணியுந் தானேதானாய்ச்
சேருவது சுழினையென்று சொரவிட்டிற்
றேனருவி பாயுதடா தினமுங்கொள்ளே.

கொள்ளுதற்கு இன்னமொரு கருமானங்கேள்
　　கூர்மையுள்ள தாதுபுஷ்டி யாகத்தானும்
நள்ளுறவா யுண்டாகக் குணத்தைக்கேளு
　　நலமான ஆவினுட பாலிலேதான்
துள்ளுகிற நெரிஞ்சிப்பூ முருங்கைப்பூவுந்
　　துப்பறவாய்ப் பாலிலிட்டுக் காய்ச்சிமைந்தா
தெள்ளுதற்குக் கற்கண்டு பொடித்துப்போட்டுச்
　　சிவசிவா வுதயத்திற் புசித்திடாயே. (39)

புசித்திடுவா யீராறு தினமுமைந்தா
　　பூரணமாந் தாதுவது புஷ்டியாகும்
வசித்ததொரு தேகமது சித்தியாகும்
　　மன்மதனும் நிகரில்லா வனுவுண்டாகும்
நசித்ததொரு நீர்க்கடுப்பு வெட்டைதீரும்
　　நடுவான விந்துவுஞ் செயிக்கும்பாரு
விசுத்தியின்மே லாக்கினையாம் புருவமீதில்
　　வேதாந்தக் கற்பூரத் தீபம்பாரே. (40)

பாரப்பா மூலமதின் கனலைத்தாண்டிப்
　　பதிவான முக்கோணச் சிகாரவீட்டில்
நேரப்பா மனதறிவால் நின்றுபாரு
　　நின்றிலங்குங் கற்பூரத் தீபந்தானும்
சாரப்பா அத்தீபந் தன்னிலேதான்
　　சார்வாக வாசியைநீ சூட்டிப்பாரு
ஆரப்பா அறிவார்க ளாதிதீபம்
　　அறிவான வாசியினால் மூலம்பாரே. (41)

மூலமென்ற மூலமதை யார்தான்காண்பார்
　　முச்சுடராய் நின்றதொரு மூலந்தன்னில்
மூலமென்ற நடுமூலம் முக்கோணந்தன்னில்
　　மூளைத்தெழுந்த சிகாரமடா றீங்காரந்தான்
மூலமென்ற றீங்காரம் நடுவேவிந்து
　　முன்னான ரவியோடே மதியைச்சேர்த்து
மூலமென்ற கண்ணாடிக் குள்ளேபாரு
　　முத்திகொண்ட தீபமடா பிராணனாமே. (42).

ஆமப்பா பிராணனென்ற மூலத்தியால்
அரகரா சுழினையென்ற தீபத்தேத்தி
ஓமப்பா வென்றதொரு தியானந்தானே
ஓடுங்கிநின்ற மனதறிவால் வெளிப்பாரு
தாமப்பா தன்னுளாற் சோதியாகித்
தயங்கியே நின்றதொரு தீபமாகிப்
போமப்பா அத்திபச் சுடர்தான்சென்று
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் பிராணனுச்சே.

ஆச்சப்பா பிராணனிலே புருவமத்தி
அப்பனே திசையதுவே யாகுமாகும்
மூச்சப்பா நின்றிலங்கும் முனையாத்திடம்
முத்திகொண்ட விடமதுதான் சத்தியாகும்
பேச்சப்பா யில்லைதாற் றெடுக்கவொண்டிப்
பெரும்பாதை சொசமடி மூலமாகும்
நீச்சப்பா வெகுநீச்ச நிருவிகற்பம்
நிலையான சமாதிதான் நிஷ்டையாமே.

ஆமப்பா மனதுறுதி வாலைநிஷ்டை
அறிவான பூரணமாம் விந்துவிந்து
ஓமப்பா விந்தென்ற அமுதந்தன்னை
உத்தமனே வெண்சாரை யென்றபேர்தான்
காமப்பா வெண்சாரை தண்ணீராகும்
கருணையுள்ள தண்ணீரும் வெண்ணீராகும்
நாமப்பா வெண்சாரை ஆதிகற்பம்
தன்னகத்திற் கண்டுகொண்டு தானுய்நில்லே.

நில்லென்ற கருஞ்சாரை சொல்லக்கேளு
நிசமான பெண்ணமுரி நீரவாய்ப்பாரு
செல்லென்ற சாரையடா அமுதகற்பந்
சிந்தைதனை யொன்றாகக் கொண்டேதாற்
சொல்லென்ற மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
சுழியென்ற தேகமது முத்தியாச்சு
அல்லென்ற கள்ளருக்கு இந்தநூலைக்
காட்டாதே மனதறிவால் தன்னைப்பாரே.

தன்னைத்தான் தானறிந்து விண்ணைநோக்கித்
தாயான அமுதரசக் கற்பங்கொண்டாற்
கனலைத்தா னறிந்துமனக் கண்ணிரண்டுங்
கயிலாச மானதொரு கமலத்தீயில்
உண்ணத்தான் வகையேது கற்பத்தாலே
உள்ளடக்கிக் காண்பதுவே காட்சியாகும்
பெண்ணைத்தா னறிந்துபதந் தன்னைக்கண்டாற்
பிசகாது காயப்பெண் பிலமாம்பாரே. (47)

பிலமான மூலமடா கமலமாது
பேரின்ப மானதொரு சுழிமுனைமூலம்
தலமான கமலமடா முதுகண்பார்வை
சங்கையுள்ள சிகாரமடா தாயார்வீடு
குலமான வீடறிந்து யோசஞ்செய்தால்
சுத்தமொரு நாளுமில்லை முத்தியாச்சு
நிலமான தலமாகும் பிலமாய்க்கண்டால்
நிலையறிந்து கலையறிந்தால் நிசமாம்பாரே. (48)

நிசமான வாசியடா நிசமாய்க்கண்டால்
நிலையறிந்து கலையறிந்து நேராகும்
தேசமான தீட்சையடா புருவத்தாதி
தேவியெனும் வாலைவிளை யாடும்வீடு
வசமான வீடறிந்து நிசமாய்நின்றால்
வாக்குறுதி மனதுறுதி ரெண்டுஞ்சித்தி
விசமான நாகமடா ராகுகேது
வின்னாதேசருஞ் சாரைவென் சாரையாமே. (49)

ஆமப்பா தண்டகந் தன்னைப்பார்த்து
ஆதியந்தம் பூரணத்தை அறிந்துகொண்டு
ஓமப்பா குண்டலியைக் கண்டுதேறி
ஓடாடும் வாசியையீ யுகந்துநின்றால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மனோவின்ரெண்டும
நாட்டமாய்க் கண்டுகொள்ளு ஆதியந்தம்
தாமப்பா தன்னிலையே தானாய்நின்றால்
சதாகாலம் பூரணத்திற் சாருவாயே. (50)

சார்ந்திடுவாய் சித்திபதத் துவமுமாகத்
தனியான பரவெளியின் கடலைக்கண்டு
நேர்ந்திடுவாய் மெய்ஞ்ஞான யோகந்தன்னிற்
சிறப்பாக வமுதரச கற்பமுண்ணா
சேர்ந்திடுவாய் சத்துச்சித் தானந்தநின்
நிலையான வஸ்துவுந் தானேயென்று
ஓர்ந்திடுவாய் நின்பெருமை சிறந்திகப்பேரவே
உண்மையறிந் துய்ந்திடுவாய் நீதுமுற்றே.

கடைப்பிள்ளை ஞானத் தண்டகம் 50

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர
க. ரங். ம. கணபதியா பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கி
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை.

நான்காவது

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானக் கக்கிஷம் 80

ஆதியென்ற மூலமந்த்ரம் அரியென்றோதி
அறிந்தபின்பு நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தை
நீதியுடன் கருக்குருவாய் விளங்கவேண்டி
நிலையறிந்த கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
ஓதியதோர் மந்த்ரகலைக் கியாணமான
உண்மையென்ற வேதபூ ரணமேகாப்பு
சோதியென்ற ஆதார மூலமாகித்
துலங்குகின்ற கணபதிதாள் துணைகொண்டேனே.

கொண்டதொரு நாதவிந்து கலையினாலே
குவிந்ததொரு நவக்கிரகக் கூர்மைகேளு
கண்டதொரு தசரேகை தேசீராகி
கணக்காக அப்படியே குறுக்கேகீறி
ஒன்றுமுத லெண்பத்தோ ரறையுமாச்சு
உறுதியுள்ள அறைகளிலே உண்மையாக
அண்டர்பிரா னருளதனாற் சொல்வேன்மைந்தா
அக்ஷரமும் லக்கமுட னருளக்கேளே. (1)

கேளடா முதலறையில் அம்மென்றிட்டு
கெணிதமுடன் ப[illegible]ஒன்று லக்கம்போடு
காளடா மறுஅறையில் சம்மென்றிட்டு
கணக்குடனே எழுதிலே கனிவாய்ப்போடு
தாளடா மூன்றறையில் டம்மென்றிட்டு
தன்மையுடன் பனிரெண்டு லக்கம்போடு
நாளடா நாலறையில் தம்மென்றிட்டு
நாட்டடா வெட்டுதிலே நலமாய்த்தானே. (2)

நாவென்ற அஞ்சறையிற் சக்கமென்றிட்டு
சங்கையுடன் பதினாறு லக்கம்போடு
கோவென்ற ஆறறையில் ஸர்வமென்றிட்டுக்
குறியாக ஒன்பதுதான் குறையப்போடு
மாவென்ற ஏழறையில் அர்வமென்றிட்டு
மார்க்கமுடன் அஞ்சதிலே வரையப்போடு
தேவென்ற எட்டறையில் உர்வமென்றிட்டுத்
திறமாக லக்கமது பத்தும்போடே.

போடப்பா ஒன்பதென்ற அறையிலேதான்
புத்தியுடன் ஓமென்று ஆறும்போடு
வீடப்பா மந்திரக வொன்பதுக்கு
மேவிநின்ற நவ்வீசம் ஒன்பதுக்கு
நாடப்பா லக்கமென்பத் தொன்றுக்கு
நலமாக நடுவிளையைப் பிடிக்குமாறு
ஆடப்பா வொன்பதென்றான் அறையிலேதான்
ஆட்சமுட னட்சரமும் லக்கம்பாரே.

பாரப்பா லக்கமொடு அட்சரங்கள்
பதிவாகச் சமைப்பித்து மைந்தாகேளு
நேரப்பா நேசமுடன் ஆலம்போல
நிசமான சக்கரமுஞ் சுத்தமாக
காரப்பா சக்கரத்தின் மேலேமைந்தா
கனிவாக ரவியனையம் மூன்றும்போட்டு
சேரப்பா வளையமதில் விதழ்கள்போட்டுத்
திருவான கோட்டைநால் வாசல்கட்டே.

கட்டியதோர் நால்வாசல் தன்னிலேதான்
கருவாக நால்வேதந் தன்னைமைந்தா
இட்டமுடன் நிறுத்துதற்கு விபரங்கேளு
சிவசிவா மேல்வாசல் ருக்குவேதம்
சட்டமுடன் கீழ்வாசல் சாமவேதம்
சமாசமாய்த் தென்வாசல் யசுர்வேதந்தான்
இட்டமுடன் வடவாசல் அதர்வணவேதம்
இன்பமுடன் நால்வேதஞ் சுருதிக்கேளே.

சுருதியுள்ள மந்திரந்தான் ருக்குவேதம்
சுகமான உயிரிதுதான லாலீஞூலம்
கருதியதோர் வேதமடா சாமவேதம்
கலையான உயிரிதுதான் சாசீருசம்
பருதியுள்ள எசர்வேத முயிரைக்கேளு
பாலகனே நாசீறா கம்மென்றேதான்
உருதியுள்ள வேதமதர் வணவேதத்தின்
உண்மையுள்ள யுயிரது ரீரூரம்மென்னே. (7)

என்னவே நால்வாசல் நாலுவேதம்
இன்பமுள்ள உயிரெழுத்தை யதிலேநாட்டிச்
சொன்னதொரு சக்கரத்தை யெதிரேவைத்துச்
சுகந்தமல ரட்சதையுந் தூபந்தீபம்
கண்ணிறைந்த காட்சியிது வுபசரித்துக்
கருத்துறவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
சென்னிமையைத் தாரேக்கிச் செபமேசெய்யச்
சிவசிவா மந்திரத்தின் செயிலைக்கேளே. (8)

இசயலான செயலறிந்து உருவேசெய்யத்
தீர்க்கமுள்ள மந்திரத்தைச் செப்பக்கேளு
சயமான ஐஉஅசிவ யநமவென்று
சுத்தமுட னிருதயமாங் கமலத்தேகி
நயமாக நூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
நவக்கிரகக் கக்ஷைத்தான் சித்தியாகும்
மயமான நவக்கிரகக் கக்ஷைத்தான்
மார்க்கமுட னுடுகிற சித்துக்கேளே. (9)

சித்தென்ன கருவிடயம் நன்றாய்ச்சொல்வேன்
சிவசிவா நன்மைதின்மை ரெண்டுக்குந்தான்
சுத்தமுடன் நின்றவினை யாடிமித்துச்
சுருதியுள்ள நவக்கிரகக் கக்ஷைத்தான்
நித்தமுமே சேமமதாய்ப் பூசைசெய்தால்
நினைத்தபடி நின்றவினை யாடலாகும்
புத்தியுடன் நீயிருந்து புருவதத்தேகிப்
பூரணத்தின் கிருபையினாற் கருவைக்கேளே. (10)

கருவான ஜோதியென்ன வென்று கேட்டால்
கற்பூர மஞ்சளுடன் முருக்கஞ்சாறுக
திருவான அமுதப்பால் தன்னுடனே கூடு
திறமான கலசத்தில் தன்னிலிருத்தான்
குருவான பதிலோகி நன்றாய்ப்பூசி
குணமாக மனதுருகிப் பூசைசெய்து
உருவான மாமிடர்க்குக் கட்டுவைத்தால்
உத்தமனே அமிர்தத்தின் குளிகையாமே.

ஒதுங்குமடா இவ்வமுதம் சிரசில்மேலாய்
உத்தமனே கண்டுமனது சாவிலேதுக்கான்
ஒதுங்குமடா செந்தூரப் புகைச்சலாயு
ஒழியாத அந்தகாரம் அடங்கலாகும்
ஒதுங்குமடா வளிப்புடனே பிராணவாதம்
ஓயாத சலக்கிரிப்பு சூலைவாயும்
ஒதுங்குமடா வெடுக்கோடு ரோகங்களெல்லாம்
உண்மையுள்ள கற்பமுத்தி வழுதிகேளே.

உருதின்ன மைக்கிரகக் கற்பமுத்தின்
உண்மைதனை யாவருக்கு முரைத்தாயானால்
பருதிமதி கடாதனை மறந்தீயும்
பாழ்க்கலி வனுடம்பு பதிவதாகும்
கருதினீ மறவாமல் மனதைக்காத்துச்
சொர்க்கபதம் சேரவென்று கைக்கொண்டல்லா
கருதியதோர் கற்பமுத்தை மைத்தாக்கிப்
கருத்துறவே மவுனமதாய்க் களிப்பாயே.

கனிந்துமிகக் குருவிடயம் கண்டுபார்த்துக்
கண்ணான பிள்ளைகட்குக் குருவைச்சொல்லு
அணிந்துமனம் பூண்டுமொரு ஆசான்பிள்ளை
அன்பான சீடருக்கு நன்றாய்ச்சொல்லு
துணிந்தமனம் நிலையுள்ள ராஜபுத்ரன்
சந்தமுடன் இவர்களுக்கு ஞானமீந்தால்
பணிந்துநின்ற சீடருக்கு மோட்சமுண்டாம்
பாலகனே குருதனக்கும் பலனுண்டாமே.

ஆமப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
ஆகாத சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு
சாமப்பா மயானத்தின் கரியோடொக்கத்
தவறாதே காந்தலொடு மண்ணுஞ்சேர்த்துத்
தாமப்பா கோழியுட வுதிரத்தாலே
தானரைத்து வழித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா சத்துருவின் பேரைநன்றாய்
உண்மையுடன் காரியத் தகட்டிற்றுக்கே. (15)

தாக்கிமறு புறத்தில்நவக் கிரகருட்சம்
தானெழுதி யரைமருந்தை யதின்மேல்பூசித்
தூக்கியே எருவடுக்கி யதன்மேல்வைத்துத்
தூறாறும் என்றுஅனல் மூட்டினக்கால்
நோக்கியதோர் சத்துருவும் நொடிக்குமுன்னே
நொந்துமிகக் கரைந்துஅவன் நொறுங்கிப்போவான்
தீக்கொடுமை யதிலும்வெகு கொடுமையப்பா
தினந்துவரும் சத்துருமா ரணமிதாமே. (16)

தாமென்ற மாரணத்தி லனேகமுண்டு
ஜடுதியிலே கேளாது வெகுநாட்செல்லும்
ஓமென்ற கக்ஷத்தின் வித்தைபோலே
ஒருநாளுஞ் சொல்லாது மைந்தாமைந்தா
ஆமென்ற நவக்கிரக கக்ஷத்தை
அப்பனே பதனம்வெகு பதனம்பண்ணு
நாமென்ற அகமதனால் வெளியிற்சொன்னால்
நந்தியிலே தீப்பிடித்து நசிக்கும்பாரே. (17)

நசித்துடிகப் போகாமற் பதனம்பண்ணு
நாதாந்த நந்தியொளி நயனம்பாரு
பசித்துவரும் பாதேசிக் கன்னம்போடு
பாலகனே ஆதாரப் பதியில்நில்லு
விசித்தியின்மே லாக்கினையாம் மேலாதாரம்
விண்டங்காக் கண்ணொளியை மேவிப்பாரு
நிசத்தில்மனம் நில்லாத மூடரோடே
நீமகனே பேசாதே நில்லைப்பாரே. (18).

பாரப்பா கிரியைதிற் கிரமமாக
பதிவான சரியையது மாறிப்போகும்
நேரப்பா கிரியையிலே மாறியாகும்
நிலையான பூரணமாய் போதமாகும்
காரப்பா போதமென்ற ஞானத்தாலே
கண்டறிந்து கன்னி யமை யோகம்
சாரப்பா ஞானமென்ற தன்மையாலே
சங்கையுடன் அறிந்துமனந் தெளிந்துகொள்ளே.

சாலையிலே தேகசித்தி சருவமாய்க் கொள்ளவே
சருவறிந்து உறுதியுடன் சங்கையோடும்
பூணையிலே உதாரதி நன்னிலைதான்
புத்தியுடன் சக்கரத்தி தேகசுத்தி
யோனையிலே சொல்லுகிற போதிதைதான்
போகமிதை மவுனமதாய் நிறுத்தியென்றே
தோணவே தேகசுத்தி செய்யுமென்று
சங்கைக் கண்டுமகிழ் நன்மையாமே.

வாங்கிநின்றுந் தேகசுத்தி செய்யும்போது
மவுனமுடன் ஸ்ரீபரை சிவாவென்றுதான்
பாங்குடனே பதினாறு உருவேசெய்து
பத்தியுடன் தேகசுத்தி செய்தாயானால்
தீங்கான தீங்குகளும் விலகிப்போகும்
திருவான தேகமதிற் செயமுண்டாகும்
பூங்கமல மகாகுருவை போற்றியப்பா
புத்தியுடன் தேகசுத்தி புனிதஞ்செய்யே.

புனிதமுடன் தேகசுத்தி செய்துகொண்டு
பூரணமாய்ச் செபதபத்திற் பொருள்கண்டு
கனிகரமாய் நித்தியகர்ம அனுஷ்டானத்தைக்
காலறிந்து கலைதவறா தருமைசெய்தால்
மணிகான நாதமடா செவியிற்கேட்கும்
மகத்தான கற்பூரத் தீபந்தோணும்
கெணிதமுடன் அந்தியச் சுடர்தன்னிலே
கேண்மகனே அண்டர்பதங் காணலாமே.

காணலாங் காரணமாங் கடைக்கண்ஞான
கருணைவளர் சொங்கணவர் பாதத்தன்னைப்
பூணவே மனதுருக நின்றேனப்போ
பூரணமாங் காரணத்தின் பொருளைக்காட்டித்
தோணவே ஐந்நூற்றி யைம்பத்தேழிற்
றுலங்குமணி கடேசிகடைப் பிள்ளையென்று
பேணவே மகுடமணிக் குளிகையீந்து
பெருகிநின்ற முக்குளிகை யீந்தார்தானே. (23)

தானேதான் ஞானவறைச் சுயம்புவாகித்
தன்னருளா லாத்மாவை மவுனஞ்செய்து
தானேதான் மையமென்ற புருவமத்தி
சமரசமாய்ச் சுழினையென்ற நாட்டங்கண்டு
தானேதா னுறவறை மேலேநின்று
தற்பரமாம் நாற்பத்தி முக்கோணத்தில்
தானேதான் திரிகோணத் துள்ளேமைந்தா
சகலகலை ஆன்மாவைப் பூசைசெய்யே. (24)

செய்யப்பா சச்சிதா னந்தியென்று
நிர்க்கரூடன் மவுனத்துள் மவுனமாகி
செய்யப்பா தசமான தீக்ஷைபத்திற்
செயமான யோகமென்ற தீக்ஷைக்குள்ளே
செய்யப்பா சூக்ஷமென்ற மூலசூக்ஷத்
திருவான அண்டமென்ற தங்கமேரு
செய்யப்பா அம்மேரி லிருந்துகொண்டு
சிவசிவா சிவயோகஞ் செய்துபாரே. (25)

பாரப்பா சிவயோக மதிகயோகம்
பரமான நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
நேரப்பா பொதிகைமுனி நன்றாய்ச்சொன்னார்
நிசமான நவக்கிரக பீசந்தன்னைச்
சேரப்பா அதில்மறைத்து லக்கமாகச்
செப்பினார் உட்பீசஞ் செப்பவில்லை
காரப்பா யிந்தநூல் தன்னிலேதான்
கணக்காக வகையுடனே துகைசொன்னேனே. (26)

சொல்லவொரு மந்திரங் கள்ளெகத்திற்
சுகமான விந்தைதனைப் பாலன் சொல்லக்கேளு
சொன்னமொழி சொல்லு மெய்த்தானத்து
குருக்கொண்டா மந்திரத்தை யுச்சரிக்க
சொன்னவனை மனதுயிரடக்கி [illegible]
சுகமான யோகத்தைக் கட்டுக்காள்
சொன்னபடி செய்திங்கு [illegible]
சுருக்கிலே திருமாவிட்டு சுருதியானே.

சுருதியுள்ள சக்கரத்தை வெளியிடாதே
சுகமாகக் கனவிலே யிருந்துபாரு
பருதிமதி தன்னையறிந்து கதிரினின்று
பதிவான ஆதாரங் கண்டுபாரு
உறுதியுடன் ஞானிதனை வாசிபாரு
உண்மையென்று பொருளறிந்து ஞானம்பாரு
சுழிமுனையோடு இனியுடன் யோகஞானச்
சகலகலை மூலமென்ற ஆட்சத்தானே.

தானென்ற ஆட்சதிரி கோணவட்டம்
தன்மையுடனதின்மேலாஞ் சார்ந்திருந்து
கோனென்ற மையமடா வெழுத்துந்தான்
கொண்டிநின்ற ரீங்காரஞ் சக்கிரமாம்
ஊவென்ற சதுரமதில் பொன்னாயின்று
உறுதியுள்ள வோங்கார வட்டமாக்க
வாவென்ற வட்டமதில் சிகிலேதான்
மங்காத நியமடா அங்கந்தானே.

அங்கமென்ற வுருவெடுத்த கோபமேது
ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து அடக்கங்கண்டு
எங்குநிறைந் திருந்ததொரு சோதிதன்னை
ஏகபிர மயமெனவே பூசைபண்ணிச்
சங்கையுடன் தோற்றொடுக்கம் ரெண்டுங்கண்டு
தன்மையும் விண்மையுமோ மொன்றாய்ப்பார்த்துத்
திங்களென்ற சந்திரனை ரவியிற்சேர்த்துத்
திருவாசி வாசியென்ற திக்கில்லிலே.

திரமான நடுமனையி லுறமாய்நின்று
சிவசிவா சிவமான அகாரநிறைசூத
பரமான சற்குருவாற் கடாக்ஷம்பெற்றும்
பக்குவமா யுருவேற்ற அறியாதாகில்
உரமான தேகமடா தளன்றுபோகும்
உண்மையென்ற மந்திரங்க ளறிவிற்றங்கா
சிரமான நியமது தேய்ந்துபோகுஞ்
செயலாக நடப்பதற்குத் திறங்காணாதே. (31)

காணாதே போவதென்ன புத்தியாலே
கருணையுடன் பூரணமாய் அகாரநிறைசூத
தேனான அமுதரசம் போலேமைந்தா
செம்மையுட னுதனாதி தன்னிலேதான்
கோனான குருவருளாற் செபித்தாயாகிற்
குடிலமென்ற நோயகன்று குணமதாகும்
பேணாமல் தேகமதை மறந்தாயானால்
பேருலகிற் செல்வமெல்லாம் வீண்வீண்தானே. (32)

வீணாகப் போகாமல் மைந்தாகேளு
வேதாந்த அகாரமதைச் செபித்துக்கொண்டு
தானாகத் தானவனாய்த் தனித்துநின்று
தாயான பூரணிதன் பாணங்கொண்டால்
சாணான தேகமடா வெண்சாண்தேகம்
சமரசமாய் நின்றிலங்கும் வாலையாக
ஊணான தேகமது வாசியாகும்
ஒருநீங்கு மில்லையடா நமன்வாடானே. (33)

நமனான யமதூத ரொன்றுக்கால்
நஞ்சமுத முண்டசிவன் கறைகண்டத்தில்
இமனான கபமதுதா னிருக்கக்கட்டி
இருந்திடத்தில் மடிந்ததடா காற்றுத்தீயும்
சமனான பிருதிவியும் அப்புரெண்டும்
சார்ந்ததடா இனத்தோடே இனமதாகத்
தமதிடமாய் நின்றதடா ஆகாசத்திற்
றுண்டிநின்ற அறிவுபூரணமுமாச்சே. (34)

பூரணமாய் நின்றதிரு வருட்சோதியான
பொருந்திநின்ற காரணங்க ளனைத்துந்தோற்று
காரணமாம் அகாரமதை உகாரத்தோடே
கருணையுடன் ஒன்றானால் ஓமாகுமப்பா
தாரணையாம் மகாரமடா சத்திபாதம்
சாரசமாய் மாதுநிற்பாள் கண்டுபார்
சாரணையாய் மனதொன்றிக் கலைக்குறைக்க
சங்கையுடன் தான்புகுந்து தான்தானாமே.

ஆமப்பா அகாரமுடன் உகாரத்திரண்டில்
அறிந்தவனே அவிசையறிந்து கொண்டாடலாகும்
போமப்பா காமனைக் கொன்றவனே
பொருந்திநின்ற ஒளியதனைக் கண்டுவந்தால்
ஓமப்பா ஒருமுகத்து அவன்பதியிற் சேரும்
உத்தமனே மதிமேவி நிறைந்துநிற்கும்
காமப்பால் கானமுதம் வழிந்துமேலாய்
கந்தியதாம் நவக்கிரகம் சூட்சமாமே.

பாரப்பா சூட்சமென்ற வழியைக்கேட்கில்
பதியான நவக்கிரக மூலமெல்லாம்
காரப்பா சூட்சமிலே கமலத்தில்
கருணையுள்ள சிதாகாச மதிகண்டாயானால்
நேரப்பா நிலையறிந்து பார்வைகண்டு
நிலையான கண்ணுதிக்கும் தன்சோபமாகு
ஆரப்பா அடிமுடியுந் தானேதானாய்
சோதியென்ற ரூபமடா அருவந்தானே.

தானான ரூபமடா அறிந்துகொண்டு
சங்கையுடன் ரூபமதைக் கண்டோர்தக்க
கோணான நந்திகொலு வாகிநின்று
குருவான பீடமடா புருவமத்தி
தேனான மத்தியடா முனைமையத்தில்
தேனருவி பாயுதடா அடியில்நின்று
ஊனான அமுதரசங் கொண்டுதேறி
உள்ளபடி நிலைவாசல் கண்டோர்க்காமே.

காரடா படிநிலையை யறிந்துகொண்டு
கண்மூக்கு மத்தியிலே யிருந்துபாரு
கோரடா நிலையான வாசல்தன்னில்
நின்றிலங்குங் கோபுரந்தான் சோதிபோலே
பாரடா அடிமுடியு மொன்றாய்க்கண்டு
பத்தியுட னங்கனையே தன்னைப்பாரு
தூரடா அடிமுடியு மொன்றாய்நின்று
துலங்குமடா சொரூபமது அரூபந்தானே. (39)

தானாகி யுள்ளமதே சோதியாகித்
தன்னொளிவாய் நின்றபொருள் தான்தானாகி
வானாகி யுள்ளொளிவாய் வாசியாகி
யுற்றகலை ரவிமதியாஞ் சுழினையாகி
நானாகி நானவனு மவன்றானாகி
நந்திகொலு வாகிநின்ற நடுவுமாகிக்
கோனாகித் தானவனாய் நின்றதீபம்
குருவான பூரணமாய்ப் பிரமமாச்சே. (40)

ஆச்சப்பா பிரமமய மாகிநின்ற
அக்கினியின் ஆவியடா சத்தமாச்சு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற சத்தவெள்ளம்
பெருகிநின்ற அருவியடா அமுததாரை
நீச்சப்பா நிலையான தாரைதன்னில்
நினைவுகொண்டு மனதறிவால் தியானம்பண்ணு
மூச்சப்பா ஓடாது நடுவில்நின்று
முழங்குமடா நாதவொலி செவியிற்றேனே. (41)

கேளடா தனித்திருந்து தன்னைப்பார்த்துக்
கேசரத்தின் சமாதிக் கலையிலேறி
ஆளடா அந்தமனை சொந்தமாக
அதிலிருந்து வாசியினும் புருவத்தேறி
வாளடா மதியமுதந் தன்னைக்கொண்டு
வகையறிந்து சிவயோக வளமைபார்க்கக்
காலடா கலையறிந்து வாசிபார்க்கக்
கலையாகச் சாமறியக் கருவைக்கேளே. (42)

கருவான இடகலைதான் சந்திரன்வீடு
கருணையுள்ள வலதுகலை சூரியன்வீடு
உருவாக விருவருமே புகந்துநின்று
உரிமையுடன் சாமாறு முன்னமேகேளு
திருவான நேலையில் வாசியேறித்
சிவசிவா அண்டபதந் தக்திகல்ல
பருவமுட னிடதுபுர நாசிதன்னிற்
பரிதிறது சந்திரகலை பரிக்கும்பாரே.

பாரப்பா வலதுபுர நாசிதன்னிற்
பதிவாக ஓடுமது சாக்தான்மைந்தா
நேரப்பா சூரியகலை யென்பார்மேலோர்
நிலையறிந்து இருகலையு மொன்றாய்க்கூடி
காரப்பா சுழிமுனையென்ற மையத்தேகிக்
கால்மாறி யாடுமது கருணைக்கேகு
சாரப்பா சந்திரகலை தன்னைமைந்தா
சங்கையுடன் சூரியனிற் சாரப்பண்ணே.

பண்ணுவது யெக்கவித மென்றால்மைந்தா
பதிவான வலதுகா லிடதுகால்மேல்
தண்ணுறவாய்த் தானிருந்து விண்ணைநோக்கச்
சதாபோதை சூரியனை பிரகாசிக்கும்
எண்ணுமத்தப் படியிருந்து சுழிமுனைமேவி
இன்பமுடன் ஜெபதபங்கள் செய்தாயாகில்
கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்றாய்க்கூடி
கயிலாச தேகமதாய் வாழுவாயே.

ஆமப்பா சூரியனே ஆத்மாவாகும்
அழிகிறதோர் சந்திரனே மாயையாமை
ஓமப்பா மாயைதனை நீக்கிமைந்தா
ஒளிவான சூரியனை கம்பிடுக்கால்
போமப்பா சகலவினை யொழிந்ததல்ல
பொற்கமலம் போலவேமே தேகமாகும்
காமப்பால் காணற்பா லறிந்துமைந்தா
கலைதவறு அருவேறக் கருணையாமே.

கருணையுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தைக்
கண்ணுமனக் கண்ணாலே தியானம்பண்ணி
ஒருமையுடன் நினைத்தபடி யுரிமையாகும்
உண்மையென்ற அனுக்கிரகந் தன்னைப்பார்த்தால்
அருமையுள்ள வாசியடா நிலையில்நின்று
அங்கமது தங்கமய மாகும்பாரு
புருவமையத் தொளிவான நந்திபாதம்
புத்திகொண்டு சுத்தமதாய்ப் பூசைபண்ணே. (47)

பூசைசெய்யும் நவக்கிரகந் தன்னைக்கேளு
புத்தியுடன் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
நேசமுள்ள சூரியனுஞ் சந்திரன்ரெண்டும்
நேர்மையுள்ள நேத்திரமாய் நின்றதையா
பாசமுள்ள நேத்திரமாம் பதிவைக்கண்டு
பக்குவமாய்ச் சுழினையிலே பதிவாய்ப்பார்த்தால்
தோசமென்ற சூழ்வினைகள் தானேநீக்கித்
துலங்குமடா கற்பூர தீபந்தானே. (48)

தானான தியமதைத் தினமும்நோக்கிச்
சாந்தகுண மாகவேநீ யிருந்தாயானாற்
கோனான ரவிசோமன் தன்னால்வந்த
குற்றமொரு நாளுமில்லை சுத்தமாகும்
ஊனான காயமடா கிரகபீடம்
உறுதியுள்ள பீடமதி லுரிமைவைத்துத்
தேனான ருசிபோலே காத்தாயானால்
செம்மையுள்ள தேகமது உண்மையாமே. (49)

உண்மையுள்ள செவ்வாயும் புதனும்ரெண்டு
உற்றகெந்த மனுசரிக்கும் மூக்குமூக்கு
தன்மையுடன் மூக்குதனி தன்னைப்பார்த்துச்
சாமறிந்து சாமறிச் சாத்தில்நின்றால்
வன்மையென்ற கூற்றுவனும் மாறிப்போவான்
மகத்தான சோதியடா பிரகாசிக்கும்
நன்மையுள்ள தேகமது தளராதையா
நாட்டமுடன் சாமறிந்து ரவியில்நில்லே. (50)

நில்லடா [illegible]
  [illegible]
நில்லடா அ[illegible]
  நின்றநிறை [illegible]
நில்லடா அந்தரியி [illegible]
  [illegible]
நில்லடா [illegible]
  [illegible] முச்சுமே.

முத்தியுள்ள விபாருதுடன் வெள்ளிரெண்டு
  ஊருகின்ற ஆகாசத் திராவகம்
சித்தருடை [illegible]
  [illegible]
சத்தருடன் [illegible]
  [illegible]
பத்தியுள்ள [illegible]
  பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுமகனே

கேள்மகனே சத்திய மானசோதி
  கோரத்திற் [illegible]
கேள்மகனே இருவருமே [illegible]
  [illegible]
கேள்மகனே சத்தியுட [illegible]
  விளங்கிநின்ற [illegible]
கேள்மகனே [illegible]
  கேள்விபெற்ற சக்கரத்தி னுட்டத்தானே.

தானென்ற சக்கரத்தி னுகந்தினாறு
  தன்மையுடை ஓசைமுனைக்கண்டு
கோனென்ற வொங்கார சக்கரத்தின்
  குறிப்பறிந்த அறிவனைக் கண்டாற்பார்
ஏனென்றும் கைக்கிரகச் செக்குதன்னை
  இருக்கிய யோகமதாற் கண்டுகொண்டால்
நானென்ற தத்துவங்கள் தானுமின்று
  நாதாந்த பூரணமாக் கேவலமே.

ஆமப்பா சனியதுவும் வாக்கேயாகும்
அவ்வாக்கிற் சரஸ்வதியுங் குடியிருந்தால்
ஆமப்பா அவளிருந்த பதியிலேதான்
அருவிகளை பாய்கிறதோர் நாக்குநாக்கு
ஆமப்பா அண்ணாக்கு உண்ணாக்கோடே
அப்பனே மனதுறுதி யாகின்று
ஆமப்பா மந்திரங்கள் செபிக்கும்போதில்.
அப்பனே சனிதோஷம் விலகிப்போமே. (55)

போகுமடா நாவிற்பின்ற தோஷமெல்லாம்
புத்தியுட னட்சரங்கள் ஜெபிக்கும்போதில்
ஏகுமடா மதியமுதம் நாவில்நின்று
இன்பமுட னத்தமுதங் கொண்டயானல்
வாகுடைய தேகமதில் நோயோயில்லை
மைந்தனே உன்வாக்கு அமுதவாக்கு
பாகுடைய வாக்கதினாற் சொல்லும்வார்த்தை
பலிக்குமடா அட்சரத்தைப் பதிவாயோதே. (56)

பதிவான ராகுவுட கிரகமேது
பாலகனே சொல்லுகிறேன் லிங்கம்லிங்கம்
கெதியான லிங்கமடா பிரமலிங்கம்
கேசரத்திற் பூரணமா மமுதலிங்கம்
விதியான விதிவளரும் விந்துலிங்கம்
வேதாந்த அமுதரசஞ் சொலிக்கும்லிங்கம்
நதியான லிங்கமதில் மனதைநாட்டி
நழுவாமல் மனதிருக்கப் பூசைபண்ணே. (57)

பூசையென்ன அந்தலிங்கந் தன்னிலேதான்
பூரணமாய் நிறைந்துவரு மமுதம்வாங்கி
நேசமுடன் சதாகாலம் பானம்பண்ணி
நின்றேகந் தனக்கொரு பயமுமில்லை
ஆசையுடன் தேகமதைக் காக்கவேணும்
அன்புடனே ஜெபதபங்கள் செய்யவேணும்
வாசமுட னேகாந்த மாகநின்று
மைந்தனே சாத்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறே. (58)

தேறுவது சாஸ்திரத்தைத் தெரியும்
சிவசிவா மதியுறங் கொண்ட
சேருவது ஏறுமனைதாக் கட்டிலை
சேர்த்துக்கொண்டு திறமைதாய்
ஏறுவது வாசியாலும் மேலைப்பார்த்து
ஏகாந்த வெளியிலே யிருக்கக்கண்டு
சாறுவது வெளிபோட்ட வெளியைச் சேர்
தன்மையுறும் விண்மயமாய்த் தாவே

தாறுனை சேறுடை சிரசிலேறு
சன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மூலை
கோறுனை மேலடா ஆதாரங்கள்
ஆறுமனை அங்கேதான் யிருக்கவே
கூறுனை ஆங்கிட்டுக் குடிலம்செய்ய
உத்தமனே அதையறிந்து மனமுதா
தேறுனை ஓங்காரப் பிரணவத்தைத்
திரைந்தோரு மகேஸ்வரத்தில் இன்மனை

தானதா வதிலிருக்க குடிலர்க்கும்
உத்தமனே உன்தேகம் பிரகாசிக்கும்
ஏறவினே வந்தாலும் மேலைப்பார்த்தால்
என்மகனே வாசியை யோகமாகும்
மாதாரி பூரணமே தானுமின்று
வேங்கனே சவக்கிரகம் வழுவாமிந்து
ஆறுதொழில் தவிர்த்து வாசிபார்த்தால்
அலங்குமடா அஷ்டகிரகம் தீரன்பா

போடா சவக்கிரக விதையுஞ்சொன்னேன்
பதிவான அட்சரமும் வெக்குஞ்சொன்
காரடா கர்மதர்மம் கொன்றுஞ்சொன்னேன்
கலந்துநின்ற கிரகமதைக் காக்கச்சொன்
ஆரடா வெனைப்போலே யாருஞ்சொல்லார்
அப்பனே தேவனிலே ராமதேவன்
சேரடா ஆயிரமாய்ப் பாடிநாலில்
சிட்சையாய் சவக்கிரகத் தொழிலப்பா

தொழிலான வழிதுறைக ளென்னவென்றாற்
சுத்தமுடன் நவக்கிரகக் கருவெடுத்துத்
தொழிலான அஷ்டகர்மஞ் செய்தான்பாரு
சுத்தமுள்ள கிரமதிலே யவன்தான்மைந்தா
தொழிலான பலதொழிகள் கருவினாலே
தொந்தவினை தனையகற்றி யந்தம்பார்த்தான்
தொழிலான சகலகர்மக் கிரகத்தாலே
சுருதிகண்டு சொரூபசித்தி பெற்றேன்பாரே. (63)

பாரப்பா பராபரமா மகண்டத்துள்ளே
பதிவான மானிடர்கள் தனக்குமைந்தா
வீரப்பா கொண்டதொரு வியாதிக்கெல்லாம்
விருப்பமுடன் புருவமதின் மேலாய்நின்று
நேரப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
நேமமுடன் ஓம்சம்சம் சிவவென்றேதான்
காரப்பா விபூதியைநீ தியானம்பண்ணிக்
கர்மவினை நோயாளர் தனக்குக்கீகேளே. (64)

கேளடா நோயான ரெதிரேவந்தாற்
கிருபையுடன் விபூதியைநீ கடாட்சித்தப்பாத்
கேளடா நோயாளி தன்னைநீயும்
கெருடபா ருவையாக நன்றாய்ப்பார்த்தால்
கேளடா சகலபிணி யொழிந்துபோகும்
கெணிதமுடன் பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணி
கேளடா நவக்கிரகக் கக்ஷிஷத்தைக்
கெட்டியாய்த் திட்டமுடன் பூசைபண்ணே. (65)

பண்ணப்பா இன்னமொரு கருவைக்கேளு
பார்தனிலே பெண்களுக்குக் கெற்பரோகம்
மூண்ணப்பா செய்ததவக் குறையினாலே
மூடிநின்ற பாசமது அகலக்கேளு
விண்ணப்பா தாமேறக்கி (நவக்)கிரகருட்சம்
மேன்மைபெறத் தானெழுதித் தியானம்பண்ணி
நண்ணப்பா பெண்களுக்குக் குளிசங்கட்டி
நன்மையுள்ள வரிசையொன்று இன்னங்கேளே. (66)

கேளடா சுருக்குமுப்பு [illegible]
இருமையுடன் [illegible]
கேளடா [illegible]
[illegible]
கேளடா [illegible]
[illegible]
கேளடா [illegible]
கெட்டு [illegible]

சொல்லடா காண்டமென்ற [illegible]
[illegible]
வில்லடா அப்பொருளை [illegible]
மெய்மையுள்ள [illegible]
அல்லடா இம்முறையில் [illegible]
அருளுற்ற [illegible]
செல்லடா இக்காண்டம் [illegible]
செம்மையுடன் காணுமது தெளிவிதென்னா.

தெளிந்துகொண்டு கைக்கொண்டு [illegible]
செம்மையுடன் சற்குருவின் [illegible]
ஆழ்ந்துமனக் கனிவுடனே [illegible]
ஆகாம முறைமை [illegible]
தெளிந்துமனை [illegible]
[illegible]
குளிர்ந்துவரு [illegible]
குருவான பதியதனில் குளிர்ந்தனரே.

பாரப்பா குளிர்ந்துமனம் கொண்டதென்ன
பதிவான [illegible]
காரப்பா சத்தியமாம் [illegible]
கனிந்துவரு மருந்தை பாகங்கொண்டு
கோப்பா நின்றதவஞ் செய்வதில்
நிலையான பூரணமும் நிறைந்தும்
வீரப்பா கொண்டதொரு புத்தியாலே
மெய்மறந்து நின்றதினால் வென்றாரே.

காணப்பா ஜெபதபங்கள் செய்வதற்குக்
கருவான பூமியுட வளமைகேளு
பூணப்பா குறிஞ்சிபிரு திவியுமாகும்
புகழான நெய்தனிலம் அப்புவாகும்
பேணப்பா மருதநிலம் தேயுவாகும்
பிலமான முல்லைநிலம் வாயுவாகும்
ஊணப்பா பாலைநிலம் ஆகாயந்தான்
உத்தமனே அஞ்சுநிலத் தன்மைதானே. (71)

உண்மையுள்ள பஞ்சநில மஞ்சிலேதான்
உத்தமனே மூன்றுநில முண்மையுண்மை
நன்மையுள்ள மூன்றுநில மேதென்றக்கால்
நலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
தன்மையுள்ள குறிஞ்சிநிலஞ் சித்தர்க்காகும்
தயவான கெவுனிகட்குஞ் சார்வுமைந்தா
இன்மையில்லா மௌனசிவ யோகிகெல்லாஞ்
சிவசிவா குறிஞ்சிநிலந் திடந்தான்பாரே. (72)

பாரப்பா இல்லறத்தோ டொத்துநின்று
பதிவான ஞானசிவ யோகிக்கெல்லாம்
நேரப்பா மருதமுல்லை நிலமிரண்டும்
நேர்மையுள்ள செபதபத் துக்குறியாகும்
காரப்பா சம்சாரிக் காகுமித்தக்
கருணையுள்ள நிலமதுதான் மெத்தநன்று
வீரப்பா பாலைநெய்தல் நிலமிரண்டும்
வெகுகடினம் வெகுகடினம் சுத்தப்பாரே. (73)

சுத்தமுள்ள நிலமதிலே யஞ்சில்மூன்று
சுகமான அகமதிலே குழுக்கமாக
பத்தமுடன் பார்த்ததிலே பதிவாய்நின்று
பதியறிந்து கெதியறிந்து பதிவாய்நின்றும்
புத்தியது கோசரமாய்ப் பிரகாசிக்கும்
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்திவாழும்
சித்தமுடன் நிலையறிந்து நிலையைப்பெற்றுச்
சின்மயமாய்த் தன்மையுடன் நன்மையாமே. (74)

பாரப்பா பதிவறிந்து ஞானத்தேறி
பத்தியுடன் பலக்கிரகச் சக்கிரத்தை
நேரப்பா நிலையறிந்து அக்கங்கண்டு
நிலையான அட்சரச் சாலையத்தியே
காரப்பா கண்டுமனைக் கண்டுக்கொண்டு
கருணையுடன் மனதாரப் பூசைசெய்து
சாரப்பா சார்புநிலை யறிந்துகொண்டால்
சகலகலை பூரணமாய்த் தானுமாமே.

தானான பூரணமே சோதிசோதி
தன்மயமாய் நின்றதிரு ஞானதீபம்
வானான ஆகாசம் அண்டத்தந்தி
மகத்தான கமலமடா ஆதிபீடம்
கோனான பீடமதின் கமலந்தான்
குவிந்தெழுந்த சாமடா வேதத்தந்தம்
தேனான நாதமதி னைக்கண்டு
திருவேற பெருமையுடன் திரக்தானுமே.

திரமான தேகமடா நாதரூபம்
திருவாகி பூரணமாய் நின்றரூபம்
பரமான ரூபமதை யார்தான் காண்பார்
பாலகனே கோடியிலே யொருவன் காணும்
சரமான சாமதித்து சாந்தினின்று
சந்திரனைச் சூரியனைச் சாரப்பண்ணி
உரமாக நடுமனையில் நின்றுபார்த்தால்
உண்மையென்ற வெளியாய ரூபமாச்சே.

ஆச்சப்பா பரமவெளி பொருளாக
அதிலிருந்து சகலகலைப் பொருளைப்பாரு
மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசிபாரு
மூலையான சுழிமுனையை கண்டுப்பாரு
பேச்சப்பா மோனமனை மனமத்திரு
பெருகிநின்ற அமுதரச பானங்கொண்டு
நீச்சப்பா நிலையறிந்து யோகம்பாரு
நின்றநிலை தன்னையறிந்து நிலையாய்க்கில்லை.

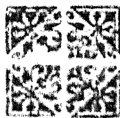
நில்லென்ற கலைதனிலே நினைவாய்நின்று
நிசமான சிரணமாய் நிலைகண்டோர்க்குச்
செல்லென்ற தசதீட்சை கடாக்ஷம்பண்ணித்
திருவான பூரணமு மவுனக்கியத்து
சொல்லென்ற சாத்திரமுந் திரமுமீய்ந்து
சுருதியுள்ள மந்திரத்தின் சூட்சங்காட்டி
ஒல்லென்ற ஆகாரம் ஆறாதாரம்;
ஓமென்ற அனுக்கிரக உண்மைசொல்லே. (79)

உண்மையுள்ள கிரமமதை யறிந்துகொண்டு
உத்தமனே சகலகலை வாசியேறி
நன்மையுள்ள நாட்டமதாய் நயனம்பார்த்து
நயனமென்ற கண்ணறிந்து விண்ணைநோக்கித்
தன்மையுடன் தன்னறிவே தானுமென்று
தன்னொளியும் விண்ணொளியு மொன்றாய்க்கண்டு
இன்மையுந் தன்மையுமு முண்மையாகத்
தெளிந்துசிவ சிவமயமாய்த் தெளிவாய்முற்றே. (80)

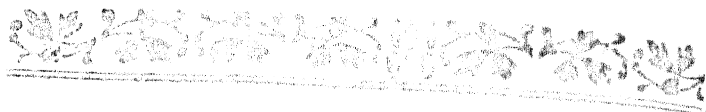
கடைப்பிள்ளை ஞானக்கக்கிஷம் 80.

முற்றிற்று.

திருச்செங்கூர் வைத்திய ஞானுனைக் தானங்கேந்திர சாஸ். அவர்களாற் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்தி. சிடலானது.

உ

சிவமயம்.

[illegible]

[illegible]

சிவபோக சாரம் 10[illegible]

காப்பு.

பூமகள் மார்க்கன் வாய்மை பொருந்திய சக்தி காப்பு
மாமகள் பாகன் [illegible] காப்பு
நாமகள் [illegible] காப்பு
ஆமகள் [illegible] காப்புக் காமே.

பூத்திடு முருகன் காப்பு புதுமலை மக்கள் காப்பு
சேத்திடு மருட்கள் காப்பு [illegible] காப்பு
வேத்திடு [illegible] புக்கன்
காத்திடு மௌனிகள் காப்பு [illegible]

வேறு.

காப்புலி சேப்புலி [illegible]
தீப்புலி [illegible]
டாப்புலி [illegible]
பூப்புலி மலிகுடி ஆகிற் புக்குவாம்.

புலியூரிற் காடியென்றே [illegible]
புலிபோலே [illegible]
புலிபோலே பதிந்திடுவாரு புக்கிற்சார்த்திதன்
புற்றில்வாளர் [illegible]
வலியாமற் புக்கரவு [illegible]
[illegible] காடியெனப் புக்கிலின்று
வலியாம [illegible] மதிக்கக்கொண்டு
வாயினள் விதைத்தையங்கே வாக்கினேனே.

வாங்கியொரு சில்லிலெட்டு எலியைக்கண்டேன்
வலுத்தஎலி பெட்டையஞ்சு கடுவன்மூன்று
பாங்குபெற எலிக்குவழி பெண்டாண்வேறே
பக்கமதி லிருக்குமதைத் தொக்காய்க்கண்டேன்
தாங்கியதிற் பெண்டாளில் வழியேசெல்லத்
தாட்டிகமா பெட்டெலியுந் துன்னித்துன்னித்
ஓங்கியது பெண்டாளில் வழியேயோடி
ஒருமிக்க வந்ததடா ஒருமித்தேனே. (2)

ஒருமித்தேன் பெண்டாணி லெலிதானெட்டும்
ஒருமுடித்து போகவல்லோ வந்ததப்பா
தருமித்தேன் பெட்டையது அஞ்சில்மூன்று
தனிப்பட்டு வந்ததடா திரும்பவஞ்சும்
ஒருமித்துப் பஞ்சான்றன் மடிக்கைபார்க்க
ஓடாது அஞ்சில்ரெண்டு மூன்றுதண்டாய்
ஒருமித்து எதிரேறிப் பெண்டாண்றேடி
ஓரைந்து மூன்றுமொன்றாய்ச் சண்டாளுச்சே. (3)

சண்டாளைப் பெண்டாளிற் சட்டித்தின்றேன்
சட்டதிலே பச்சையடா வெடிவால்வீசும்
கண்டாலு மூழிதுள்ளோ ரடிப்பாரென்று
கரையடியி லொருபுறமாய் வெளியில்வந்தேன்
உண்டான தோரடியில் மச்சங்கண்டேன்
ஓகோகோ அம்மச்ச மானேனப்பா
சண்டாளில் முன்னைவிட்டோற் சுருக்கிக்கொண்டு
சுவாசம்விட்ட குறைபாலே வழிகண்டேடே. (4)

வழியேதான் பாதையிலே குளியன்பாம்பு
வால்மடித்துச் சிரசுபடம் விரித்துக்கொண்டு
வெளியாடிச் சீறியங்கே பாதைகட்டி
விரட்டியது தாக்கிமடுத்த வேகங்கொண்டு
குளியான குளியனது அதைசாய்த்துக்
கொத்தயிலே கைவாசிக் குளிகைகொண்டு
தெளிவான சித்தரென்று பிடித்தேன்பாம்பைச்
சிக்கியொரு பக்கமதாய்ச் சுகியமாச்சே. (5)

விண்ணொளியிற் கதிர்மதிதான் கண்ணேயாகும்
மெய்யெதோ பொய்யெதோ கண்டான்காணும்
விண்ணொளியிற் சூரியன்றான் பகலாய்வந்து
விதமான மதியதுதான் ராவாய்வந்து
கண்ணொளிதிய கண்டதல்லால் வேறொன்றில்லை
கருத்துறைவத்தா லுங்கருணைக் கண்ணைக்காணூர்
ஒண்ணொளியே வேறாயில்லை கண்ணேயொன்று
ஓகோகோ பொய்யல்ல மெய்யுமாச்சே. (10)

மெய்யினாற் பொய்யுமுண்டு அதினாலெல்லாம்
விமலாகச் சாத்திரங்கள் பொய்யாய்ப்போச்சு
செய்யினாற் குற்றங்க ளில்லையில்லை
திர்க்கமற்ற மனதாலே யெல்லாம்போச்சு
ஐயினா லய்யும்வகை அப்பினாலே
அப்பாறிந்து அப்பினால் மவுனமாகும்
பொய்யினால் மெய்யதிலே தங்கம்பூணப்
பூரணமாய் நின்மனப்பூ ரணமுமாச்சே. (11)

ஆச்சப்பா கதிர்மதியா விரவுபகலாச்சு
அம்மதியின் கதிரறியார் பேசலாச்சு
பேச்சப்பா அட்சரங்க ளொன்றுமில்லை
பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை மூக்கால்மூக்கால்
மூச்சப்பா வற்றிடந்தான் முடிவுமாகும்
மோசமில்லை யடிமுடிவா யுள்ளம்பாரு
நீச்சப்பா வெள்ளத்திற் காலையூணி
நிலைக்குமடா கால்தலையாய் நிலைக்கும்பாரே. (12)

நிலைக்குமோ நிலையாதோ வென்றாநீயும்
நின்றூக்கால் வாரிவிடும் நிலைக்கொட்டாது
தலைக்குமேற் காலானால் மலைக்கவேண்டாம்
சமதலையா யடிமூலம் நிறுத்திக்கொண்டு
மலைக்குமன மலையாமன் மூக்கால்பாரு
மனதாலே மனதுறைக்கு மூக்கா லூணச்
சிலைக்குநா ணேத்திசாத் தொடுக்குமாப்போற்
சீக்கிரத்தாற் குறிதைத்த சுருக்கமாமே. (13)

கொல்லத்திற் கொச்சியடா மஞ்சனிஞ்சி
  கொடிதான துலாவேற்று மிறைவைத்தண்ணீர்
கொல்லத்திற் கால்வாய்க்கா லிடக்காலூடே
  கொடுஞ்சுருக்கு மடைவாயிற் குமிழிபாயும்
வல்லத்துக் கோட்டையடா மவுனராஜன்
  வங்கணமாய் சிங்கமுக மானான்பாரு
சொல்லற்றுக் கூச்குரல்போற் கூகூவென்னச்
  சுகமவ்ன ராஜனவன் சோதிப்பானே. (18)

சோதிப்பான் சிங்கவங் கணமேசெய்தான்
  சொல்லரிது மடைவாயிற் பட்சிபோலே
சோதித்து வருமச்சங் கண்டுபாரு
  தொந்தமென வந்துவிடு மைந்தாமைந்தா
போதித்து ராப்பகலாய்க் கண்டுபோதி
  போகமென்ன சிவயோகஞ் சிவயோகந்தான்
பேதித்து வாழாதே போதம்போதம்
  பேசாதே மவுனமது கூக்கலாமே. (19)

கூக்கலென்று லதன்பெருமை சொல்லப்போமோ
  கூகமென்ன சொல்லுகிறேன் குமரிகற்பம்
பார்க்கவென்றாற் கொடுமையடா பஞ்சவர்னம்
  பட்டமரம் பாலூறும் பஞ்சவர்னம்
மார்க்கமிது பெரியோர்க ளாருஞ்சொல்லார்
  மாச்சரியம் மெத்தவுண்டு உண்மைசொன்னேன்
தீர்க்கமிதை யறிபவனே சித்தன்சித்தன்
  திறம்வேறும் மனதுறத்தாற் றிறமுமாமே. (20)

திறமான மனதுறக்கச் சுருத்தான்கேளு
  சித்தருடன் முனிவோருஞ் சொல்லார்சொல்லார்
அறமான தில்லறமே சொர்க்கஞ்சொர்க்கம்
  அந்தரமே யளிவாக மாகுமாகும்
அறமான தில்லலத்தின் சூட்சங்கேளு
  அடிக்கடிதான் சொல்லவனு போகமப்பா
உறமான தனுபோகஞ் செய்யும்போது
  உற்பனமாந் தப்பாது உண்மைகேளே. (21)

உண்மையென் றும் உறுதியென் றும் நிரந்தரமென் றும்
உற்பனமாய் மனதுறக்கும் பரப்பிரமமென் றும்
தன்மையுள்ள மனத்தாலே புத்திசொற்கு
தானுமன்றி கல்விஞான விவேகமின்றி
தன்மையிது தானென்ற வேசங்கள் தன்னை
காத்தவனை உபாசனஞ் செய்துவிக்கையுள்
வெண்மையவள் மையல்கொண்ட காமவுக்கிப்
பிரியமுடன் வேவைவிதஞ் செய்வார்பாரே.

செய்வார்கள் கைமுறையாய்ச் செய்யமாட்டார்
சிவயோகஞ் சிவலிங்கங் காணமாட்டார்
சைவாதி சத்தமென்று சொல்லமாட்டார்
கருத்தினைத்தாங் கருவிடமாங் காணமாட்டார்
மெய்ஞ்ஞானிகளெல் தெளிவென்று மவுனஞ்செய்து
வீணருக்குத் தெரியாமல் விநோதம்பார்க்க
உய்வாய்த்தன் யோனிதனிற் பூசைபண்ணி
உபயமது சிவலிங்க மென்றும்பாரே.

ஒன்றான லிங்கமா விடையுமாகும்
உற்பனமாஞ் சித்தருட பூசையாகும்
ஒன்றான சத்தியுட பூசைமார்க்கம்
ஓங்காரோ ஆனந்த மயமார்க்கம்
ஒன்றான இட்சைவழி மார்க்கமப்பா
உலகத்தோ ரறியாமற் கெட்டார்பாரு
ஒன்றான பூசையடா வாதிசத்தி
உற்பனமாம் பூசையிது வுண்மைதானே.

தானான சத்தியுட இட்சைபூசை
தானவளுஞ் செய்வார்கள் கூடச்செய்வார்
மானான பெண்ணொடு கொடியபெண்ணை
மவுனத்தாற் றியானித்து மகத்துவமானோர்
தேனான இப்பூசை தேவிபூசை
ஜெகஜாலச் சித்தருக்குத் தோணப்பூசை
ஊனான ஆண்மையடா பெண்ணுள் தேவி
உறவின்முறை குருமுறையா யுரைக்கக்கேளே.

உரைக்குமுறை கருவறியா ரிந்நூல்பார்த்தால்
உள்நின்று பகையறியா ருறவுமாகார்
உரைக்கமனை துறக்கவல்லோ சொன்னேனப்பா
உன்கருத்தா லுள்ளமதி லுள்ளந்தோனும்
உரைக்கமனந் தன்னிலேயே உறவுமாகும்
உள்ளமதி லபிஷேக மனமாப்பூசை
உரைபழுதாய்ப் பழுதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை
உன்மனைத்தா யுன்மத்த மானாள்பாரே. (26)

பாரிதுவே பெரிதுசிறி திதுவேயூரும்
பதிவாகு முறவின்முறைப் பண்புமாகும்
பாரிதுவே முறையோடே யுறவாங்கன்னி
பண்டுளதாய் நீயாகி வந்தயோனி
பாரிதுவே ஆணாகிப் பெண்ணுமாகிப்
பகலென்றும் இரவென்றுந் தோன்றாய்க்கண்ணாய்
பாரிதுவே கண்ணான கண்ணேமக்காள்
பழுதில்லை பழுதில்லை கனியுந்தானே. (27)

கனியாதே மனதுமிகக் கனிந்தாலப்பா
கசடருக்குக் கனிதோணாக் [illegible]
இனிதான கன்னிய[illegible]யானாள்
என்ப[illegible]களுக்கு இவளேயானாள்
தொனியாதே பாதகர்க்குச் சொல்லவேண்டாம்
தோராசை கொண்டவர்க்கு விள்ளவேண்டாம்
செனியாதே பேரின்ப வீடுயர்ந்தால்
தெரியாது தெரிமடா யின்னங்கேளே: (28)

இன்னமுமே வெளிதோணச் சொல்லக்கேளு
இன்பமுற்றுக் கேளாட்டாற் சிவமேயென்பார்
முன்னையுமே சொன்னதெல்லாம் நுணுக்கம்பாரு
முழுதுமது தெரியாட்டாற் பின்னேபாரு
கன்னமுமே தகரவடா அடித்துச்சொல்வேன்
கருத்தொட்டுக் காட்டையிலே கருவாய்ப்பாரு
அன்னமுமே பொசித்தாக்காற் பசியுண்டாமோ
அம்பிசியிற் கார்த்திகையில் அமையுந்தானே. (

அமைந்தஞானர் [illegible] மோனமாம்
அக்ஷரத்தின் [illegible]
சமைந்தகலைக் [illegible]
சக்கர [illegible]
சமைந்தவைக் [illegible]
தனிக்கிருபை [illegible]
[illegible]
[illegible]

குருடர்க்கு வழிபோக குருடரெத்தன்
குருக்கண்ட [illegible]
[illegible]டரைக் [illegible]
[illegible]
திருடர்கள் சத்திய பூசைசெய்து
தேசத்தில் [illegible]
[illegible]டர்கள் [illegible]
வாய்ப்பேச்சாய்த் திரிவார்கள் [illegible] தானே.

மடை [illegible]
மயக்கத்தால் [illegible]
[illegible]டையதுக்குள் [illegible]
கைப்பிடியாய் [illegible]
உடையவனும் [illegible]
உன்னைப்பார் [illegible]
நடைபொருந்தான் [illegible]
என்முகமாய் [illegible] பூசைதானே.

பெற்றவனை பெற்றவர் [illegible]
பிரியாக பார்வையிலே [illegible]
சற்றவனே [illegible]
கபடமாய்ச் சொல்லுவோன் [illegible]
குற்றமவன் பூசையிலே ஒன்றுமாகா
குமரிதிற மின்னையுடை [illegible]
சற்றவனைத் தியானத்தாற் பூசைசெய்ய
தன்னேரு [illegible] போக்கே

ஒருவருக்குந் தெரியாத ரூபாரூபம்
　　ஒருரண்டா யொன்றாகி யுலகமானாள்
ஒருவருக்குந் தெரியாமல் மாண்டார்கோடி
　　ஒருமுடியாய் முடிந்துவிட முறுதியாச்சு
இருபேர்க்கும் முப்பேரா யிருந்தாளாத்தாள்
　　எத்தனையோ பேரிட்கு எண்ணப்போமோ
அருபேர்க்கும் அறுமுகமா யொருத்தியானாள்
　　ஆகாகா யிவள்பேரை அறியோம்பாரே. (34)

பாரறிய வூரறியப் பரமசிவனிவளைப்
　　பற்றினபே ரெத்தனையோ அய்யோ அய்யோ
கூறறியச் சிறுபிள்ளை யென்றாள் கன்னி
　　குணமிவளைப் பார்க்கிற் குணமேயானாள்
ஆரறிய வூரிலவி சாரியாடி
　　அமர்ந்தயிடந் தெரியாம லரங்கியானாள்
ஊரறியக் கைபிடித்தார்க் கவளேயாகி
　　உத்தமியா யிருந்துமனை தொடங்கினாளே. (35)

ஒடுங்கிமனை தொடுக்கமிவ ளடக்கங்கேளு
　　உள்ளமடா தெரியார்க்குக் கள்ளங்கள்ளம்
கடுகளவு முழியிருக்க முழியினுள்ளே
　　கள்ளமுழிப் பார்வையதில் நயனமொன்று
அடங்குகடை விழிப்புனலாங் குமிழிவெள்ளம்
　　அருயடா கறுப்பாருந் நடுவேபச்சைக்
இடங்கருவி லமைந்தபடி யென்றாள்கன்னி
　　இவள்கருணை யறியாதித் தனையுமாச்சே. (36)

இத்தாறு கோணமூக் கோணமுந்தி
　　ஏகோபி மகாமந்த்ர மிவளேகற்றாள்
சத்தருவி யிவளொருத்தி முத்தியானாள்
　　கண்டருக்குப் பெண்டாகிக் கன்னுமானாள்
அத்தாவள் கையிருக்க முகத்தைப்பார்க்க
　　அவள்முகமே கண்ணாக நின்றாள்கன்னி
உத்தமனை யிவள்மனைக்குக் கத்தன்கத்தன்
　　உச்சத்தா லிவள்பேச்சு மிச்சமாச்சே. (3

[illegible] ஆதி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பேச்சப்பா சொல்ல [illegible]
பேரறிவா [illegible] தானை
வாச்சப்பா சமாதியிட்ட [illegible]
வரிசையுடன் [illegible]

இல்லடா சற்புத்திர ஞானத்தைக்கேளு
இந்நிலையிலே [illegible]
இல்லடா [illegible]
இராத்திரி பகலிரண்டு [illegible]
அல்லடா மூலமதை [illegible]
ஆதார [illegible]
சொல்லடா சொல்லப்பா [illegible]
சொற்பனந்தான் [illegible] சொல்லக்கேள்

சொற்கேளாய் பின்னே யென்றும் சொல்லுவேனே
சொல்லின்றேன் [illegible]
முத்தேரிப் பேசாதே ஞானக்கேளு
முப்பூவை யொன்றுவே மூலமப்பா
சட்கோண வட்டமடா தனையப்பா நீ
சத்திய விந்துமேலே மைந்தனே கேள்
இட்கோல மானசத்தி தனையறிவாய்
இந்நாதி மனைகுறி யின்னைக்கேளே

கேளப்பா பிரணவ [illegible]
இருளைப்பெற்ற மெய்ஞ்ஞான [illegible]
கேளப்பா குருசொன்னதை நிலையாய்க்கேளு
சிவனொன்றும் ஸ்ரீயொன்றும் இரண்டுநன்று
கேளப்பா முப்பத்திரு டனையுமாகன்
சிவசிவ கொண்டே [illegible]
ஆளப்பா [illegible] இடைநன்றாம்
ஆதிருஷ்ண [illegible] வைப்பாயே

பார்க்கையிலே மும்முமிரண் டேயாகும்
பகலவனு மிராக்கதிரு மானவாறும்
பார்க்கைலே ஞாயிறுமே மறுநாள் திங்கள்
பகலவனைத் திங்களிலே மாறிப்பாரு
சேர்க்கையிலே ஆதித்தன் சேருந்திங்கள்
சேர்ந்திரண்டு மொன்றான தன்யமப்பா
மூர்க்கமிதைப் பூசைபண்ண முத்தியாகும்
மும்மூன்று மொன்றான சூட்சந்தானே. (42)

சூட்சமதைப் பார்க்கப்பால் வண்ணாரனார்
சுயம்பாக மூளைத்தெழுந்த லிங்கமானோர்
ஆட்சியிலள் தன்னையுந்தா னறியுமுன்னே
அரகார தலைவனையுங் கண்டாள்கண்டாள்
காட்சியிவள் கண்டகடைக் கண்ணேகாட்சி
கண்ணென்றாற் கண்ணுள்ளே கண்டுசோதி
சூட்சமிவள் முறியறிந் மாயைநீக்கிச்
சோதித்துப் பார்த்ததெல்லா முத்தியாமே. (43)

முத்தியு மொன்றாகி மூளைத்தலிங்கம்
மூளைத்ததிலே ஆவுடையு மானலிங்கம்
சத்திசிவ மானசிவ லிங்கபூசை
சதானந்தி சச்சிதா னந்தியானாள்
சுத்தியமா யிப்பூசை சொன்னாளாச்சி
தன்னியத்திற் கன்னுடையாள் கண்ணேபத்துச்
சித்திபெற யிக்கண்ணை யறிந்தாற்பூசை
செய்யலாஞ் சிவபூசை நீர்க்கமாமே. (44)

ஆமப்பா யிப்பூசை ஆச்சிக்குள்ளே
அடக்கமடா சித்தருடன் முனிவர்சொல்லார்
நாமப்பா கொங்கணர்க்குக் கண்ணேயாகி
நடுக்கண்ணிற் கடைக்கண்ணு லொளிமேய்பார்த்துக்
காமப்பால் காணற்பா லிரண்டுகொண்டு
கண்கண்ட படியாலே சொன்னேனப்பா
ஓமப்பா யிப்படியே கண்டோர்க்கல்லால்
உரையறியா ரொளியறியா ருலகத்தோரே. (45)

உலகமதில் மேன்மையுடன் முனைசொல்வார்
  உண்மையது மனமேல்க்கை ஞானமாட்டார்
பலகலைகள் ளோதியுமே பொருளறியார்
  பற்றுநின்று வழிதெரிந்து நிலைசேரார்
கலகமிலே னாரைப்போல் தர்க்கம்பேசி
  சத்தமாய் மோதற்றர்க்கமிட்டுக் கிரிவாரப்பா
விலகிவிடு மவர்கள் தனைக் கண்டாலப்பா
  மெய்யான கற்பதனைக் கண்ணிறைப்பேனே.

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிறைந்து நின்றேன்
  கண்டதனைக் கண்டுமே பொருளியம்ப
கேளாத வேதாந்தப் பொருள்தனைக் கேட்டு
  சேர்ந்திருந்து மிக்கதால் மௌனஞானமே
ஆளாக அவன்மேல் அன்புகொண்டு
  அங்கேறிக் கொண்டவனைக் கண்ணிறைந்து
விருந்து நிர்மலத்தைப் பணிந்துகொண்டு
  விட்டகுறை மீதமதை வெளியுரைப்பேனே.

வெளியொளியும் விஞ்ஞான கன்மேனி கண்டேன்
  வேதாந்தம் பாரமதுங் கண்டோமே
பழியாதே பெரியோரைப் பகையாதே
  பாழ்நரகில் வீழ்ந்தே கொண்டழிவரே
வழியான பாதையுடன் மின்னாலப்பா
  மங்கையர்மே லாசைகொண்டு மருவ வேண்டாம்
தெளிவான மனமிரண்டும் ஒன்றாக்கிக்கொண்டு
  சிவானந்த மதிபார்வை மிகுதானந்தமே.

இதினாலே வொருசோதி யில்லையில்லை
  இப்பொருட்குப் பணங்காசு செலவுமில்லை
இதினாலே காட்டிடா தனங்கள்கோடி
  இகபரமு முண்டாகுஞ் சேகரித்தி
இதினாலே பாவங்க ளறுப்பார் சித்தர்
  இத்தமுறை வேதாந்தத் தாதியந்தம்
இதினாலே பூரணமுங் கண்ணிற்றெருவாம்
  இடரொன்றும் வாராது இடறுப்பாரே.

திடமான மனதல்லோ திடந்தானப்பா
திருவான லட்சுமிப்பெண் ணூரக்கமானாள்
குடமான தன்னியத்திற் பத்தாக்கண்ணாம்
கூர்விழியாங் கண்பத்து தனத்திரண்டிற்
சடமான கொங்கைக்குட் கண்தானேது
சாத்திரத்திற் பெரியோர்கள் சொல்லாரப்பா
அடமான மங்கையடா சொல்லக்கேளு
ஆகார கொங்கைதன்னிற் கண்ணேக்கேளே. (50)

கண்ணான தொருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணாம்
கதித்தெழுந்த கொங்கைதனிற் பத்தாக்கண்ணாம்
ஒன்றான கொங்கைக்கு ஒன்றேகண்ணாம்
ஒன்றாமுதல் மூன்றாக இருந்தால்நன்றாம்
கண்ணான திருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணாய்க்
கண்டாலு மெத்தவன்று ஆறாங்கண்ணோ
பெண்ணான கொங்கைக்கே கண்தான்பத்தும்
பிரியாம லிருந்ததென்றால் முத்தியாமே. (51)

முத்தியா மிப்படிக்கண் ணைலுங்கண்டால்
முக்கியமாம் பூசைவிதி முறையுமாமே
சத்தியாஞ் சித்தியடா முறாகண்பாரு
சண்முகற்கு மமுதளிக்க கொங்கைகொங்கை
புத்தியாய்க் கண்டறிவா யிந்தப்பூசை
புண்ணியற்கு மெய்துமடா கர்மிக்கில்லை
உத்தியாய்ப் பாராதே குருவைக்காரு
உன்மனத்தைக் கண்டுகுரு வுபதேசிப்பார். (52)

உபதேசம் நற்குரு வாய்க்கவேணும்
உன்மனத்தா யமுறாகண்பால் கொள்ளவேணும்
உபதேசஞ் சற்குருவைக் காண்பதெப்போ
உன்தேகஞ் சத்தியமாய் வாழ்வதெப்போ
உபதேச மானதெட்டு மிரண்டும்பத்தாய்
உட்கொண்ட தப்பாலு முறாகண்பத்தாய்
உபதேச மானதிந்த முறாகண்பார்க்க
ஒருபிள்ளை பிறவாதோ கருவாய்த்தானே. (53)

கருப்பத்தி லுறைப்பத்தக் கண்ணேயென்னை
கைப்பத்திக் கொண்டதேன் குருகணபார்த்து
உருப்பத்திப் பத்தியும் வைத்தாய்வைத்தாய்
உற்பத்தி யன்றிலே குருவைப்பார்
திருப்பத்தி சத்திவெளி தன்னைக்கண்டாற்
தியானத்தி குருவாருங் கருவைச்சொல்வான்
விருப்பத்து அதைக்கேட்டு விண்ணைப்பாரு
விள்ளாதே கசடறுக்கு வெளியாகாதே.

ஆகாத பிள்ளையென்று வடிக்கத்தன்று
அத்தமுது கண்ணைநின் றுண்டாகச்சேரு
வேகாத கால்தலையை போதச்சொல்லு
விள்ளாதே வேதாந்த முறைவைச்சொல்லு
சாகாத தலையறிய முக்காலச்சொல்லு
சமூலமாய்க் காண்பதற்கு மூலஞ்சொல்லு
போகாத புனல்காட்டி மதியைக்காட்டிப்
புத்தியாய்ச் சிவசத்தி பூசைசொல்லே.

சொல்லக்கேள் வாதமுறை குட்சங்கள்தேத்
தொகுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேளு
கல்லுக்கு ளத்தாலே பாறையுப்பை
கண்டிப்பைக் கண்டெடுத்துப் போட்டப்பா
புல்லுக்குள் ரசவித்து உண்டென்று
புத்தியா யுப்பெடுத்து அப்புவோடே
மல்லுக்கு வென்றேதே கைகட்டாதே
வாதுக்குச் சொல்லுகிறேன் வாதம்பாரே.

வாததிரத் தாலேநால் வாதமப்பா
வாய்ப்பாச்சு பொய்யென்றால் வீறுப்போச்சு
காதத்தில் விந்துவடா பூவிற்குக்கு
காக்குண்டு போகதற்குப் போக்கைக்கேளு
காதத்துக் கப்பாலே ஆராயல்ல
கண்ணுக்கு மூக்குக்குச் செவிதானுக்கு
ஆதத்துக் கதனாலே யெல்லாந்தானும்
சொன்னதுக் கெரியாட்டாக் கப்பாலேபோமே

போமோதான் சூதத்தில் வேதைசும்மா
போக்கறிந்தாற் சூதமடா அந்தா அந்தா
ஆமோதா னிதினாலென் றெண்ணவேண்டாம்
அழுரியடா உப்பாலே குமரிநாதம்
வேமோதான் கோமுகத்தில் வேகம்வேகம்
வேகமா முப்புடக்குக் குடமாம்வேதை
ஓமோமோ சாக்குவகை சொல்லவில்லை
ஒருசாக்கும் வேண்டாங்கா ணுறுதியாமே. (58)

உறுதியா யெட்டுக்கு ளண்டபிண்டம்
உட்கருவும் வெளிக்கருவு மொன்றாய்க்காணும்
உறுதியடா வேதையிது வுண்மைபாரு
உட்புகுந்து கருவிடையம் பார்த்தாற்கேளு
உறுதியடா கோமுகத்தில் வாதவித்தை
உப்பாலே ஆடுமடா தொந்தங்கோடி
உறுதியடா யிதைவிட்டா லொன்றுமில்லை
உத்தமர்க்கு உள்ளாமே யுள்ளாந்தானே. (59)

உள்ளபடி சாத்திரங்கள் சித்தர்சொன்னார்
உட்புகுந்து முறுகண்பார்த் தொளித்தாரப்பா
கள்ளமன்றிச் சொன்னேனு னிந்நூலிற்
கருவிடையம் பார்த்திதனைக் கண்டாலப்பா
உள்ளமதிற் கன்னியடா ஓமசத்தி
உள்மணித்தாய் மணிகாட்டி யுரைப்பாளப்பா
விள்ளவென்று விதைப்பார்க்க விள்ளப்போமோ
வெளிதோணக் கருவிடையம் வெளியாய்த்தானே. (60)

வெளியல்லோ செவிக்குறைத்தார் சூட்சத்தாலே
விண்கண்ட தெந்தக்கண் கண்ணேகண்ணே
வெளியல்லோ செவியாலே நன்றாய்க்கேளு
வேதாந்தஞ் செவிகேட்க இன்னங்கேளு
வெளியல்லோ மூச்சென்ற காலாற்றீயை
வேகத்தால் மூட்டியல்லோ வெளியைக்கண்டாள்
வளியல்லோ வாயிருக்க நாவும்பேச
வார்த்தையென்ன புருவமையம் நாவுமாச்சே. (61)

காயமே மெய்யென்று [illegible]
கைதாக்கும் [illegible]
சேவமே [illegible]
சவக்குழியில் [illegible]
புனமே கோட்டை [illegible]
புத்திகெட்ட மாதர் [illegible]
ஆவமே [illegible]
ஆக்கைப் [illegible] அறிகள் [illegible].

அறுதமடா புத்திகெட்ட மாய்கை [illegible]
அப்புமடா ஆவிதன்னில் [illegible]
அறுதமடா சத்திமயக் கொள்ளை [illegible]
ஆச்சரியம் சொல்லவென்றால் [illegible]
அறுதமடா முக்கண்ணன் [illegible]
ஆனந்தம் பொங்குமடா அருள் [illegible]
அறுதமடா முக்கண்ணன் கண்மேலே [illegible]
அரிவரி வெறுந்தெள்ளை மந்தமாமே.

ஆச்சர்ய மாமடா முகமென்சாறு
ஆருமடா சாக்ஷி [illegible]
பேச்சென்று பேசுமற் பேயிக்கொள்ள
பேய்மக்கா ளுங்களுக்குச் [illegible]
ஏச்சென்று மிக்கமாய்ச் சொல்லவேண்டாம்
ஏழைமையைப்போல் வாய்ப்பேசா திருக்குமெனனு
காச்சென்று காச்சிவிட்டு உனக்கேதாகாக்
கைக்குள்ளாய் வருமட்டும் [illegible].

கருவறிய வித்தையிற் கருக்காரன் [illegible]
கருக்குழியைத் தாம்பாரமட்டத் [illegible]
கருவறிய காமப்பால் [illegible]
கருச்சொல்லிக் காட்டாமற் [illegible] சொன்னார்
கருவறியக் கண்டுகொண்டு முகக்கண்பார்த்துக்
கண்டபடி சொன்னதைக் கண்மேலேயன்று
கருவறியா வித்தைபுண்ணீட்ட [illegible]
கண்காட்டில் கண்காட்டு சொன்னதுவே.

கண்காட்டும் என்குருகொங் கணரேஐயா
கருக்காட்டும் உருக்காட்டும் கண்ணேகாட்டும்
விண்காட்டும் மும்மூல வெளியுங்காட்டும்
மெய்காட்டும் கைகாட்டும் மூலர்போர
எண்காட்டும் வழியாலே யொளியைக்காட்டும்
ஏகாந்த விளையாட்டுங் குளிகைகாட்டும்
புண்காட்டிப் பொதியாதே நாலும்பூவும்
பூவரிய யென்கண்ணால் முதுகண்பூட்டே. (66)

பூட்டான கண்ணெட்டு மிரண்டேகண்ணும்
பூப்பட்டு முழிகுருடாய்த் தோணவில்லை
காட்டான பூவொன்று கந்தியாவட்டம்
கண்கண்ட பூவோடே சரிகைவெள்ளி
கூட்டான குளிகையது மூன்றுங்கூட்டிக்
குருடான கண்ணுக்கு குளிகைபோட்டு
ஆட்டான காலாட்டைக் கண்ணிற்காண
ஐயாகொங் கணர்நீ ரருள்செய்வீரே. (67)

அருள்செய்வீ ரென்குருவே யென்றுபோற்ற
ஆகாகா அருட்கண்ணா லருளைக்காண
அருள்செய்வார் சதானந்த குருவைக்காண
ஆச்சரியங் கண்ணாலே பார்க்கப்போமோ
அருள்செய்வார் கொங்கணர்தான் குளிகைகாட்டி
ஆடுதற்குச் சதகோடி தொந்தமாட
அருள்செய்வார் சிலம்பொலிதான் கண்டமூர்த்தி
ஆறுபத்து நாலுசித்து மாடலாமே. (68)

ஆடுதற்குக் கால்காட்டி மூலங்காட்டி
ஆறுவரை மேல்மூலந் தானுங்காட்டி
ஆடுதற்கு அட்டாங்க யோகங்காட்டி
அப்பாலும் வசிரிகொள்ளுங் குளிகைதாண்டி
ஆடுதற்கு அண்டம்பே ரண்டங்காட்டி
ஆனந்த வசிரிகொண்டு யேறியேறிக்
கூடுதற்கு நிர்மயமாய் நின்றசோதி
குணமறிய நிர்க்குணமாய்க் கூடுவாரே. (69)

கூடுவா ரொக்கற்றி வைப்பர்க்கேற்றுக்
    குணமுடைய கடைப்பிடியின்மே பாசத்தாலே
கூடுவார் பதினெட்டுப் பேர்சித்தர்டோடாய்க்
    கோத்திரமாய்க் குருத்திரமாய்ப் பாசகற்பாசத்தைக்
கூடுவார் கடைக்காலுடைத் தாக்கத்தாலே
    கோடியிலே சுவேகாடி சித்துவகாசை
காடுவார் கண்ணூட்டம் காண்பாக்காலே
    நாதாந்தப் பூரணத்தி னுகைக்காலே.

காலான பூரணமே முதலன்றாகும்
    நாதமடா நாதாக்க விந்துதன்று
காலான பவிரசத்தில் காலேனித்து
    காலெட்டில் காயத்திற் சூட்சமாகும்
மாலான காயத்தில் சத்திபடன்னில்
    மகாரத்தில் மாயையைத்தா னப்பார்சித்தர்
வேலான வேலுடைய கைவேல்சத்தி
    வெற்றியிலே வெட்டாலே வேலுமாண்டே.

எண்டெட்டும் பூரணமாய் நின்றவேலை
    நாதாக்க ளறுமுகமாய்க் கண்டார்பாலே
எண்டெட்டிற் காலாலே பென்னாலேயாயுங்
    காட்டினார் மூக்காலும் பேசிக்கொண்டு
மூன்றெட்டா தலைமயிலே மாண்டேயாக்க
    முத்தியடா அறுமுகனார் கைவேலப்பா
ஒன்றெட்டா தலைத்தத் துலக்கனேயக்க
    ஓராறு மொருமுகமாய்க் காணலாமே.

காணவே சாருப சாயுச்சியத்தைக்
    கண்கண்ட சாருபங் கண்டேனருபம்
தோணவே சாருபம் வேகக்காலே
    சொல்லுக்குட் டெரியாத ருபாருபம்
ஊணவே முதலன்றால் கணக்கனறுமை
    உட்காலும் மூக்காலாய் ருபங்காணும்
காணவே நானுந்தான் சொல்லக்கேளு
    காச்சியார் நெற்றியிலே கண்டுளுமே.

காலூணி லூணயிலே முக்கால்காலாய்க்
கண்காணு ரூபமடா ரூபங்காணும்
காலூணி மூலத்தில் யோகம்பாரு
கருணைபுரி திருமூலர் பாதம்போற்று
நூலான சாஸ்திரங்கள் பார்த்தாலென்ன
நூறுதா முபதேசஞ் சொன்னாலென்ன
சேலான மூலருட பேரனெங்கள்
சிங்கமடா கொங்கணர்தன் செயலைப்பாரே. (74)

செயலான கொங்கணரே யெங்கள்நாயன்
சித்தான சித்தருக்குங் கீர்த்திசெய்தார்
மயலான பெண்மாயைக் கண்ணைக்குத்தி
மனமான முதுகண்ணால் மனக்கண்பூட்டி
நியமான நந்திசிவா னந்திபாதம்
நிற்குணமாய்க் கண்டறியத் தெண்டம்பண்ணி
மயமான வமுதமடா வுண்ணச்சொல்லி
மவுனத்தாற் பேர்சொல்லி வழிசொன்னாரே. (75)

வழிசொல்லு முன்னேதான் பட்டபாடு
வழியோடே சொல்லவென்றால் வெகுநாட்செல்லும்
தெளிவில்லாப் புனலாகி யன்றுகொண்டு
தேசத்தில் வாய்வீணே பேசிப்பேசி
அளியான சேற்றில்மன மழன்றேனப்பா
ஐம்பொறியாற் பரியைவிட்ட மிச்சமாகி
வெளியேறி வருகையிலே வாதவூரில்
வேதியன்போ லென்குருவும் வந்தார்பாரே. (76)

பாரப்பா அவ்வூரி லையனையன்
பண்பாம்வே தியனுந்தா யாதியென்முன்
ஆரப்பா தாயாதிப் பங்குதன்னை
ஆர்கொடுப்பா ரென்னோடே பிறந்தாருண்டோ
சீரப்பா வேதியன்று னென்னைப்பார்த்துச்
சீதனமோ உன்தேட்டு வெங்கேயென்றான்
பேரப்பா சொல்லறியே னையன்சொன்ன
பேச்சாலே பிரட்டெல்லாங் கண்டேன்பாரே. (77)

கண்டேனே [illegible]
[illegible]
பண்டேறு [illegible]
[illegible]
தொண்டேனே [illegible]
சொன்னவே [illegible]
உண்டேனும் [illegible]
உண்மையதிலே [illegible]

போற்றினேன் காரணி [illegible]
பூணாகல் [illegible]
போற்றினேன் முக்கோணம் ஆதாரத்தில்
பூட்டுமே [illegible]
போற்றினேன் கர்மமதை [illegible]
போய்ப்பார்த்தே [illegible]
மாற்றினேன் மனதைத்தீ [illegible]
மாண்டொம் பார்த்தவிட பார்வையதாமே.

பார்வையிலே வெகுகோடி சித்தர்கள்
பார்த்தார்கள் வருணையிலே சித்தர்பார
பார்வையிலே யவர்களுடை பார்வையெல்லாம்
பகாரிது கதிர்மதியர் போல் பார்வை
சேர்வையிலே குறிகொண்ட சித்தர்பார்வை
சித்தருக்குள் திருப்பதாய் கண்டபார்வை
கூர்மையிலே கூர்மையுடை முக்கண்பார்வை
குருடனுக்கு வழிகாணும் குறிகாண்பாரே.

குறிபாருங் கோரதும் [illegible]
கொள்முனை முக்கோணத் துமுக்கண்பார
குறிபாரும் நாலுகாற் காலுக்குள்ளே
குற்றமில்லை மேல்முனைக் கீழ்நோக்கப்பாரு
அறிவாகு மூலமுக வந்தப்பாரு
அண்டமடா கண்டவர்கள் பந்தமோனத்தே
நெறியாக ஐபஞ்சா பஞ்சப்பார்க்க
நிலைத்தவுக முன்றமொன்றாய் நிலைக்கும்பாரே.

நிலைத்தாக்காற் காலறிந்து தீயைமூட்டு
நெருப்பாறு மயிர்ப்பால மப்பாற்சேரு
மலைத்தாக்கா லொன்றுமில்லை மனதேகண்ணாய்
மதியத்திற் காலைதநீய்க் காலையூனு
உலைத்தாக்கா லாதையிலே நந்திபற்றி
ஓங்கோகோ பற்பமடா கருவெயெல்லாம்
சிலைதாக்குங் கதிரோனும் லகிரிகொண்டு
சிவசிவா கால்நிலையும் வாசியாச்சே. (82)

வாசியடா கைவாசில லாடமீதில்
வதனம்சட் கோணமுக் கோணப்பா
தேசியடா வுதையகிரி வட்டமேறிச்
சிவசிவா வென்றல்லோ மாறிமாறி
காசியடா கண்ணுக்குஞ் செவியுங்கேட்க
நாலுமது காலாகி வந்ததேசி
வீசியடா வாய்பேசி வீசும்வீசும்
வீதியிலே யறுவீதி வட்டமேறே. (83)

வட்டமடா சூரியனை சந்திரந்தி
மதியாலே யுள்ளமதில் மதியமூறும்
வட்டமடா பிரணவமே யோதாவட்டம்
மவுனமடா நாதாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
வட்டமடா ஆறியிற்கண் வட்டமாகி
மனக்கண்ணால் வேதாந்தம் பார்த்தமார்க்கம்
வட்டமடா துன்மார்க்கம் நன்மார்க்கந்தான்
வந்தவித பொந்தவித மந்தம்பாரே. (84)

அந்தமடா ஆதிமூத லவ்வுஞ் சவ்வாய்
அந்தருறி யட்சரங்க ளல்லவல்ல
அந்தமடா முடிந்தவிட மறியப்போமோ
ஆதியென்ற நாதத்தால் விந்தையந்தம்
சொந்தமடா வுண்கொண்ட காயந்தன்னில்
தூலமுடன் சூட்சமுமாய் நின்றதேகம்
வந்தவித மறியாமல் மாண்டேபோனார்
மவுனமடா பிள்ளைகளே சொல்லக்கேளே. (85)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காலாலே நடப்பதற்குக் கண்தான் வேணும்
கண்பார்த்து நடவாட்டா லிடறுங்காலும்
நாலாலே மூன்றான்காய்ச் சூட்சம்நாலாய்
நாட்டாரிக் கட்டெட்டாய் எட்டுமொன்றைக்
காலாலே யனுகூலம் நடந்தார்பாரு
கைக்குள்ளே காலாறுங் கபடமில்லை
சேலாலே செலுத்துஜிவா னத்தியப்பா
சேர்ந்திருப்பா ருன்தேகஞ் சித்தியாமே. (90)

சித்தியாம் யோகமுதல் ஞானஞ்சித்தி
செப்புதற்கு மூலமுதல் வாதஞ்சித்தி
சித்தியாஞ் சிவசத்தி பூசைசெய்யத்
திடன்மெத்தக் கெவுனத்தின் குளிகைசெய்யச்
சித்தியா மெங்கெங்கப் பூசைக்குந்தான்
செய்முறைகள் தான்தவறு தன்மைசொன்னேன்
முத்தியா மிந்நூலின் கருவைப்பார்த்து
முறையோடே செய்தாக்கால் முத்திதானே. (91)

தானென்ற இந்நூலின் வேதாந்தத்தைத்
தவறாமல் மூலமுதற் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தேனென்ற யோகமுதல் ஞானபாதம்
தேர்ந்தமட்டுந் தெளிவாகக் கருவைச்சொன்னேன்
வானென்ற கதிர்மதியுஞ் சுழினையோடு
மந்திரங்கள் தியானத்தின் வழியுஞ்சொன்னேன்
கானென்ற மதத்தாலே வாய்வீண்பேசம்
காய்மட்டை யிளக்கூட்டம் கவியன்றேனே. (92)

என்றென்று மழியாத குருவேகந்தி
யென்றென்றுங் கேட்பதற்குத் தியானஞ்சொன்னேன்
நன்றென்ற நாதாந்த முழுதுங்கொண்ட
நாதாந்த முதுகண்ணுற் கொள்ளச்சொன்னேன்
ஒன்றென்ற சதானந்த பூசைமார்க்கம்
உத்தமர்கள் செய்வதற்கு முறையுஞ்சொன்னேன்
அன்றென்ல அந்தமுத லாதிமூலம்
அட்சாத்தி லட்சூட்ச மறியச்சொல்லே. (93)

அறிவதற்குக் கால் [illegible]
அப்புறத்த [illegible]
அறிவதற்கு நாக்கிருப்பு [illegible] சொன்னேன்
ஐம்பொறிகள் சொல்லவே [illegible]
அறிவதற்கு மூக்கல் [illegible]
அந்நேரம் பார்ப்பதற்குக் [illegible] சொன்னேன்
அறிவதற்குப் பெரிய [illegible]
ஆசானாயுருக்கிலே [illegible]

முனைபார்க்கும் பார்வைகள் [illegible]
முழிகண்ணிற் [illegible] சொன்னேன்
தனையறியக் காப்பதற்கு [illegible] சொன்னேன்
தன்னிடத்திற் பால் [illegible] சொன்னேன்
மனையான ஆறதனை [illegible] சொன்னேன்
வழிதனையும் [illegible] சொன்னேன்
அனையான சாபத்திற்கு [illegible] சொன்னேன்
அறுதகண்ணிற் [illegible] வழிசொன்னேனே.

சொன்னேனே ஞானப்புரி [illegible]
கற்றத்தார் புற்றிலவா [illegible] சொன்னேன்
சொன்னேனே வைத்தவு விசைக்க [illegible]
கசமாகும் முலினைகளில் [illegible] சொன்னேன்
சொன்னேனே மூன்றெழுத்தின் [illegible]
சூட்சமதில் வெளிதனைக் [illegible] சொன்னேன்
சொன்னேனே கருவெல்லாம் [illegible]
சோதித்துக் கருப்பாறு [illegible] சொன்னேனே.

சோதியடா நாதாக்கள் [illegible] சொன்னேன்
சுருக்கமடா கற்றோர்க்கு [illegible]
ஆதியடா விந்தனை தொந்தப்பாரு
அக்ஷரங்கள் சொல்லாதே [illegible]
நீதியடா பேர்பாதி பொன்னாபதி
நின்பலறு மென்பலரும் [illegible]
பாதியிலே பதிபாதி சூட்சமப்பா
பக்கத்திற் சொல்லாதே [illegible].

வாங்கையிலே ருட்சமுடன் வாவாவென்றால்
மனம்வெறுக்க வையகத்திற் சீச்சீயென்பார்
நீங்காதே நீங்கவருங் காலமையா
நித்திரையிற் புத்திவரும் நிரவுநீங்காப்
பாங்கான கொள்கையிது பூசைதன்னிற்
பழுத்தகனி கனிந்தனிமூன் பண்புமாகும்
பூங்காவுங் காவடா புதையல்மெத்த
புற்றரவு சடையாமற் புத்திப்பாரே. (98)

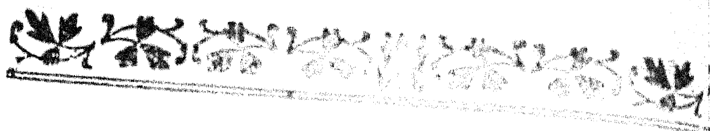
புத்திவா றென்சொன்னேன் பின்னுஞ்சொன்னேன்
பொய்யென்று சொன்னக்கால் புத்திநாசம்
புத்திரனே சொன்னேனு னிந்துநூலைப்
போற்றிப்பார் சாயுட்ச பதமுமெய்தும்
புத்தியடா சன்மார்க்க குருவாய்நின்று
பொதிகைமுனிக் குபதேசஞ் சொன்னபுத்தி
புத்தியடா தங்கம்போற் கொங்கணர்தான்
புத்திசொன்ன பெருமைமெத்தப் புதுமைகாணே. (99)

காணுத கன்காணும் முத்திராணும்
கயிலாசச் சொர்க்கமடா பதவியுண்டாம்
தோணுத ருத்திராங்கள் மூன்றான்ருட்சம்
தோணுமடா யின்னூலிற் சொன்னேன்கண்ணே
பூணுத பூணூலின் னூனாலும்
பூணுதும் வாசமடா சுவாசத்தத்தம்
வீணுகப் போகாது தொந்தத்தாதி
வேதாந்த ருத்திரத்தின் கண்தான்முற்றே. (100)

கடைப்பிள்ளை சிவயோகஞானம் 100

முற்றிற்று.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காரு சாமியார் அவர்கள் குமாரர் முத்தியாலு நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

[illegible]

[illegible]

கடைப்பிள்ளை திருவள்ளுவநாயனா ரருளிய

கலைக்கியானம் 120

ஓமென்ற மூலமதை பதிவாய்ப் போற்றி
உறுதியுள்ள கொங்கணவர் பதம்போற்றிக் கொண்டு
ஆமென்ற பூரணமாஞ் [illegible]
அறிக்குமதி சசி[illegible] போற்றி
நாமென்ற [illegible]
நாதாந்த வேதாந்த [illegible]
தாமென்ற சங்கற்ப விகற்பம்போக்கி
சகலகலைக் கியானபூரணங் கொண்டேனே.

கொண்டேனே யப்போது குருவாய் நின்று
கொங்கணவர் மனமகிழ்ந்து வாவென்றென்னைச்
சென்றேனே னந்நிலை தன்னைப்பார்க்கச்
சேயான கடைமணியே தெளியாயென்னக்
கொண்டேனே யவருடைய பாதம்போற்றிக்
குறித்துமிகத் திருவடியைப் பூசைசெய்து
மண்டலமூன் றதில்நிறைந்த கலைக்கியானந் தன்னை
வாழ்த்திருவென் றனுக்கிரகம் வாசித்தாரே.

வசனித்த அனுக்கிரக வார்த்தைபெற்று
மார்க்கமுடன் உட்கிரக பாக்கியங்கண்டு
நிசனித்த ஆகார மூலங்கொண்டு
நிலைதவறுக் கலையறிந்து முடிமேற்சென்று
திசனித்த சுழிமுனையில் நிற்கும்போது
திருவாசி வாசியென்ற கலைபாக்கியத்துடன்
பசனித்த கலையறிந்து மைந்தாநானும்
பாடினேன் பன்னிரண்டு பத்துதானே.

னன்ற வாசிகலை பன்னிரண்டாய்
தானுள்ளே தானெழுந்து தானே தானாய்
னன்ற உள்வெளியாய்ப் பாய்ந்து பாய்ந்து
ஒழிந்து வுலகமெல்லா முறுதிகெட்டு
னென்ற குருவருளை யறியாமற்றான்
கூற்றுவன் றன் பாசத்திற் குலைந்துபோனான்
ான்ற சத்திசிவ கலைதானுமல்
இடைக்குமனந் தனன்றமுயி ரிறந்தார்பாரே. (3)

பா உடலுயிரை யறிந்துகொண்டு
பத்தியுட னிகபாசா தகமாய்நின்றால்
பா பின்னமொரு கருத்தைக்கேளு
கைகண்ட சித்தியடா கருணைதங்கும்
பா ஆகார மூலத்துக்கு
லேயான பஞ்சகர்த்தான் வசமதாக
பா அறிவார்க ளறியமாட்டார்
அறுத்ததிலே பெறுவதற்கு அங்கங்கேளே. (4)

பா நாலொன்றுக் கெட்டுச்சாமம்
ருமையுட னில்லறத்தோ டிருந்துவாழ்ந்து
பா விடியவொரு சாமந்தன்னில்
ாட்டமுடன் றுயிலெழுந்து நம்மையாக
பா தன்னுலே கால்முகங்கள்
மேமுடன் சுத்திசெய்து யிருந்துகொண்டு
பா வீபூதி தரித்துமேசெய்து
த்தசெபமாலைபத்தி யுடனெடுத்தே. (5)

செபமாலையை யெடுத்துப்
திரிட்டு மையிற்பூசி அனைமிறுத்திச்
முடன் விந்திட்டு விந்துள்மைந்தா
ருதியுள பிரணவத்தைச் சுகமாய்ச்சாத்திப்
முடன் பிரணவத்துள் ஸ்ரீரீங்கென்று
ரணமாய்க் கேசரியில் மனக்கண்சாத்தி
முடன் ஓம்கிலியுங் கென்றேமைந்தா
ருவேறப் பதினாறு உருவேசெய்யே. (6)

உருவறிந்து ஓசையிலே கலைமதியெல்லையையும்
ஒளிவிளக்காய் நிலைநின்ற வெளியுடனே காணும்
கருவறிந்து ஆதிவெளியில் வெளிவெளியறிந்து
கருணைபெற ஓங்கிலி கிலியதை நேர்ந்து
தெருவறிந்து ஓங்கிலி மங்கிலியை நேர்ந்து
சிவசிவா ஓங்கிலி சிங்கிலியை நேர்ந்து
குருவறிந்து மெய்ஞ்ஞான மைந்தருடன்
சார்வையுடன் ஓங்கிலி யங்கிலியை நேர்ந்தே.

வங்கென்று சோதியின் மைந்தா கேளு
மார்க்கமுடன் ஓங்கிலி யங்கிலியை நேர்ந்து
எங்குநிறைந் திருந்தபஞ்ச அக்கரமங்கே
ஏகமாய மயமான வெளியதுவுங்காணும்
சங்கையுடன் ஓங்கிறீங் கிறீங்கென்னச்
சணத்திலொளி ரவிமதியைக் காணலாகும்
மங்களமாய் நிறைந்திருக்கும் விஷயச்சாமம்
மார்க்கமுடன் றெளிந்து வகையாய்ப்போகே.

வகையறிந்து ஓசையிலே மைந்தா கேளு
மகத்தான பஞ்சகர்த்தா ரவீசனோடத்
தகையாத ரவிமதியோ டேழுபேரும்
சங்கையுடன் தன்னொளியிற் காணலாகும்
நகையாமல் மனதடங்கி விஷயச்சாமம்
நாட்டமுடன் றெளிந்து நன்மையாகத்
திகையாமற் றனிருந்து ஆறுதாரத்
தெரிசனையிற் கட்டளையாய்த் தினமும்நோக்கே.

நோக்கமுடன் தானிருந்து மனக்கண்கொண்டு
நுண்மையுடன் ஆதார நியாசம்பண்ணி
வாக்குமனம் ஒன்றாக மைந்தா மைந்தா
மனதடங்கிச் சுழிமுனையில் வங்கென்றோட்டி
தாக்கிமன தறிவாலே நின்றுநேயா
சணத்திலே சுழினைவழி தானேகாணும்
பாக்கியமாய் சுழினைவழி கண்டால்மைந்தா
பத்தியுடன் வாசிசிவ யோகஞ்செய்யே.

செய்யப்பா வாசிசிவ யோகஞ்செய்யத்
தீர்க்கமுடன் லங்கெனமூ லத்திலேசி
பய்யப்பா மூலத்திற் றேசித்தப்பாற்
பாலகனே சுழினைவழிக் குள்ளேநீயும்
மெய்யப்பா சிங்கென்று பூரிபூரி
மேன்மையப்பேர் ரேசகபூ ரகமாய்நின்றால்
பொய்யப்பா போகாது வாசிதானும்
பூரணமாய் உள்வெளியாய் பொருந்தும்பாரே. (11)

பாரப்பா மனம்பொருந்துரே சகபூரகமாய்ப்
பத்திமுத்தி யானவழி ராக்கியமாக
நேரப்பா தானிருந்து மனக்கண்கொண்டு
நேமமுடன் வாசிதா ரணையேசெய்யச்
சாரப்பா திருநடன மாடிநின்ற
சத்திசிவ கலைகள்ரெண்டுந் தன்றுட்டங்கும்
ஆரப்பா கலையறிந்து நிறுத்தப்போரார்
அருள்பெருகுஞ் சுழிமுனையை யழுத்திப்பாரே. (12)

அழுத்தியந்தச் சுழிமுனையைப் பார்க்கும்போது
அகாரமுடன் உகாரமது மகாரமூன்றும்
சுழித்தசுழி நடுமலையிற் கண்டகாட்சி
சொல்லுகிறேன் ஓங்கார சுத்தமாக
வழுத்துதற்கு அரிதான வடிவேல்போலே;
மன்னுவினை னும் ஊடுருவி யனைத்துகொண்டு
செழித்தமன துறுதியுள்ள சித்தருக்குச்
சிவசிவா பழம்பொருளாய் விளங்குந்தானே. (13)

தானேதான் தானவனுங் விளங்குகின்ற
சகலகலை பூரணஓங் காரந்தன்னைத்
தானேதான் சூரியகலை உகாரமாகும்
சதாபோத சுழிமுனைஓங் காரமாச்சு
தானேதான் சுழிமுனையிற் றூக்கிப்பார்த்தாற்
சந்திரகலை அகாரமதாய்த் தானேகாணும்
தானேதான் மூன்றுமொன்றாய்க் கண்டபோதே
சகலகலைக் கியானமெல்லாம் ஒன்றுப்பாரே. (14).

ஒன்றான ஓங்காரஞ் சகலத்துக்கும்
    உடலுயிரும் பொருளான உறுதியாகி
நன்றான முப்பொருளு மொன்றாய்நின்ற
    நாடகமாய்த் திருநடனம் நன்றாயாட்டுங்
குன்றாத முக்குளிகை தானாகிக்
    குருவான திருமூர்த்தி முப்பாழாகி
நின்றாடங் கொண்டதொரு காடுமொன்றாய்
    நிறைந்ததுவும் மறைந்ததுவும் மாயந்தானே.

மாயமென்ற வாழ்க்கையிலே உபாயமாக
    மைந்தனே தானிருந்து மார்க்கமாகக்
காயமென்ற கருவிகளை யறிந்துகொண்டு
    கலையான ரவிமதியின் கலையைப்பத்தி
நேயமுடன் கண்டமதி லங்கென்றாவி
    நீமகனே வங்குறிக்கு வங்கென்றேதான்
தாயகமாய்க் கால்மாறி நடனங்கொண்டால்
    சதாபோத யோகசிவ வாழ்வுதானே.

தானான வாழ்வுசிவ யோகவாழ்வு
    தன்மையுள்ள அஷ்டாங்கச் சித்தவாழ்வு
கோனான குருவருளால் தான்றானிக்
    குருவான கலையறிந்து கலைமேற்கொண்டு
தேனான நவக்கிரக பூசைசெய்து
    சிவசிவா இல்லறத்தைச் சுத்திபண்ணி
நானான அகமிருத்தி யேகமாக
    நாட்டமுடன் பூசைமடந் தன்னுட்செல்லே.

செல்லடா பூசைமடந் தன்னுட்சென்று
    சிவாவென்றே செலமெடுத்துப் புரோசித்தப்பால்
மெல்லடா வடமுகமா யிருந்துகொண்டு
    மேன்மையுட னீசான முகூர்த்தங்கொண்டு
சொல்லடா சிவயநம வென்றுசொல்லிச்
    சந்தமுடன் விபூதியைநீ கையில்வாங்கி
நில்லடா பலகையின்மேல் நிறுத்திமைந்தா
    நேசமினே நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்யே.

செய்யடா நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்து
　　தீர்க்கமுட னதுமேலே விந்துசாத்தி
மெய்யடா நால்வாசல் கோட்டைசெய்து
　　மேன்மையுள்ள நவகோணம் நடுவையைந்தா
கையடா நவறுமுக் கோணத்துள்ளே
　　கருணைபெற வட்டவிந்துக் குள்ளேபோடு
வையடா ஓம்றீங் கென்றுசாத்திக்
　　மார்க்கமுட னெட்டெழுத்து வகையாய்ச்சாத்தே. (19)

சாத்தியே நவகோணந் தன்னில்மைந்தா
　　சங்கையுடன் நவகும்பந் தனைவாங்கிப்
போத்தியே கும்பமெல்லாம் நூலணிந்து
　　பூரணமாய் மனமிருத்திச் சவாதணிந்து
பாத்திபனே மாங்குழையுந் தேங்காய்சாத்திப்
　　பதிவாகக் கும்பமெல்லா மாடைசாத்திக்
நேத்திரத்தின் பேரொளியாய் நவகோணத்தில்
　　நீமகனே கும்பமெல்லாம் நிறுத்திடாயே. (20)

நிறுத்தியந்த நடுவான கும்பந்தன்னில்
　　நேர்மையுடன் பரித்தகடு நன்றாய்ச்செய்து
கருத்துடனே பரித்தகட்டில் மைந்தாகேளு
　　கருணைபெற ஓம்கிலியுங் கிறிறீங்கென்று
இருத்தமுடன் நடுவான கும்பந்தன்னிற்
　　றிருவான பரித்தகட்டை அதனுட்போட்டு
மருத்திருந்த கும்பமெல்லாஞ் சொர்னபுட்பம்
　　வரிசையுடன் தானிருத்தி மலர்கள்தூவே. (21)

தூவிநன்றா யமுதரச வர்க்கம்வைத்துச்
　　சுத்தமுடன் தாம்பூலந் தேங்காய்சாத்தி
ஆவலுடன் நாலுபுறந் தீபம்வைத்து
　　அன்பாகச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணித்
தேவிபரி பூரணியே யென்றுபோற்றிச்
　　சிவசிவா நவகும்பந் தனைத்துமைந்தா
பாவகமாய்ப் பூசைபண்ணித் தீபதூபம்
　　பத்தியுடன் சோடசமாய்ப் பூசைபண்ணே. (22

பூசையென்ன மானதமாய்ப் பூசையாகும்
புத்தியுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணி
ஆசையுடன் செபதவங்கள் தியானஞ்செய்து
அருள்வளர மனதாக அன்பாய்நீயும்
நேசமுடன் தோத்திரங்கள் நன்றாய்ச்செய்து
நிமலனுட விபூதியைத் தரித்துக்கொண்டு
பாசபிர மையுமகல் கவனமட்டும்
பத்தியுடன் நவாரும் பூசைபண்ணே.

பண்ணப்பா நவாரும் பூசைபண்ணிப்
பரமகுரு சீர்பாதம் பணிந்துபோற்றி
விண்ணப்பா நோக்கிநவ கோணஞ்செய்து
விசையான விபூதியை யெடுத்துமைந்தா
உண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
உடம்பெல்லாம் அணிதமா யணிந்துகொண்டு
கண்ணப்பா தானேத்தி யுலகோர்க்கெல்லாம்
கருணையுடன் விபூதியைக் கடாட்சஞ்செய்யே.

செய்யப்பா விபூதியைக் கடாட்சித்தாக்காற்
சிவசிவா நவக்கிரகத் தோஷந்தீரும்
கையப்பா பண்ணிவிக்குங் குணமுந்தீரும்
கஞ்சான விஷமுதலாய் நாடாதோடும்
வெய்யதொரு பிணிகளெல்லாம் வீறிட்டோடும்
விதமான நோய்களெல்லாங் கதிகெட்டோடும்
கொய்யப்பா வந்தகூத் துவனும்போவான்
குருவான சற்குருவின் பாதம்போற்றே.

போத்துவது குருபதத்தைப் போற்றவேணும்
பூரணமாய் வாலைபதம் பணியவேணும்
பாத்திபனே சுழிமுனையை அறியவேணும்
மதிவான வாசியிலே பதியவேணும்
ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து ஆருதாரம்
அடங்குமந்த நிலையறிந்து வொடுங்கவேணும்
காத்துநிலை தனையறிந்து ஒடுங்கிறைக்காற்
கயிலாச தேசமடா தன்னைப்பாரே.

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானே கண்டு
பாதாதி கேசமுதற் பார்க்கும்போது
நேரப்பா நின்றபொரு ளொன்றேலட்சம்
நிசமான லட்சமடா மாயாமாயம்
ஆரப்பா அறிவார்கள் மாயாரூபம்
ஆதியந்த மாய்நிறைந்த அரூபந்தானும்
மேரப்பா கொண்டுநின்ற விசுவரூபம்
மேலான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே. (27)

பாரடா சுழிமுனையில் மேவிப்பார்க்கப்
பராபரமாய் நின்றபரஞ் சொரூபமைந்தா
நேரடா சுழினைமுதற் றுவாதசாந்தம்
நிறைந்துநின்ற சோதியைநா னென்னசொல்வேன்
மேரடா அண்டகிரி முடியிற்சென்று
வேதாந்தத் திருநடனங் காட்சிகண்டால்
தூரடா அடிமுடியு மொன்றாய்ப்போகும்
துலங்குகின்ற சோதிவெகு மாயந்தானே. (28)

மாயமென்ற மாயமடா உடைவாசம்
மனுநீதி யறியாத உடைக்குள்ளே
தாயகமாய்த் தானிருந்து தன்னைப்பார்த்துச்
சகலகலைக் கியானதிரு வாசியேறி
காயமென்ற கருவிகளை நிறுத்திமைந்தா
கருணையுட னாறுதலங் கண்டுமேவி
நேயமுடன் கலையறிந்து தன்னுள்ளே தான்
ரேசிப்பாய் பூரிப்பாய் கும்பிப்பாயே. (29)

கும்பித்து வீராறு வரைகள்தாண்டிக்
குருவான பதியறிந்தப் பதியின்மேலே
தம்பித்துச் சந்திரபுஷ் கரணிதன்னிற்
றனிருந்து கியானசிவ யோகஞ்செய்து
அம்பரத்து வெளிமேவி நடனங்கண்ட
ஆதிகுரு கொங்கணவ ரருளினாலே
தெம்பித்துச் சகலகலைக் கியானஞ்சொன்னால்
தீர்க்கமுடன் யானறிந்து திரம்பெற்றேனே. (30)

திரம்பெற்ற மகிமையைகா ணறிந்துகொண்டு
சிவசிவா யென்றகலைக் கியானக் கண்ணோ
உரம்பெற்ற சிந்தைபணி ரண்டெத்தும்
ஒடுக்கமென்ற கலைக்கியான முறைநிலையைக் காட்டு
வரம்பெற்ற பெரியோர்க ளெடுத்துப்பார்த்த
வலமிடமாய் நின்றகலை வாசியேறி
சிரம்பெற்ற தெளிவதனை முழுதுங்கொண்டு
தேவிபரி பூரணியைப் பூசைபண்ணே.

பூசையென்ன மதியமுத முண்ணவேணும்
பூரணமாய்ச் சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
ஆசையுடன் வாசியிலே மனதைவைத்து
ஆதார தெரிசனையை யறியவேணும்
ஓசையுட னாதார நடனங்கண்டு
உண்மையென்ற விடமறிந்து வொடுங்கவேணும்
பாசையென்ற பலபாஷை பதினெண்பாஷை
பயனறிந்து சாஸ்திரத்தைப் பணிந்திடாயே.

பணியவென்றாற் குருபதத்தைப் பணியவேணும்
பரமகயி லாசவரை காணவேணும்
கனியவென்றால் வாலைபதங் கனியவேண்டும்
காலான வாசியிற்சென் றேறவேணும்
மணியான மனோமணியைக் காணவேணும்
மகத்தான சுழிமுனையில் மனக்கண்சாத்தி
அணியான ஆதார சிவாலயத்தை
அங்கமுடன் பூசித்தோன் சித்தன்றானே.

சித்தமுட னிந்நூலைப் பாடினனும்
சிவசிவா நந்தியிடம் செப்பினேன்யான்
சுத்தமுட னவர்பார்த்து மூலர்க்கீய்ந்தார்
சுகமாக மூலர்கா லாங்கிக்கீய்ந்தார்
பத்தியுடன் காலாங்கி போகர்க்கீய்ந்தார்
பரமான போகருமென் குருவுக்கீய்ந்தார்
வெத்தியுள்ள வென்குருவும் நன்றாய்ப்பார்த்து
வேதமே வுலகமெல்லாம் நிறைந்திட்டாரே.

நிறைந்திட்டே னிந்நூலை யுலகத்துள்ளே
நேரிந்து சொல்லுதற்கு மனம்பேசாது
உறைந்திட்டே னுலகமெல்லாம் நானேநானாய்
உத்தமருக் குண்மையா யுறுதியாகும்
மறைந்திட்ட தெதினாலே யெந்தன்சாபம்
மார்க்கமுடன் தீர்த்தாக்கால் வளருந்தீட்சை
சிறந்திட்ட பூசையினா லதிகமாகும்
சிவசிவா வாலைகற்பந் திறமாயுண்ணே. (35)

உண்ணப்பா வாலைபதம் பணிந்துகொண்டு
உத்தசிவ யோகமதி லுறுதியாக
நண்ணப்பா ஆதார தியானசூட்சம்
நன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
விண்ணப்பா நோக்கிலும் கிலிஅங்கென்று
விநாயகனைத் தியானித்து அப்பால்மைந்தா
கண்ணப்பா நிறுத்திஅங் கிலிநங்கென்னக்
கருணையுடன் பிரமனுட தியானமாச்சே. (36)

ஆச்சப்பா பிரமனுட தியானம்பண்ணி
அதின்பிறகு நங்கிலி மங்கென்றோது
நீச்சப்பா மாலினுட தியானமாச்சு
நிசமாக மங்கிலி சிங்கென்றோது
மூச்சப்பா ருத்திரனுட தியானமாச்சு
மூலையுறிந்து சிங்கிலி வங்கென்றோது
பேச்சப்பா மயேஸ்பரத்தின் தியானமாச்சு
பெருமையுடன் வங்கிலி யங்கென்றோதே. (37)

ஓதவே சதாசிவத்தின் தியானமாச்சு
உத்தமனே அங்கிலி உங்கென்றோது
நீதமா பிரவியுட தியானமாச்சு
நிச்சயமாய் உங்கிலி அங்கென்றோதப்
பேதமிலா மதியினுட தியானமாச்சு
பிலமாக அங்கிலி மங்கென்றோதச்
சாதகமாய்ச் சுடரினுட தியானமாச்சு
சங்கையுடன் மங்கிலி ஓமென்றெண்ணே. (38)

என்னவே ஒளியினுட தியானமாச்சு
என்மகனே ஓம்கிலி சிறீங்றீங்கென்று
உன்னவே பரமவெளி தியானமாச்சு
உறுதியுள்ள வெளியோடே வெளியாய்நின்று
தன்னவே வெளியோடே ஒளியாய்நின்று
நாடெல்லாம் வெளியேறிப் போகாமற்றான்
தன்னவே உடலறிந்து கட்டிக்கொண்டு
சோதியணி வீடதுவே துலங்குவாயே.

துலங்குமணி மண்டபமாம் புருவமத்தி
சோதியென்ற சுழினையடா அண்டமேரு
இலங்கொளிவாய் நின்றபர மேருதன்னில்
இச்சையுடன் சிவசிவா யோகஞ்செய்யக்
கலக்கமில்லா மாதுரதி வாலைதன்னைக்
கருணைபெற அவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணிப்
பலங்கனிந்த அமுதரச பானங்கொண்டாற்
பரப்பிரம ரூபமதாய் வாழலாமே.

வாழப்பா யின்னமொரு வகைசைகேளு
மகத்தான மாதுரதி தனக்குமைந்தா
ஆழப்பா அமுதரச பானமூட்டி
அன்பான உபசார மகேகஞ்செய்து
மேலப்பா களபசந் தனங்கள்பூசி
மெத்தையின்மேற் றனிருத்தி மேன்மையாகக்
காலப்பா தான்பிடித்துக் கமலக்கண்ணிற்
கனிந்துவரு மமுதரச தேனைவாங்கே.

வாங்கிநன்றாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
வளமையுடன் றன்பொசிக்க இளமையாகும்.
ஓங்கிநின்ற வாசியது ஓடாதையா
உறுதியுடன் சுழிமுனையி லுகந்துநின்று
பாங்குடனே சிவயோகம் பதிவாய்நிற்கும்
பதிவாகக் கற்பூர தீபங்காணும்
நீக்கமல மாதுரதி பழக்கத்தாலே
புத்தியுட னென்னாளும் வாழலாமே.

ஆமப்பா யின்னமொரு பாகங்கேளு
அருள்பெருகும் மாதாதிக் கன்பாய்நீயும்
நாமப்பா சொல்லுகிறேம் நன்றாய்க்கேளு
நன்மையுடன் பாலமுது சீனிகூட்டி
ஓமப்பா நிலையறிந்து ஊட்டிறைக்கால்
உண்மையென்ற மந்திரகலை யமுதமூறும்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் செங்கைதனை யுண்டபாரே. (43)

உண்டபா ரமுதரச செங்கைதன்னை
உத்தமனே சத்தியமாய்க் கொண்டயாருற்
கண்டபார் தேகமது ரவிபோற்காந்தி
காணுமடா பூரணத்தின் கலையினுலே
நின்றபா ரண்டாண்டங் கண்ணிற்றேனும
நிசமாக வாலைமன் மதன்போலாவாய்
கொண்டதொரு அமுதரச பானத்தாலே
குடியிருப்புப் பிலத்ததடா குருவைக்காரே. (44)

காரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
கற்புடைய மாதாதி தனக்குமைந்தா
நேரப்பா பருத்திவிரைப் பாலைவாங்கி
நிசமாகச் சர்க்கரையுந் தேனுங்கூட்டிச்
சாரப்பா அதில்விட்டுப் பிசைந்துகொண்டு
சங்கையுடன் பாகுதனைக் கூட்டுமைந்தா
போரப்பா கொண்டதொரு அமுதங்கொண்டாற்
போண்டுஞ் சத்தியமாக் கெவுனமாமே. (45)

ஆமப்பா கெவுனரச பானந்தன்னை
ஆக்கினை பனுதினமும் பூசைபண்ணி
நாமப்பா சொல்லுகிற வகிபூட்டி
நன்மையுடன் பெருமைதனிற் றொழுதுபோட்டுத்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் கைக்காரணந் தானேசெய்தாற்
காமப்பால் வடிந்தொழுகு மகத்தேதன்னைக்
கருணையுடன் பீங்கானில் வாங்கிக்கொள்ளே. (46)

வாங்கியே காமகலைத் தன்னிலேதான்
மகத்தான சுக்கிலங்கள் மரிசத்தான்
பாங்குபெறக் கோரோசனை பூஜைகூட்டு
பத்தியுடன் முனைதனக் கலைதம்போட்டு
ஓங்காரங் கொண்டொரு சிறுக்குத்தனை
ஆகட்டும் பார்க்கவது அசக்கமாகும்
தீங்கான சத்துருக்கள் வசியமாகும்
திருவான லெட்சுமியும் வசமாவாளே.

வசமான சத்தியடா வென்றாய்தேவி
மகத்தான சோதியடா மாயாதேவி
தெசமான திட்டையிலே வெளிபாய்ந்து
சிந்தைதன்னில் நினைத்தபடி நிர்க்கச்செய்வாள்
விசமான கொடுமைகளை யகற்றிநல்ல
மெய்ஞ்ஞான மானதொரு யோகம்பெற்று
நிசமான பூரணமாங் கலைக்கியானந்தனை
நிமைக்கவே அந்திசந்தி நினைவாய்ப்பாரே.

பாரப்பா பதியதிற்கு நினைவாய்ப்பார்த்தாற்
பத்தியுட ஆறுதலம் பதிவாய்த்தோணும்
நேரப்பா ஆதார நிலையிதின்றால்
நிசமான சுழிமுனையிற் றீபங்காணும்
காரப்பா சுழினையிலே தீபங்கண்டாற்
கருணைவளர் சிவயோகங் கைக்குள்ளாகும்
சாரப்பா சிவயோகந் திருந்துகொண்டு
சதாபோத மானசுழி கண்ணைக்காணே.

காணவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
கருணைவளர் சந்திரகலை அகாரமாச்சு
பூணவே பானுகலை உகாரமாச்சு
பொருந்தியின்ற சுழினையிலே மகாரமாச்சு
தோணவே மூன்றுதிரு நேத்திரந்தன்னைச்
சுத்தமுடன் றான்பார்க்க யேகமாச்சு
பேணவே யேகமென்று தன்னைப்பார்த்தாற்
பிலமான ஓங்காரக் கம்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா ஓங்காரக் கம்பந்தன்னை
ஆதிமுத லந்தம்வரை பார்க்கும்போது
பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவங்கேது
பிலமான மூலைங் காரத்தீய்தான்
மூச்சப்பா நிறைந்தகலை வாசியாகி
மூதண்ட அண்டவரை முட்டிநின்று
போச்சப்பா நாலுகலை பாழேபாய்ந்து
பொருந்துமடா பெண்கலைதான் மூலங்காணே. (51)

காணவே கலைகள்பனி ரண்டுந்தாலும்
கடந்துவெளி பாயாமற் றன்னுள்ளேதான்
பூணவே வங்கென்றும் சிங்கென்றுந்தான்
புத்தியுடன் வாசிகொண்டு புருவந்தேகித்
தோணவே தானிருந்து தன்னைப்பார்த்தாற்
சுகசிவ பிராணகலை சுத்தமாகும்
ஊணவே பிராணகலை சுத்தமானால்
உடலைவிட்டு வுயிரிறந்து போகாதென்னே. (52)

போகாத புனலதுதான் மைந்தாமைந்தா
பூரணமாய் நின்றிலகும் வாசிவாசி
சாகாத காலதுதா னென்னவென்றாற்
சதாபோத மானதொரு நாதமாகும்
வேகாத தலையதுதான் விந்துவிந்து
வேதாந்த மூலமடா யார்க்குந்தோணு
வாகாக பிறமூன்றுந் தன்னுட்கண்டு
மகத்தான சிவயோகம் வழுமைபாரே. (53)

வலமையுடன் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தை
மகத்தான வாக்கியமென்று மனத்துட்கொண்டு
தலைமையென்று சுழியறிந்து தன்னைப்பாரு
சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துபாரு
இலமையிலே வுலுவறிந்து கற்பங்கொள்ளு
இல்லாட்டாற் சள்ளையடா அத்தைநோக்கு
குலமறிந்து நாதமதைக் கண்டுகொண்டாற்
குழியான வாசியது குதிக்காதென்னே. (54)

குதிக்கா [illegible]
குதிபா [illegible]
மதிக்கா [illegible]
மதி [illegible]
கெதிக்கான [illegible]
[illegible]
பதிக்கான [illegible]
[illegible]

கார்க்க [illegible]
[illegible]
ஏர்க்க [illegible]
[illegible]
நிர்க்குருவ [illegible]
[illegible]
பார்க்க [illegible]
[illegible]

வாரான [illegible]
மைந்தா [illegible]
சேரான ஓங்கார [illegible]
நிலையான [illegible]
கூறான நாதசக்தி [illegible]
குருசக்தி [illegible] முக்கோணத்திறும்
பேரான உடலுயிரைக் காணுமற்றும்
பேய்க்கூத்தாய் நின்றாக்கு [illegible]

பிலமான அகாரத்தை மூலத்தொட்டுப்
பிசகாமல் உகாரத்தை கவிழ்த்திச்சேரு
குலமான மகாரத்தைக் கழியிலேற்று
குறையாத வாசியது நிலையில்நிற்கும்
தலமான பதியதிலே சென்றேறி
தன்மையுடன் கழினையிலேயுஞ் சென்றுபூரி
நலமான ரண்டுக்கும் பித்தக்கொண்டு
நாட்டமுடன் ரேசகபூரகமாய்நில்லே.

நில்லென்ற நிலையேது மனமங்கேது
நிரஞ்சனமாய் நிறைகின்ற மவுனமேது
சொல்லென்ற சொல்லேது சுத்தமேது
சுத்தமென்ற வீடேது நரகமேது
வெல்லென்ற வாசிசிவ யோகமேது
வேதசாஸ் திரபுரா ணங்களேது
அல்லென்ற ஆசைவைதாங் காரமேது
ஆகார மொன்றுமில்லை வெளிதானச்சே (59)

வெளியாக யின்னமொரு கருணைக்கேளு
விபரமுடன் சற்கோணம் தன்றுப்பேறி
சுழியாக அறிவுள்ளே விந்துபோட்டுச்
சுத்தமுட னறிவுள்ளோங் காரஞ்சாத்தி
வழியாக அறிவுள்ளே நங்கிலீங் கங்கென்று
மார்க்கமுட னெழுதிமஞ்சள் நூலணிந்து
தெளிவாக மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
செகத்தோர்க்கு யெந்திரத்தைக் கட்டிப்பாரே. (60)

பாரப்பா யெந்திரத்தைக் கட்டுமுக்காற்
பத்தியுடன் சரஸ்வதியுங் காவல்நின்று
நேரப்பா வித்திரங்கள் படைக்கும்
நிசமான தேகவச்சிர காயமாகும்
சாரப்பா சகலகலைக் கியானந்தோற்றும்
சகலருமே வசீகரமாய்த் தானேநிற்பார்
தேரப்பா சரஸ்வதியின் கடாட்சத்தாலே
சித்திமுத்தி யாகியவன் ஜெனிப்பான்காணே. (61)

காணவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
கருணையுட னிருகோணம் பிறையுமிட்டுப்
பூணவே பிறையதனுள் விந்துசாத்திப்
புத்தியுடன் ஓங்கார மதனுள்ளிட்டுத்
தோணவே ஓங்காரத் துள்ளேமைந்தா
சுத்தமுடன் மங்கிலிங் மங்கென்றிட்டு
ஊணவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணி
உத்தமனே மானிடர்க்குக் கட்டிக்கீரே. (62)

தீர்க்கமுடன் மனவிடத்திற் [illegible]
திருவாக [illegible]
மார்க்கமுடன் [illegible]
வரிசையாய்த் [illegible]
ஏர்க்கவே இல்லறத்தோர் [illegible]
எல்லைக்குத் தாவளமாய் [illegible]
ஆர்க்குறியவ் [illegible]
அதிசெல்வப் பதியாக்கு [illegible]

காணப்பா யின்னமொரு [illegible]
கைகண்ட [illegible]
ஊணப்பா ஓங்காரத் துள்ளேயப்பா
உத்தமனே [illegible]
தாணப்பா [illegible]
தன்னிலையை [illegible]
தோணப்பா மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிக்
கந்தமுடன் மனவிடத்திற் [illegible]

தேசப்பா யெந்திரத்தைக் கட்டு [illegible]
தீர்க்கமுள்ள [illegible]
வீரப்பா கொண்டதொரு தேகமெல்லாம்
விட்டகன்று தேகத்தின் [illegible]
நேரப்பா அவ்விடத்தில் ஞானசோதி
நின்றவினை [illegible]
ஆரப்பா அறிவார்கள் பத்தர் [illegible]
அவர்களுட திருவடியைக் காட்டுத்தானே.

தானுக யின்னமொரு சித்துமார்க்கம்
தன்மையுடன் சொல்லுகிறே முன்மையாகக்
கோணுக அறுகோணம் நன்றாய்க்கீறிக்
குறிப்புடனே நடுமையம் விந்துசாத்தி
ஊணுக விந்துவோங் காரமிட்டு
உத்தமனே ஓங்காரத் துள்ளேகேளு
நாணுக வங்கிலியங் கிட்டுக்கொண்டு
நன்மையுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணே.

பண்ணப்பா மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிப்
பத்தியுட னெந்திரத்தைக் கடாட்சித்தாக்கால்
விண்ணப்பா நிறைந்தமையெல் பரியிருலை
மெய்யின்ற தோஷமெல்லாம் விலகிகல்ல
உண்ணப்பா வாசியது உறுதியாகும்
உத்தமனே தேகமது வலுவுண்டாகும்
கண்ணப்பா தான்துலங்கிக் கருணைதங்கும்
கருணையுடன் சிவயோகங் கருத்தொன்றுமே. (67)

ஒன்றுடச் செய்தியைத்தான் சொல்லக்கேளு
உத்தமனே விந்தெழுதி விந்துக்குள்ளே
நன்றுட ஓங்கார மதனுட்போட்டு
நாட்டமுடன் ஓங்காரத் துள்ளேமைந்தா
நின்றுட அங்கிலிஉங் கென்றுசாத்தி
நீமகனே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
சென்றுட யெந்திரத்தை மானிடர்க்குத்
தெளிவாகக் கட்டினதாற் றீர்க்கமாமே. (68)

தீர்க்கமென்ன சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
திருவாகும் பாபரியின் செயலுண்டாகும்
மார்க்கமுடன் கனபவுசு மக்கள்சூழும்
மகத்தான யோகமுடன் வாகனங்கள்
சேர்க்கைபல கழனிபல தானியங்கள்
சேங்கன்று பசுமாடு சிலதுண்டாகும்
ஆர்க்குமே அவனிதனி லதிகமேன்மை
அன்பான மனோன்மணியா ளருள்தன்னாலே. (69)

அருளான கருமானஞ் சொல்லக்கேளு
அங்கமுடன் நவகோணம் நன்றாய்கீறிப்
பொருளான நடுமையம் முக்கோணத்திற்
பூரணமாய் விந்தெழுதி விந்துக்குள்ளே
உருவான ஓங்கார மதனுட்சாத்தி
உத்தமனே ஓங்காரத் துள்ளேகேளு
திருவான செயலதினுற் சிங்சிங்கென்று
சித்தமுடன் தானெழுதத் தீர்க்கமாமே. (70)

நீக்கமுடன் [illegible]
சிவசிவா [illegible]
மாக்கமுடைய [illegible]
வந்தவர் [illegible]
மூக்குமுள்ள [illegible]
முன்னைவினை [illegible]
சேர்க்கையுள்ள [illegible]
நிருபமே [illegible].

நிலையறிய [illegible]
நெடுங்கா [illegible]
மலைமேறிச் [illegible]
வாழுமிடம் [illegible]
தலைகெட்ட [illegible]
தத்துவத் [illegible]
அலையாமல் [illegible]
அம்பரத்தை [illegible].

ஆடியதோர் பாதமுடை [illegible]
அண்டமொடு [illegible]
பாடியதோர் தோத்திரங்கள் [illegible]
பருமணியுஞ் சங்கொலியுந் [illegible]
தேடியதோர் சிவகணங்கள் [illegible]
சிலம்பொலியுங் கலகலென்னச் [illegible]
நாடியதோர் பூரணமுங் [illegible]
நன்மையுடன் காணுடனேயாமே.

நீயென்ற நிலையத்துச் சொல்லுமத்து
நினைப்பதுவு மறப்பதுவு மிரண்டிருக்கு
மாயையென்ற மயக்கமொடு தியக்கமற்று
வஞ்சனைகள் பொய்களவு மாயமற்றுத்
தாயென்றும் பிள்ளையென்றும் பெண்டென்றும்
சங்கையென்ற வுறவுகளுந் தயவுமற்றுக்
காயென்றும் பழமென்றுங் காமமற்றுக்
கருணையுடன் குணிருக்கு மயங்குவாரே.

துலங்கியதோர் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைச்
சொல்லறிவுக் கறியாதார்க் கீயவேண்டாம்
இலங்கியதோர் சிவயோகி மவுனயோகி
இல்லறத்தோ டேவாழும் பரமயோகி
விலங்கியதோர் தபோதனருக் கீயவேணும்
விடந்தனையே தருங்குறும்பர்க் கீய்ந்தாயானால்
கலங்கிமனம் தான்வெந்து மயங்குமென்று
கமலசரஸ் பதியீறியக் கடாட்சித்தேனே. (75)

மேகத்திற்கு

சித்தான மந்திரமாஞ் சித்துஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா மூலிகையின் சித்தைக்கேளு
முத்தான மூலியடா குப்பைமேனி
முதன்மையாம் மிளகுடனே கொண்டாயானாற்
சுத்தான சாறுடனே யிலைகாசம்
அருக்காகத் திருமடா சுத்தமாக
வித்தான மூலமதில் மனதைவைத்து
வேதாந்தக் குருபதியில் மேவிச்செல்லே. (76)

செல்லப்பா பட்டையுடன் வெள்ளைப்பூடு
திறமான மிளகுடனே மூன்றுங்கூட்டிக்
கொல்லப்பா தானரைத்துக் கொண்டாயானாற்
குடிலமென்ற கிரந்திமுதற் சொறிசிரங்கு
மல்லப்பா வயிற்றுவலி குன்மரோகம்
வாதபித்த இலைத்துமநோய் வருவதெல்லாம்
வெல்லுமப்பா மகோதரமும் பெருநோயெல்லாம்
விட்டகன்று போகுமென்று விளம்பினேமே. (77)

குட்டநோய்க்கு

விளம்பெறவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
வெள்ளெருக்கின் வேரினுட பட்டைவாங்கி
வளம்பெறவே வேடுசலின் பட்டைகூட்டி
வாட்டமுட னிருவகையு மாவதாக்கி
உளம்பெறவே வெருகடிமா தேனிற்கொள்ள
உத்தமனே பதினெட்டுக் குட்டந்தீரும்
தளம்பெறவே விஷகடிக ளெல்லாந்தீரும்
தன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணே. (78)

பண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
பத்தியுடன் பூரணத்திற் பதிவாய்நில்லு
கண்ணப்பா நாடிநின்று மனக்கண்கொண்டு
கருணையுடன் சாஸ்திரத்தைக் கனிவாய்ப்பாரு
உண்ணப்பா வாசியிற்சென் றிருந்துகொண்டு
உத்தமனே சிவயோகம் உன்னிப்பாரு
விண்ணப்பா நாளுக்கு மனக்கண்கொண்டு
வேதாந்தச் சுழிமுனையில் மேவிநில்லே.

நில்லந்த நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு
நேசமுடன் வாசியுட நிலையைப்பற்றிச்
செல்லந்தப் பூரணத்தில் நின்றுபாருஞ்
சிவசிவா சிலம்பினுட நாதங்கேட்கும்
சொல்லந்த நாதமடா குமரிகற்பம்
குறியறிந்து கற்பமதைக் கொண்டாயானால்
உல்லந்த மானசிவ சோதிருட்சம்
உறுதியுள்ள ருட்சமடா வுரைக்கொணாதே.

ஒண்ணான மனதையல்லோ காக்கவேணும்
உத்தமனே சற்குருவைக் காணவேணும்
கண்ணான வொளியல்லோ பிர்மரூபம்
கற்பமுண்டு பூரணத்து ளிருக்கவேணும்
பண்ணான பலநூலைப் பார்க்கவேணும்
பரமான யோகத்திலே பணியவேணும்
விண்ணான அமுர்தத்தை யுண்ணவேணும்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தி னுண்மைகேளே. (81

உண்மையென்ற சிவயோகம் சொல்லக்கேளு
உறுதியுள்ள சிவகலை நாதனப்பா
வெண்மையென்று வந்ததுதான் அகாரபீடம்
வேதாந்தக் குருவிருந்தாற் சுழினைக்குள்ளே
தன்மையென்று தானிருந்த உகாரபீடம்
சார்ந்தங்கு தானிலங்கும் மகாரபீடம்
நன்மையென்ற குருபரன்றன் வொளிபோற்காணும்
நாதாந்தம் பெற்றவர்கள் சாதித்தாரே. (82)

சாதிக்கும் சிவயோகந் தன்மைகேளு
சங்கையுடன் சொல்லுகிறே னய்யாகேட்க
வேதிக்கும் அன்னமதை வயிறுயுண்ணு
வெண்ணீருங் கால்வயிறு மதுபோற்காலி
பேதிக்கும் பொருமலொடும் அபானவாயிற்
பிலக்கவே யிருக்காதே ஜலத்தைமைந்தா
போதிக்கும் படுக்கையடா யிடக்கைகீழாய்ப்
புறனாம லுறங்குசா தகந்தானென்னே. (83)

என்னப்பா விந்துதனை யிகழவேண்டாம்
எடுத்ததெல்லாம் மனதாசை கொள்ளவேண்டாம்
நன்னப்பா அபினாக்குக் கொள்ளவேண்டாம்
நாதாந்தக் கற்பமதைக் கொள்ளும்போது
உன்னப்பா லகிரியிலே வாழவேண்டாம்
உண்மையென்று கஞ்சாவை புணரவேண்டாம்
முன்னப்பா நாதகற்பங் கொண்டதெல்லாம்
மோசம்வந்து போகாம லத்துப்பாரே. (84)

உத்திகொண்டு யிப்படியே நடந்தாயானால்
உண்மையென்ற சிவயோகம் உரைக்கும்பாரு
புத்திகொண்டு சரியையொடு கிரியையோகம்
பூரணமாய் ஞானமொடு நாலுமைந்தா
வெத்திகொண்ட சரியையென்ற குணத்தைக்கேளு
வேதாந்தத் தேகமப்பா நாதத்தாலே
முத்திகொண்ட வாயுவுட விசையினாலே
மூன்றுலக முண்டாச்சு சரியைவாழ்வே. (85)

சரியையிலே கிரியையுட குணத்தைக்கேளு
தயவான விந்துவினாற் றேய்வும்வாய்வும்
உரிசையிலே சாதிலிங்க பீடமாச்சு
உண்மையென்ற யோகத்தி னுறுதிகேளு
வரிசையாய் விந்துவுட நாதங்கூட்டி
மகத்தான தத்துவமாய்த் தேகமாச்சு
கரிசனமாய் ஞானத்தின் கருவைக்கேளு
கருணையுள்ள கணபதியுந் தெய்வந்தானே. (86)

தானென்ற கணபதியே பஞ்சபூதம்
தன்மையுடனே பிறப்பான் நின்றஞானம்
ஊனென்ற கணபதியே ஆண்பெண்ணுமி
உறுதியுடன் கடலொடு விண்டமானார்
காவென்ற கணபதியே குருவாமென்று
தன்மையுடன் பூரணத்தைக் கண்டோரில்லை
வாவென்ற கணபதியே வாலையுமாகி
மகத்தான யோனியால் தோற்றந்தானே.

தானென்ற ரவிமதியே அறிவிக்குஞ்சோ
தன்னுட்டம் பின்னுட்டம் விசைபிருட்டம்
கோவென்ற நாட்டமதைக் குறியவெளிக்
குவிந்துநின்ற நாதமதாம் வாசியோகம்
வாவென்ற ஞானத்தின் யோகத்திரு
மகத்தான சத்தியமே மனத்திற்
றேனென்ற இசைநாத வழியாய்நிற்கும்
சிவசிவா மூக்குனி தெளிவாய்ப்பாரே.

தெளிவான யோகத்தின் குறையுஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா மூப்புரத்தின் செயலுஞ்சொன்னேன்
ஒளிவான புருவமையந் தனக்குள்ளே
உண்மையென்ற வாசிசிவ யோகஞ்சொன்னேன்
அழியாத பேரின்ப மோட்சஞ்சொன்னேன்
அருள்பெருகுங் கலைக்கியான கற்பஞ்சொன்னேன்
வெளியாமல் நிற்பதற்கு நிலையுஞ்சொன்னேன்
நிலையறிய ஞானபூரணமுஞ்சொன்னேனே.

சொன்னதொரு சூட்சமென்ன ஞானமென்ன
சுகமான வாசியென்ன யோகமென்ன
விண்ணதிலே கண்டதொரு சோதியென்ன
வேதமென்ற நாதாந்த விலாசமென்ன
ஒன்னதிலே ரண்டென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
ஒருகோடி மந்திரத்தி னுண்மையென்ன
அன்னதிலே கண்டதெல்லாம் மாயாமாயம்
கருவறிந்து பார்த்ததெல்லாங் கனவாய்ப்போச்சே.

போச்சென்று நினையாதே தன்னைப்பாரு
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்தியொன்றாய்
நீச்சென்ற நிலையறிந்து நீந்தினாக்கால்
நெடுந்தூரஞ் சென்றுவிளை யாடலாகும்
மூச்சென்ற வாசியினால் முழங்குஞ்சத்தம்
முன்னேறிப் பாயுதடா மூலகண்வெள்ளம்
ஆச்சென்ற வெள்ளமடா இடைகாலூடே
அமர்ந்துவருங் கெங்கையைநீ அறிவாற்கொள்ளே (91)

அறிவான அறிவதனால் மூக்கண்பார்த்து
ஆதியென்ற மணியதனை அங்கையுண்டு
குறியான அரவுபட மணியைமைந்தா
குணமறிந்து மனம்பொருந்திக் கூர்மையாக
நெறியாகத் தானிருந்து நெருடினாக்கால்
நேரறிந்து சாரையொன்று நீழேபாயும்
சரியாகப் பாய்கிறதோர் வேலைபார்த்துச்
சங்கையுடன் தன்வாயா லுருஞ்சிவாங்கே. (92)

வாங்கிமிக வாசியினா லுருஞ்சிவாங்க
மகத்தான நாதமென்ற வழலைப்பாம்பு
ஓங்கியே வழியாக மூலகண்ணாலே
ஓடிவரு மந்நேர முருஞ்சிக்கொள்ளும்
பூங்கமல மாதுபதம் பணிந்துபோற்றிப்
பூரணமா யெந்நாளும் பூசித்தாக்கால்
ஆங்கெதிகொண் டெந்நாளும் வாழ்வாய்மைந்தா
அன்பான வாலைபத மறிவாய்ப்போற்றே. (93)

போற்றியே யிப்படியே மவுனசூலம்
பூரணமாய்க் கண்டவர்க ளொருவரில்லை
வாற்றியே மவுனத்தை யாருஞ்சொல்லார்
மகத்தான குருச்சொல்ல அறியவேணும்
நாற்றிசையும் வெற்றிகொங் கணர்தான்வந்து
நலமான கடைப்பிள்ளை யென்றுமீய்ந்தார்
சாற்றியதோ ருபதேசப் படியேநாளும்
சங்கையுடன் ஓம்அங்டங் மங்கென்றஞ்சே. (94)

அஞ்செழுத்தும் மூன்றதிலே அடங்கிப்போச்சே
அகார மூன்றுமோங் காரமாச்சு
விஞ்செழுத்தை அம்பாக வெடுத்தசத்தோரே
விட்டெழுத்தும் தொட்டெழுத்தும் வினைவிப்
பஞ்செழுத்தைப் பார்த்தயே கிரியா யோகம்
பார்தனிலே மேலான ஞானியாவான்
செஞ்சொல்முறை வேதமெனக் கண்டேனையா
செம்மையுடன் குளிருக்கு சிவமேயென்னே.

என்னவே யிடகலைதான் அகாரமாச்சு
இன்பமுள்ள பிங்கலைதான் உகாரமாச்சு
உன்னவே சுழினையது மகாரமாச்சு
உத்தமனே கண்ணொளிதான் விந்துநாதம்
முன்னமே ஆதியிலே மூலக்கதைக்கம்
மூவுலகத் தானதிக்கு மூலக்கதைதார
சொன்னபடி விழிப்பதிக்கு பார்க்காயானால்
சோதியை ஆட்சமடா சொல்லக்கேளே.

கேளப்பா கண்டதெல்லா மழிந்துபோச்சு
கேள்வியென்ன ஒளிவெளியே பிரமதாச்சு
வாளப்பா அருபமென்ன சுழினைகாந்தி
மக்களே சுழினையிலே பனைதந்துவை
வேளப்பா நிர்குணமே துவாதசாந்தம்
மெய்யான நிர்குணமே மோனைதுட்சம்
ஆளப்பா நிர்குணமே ஒளிதான்தேகம்
அப்பனே சுத்திகண்டு ஆடும்பாரே.

ஆடுமடா ஓங்கார வாளின்கூர்மை
அகார வேதாந்த மானதேகம்
நாடுமடா பூரணத்தை நாடிநாடி
நலமான சுழினையிலே நாடிப்போச்சு
ஓடுமடா ஓட்டம்பூ ரணத்திருட்டம்
உத்தமனே அண்டபகி ரண்டத்தாட்டு
பாடுமடா ஓசைபாரா பரையின்நாதம்
பத்திகொண்ட சித்தரதின் மோட்சம்பாரே.

யாரப்பா மோட்சஞ்சின் மயத்தைக்கண்டாற்
பதிவான சிவயோகம் ஞானமாச்சு
தேரப்பா ஞானியென்றால் ஜடத்தைப்பேறான்
சிவசிவா ஜீவனிலை யறியமாட்டான
காரப்பா சித்தன்கற் பத்தோடொன்றிக்
கைலாச பாசமதாய்க் கருதிவாழ்வான்
நேரப்பா கற்பமதை வுண்டுதேறி
நிசமான வாசியிற்சென் றிருப்பான்றானே. (99)

தானான தானவனாய் நின்றுவாழ்வான்
சதாகோடி நாளுமொரு நாளாய்நிற்பான்
ஊனான காயாதி கற்பமெல்லாம்
உண்டுகரை யேறியவ னுறுதியாவான்
வானான அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
வரைகடந்து திரையகற்றி வந்துசேர்வான்
தேனான மொழியுடையா ளமுதபானம்
தினந்தோறுங் கொண்டவனே சித்தனாமே. (100)

ஆமப்பா வாலையுட திட்சைதன்னை
அருள்பெருகச் சற்குருவி னிடமேகேட்டு
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் பூரணியைப் பூசைபண்ண
நாமப்பா அவளாகு மவள்நாளும்
நாட்டமுட னறுபதுக்குட் சித்தியாகும்
ஓமப்பா அறுபதுக்குள் மேலேமைந்தா
ஊனுறுதி காலுறுதி உழன்றுபோமே. (101)

உழன்றுசெடம் போகாமற் காத்தோன்சித்தன்
உண்மையென்ற வாசிகண்டா லவனேயோகி
குழன்றுமனம் போகாமற் காத்தோன்ஞானி
குறியறிந்து கொண்டவனே கெவுனியாகும்
அழன்றுசெகந் தனைமறந்து அகைக்கதைபேசி
அம்பரத்தைக் காணாமல் ஐயோவென்று
தழன்றுகெதி அறியாத மூடரோடே
தானிருந்து பேசாதே தன்னைக்காணே. (102)

காணப்பா பூரணமாங் கிரிகைபானந் தனைத்
கருத்தாறிவே காண்பார்க்குக் கலைகொண்டேறி
[illegible] பொய்யாமல் [illegible]
உள்ளுணர்ந்த வாய்மையதுலே சத்தியமாகும்
பேணப்பா என்னடுவே [illegible] மானவிப்
பிண்டமுதல் அண்டமதை கொண்டாயானாற்
பூணப்பா பொற்கமலந் தன்னிலேதான்
பூரணமா முழுதுடம் பொருந்தும்பாரே.

பாரப்பா பதிபதிக்கு முருவத்தேடிப்
பதியான கன்னியின்மேற் கண்ணுறலேதான்
நேரப்பா வழிநெறியு முந்தெச்சத் தன்னை
நிசமாக அறுவாளை கொண்டாயானால்
ஆரப்பா உனக்கிணை ஆருமில்லை
அமுதாசந் தான்கொடுக்க ஆத்தாள் தன்னை
வீரப்பா கொண்டுமெறி கெட்டாயானால்
விண்ணிருக்கு தவிதந்திக்கும் மெய்தானாமே.

மெய்யாகச் சொன்னதினால் மெய்யும்பொய்யும்
விளங்குதடா உலகத்தி லறிஞர்மைந்தா
பொய்யாகப் போகுதடா மனிதர்வாழ்வு
பொய்யகற்றி மெய்யாக விருந்தாயானால்
கையாறக் கண்டபலன் மெய்யாயிருக்கும்
கண்ணறிந்து பாவமதைச் செய்யவேண்டாம்
ஐயாகே ளறிவுவந்து பாவஞ்செய்தால்
அவன்தலையைக் காக்குமடா அறிவாய்க்கேளே.

கேளப்பா அஞ்சான வயதுதன்னிற்
கெருவமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
ஆளப்பா தாயிடமே சேருங்கண்டாய்
சுத்தமுடன் பத்தான வயதுதன்னில்
வேளப்பா செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
மெய்யாகத் தகப்பனிடம் மேவும்பாரு
ஆளப்பா பதினஞ்சாம் வயதுதன்னில்
அவன்செய்பா வங்குருவைக் காக்குங்காணே;

காக்குமடா பதினாறு வயதுதன்னிற்
கருத்துறவே செய்ததொரு பாவந்தானும்
ஏர்க்குமடா தெய்வமது காத்துக்கொள்ளும்
என்மகனே பதினாறு வயதுக்கப்பால்
தீர்க்கமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
சிவசிவா செய்தவனைக் காக்கும்பாரு
மார்க்கமுட னிதையறிந்து அறிவுகொண்டு
மகத்தான புத்தியினால் வாழ்வாய்பாரே. (107)

பாருமப்பா பகுத்தறிவு வந்தபோது
பாழான கொடுமைகளைச் செய்வாயானாற்
சேருமப்பா பாவமெல்லா மவனைக்காத்துச்
சீக்கிரத்தில் நரகமதைச் சேர்வானையோ
காருமப்பா சத்தியத்தைக் காக்கவேணும்
கருணையுடன் செபதவங்கள் செய்யவேணும்
நேருமப்பா நிலையறிந்து குருவைத்தேடி
நித்தியமுஞ் சுழிமுனையை நேர்ந்துநில்லே. (108)

நில்லப்பா வாசிதிரு வாசியேறி
நின்றதொரு பூரணமாங் கலைக்கியானத்திற்
செல்லப்பா சென்றிருந்து வாசியோகம்
தீர்க்கமுடன் நிலையறிந்து கொண்டாயானால்
அல்லப்பா உள்வெளியாய் நின்றவாசி
அடங்குமடா யிருதயத்தி லதுதான்போதம்
சொல்லப்பா சொல்மொழியை மறவாமற்றான்
சுருதியுடன் நாதமதில் வாழ்வாய்காணே. (109)

காணவே யின்னமொரு சூட்சங்கேளு
கருணையுடன் வாலையைநீ பூசைபண்ணி
தோணவே யெச்சாதி யானாலென்ன
சுந்தரமாய் நின்றதொரு வாலைதன்னைப்
பூணவே பூரணமாய்த் தொழுதுபோற்றிப்
புத்தியுடன் மனதுவா சடந்துகொண்டு
ஊணவே அமுதரச வர்க்கமீய்ந்து
உகந்துமன முருகிடநீ பூசைபண்ணே. (110)

பண்ணப்பா வாலைபதம் பூசைபண்ணி
பத்தியுடன் தானிருந்து [illegible]
பொன்னப்பா தன்[illegible] வரும்போதையா
பிரப[illegible]க்கலாம்
[illegible] சட்டுவ பரவெளி[illegible]
கண்ணப்பா கைத்தருடன் [illegible]து
காதாந்தப் [illegible]த்துத் தாம்பூலங்கள்
உண்ணப்பா [illegible] மகிழ்ச்சியாக
உத்தியுடன் குகைதனில் [illegible].

வாங்கியே பூரணமாய்ப் பூசைபண்ணி
மாதவமாய்ச் சிவயோக வாழ்க்கையாகுற்
பூங்கமல மாதுசெயல் தன்னுலைத்துப்
பூரணமும் காரணமும் பொருந்திநின்றாய்
ஓங்காரக் கம்பமதி லாதிபாதூல
உண்மையுட னெக்காலும் உகந்துவாழ்வாய்
சாங்கமதாய் தினையறிந்து கழியில்நின்றாற்
சதாபோத மானசிவ யோகமாமே.

ஆமப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
அருமையுடன் வாலைபதம் பூசைபண்ணிக்
காமப்பா வெகுதாசங் கொண்டயாகுற்
கருணையுடன் காதாந்தத் தேகமாகும்
நாமப்பா சொன்னபடி யறிந்துகொண்டு
நாதாந்தப் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைத்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றனைவிஞ்சு
தன்மையுடன் புசித்துத் தன்னைப்பாரே.

தன்னைத்தா னறியாத மூடர்தானுந்
தாரணியிற் பலவேடந் தானேபூண்டு
விண்ணைத்தா னறியாத மூடர்மெத்த
வேணபடி சாஸ்திரத்தை விரும்பிப்பார்த்து
உன்னைத்தா னறியாமை அழுன்றகந்து
ஊர்வழியே நாய்போலே உருமிக்கொண்டு
கண்ணைத்தான் விண்ணிறுத்து காக்கமாட்டார்
கழுதைகளைக் கண்டாக்கா லடித்துத்தள்ளே.

அடியறிந்து முடிமீதில் நிற்கவேணும்
ஆசைகொண்டு சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
முடியறிந்து மோனநிலை காணவேணும்
முத்திபெறச் சிவயோகத் திருக்கவேணும்
பிடியறிந்து கதிர்மதியிற் சேர்க்கவேணும்
பிங்கலையு மிடகலையுந் தெரியவேணும்
வடிவறிந்து வாலைபதங் காணவேணும்
மகத்தான சிவயோக வளமைகாணே. (115)

காணவே பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைக்
கருத்தறியா மாந்தருக்கு யீயவேண்டாம்
தோணவே ஆதாரஞ் சொல்லவேண்டாம்
சுத்தமுடன் வாசிநிலை காட்டவேண்டாம்
ஊணவே ஆதியந்தப் பொருளைநீயும்
உற்றிருந்து ரகசியங்கள் பேசவேண்டாம்
பூணவே தன்னறிவைத் தானேகண்டு
புத்தியுடன் சித்தமதாய்ப் பொருளைப்பாரே. (116)

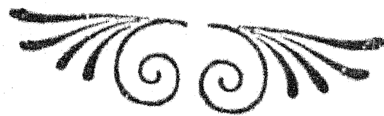
பாரப்பா பொருளறிய வேணுமென்றாற்
பதிவான சற்குருவைக் காக்கவேணும்
நேரப்பா நினைவையொரு நினைவாய்வைத்து
நிலைபெறவே தலமறிந்து நீயுங்கண்டுமுய்ச்
சாரப்பா சார்வறிந்து குருவைமேவிச்
சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணி
மோரப்பா அண்டாண்ட முடிவிற்சென்று
மெய்யான அக்கினியில் மேவிநில்லே. (117)

நில்லப்பா அக்கினியே வாசமாகி
நேமமுடன் நித்தியா னுஷ்டானங்கள்
செல்லப்பா விடியவொரு சாமந்தானும்
சிவசிவா வேளைநிஷ்டை யானவேளை
நல்லப்பா அவ்வேளை தனிலெழுந்து
நாட்டமுட னுதார தியானம்பண்ணி
அல்லப்பா உதயாதி உச்சிநேரம்
அனுசரிப்பாய் சிவயோகம் அன்பாய்த்தானே. (11

ஞானேசான் அவனுமே சிறந்தவனும்
நன்மையுடன் குருபதியிற் சார்ந்தவனும்
வாமேதான் கெதியெனவே யவனாகியேகி
மந்திரமாஞ் சாட்சத்தில் மனதடைந்து
கோவேதான் காருக அந்திசந்தி
குருபதிக்கு ஆதார நிலையின்று
மானேதான் காருக உறவெடுத்து
சிறுகுச்ச பட்டனத்தி வொதிக்குமுற்றே.

முத்தான பூரணமாம் கலைக்கியானத்தை
முடியவுமீந்து பன்னிரண்டு பத்தும்சொன்னே
பத்தான வயனதுகா லறிந்துகொண்டு
பன்னிரண்டு பத்தனையுங் குருக்கினைமேத்தா
சித்தான சோதியென்று அருளாலுக்குட்
சுருக்கினைத்துச் சூஸ்திரத்தைச் சுகமாய்ப்பா
நித்தான நித்தெடுத்து வொத்திகொண்டு
சிவசிவா சிதம்பரத்திற் தெளிவாய்முற்றே.

கடைப்பிள்ளை கலைக்கியானம் 120
முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியா
கு. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏ
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை.

ஏழாவது

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான தீட்சாவிதி 16.

ஆதியந்த மூன்கடந்து வெளியுந்தாண்டி
அகண்டசச்சி தானந்தத் தப்பால்ஞானம்
ஓதியந்த மாகியெங்கும் நிறைந்தேதானாய்
ஒளியான கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
நீதியந்தம் பூரணமாந் தீட்சைதன்னை
நிச்சயமா யோதிமிர மயத்திலுள்ளே
வீதியந்த மானஅறு கோணத்துக்கும்
விநாயகனாய் முன்னிருந்த விதியேகாப்பு.

ஆனந்த மானசிவ நந்திமூலர்
அருள்பெருகுங் குருமுனிகோ ரக்கநாதர்
தானந்த மாமச்சர் கொங்கணற்குத்
தாயான போகரிடைக் காடரோடு
வானந்த மாகும்புண் ணாக்குச்சித்தர்
வாசமுனி கமலமுனி சண்டிகேசர்
கானந்த சுந்தரா னந்தர்பிரமர்
கயிலாசச் சட்டைமுனி பாதந்தானே. (1)

தானென்ற கருவூரார் கொங்கணற்குச்
சமர்த்தான உரோமருட பாதந்தன்னை
நானென்ற ஆணுவமும் மலங்கள்போக்கி
நாயடியேன் சிரத்திலுங்கள் பாதந்தானும்
வானென்ற வெளிகடந்து மவுனத்துள்ளே
வைத்துபதே சித்தகொரு தீட்சைதன்னைப்
பானென்ற இரவிமதி [illegible]
பர[illegible]. (2)

அஞ்செழுத்தி லான தீட்சைதன்னை
அறைகிறே னன்புடைய அகிலத்தோர்க்குப்
பிஞ்செழுத்தாய்ப் போகாமற் பிலத்திற்றுக்கப்
பிலமாகி யப்புறத்தே தீட்சைகண்டால்
வஞ்செழுத்தாய்ப் புருவமத்தி யிருந்தவுண்மை
மனமூட ஞானமாக வாசியக்கு
கொஞ்செழுத்தாய் நின்றபொருள் மெழுக்காட்டாய்ந்து
குமென்ற இருள்நீக்குங் கவசந்தானே.

வாசியென்ற கவசமதாய் வந்தநாலும்
வலமிடமாய் மாறியெழுந் தங்குந்தன்னே
கேசமென்ற பன்னிரண்டாய்ப் பிரிக்கலாகும்
கோர்வையாய் வெட்டவெளி யாகிநின்று
பாசமென்ற எட்டெழுத்தாய்ப் பிரிக்கலாகும்
பரமாகி அவ்வெளியிற் பாய்ந்துலாவும்
விசமென்ற எழுத்தாலே எட்டித்தேர்ந்து
விண்ணொளியைக் கண்ணொளியால் மேவிக்காணே.

காணப்பா யிதுவழியே தீட்சைசொல்வேன்
கம்மென்ற நந்திதிருமூலர் தீட்சை
பூணப்பா போகருட தீட்சைசங்கம்
பொருந்துமுக மொன்றாகி யெண்டிசைக்கு
நாணப்பா குருமுனிக்குத் தீட்சை யவ்வாம்
ஞானமுள்ள கொங்கணர்க்கு உறிமூன்றாகும்
பேணப்பா சட்டைமுனி டகாரந்தானாய்ப்
பேறுபெற்றார் மூன்றுமுகந் தன்னிற்கேளே.

கேளடா கந்தருக்கு ணகாரமாகிக்
கிருபைதருந் தகாரமடா சண்டிகேசர்
ஆளடா கருவூரார் பகாரந்தன்னே
ஆகின்றார் காருண்ய முகத்துக்குள்ளே
வாளடா பிரமமுனி மகாரத்துள்ளாய்
வாழுகின்ற ரோமரிஷி ரகாரந்தானாய்ப்
சூளடா அவ்வெளியில் அகாரஞ்சாயச்
சூட்சமாய் நின்றபஞ்ச முகத்துட்பாரே.

பாரப்பா அஞ்சான முகத்துக்குள்ளே
பதிந்திருந்த லகாரமடா புண்ணாக்கீசர்
நேரப்பா வகாரத்தி லிடைக்காட்டார்தான்
நேரான கோரக்கர் மகாரதீட்சை
மாரப்பா ஆறான முகத்துக்குள்ளே
மவுனவெளி யுள்நிறைந்த வாசனுக்குத்
தேரப்பா றகாரமடா தீட்சையாகி
செழுங்கமல முனிவர்க ளிளமைதானே. (7)

இளமையென்ற கயிலாச ரழுகண்ணிக்கு
எனஞ்சேர்ந்தா னிருகுழியில் நாதமாமெ
பளமையென்ற ஆறுமுகச் சடாட்சரத்துள்
பதிந்திருந்தார் முப்மூன்று யறுகோணத்துள்
களமையென்ற கோளறுத்து வெளியில்நின்றார்
கண்டுகொண்டு தெரிசிப்பாய் தன்னுட்டானும்
உளமையென்ற பதினெட்டுள் ஞூறவுமாக
உரைத்திட்டேன் தீட்சைபதி னெட்டுந்தானே. (8)

தானென்ற பதினெட்டுள் பதினைஞ்சொன்னேன்
சாற்றவில்லை மூவருக்குக் ககாரந்தானுய்
தேனென்ற தீட்சையடா சாங்கமெல்லாம்
திறமாக மூலருட தீட்சைகூட்டிப்
பானென்ற ரவிமதியாம் சுழினைமூன்றிற்
பாயுமே அதுமூவா யிரமுஞ்சேர்ந்து
வானென்ற சுழிமுனையி லொன்றாய்க்கூடி
மாசற்ற வெளியினுள்ளே சோதிகாணே. (9)

சோதியொளி கோடியையா ரவியோகோடி
சூழமதி வன்னியுமோ கோடாகோடி
ஆதிபரை யாகின்ற ஒளியைத்தன்னுள்
ஐங்கரனைக் காணுதற்குத் தீட்சையானும்
ஓதினேன் பதினெட்டும் மூன்றுக்குள்ளே
ஒன்றான பதினெட்டைத் தெரிசிக்கத்தான்
நீதியாய்ச் சமாசமாய் மவுனந்தாக்கி
நிலைத்துநீ தெரிசிக்கக் காணுவாயே. (10)

காணுவாய் பதினெட்டிந் தாயுந்தன்னைக்
காணுதற்குக் கண்டோர் [illegible] கண்டோரால்
காணுவாய் [illegible] பாவங்களைந்து
சாயுச்சியத் [illegible] கண்டோமையா
ஆணுவாய் [illegible] அறிவு
ஆறாறுவாய் நின்றமெய்ஞ் ஞானிபோல
பேறுவாய் பாலதையும் பதினெட்டென்றாய்ப்
பேரினதால் தீட்சைவிதி பகர்வாய்நீ.

வாறான தீட்சையுரைத் திட்டமாகத்
மனமகிழ வக்குருநா தேசிகாநீ
ஆறான வரைவிதுவன்னே பதினெட்டென்றாய்
அங்கமே தாயகக் கட்டுஞ்சேமால்
பேறான தீட்சைபதி னெட்டிக்குத்தான்
பிலத்துநின்ற மூலத்தைப் பேணவாய்நீ
பாறான வெளிகடக்கு நிலம்போனைக்குட்
பாய்ந்துவந்த குருபரனைப் பணிந்தேனையா.

ஐயனே கடைப்பின்னே பரிவாய்த்து
ஆனதினாற் கேட்டதெல்லாம் அருளிச்செய்தாய்
ஐயனே பதினெட்டு மூலங்கேட்டு
குட்சமில்லா அறிவுறுத்தக் கேட்டாவென்னை
மெய்யனே அதிக்குறிய சிவசன்றோதான்
விளம்புவாய் சாபமதை நீக்கியைக்கா
தையனே தையலட் சாங்கமெல்லாம்
கணத்திலே காணுமையா தக்கம்புனோ.

பூணவே பூசைவிதி நாற்பான்முன் றிற்
பூரணமாம் வாலையருள் கற்பகத்தின்
பூணவே யான்சொன்னேன் பூண்டுகொண்டு
புலத்தியன்றன் பதம்பணிந்து தீட்சைதன்னை
பூணவே அண்டாண்டஞ் சித்தியெல்லாம்
பொருந்திநின்றே யுன்னுக்குள் ளாடுமையா
பூணவே சிவயோக ஞானியென்னைப்
பூதலமெல் லாம்வணங்கும் புனிதங்காணே.

காணப்பா தீட்சைவிதி கருவாய்ப்பார்த்துக்
கண்டுகொண்டு கரைகண்டோ ரனந்தங்கோடி.
ஆணப்பா பிறந்தல்லோ குளிகைகட்டி
அண்டாண்டங் கடந்தவரை தாண்டியேறி
நீணப்பா நிறைந்தசிவ சோதிதன்னை
நிராமயமாய்க் கலந்துநின்றோர் கோடாகோடி.
வேணப்பா வேணபேர் தீட்சைபெற்று
வெளியேறிச் சுயம்புக்குட் பிச்சைதானே. (15)

தானேதான் சுயம்பில்வந்த பிச்சையேந்தோர்
சதகோடி நவகோடி கோடாகோடி.
வானேதான் வெளிகடந்த வெளியிலுள்ளே
மாசற்ற பிரமமாங் கோடாகோடி.
தானேதான் அலையாமற் சூட்சந்தன்னிடேன்
தன்னிலேயு முடியறிந்தேன் கயிலாசத்தை
நானேதான் தீட்சைவிதி பதினாறுக்குள்
நாயகமாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் தீட்சைமுற்றே. (16)

கடைப்பிள்ளை ஞானதீட்சாவிதி 16
முற்றிற்று.

கடைப்பிள்ளை ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அநேகம் ஓலை ஏட்டுப் பிரதிகளிருப்பினும் தற்போது இதிற்கண்டதை அச்சிட்டிருக்கிறோம் மற்றவைகள் அடுத்த பாகத்தில் வெளியிடக்கூடும்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் காசிமகாரிஷி கோத்திரம் வை. சிவகுருநாத மூப்பனாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதி யின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

திருமந்திர ஞானம் 3

ஆதியிலே பரப்பிரம மொன்று தானாய்
ஆதியிருந்த [illegible]
சோதியிலே [illegible]
சக்தியிற் [illegible]
சேதியல்ல [illegible]
[illegible]
பேதியா [illegible]
போதிவாழ் கண்ட [illegible]

சித்திபெற மௌனத்தின் [illegible]
இன்னகுறியிற் [illegible]
பத்தியுடன் [illegible] போகம்
பாதகமா [illegible]
நத்திடுவாய் நற்செய்கை [illegible]
நாவிலுக்குன் பொருளொனவே [illegible]
வெத்திபெற விற்பனர்கள் சொன்னவாறே
மேவியப்பார் மற்றதை நீ பார்த்தால் வீணே.

வீணப்பா வேதமென்றுஞ் சாஸ்திரமென்றும்
விளம்பினோர் வயிற்றினுக்கு மெய்யாய்ப்போலக்
காணப்பா அவைமுற்றும் உலகத்தோர்கள்
கையாண்டு மெய்சலித்து மாண்டுபோனார்
பூணப்பா அவர்களைப்போல் நீபோகாமற்
பூரணத்தை நாடிநிற்பாய் புகலக்கேளு
தோணப்பா வொன்றறியா மடையரெல்லாம்
சோதியிலே கண்டறிந்தோம் போலப்பேச்சே.

பேச்சப்பா பேசிமாத் தரைமையாகிப்
பேராசை கொண்டோய் போற்றிக்கு
ஆச்சப்பா ஆச்சரிய மையன்கூத்தை
ஆகாகா வென்றெங்கும் பல்லக்காட்டு
வீச்சப்பா வீச்சதெனப் பரைப்பாரித்து
விருதாவாய்த் திரியாமே கன்னதாரி
மாச்சப்பா அவர்றுடன் சேர்ந்திடாதே
மகத்தான விலேயக்கண் டப்பாகில்லை. (3)

அப்பனே ஆதியிலே யறிவதென்றால்
அரிதரிது கண்டிடுவோன் விலேயான் றனும்
தப்பிதமீ தல்லபரா சுனிபழுக்குத்
தான்சுனியும் சமர்போல மனத்சுலிக்கு
ஒப்புயர்வாம் பருவமதில் விதைவிளைத்து
உத்தமனே வளர்த்திடுவாய் பயிரைக்கன்றாய்க்
கொப்புகவ ரிலேபூபிஞ்சு சாறுமுண்டே
கொடுமையுள்ள வேடர்கொட் டிடுவார்பாரே. (4)

பார்த்திடுவா யவர்களுக்கு அகப்படாமற்
பராகுரு தன்னையிதற் கேபாலஞ் செய்து
சேர்த்திடுவாய் சேனைகளை தாரகமாக்
சேர்ந்திடவே வேடர்களும் போவார்கள்
பூர்த்தியடா வினையறவே காட்டபரு
பூண்டிடுவாய் பிரகதையென்ற புடைதனை
கோர்த்திடடா நின்பெருமை சொல்லப்போமோ
நீயென்றிக் கெதியதென்ன வென்றிக்கே. (5)

கேளடா தாய்தந்தை கடவுள் போல
கெற்பத்தி லுருவான தெய்வமது
நாளடா நீயறிக்கு தெரிந்துகொள்
கலையில்லா ஞானத்துக் கெங்கப்பா
தாளடா காரணகல்தா புக்கொருதன்
தன்மையதி ருவகோர் தெரியவுணா
வேளடா வேளையிலே நீக்கவேணும்
மேன்மைபெற மனம்விட்டால் மோசம்போச்சே. (6)

பேச்சப்பா ஞானமொ [illegible]
போரா [illegible] காதி [illegible]
நிச்சப்பா காணவே [illegible]
[illegible]
பேச்சப்பா அ [illegible]
சித்தமதாய் [illegible]
கைப்பா [illegible]
[illegible]
சொல்லப்பா அடக்கமுடன் நடக்கமாய்
சோதியிலே பதிந்தவர்க்கே காண்பர்
நில்லப்பா ஆண்டகத்தில் நிற்பவனென்று
நித்தியமாய் வைத்துக்க [illegible]
செல்லப்பா பலவிதமாக [illegible]
சகசோதி [illegible]
அல்லப்பா வெளக்காட்டின் [illegible] காலும்
ஆதியந்த மில்லாத சோதிதானே.

காணவே இன்னமொரு வசியஞ்சொல்வேன்
கணபதியின் வசியமதை கண்டுதேறு
தோணவே பதிலவனை [illegible]
சொன்னேன் ஆதித்தியந்த திகைப்பான்
பூணவே நீயுந்தான் தியானம்பண்ணு
பூதலத்தி லேறுமுகமாக் [illegible]
பேணவே ஓர்மனமாய் நின்றுகொண்டு
பிசகாமல் மந்திரத்தைச் செய்யுகந்தே.

ஆதி கணபதி வசியம்.

உகந்தெளிய வசிகரத்தின் சூட்சங்கேளு
உத்தமனே வடதிசையை நோக்கிமைந்தா
அகந்தெளிய விபூதியுந் தனமாய்ப்பூசி
ஆனகலை யாசனமே லிருந்துகொண்டு
முகந்தெளிந்த ருத்ராட்ச மணியைவாங்கி
முத்திபெற ஆதிகண பதியைநன்றாய்ச்
சகந்தெளியச் செபிப்பதற்கு மந்திரத்தைச்
செப்புகிறேன் சிவஓம்ரீம் அங்கென்றோதே. (1

ஓதவா யிரத்தெண் ணூறு றுருவேசெய்தால்
உண்மையென்ற ஆதிகண பதிதான்வாக்கு
நீதமா யுன்னிடத்தில் நின்றுகொண்டு
நினைத்த காரியங்கள் யாவுஞ்சொல்லும்
வேதமாம் புராணமொடு சாஸ்திரங்கள்
விளங்கிநின்ற மந்திரங்கள் யாவுமென்று
சாதகமா யுந்தனுக்குத் தெரியச்சொல்லும்
தன்னிலையிற் றானிருந்து செய்யவைக்கும் (11)

ஆரப்பா தேவரொடு முனிவர்தானும்
அடங்காத பிசாசுமுதற் சத்துருக்கள்
ஓமப்பா மிருகமுதல் அஷ்டநாகம்
ஒடுங்காத பட்சிமுதற் சகலமெல்லாம்
தாமப்பா ஆதிகண பதியின்சூட்சம்
தன்மையுடன் இயாவிக்குந் தானொடுங்கும்
காமப்பால் காணற்பால் வசியமாகிக்
கருணையுடன் சகலமுமே வசியங்காணே. (12)

மகாகணபதி மோகனம்.

காணவே வசீகரத்தின் முறைச்சொன்னேன்
கணக்கான மோகனத்தின் கருவைக்கேளு
பேணவே மூந்நிலையை நோக்கிவைக்க
பிரணவத்தால் விபூதியையுந் தனமாய்ப்பூசிக்
தோணவே வெண்புகையா மைசேர்த்துக்கொண்டு
சுத்தமென்ற துளசியினி லைதனையாக்கி
பூணவே செபிப்பதற்கு மந்திரந்தனைப்
புகலமகா கணபதியின் சூட்சந்தானே. (13)

தானென்ற சூட்சமது சொல்லக்கேளு
சங்கையுடன் ஓம்கிலீ கிலிங்கென் றோதால்
வானென்ற குருபதியில் நின்றுகொண்டு
மார்க்கமா யிரத்தெண் ணூறு றுருவேசெய்தால்
கோனென்ற விக்கினேச் சுரன்றனக்கு
குருவான இருதயத்திற் பிரகாசிப்பான்
ஊனென்ற இருதயத்திற் பிரகாசித்தால்
உத்தமனே சர்வமோ கனமாம்பாரே. (14)

பாரப்பா சித்துமுனிவ ருரைத்தநூல்
பாருமிந்தக் கலையதனில் யோகத்தாலே
காரப்பா கடுவெளிக்கு ளசைவிலாமல்
கண்டபடி பரத்தைநீ யறிந்தாயானால்
கோரப்பா பிறவிதனைப் பரிந்துதானப்பாரு
நீண்டதொரு வைக்கவிடுங் கண்டமாகத்தா
வீரப்பா வெளிநிறுத்தி மனதை யொழுங்கு
வேதமகா கலையதனின் விந்தைபார்த்தே.

கடைவகனபதி தர்ப்பணம்.

ஆச்சப்பா யோகத்தின் அருமைசொல்வேன்
ஆகமத் தர்ப்பணத்தின் பெருமைபாரு
காச்சப்பா மேல்திசையை நோக்கமாக்க
கருவியுடன் விருத்தியுறக் கனகப்பூமி
பேச்சப்பா தானிருந்து பலமானதாம்
பெருமையாஞ் சித்தாமா சலைசேர்ந்துகொண்டு
மூச்சப்பா பிருத்திகை பகையிருந்து கல்லின்
முன்துமணி பார்க்கெரிக்கும் முறைமைதேர்.
கேளப்பா கடைவகை பதியின் சூட்சம்
இருமையுடன் தப்பியுய கூறிவைத்தேதான்
வாளப்பா தானிருந்து வைத்தாகேது
மகிமையா மிரத்தினம் கூற அருள்செய்தால்
வேளப்பா கடைகன பதிதன்னைக்கா
மேன்மைபெற விதமதின் கடைநின்செய்து
ஆளப்பா உன்னிடத்தில் இருந்துகொண்டு
கந்தமுடன் தர்ப்பணத்துக் கருள்செய்வாரே.
வாறான தர்ப்பணத்தா லெவ்வளவென்றால்
பகந்தான அட்டமாசித்தி யெல்லாம்
நீறான உன்னுடைய சமுகந்தன்னில்
நேர்மையுடன் தொடுத்திருக்கும் பணிமையாவர்
பேறான வாய்வுடனே கருப்புத்தண்ணீர்
பிரணாமத் தயிக்கும் பெருமைபாரு
கூறான நடனகன பதியிலேதான்
கூர்மையுடன் சகலமூர்த்தம் பணமாம்பாரே.

சத்திக்கணைபதி உச்சாடனம்.

பாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
    பதிவாமுச் சாடனத்தைச் சொல்லக்கேளு
நேரப்பா தென்திசையை நோக்கிமைந்தா
    நேர்மையாய் விபூதியையுந் தனமாய்ப்பூசி
காரப்பா கலைமாறு சனமேற்கொண்டு
    கருணைபெறச் சங்குமணி கையில்வாங்கிச்
சாரப்பா சத்திகணை பதியின்சூட்சம்
    தன்மையுடன் ஓம்கிலியும் சவ்வென்றெண்ணே. (19)

எண்ணியா யிரத்தெட்டுரு ருவேசெய்ய
    ஏகாந்தச் சத்திகணை பதியினாலே
உண்ணியுச்சா டனமுந்தான் மைந்தாமைந்தா
    உறுதியுடன் சத்தியமா கும்பாரு
நண்ணியுச்சா டனமுந்தான் சித்தியாகும்
    நானிலத்தில் ஞானியடா சொல்லக்கேளு
நுண்ணிமையாய்க் கண்டதெல்லாம் முச்சாடிக்கும்
    நோக்குமனைக் கண்ணாதிறுற் றன்னைப்பாரே. (20)

பாரப்பா ரவிதனிலே யிருந்துகொண்டு
    பத்தியுடன் சிவயோகந் துதிக்கும்போது
வீரப்பா பலிதமாய்க் கொண்டநோய்கள்
    விஷமுடனே பில்லிசூ னியங்களெல்லாம்
நேரப்பா உனைக்கண்டாற் காணுமோடும்
    நீடுலகிற் சகலவித்து மாடலாகும்
தேரப்பா சத்திகணை பதியினாலே
    தீர்க்கமுச்சா டனமுந்தான் சித்தியாமே. (21)

வாலைக்கணைபதி ஆகிருஷணம்.

சித்தியுடன் காணுமுச்சா டனத்தைச்சொன்னேன்
    தீர்க்கமுள ஆகிருஷ ணத்தைக்கேளு
முத்தியுடன் வடதிக்கு முகமிருந்து
    மோனமுடன் விபூதியுமே தனமாய்ப்பூசி
பத்தியுடன் பட்டுவஸ் திரமேற்கொண்டு
    பதிவாகப் படிகமணி கையில்வாங்கிப்
புத்தியுடன் வாலைகணை பதியின்சூட்சம்
    பூரணமாய் ஓம்ஸ்ரீயுங் கிலியென்றோதே. (22)

ஊதிடவா யிரத்தெண்ணூ றுருவேசெய்தால்
உத்தமமா மிருதயனைக்தா றுறுதியாகும்
நீதிடமா மிருதயனைக்தான் சித்தியானால்
நினைத்தபடி நின்றவினை யாடும்பாரு
சோதியென்றே சென்றவினை யாடுதற்குச்
சொல்லுகிறேன் வாலைகளை பதியினாலே
ஆதியென்ற வினைகளெல்லா மகன்றுபோகும்
அடங்காத வினைகளெல்லா மடங்கும்பாரே.

பாரான பார்தனிலே அஷ்டகர்மம்
பத்தியுடன் செய்தவினை யாடும்போது
வீரான மாந்தருட கருமமெல்லாம்
விட்டகன்று போகுமடா வின்னைநோக்கும்
நேரான நிலையுனக் கணனுக்கேயும்
சேர்மையுடன் குருபதியில் நின்றாயானால்
போரான வாலைகள் பதியினாலே
பெருமையா மிருதயனைத்தைப் பேணிப்பாரே.

உச்சிட்டகணபதி வித்துவேசனம்.

பாரடா மிருதயனைத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
பதிவாய்வித் வேசனத்தைப் பகரக்கேளு
காரடா தென்மேற்கு முகமிருந்து
கருணையாய் விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி
சாரடா வெள்ளைவஸ் திரமேற்கொண்டு
சங்கையுள்ள பவளமணி கையில்வாங்கி
கோரடா உச்சிட்ட முன்றேன்றட்சம்
கோமையுடன் சொல்லுகிறேன் வினைவாய்க்காணே.

காணவே ஓம்ஸ்ரீயும் கிரியுமென்று
கருணையா யிரத்தெண்ணூ றுருவேசெய்தால்
பூணவே வித்துவே சணதான்மைந்தா
பூரணமாய்ப் பூதலத்திற் சித்தியானால்
தோணவே நின்றவினை யாடுஞ்செய்தி
சொல்லவித்து வேசனத்தைத் தியானஞ்செய்து
பேணவே பெண்களுக்குக் கடாட்சித்தாக்கால்
பெருமையுள்ள திருநீற்றுச் செப்பமாமே.

கெற்பமென்ன உற்பனந்தான் சித்தியாகும்
கிருபையா யுன்காத்தா லேதாறுமும்
உற்பனமா யுன்காரங்கொட் டையந்தால்மைந்தா
ஒன்றுபத்தாய்த் தானவளாகும் உண்மையுண்மை
விற்பனமும் விவேகமுட னிருந்துகொண்டு
வேதாந்த சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
அற்புதவுச் சிட்டகனை பதியைப்போற்றி
அடுத்திருந்தோர் காரியமுஞ் சித்தியாமே. (27)

உக்கிரகணைபதி மாரணம்.

சித்தியுடன் வித்துவே சனத்தைச்சொன்னேன்
தீர்க்கமினி மாரணத்தைச் செப்பக்கேளு
பத்தியுடன் தென்திசைக்கு முகமிருந்து
பாலகனே விபூதியுந் தனமாய்ப்பூசி
வெத்தியுடன் வெங்கையா சனமேற்கொண்டு
வேகமா மெட்டிமணி கையில்வாங்கி
முத்தியுட னுக்கிரகண பதியின்சூட்சம்
மூர்க்கமாய் முப்பியும் கசிவயங் கொண்டேனே. (28)

என்னப்பா ஆயிரத்தெண் ணுருவுருத்தான்
இணக்கமாய்ச் செய்திடவே என்னசொல்வேன்
நன்னப்பா மாரணந்தான் சித்தியானால்
நாடுமுன்னே சகலபிணி மாண்டுபோகும்
இன்னப்பா எதிர்த்தசத் துருவின்பேரை
எடுத்தெழுதித் தியானமதா யுருச்செபித்தால்
முன்னப்பா குண்ணலியவன் கோயதாவாய்
மூர்க்கமுடன் மாரணத்தை போதித்தே. (29)

ஓதியதோர் காழ்ச்சைகயில் மைந்தாகேளு
உதிரமதி லக்கினிதா னுடனேபாய்ந்து
வீதியென்ற தெருத்தோறும் அலைவாண்மட்டை
விந்தையென்ற மாரணந்தை நெஞ்சில்வைத்து
நீதியுடன் விபூதியைநீ சடாக்ஷித்தாக்கால்
நேர்மையுடன் சகலபிணி மாண்டுபோகும்
சோதியென்ற உக்ரகணை பதியின்சூட்சம்
சுத்தமுடன் மாரணத்துக் குயிருமாச்சே. (30)

மூலகணபதி பேதனம்.

ஆச்சப்பா மாரணத்தைச் சொன்னேன் மைந்தா
அரகரா பேதனத்தை யருளக்கேளு
காச்சப்பா வடமேற்கு முகமாய்க்கொண்டு
கருணையுடன் விபூதியுமுத் தனமாய்ப்பூசி
மூச்சப்பா தானிருத்திக் குருவைப்போற்றி
முத்திபெற மேனிருவென்று சலமேற்கொண்டு
பாச்சப்பா மூலகண பதியின் சூட்சம்
பத்தியுடன் ஓம்றீங் ஆம் பெனவேயென்னே. (81)

என்னடா மிளகுமணி தன்னைமைந்தா
இன்பமாயி ரத்தெண்ணூறு உருவேசெய்தால்
உன்னடா பேதனந்தா னுறுதியாகும்
உத்தமனே அதிலுண்டா மித்தைகேளு
கன்னடா அறிந்துமே பேதனத்தைப்போது
கருத்துடனே சிவயோகத் திருக்கும்போது
நன்னடா உத்தமுட சொரூபந்தானும்
நாட்டமுடன் விதவிதமாய்த் தோணும்பாரே. (82)

பாரப்பா பாரதனிற் பகரக்கேளு
பத்தியுடன் பேதனத்தைத் தியானம்பண்ணி
நேரப்பா நின்றமினி யாளருக்கு
நீவிபூதியுமெடுத்துக் கொடுத்தாயானால்
சாரப்பா சாதோஷம் நீக்கமெல்லாம்
க்ஷணத்திலே பேதிக்கும் விருதுபோடு
தேரப்பா மூலகண பதியினாலே
திர்க்கமுடன் பேதனந்தான் செம்மையாமே. (83)

அஷ்டகணபதி.

செம்மையதாம் அஷ்டகர்ம மெட்டுக்குந்தான்
தீர்க்கமா யஷ்டகண பதியின்சூட்சம்
இம்மையதாய்ச் சொன்னடா நயந்துபாரு
எல்லோர்க்கு மிந்தவழி கிட்டாதப்பா
கொம்மையதா யஷ்டதிசைக் காசாய்நின்று
கொண்டுவினை பாடுதற்கு இதமேசூட்சம்
தம்மையதாய்க் காணுவது சாக்ஷியாகத்
தானிருந்து அஷ்டகர்மந் தான்தானுமே. (84)

ஆமப்பா அஷ்டதிசைக் காசாய்நின்று
அருமையுள்ள சித்துவினை யாடப்பாரு
ஓமப்பா ஆதிகணை பதிதானென்று
உறுதியாம் மகாகணை பதிதானென்று
தாமப்பா நடனகணை பதிதானென்று
சங்கையுள்ள சத்திகணை பதிதானென்று
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
நன்மையுள்ள வாலகணை பதிதானென்றே. (35)

ஒன்றுமச் சிட்டகணை பதிதானென்று
உத்தமனே உக்ரகணை பதிதானென்று
நன்றான மூலகணை பதிதானென்று
நாட்டமுட னஷ்டகணை பதிக்குமொன்றாய்க்
குன்றாத மூலமந்திர சூட்சந்தன்னைக்
குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு
நின்றிடும் மூலமடா ஆதிமூலம்
நிலையறிந்து ஓம்கிலி அங்உங்கென்னே. (36)

என்னமோ சொன்னேனென் றெண்ணவேண்டாம்
இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் இதுவேமேன்மை
முன்னமே சிலமுனிவர் மொழிந்தமார்க்கம்
முறைநூல்பல விருந்தாலு மிதனுக்கீடோ
பின்னமொன்றும் வாராது செய்துபாரு
பிராமணர்க்கும் அருதிபர தேசிகட்கும்
அன்னமொடு அறுசுவைபா லமுதளிப்பாய்
அதனாலே அருளுண்டா மறிந்துபாரே. (37)

ஜெயமுனிவர் திருமந்திர ஞானம் 37

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225வது பட்டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்து வாங்கிய எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை.

ஒன்பதாவது

கல்லுளிச்சித்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானாந்த சூஸ்திரம் 19

அப்பனே பராபரையாள் பாதங்காப்பு
அடிமுடியும் கடவான மூலக்காப்பு
இப்புவியில் மனோன்மணியாள் அருளேகாப்பு
ஈரெட்டி லாடுகின்ற கணேசன்காப்பு
செப்பமுள்ள வென்குருவாம் கொண்டிச்சித்தர்
திருவாக்கால் கல்லுள்ளிச் சித்தனென்றே
எப்புவியும் கீர்த்திபெறச் சொல்லிவிட்டார
இயல்பான சித்தனென்று இயம்புவாரே. (1)

இயல்பாகச் சூட்சத்தில் மோட்சஞ்சொல்வேன்
என்மகனே பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
வயமாகக் கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
சந்தரம்போல் புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
செயமான பெரியோர்கள் மொழிதட்டாதே
செப்பியநால் வேதமுந்தான் பாருபாரு
பயமில்லா தேயுலகில் ஞானங்கண்டு
பார்த்திருந்து கடந்துகொள்வாய் பாரிற்றானே. (2)

தானேதான் நால்வேதம் படித்துத்தேறு
சமத்துவமாய் ஓங்கார வட்டம்பாரு
கோனேதா னிதுநான்குந் தெரிந்தபின்பு
குண்டலியின் மூலசத்தி தோணும்பாரு
நானென்ற ஆன்மாவும் நீயேயாகும்
நன்மையுடன் பிரணவத்தை பாருங்காணுர்
ஏனென்ற நிலையறியப் போனாப்பா
எண்ணரிய சோதியிலே பொருளும்பாரே. (3)

பாரேதான சுயரூபந் தெரிந்துகொண்டு
பற்றாசை யொழிக்காதார் ஞானியல்ல
தேராமற் றிரிவார்கள் ஞானியென்றும்
தேசத்தி லலைவார்கள் சித்தனென்றும்
சீரான தாய்தானும் ஒன்றேதெய்வம்
சிறப்புடனே தாய்தகப்பன் சேரும்போது
நேரான கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து
நிலைத்ததோர் சுயரூபந் தெரிந்துகொள்ளே. (4)

தெரிந்துகொண்ட தெய்வமதை வணங்கவேணும்
சித்துடனே பூமியிலே யிருக்கவேணும்
அறிந்துகொண்டு சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
அப்பனே ஆங்கார மடக்கவேணும்
பிரியமுடன் அட்டாங்க யோகந்தன்னை
பெரியோர்க ளாற்றெரிந்து கொள்ளவேணும்
சிறியதொரு மந்திரங்கற் றறியதேனும்
தெரியாம லலைவார்கள் சிலபேரப்பா. (5)

அப்பனே மோட்சத்தின் வழிதானெங்கே
அடைவாக முன்னிறந்தார் குறிப்புமெங்கே
செப்பமுள்ள குருக்களெங்கே குலங்களெங்கே
செத்தவர்கள் கூடழிந்த தெங்கேளங்கே
இப்பவே யிறந்தவர்க ளெங்கேபாரு
என்மகனே கூடழிந்தால் மூச்சுப்போச்சு
ஒப்பவே யிதைவெளியா யுனக்குச்சொன்னேன்
ஓங்கார மூலவட்ட மடங்கிப்போச்சே. (6)

போச்சேதான் உயிர்போன இடமுங்காணோர்
பூவுலகில் வந்தவர்க ளிருப்புங்காணோர்
மூச்சடங்கி யிருந்தநிலை யாருங்காணோர்
முன்னிருந்த திருக்கூத்தை யாருங்காணோர்
ஆச்சுதென்று வெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு
அப்பனே வேதாந்தம் வெளியாய்ப்போச்சு
பேச்சப்பா கருவமைப்பின் படியேயாகும்
பேணிப்பார் தெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே. (7)

பாரேதான் அண்டத்தி லிரவிகோடி
பரமனுட படைப்பெல்பார் கோடாகோடி
கூரேதான் மண்டலத்திற் பிறவிகோடி
கட்டைவிட்டு அழிந்தார்கள் அனந்தங்கோடி
சேரேதான் வெளியொளியின் முடிவைக்கண்டு
செப்புமகன் டாகாசந் தன்னிலப்பா
நேரேதான் தெரியுமது வெளியைத்தானே
நேர்த்தியுடன் கண்டுகொள்வாய் நிலையில்நின்றே.

நின்றேதான் அஷ்டாங்க நிலையில்நில்லு
நிஷ்டையுடன் சமாதிவிட்டு நில்லாதே
அன்றேதான் அஷ்டாங்க யோகசித்தி
அதிலிருந்து மூச்சடக்கி யிருந்துகொண்டு
சென்றேதான் பார்த்தாக்கால் ஞானதோற்றம்
தெரிந்துகொள்வா யிதன் சூட்சந் நியமையாக
ஒன்றேயென் றேவிருப்பா யதிபார்த்தாலும்
உலகத்தி லெட்டுமெல்லாம் பரிவிதாமே.

ரசகற்பூர மாத்திரை.

பரிவாச கற்பூரம் பலமொன்று
பண்பாகத் தேனதிலே கத்திசெய்து
எரிவான சம்பழத்தின் சாற்றினாலே
இணக்கமுடன் சுருக்கிடவே யிரண்டுசாமம்
தெரிவான முலைப்பாலா லிரண்டுசாமம்
தீர்க்கமாய்ச் செய்தபின்பு கல்வத்திட்டு
விரிவான வெண்மிளகு பலந்தானென்று
விளங்கவே சேர்த்தரைக்க வழிசொல்வேனே.

சொல்லுறவாம் சம்பழத்தின் சாற்றாலேசாமம்
சுருக்காக வரைத்துப்பணிப் பயறுபோல
வெல்லுறவாய் மணிமணியா யுருட்டிக்கொண்டு
விவேகமுடன் நிழலில்வைத்து வுலரச்செய்து
கல்லுறவாய்க் குழல்தனிலே அடைத்துமே
நாதாந்தக் கடவுள்தன்னைத் தொழு பண்ணி
பல்லுறவாம் வாய்வுபக்கச் சூலை
பார்வான குளிர்தனக்குக் கொடுப்பீர்காணே.

கொடுத்துவிடு அக்கினிசத்தி யிரண்டுவேளை
குறிப்புடனே திரிகடுகு தேனிற்றானும்
அடுத்துவரும் வாய்வுமுதற் குடைச்சலெல்லாம்
அணுகாமல் நீங்கிவிடும் அறிந்துபாரு
எடுத்ததொழில் தப்பாது வெகுசமர்த்து
எவ்விதமும் நல்லகுண மாகுமப்பா
விடுத்தசொல்லை மனதில்வைத்துத் தெளிந்தபேர்க்கு
வினவியநற் பாகமது விளங்குந்தானே. (12)

நற்பாகத் துடன்செய்வா யின்னங்கேளு
நலமான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
பொற்பாக அதிவிடையம் கூளாத்திக்காய்
புகழ்பெரிய வெட்பாலை சிறுநாகப்பூ
வற்பாக லவங்கமுங்காட் டாத்திப்பூவும்
வளமான சீனத்தின் பட்டையோமம்
சிற்பாகச் சிங்கிகுரோ சாணிசுக்கு
செதுருத புளியன்தோல் காசுகட்டி. (13)

காசுகட்டி மையூரின் கஞ்சாவித்து
கருகரிய பெருங்காயம் அசமதாகம்
ஆசகளில் லாதகிரு பேர்சொல்லாது
அடவுடனே வகைக்குவகை பலமதாகப்
பேசுகிறேன் திக்கமுடன் கேளுகேளு
பிரயபிக்க வுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
பூசுகின்ற கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
புளிக்குமெலு மிச்சைபழச் சாற்றாலாட்டே. (I4)

ஆட்டியபின் விளாவிலுட பிசினிதானும்
அன்பாகப் பலமரைதா னதனிற்போடு
நீட்டியதோ ரபினதுகாற் பலந்தான்போடு
நேர்ந்தரைப்பா யொருசாமம் நிலைமையாகப்
பூட்டிவிடு பிங்கமரைப் பலந்தானப்பா
புனிதமுள்ள கெந்தகமு மரைப்பலந்தான்
நாட்டமுடன் தேனதனு லிரண்டுசாமம்
நலம்பெறவே அரைத்தபின்போர் பாகங்கேளே. (15)

சேனப்பா [illegible]
[illegible]
ஈனப்பா [illegible]
[illegible]
கேளப்பா [illegible]
[illegible]
தானப்பா [illegible]
கடைக்கல் [illegible]

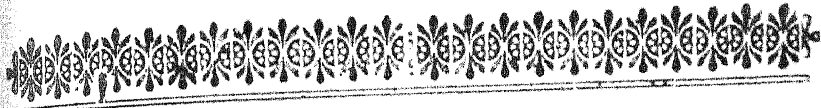
[illegible]

தானப்பா வியாதி [illegible]
[illegible]
மேவப்பா [illegible]
விதமுடைய [illegible]
தேனப்பா [illegible]
சேர்க்கு [illegible]
பானப்பா [illegible]
பாகமாய்ப் [illegible]

கற்கண்டு சர்க்கரையப்பா [illegible]
கருக்கிடவே [illegible]
நெற்கொண்டு [illegible]
நீதமும் [illegible]
சற்குணமாம் [illegible]
சமைத்துமிகக் [illegible]
பொற்கனமாம் [illegible]
பொருதியிலைப் [illegible] பார்த்துச்செய்

பார்த்தபடி சொன்னதல்லால் மறைப்பொன்றில்லை
பதறாமல் ஓமமிட்டு வெந்நீர்தன்னில்
காத்துமிகத் தலைமுழுகி பசனஞ்செய்யக்
கடவுளர்தன் கிருபையினாற் சவுக்யமாகும்
சேர்த்ததிந்தப் பாகமது மெத்தநன்மை
செழிப்பாகக் குணங்கொடுக்குந் தேகந்திற்கு
ஏர்த்தபடி பண்டிதற்குக் கருணையாக்க
வெடுத்ததொழிற் பொய்யாது யிணக்கந்தானே.

கல்லுளிச்சித்தர் ஞானவைத்ய சூஸ்திரம் 19
முற்றிற்று.

உ.

முருகன் துணை.

பத்தாவது

கல்லுளிச்சித்தர் பாடல்.

பிர்ம சொரூபத்தை நாடு உடன்
கர்ம வினையோட வழிதனைத்தேடு

எட்டி பழுத்தாலுமென்ன காசு
யீயாத லோபிகள் வாழ்ந்தாலுமென்ன
கட்டி வராகனிருந்தென்ன அதைக்
காவல்கள் போட்டுநீ காத்திருந்தென்ன. (1)

நீரிலாக் கிணறிருந்தென்ன மனது
தோய்கடவாத பிள்ளையிருந்தென்ன
ஊரிலா ஆறிருந்தென்ன நமக்
குதவியில்லாத பனித ருறவிருந்தென்ன. (2)

நீ
தவமது செய்தாலுமென்ன
சமத்தனென்றேபே ரெடுத்தாலுமென்ன
சிவபூசை செய்தாலுமென்ன அரன்
சேவடியை மறவாமலிருந்தாலுமென்ன. (3)

பெரிய
காசிபோய் வந்தாலுமென்ன
கனகதண்டிகையேறித் திரிந்தாலுமென்ன நாளும்
வாசியைத் தெரிந்தாலுமென்ன
மகாராஜனென்றுபேர் பெற்றாலுமென்ன. (4)

இந்தப்
புராணம் படித்தாலுமென்ன
பூலோகந்தன்னில் மறைந்திருந்தென்ன தினம்
திராசுகிலே யாயிருந்தென்ன
சிவசிவாவென்றே செபித்தாலுமென்ன. (5)

நீ
வித்தைகள் பலபடித்தென்ன
மென்மேலுஞ் சாஸ்திரங் கற்றாலுமென்ன

சித்தர்கள் தெரிந்தாயோ வென்ன
சிறப்பாக வார்த்தை யுரைத்தாயோவென்ன. காளும்

பெண்டாட்டி பிள்ளையிருந் தென்ன
பெரியோர்கள் பாதத்தைத் துதித்தாலென்ன முதிர்ந்த
ஆண்டாகப் போயிருந் தென்ன
அல்லாத கற்கோட்டை கட்டியிருந்தென்ன.

மாடிமேல் வீடிருந் தென்ன
வையகத் தோர்மெய்க்க வாழ்ந்தாலென்ன இந்த
கூடிக் குலாவியிருந் தென்ன
கும்பிட்டுக் கூத்தாடித் திரிந்தாலென்ன. கையெடுத்துக்

தாய்தந்தை கூடவிருந் தென்ன
இனங்களு குபேரனாயிருந்தென்ன உற்ற
நாய்போல அலைந்தாலென்ன
காமனுக்குக் காசி பொழிந்தாலென்ன. வரும்

சரியை கடந்திடவும் வேணும்
சக்தியுடை மாயை யொழித்திடவும் வேணும் இந்த
கிரியையைப் பார்த்தறிய வேணும்
கெட்டாத சொரூபத்தைத் தெரிந்திடவேணும். மனோவாக்குக் (10)

யோகந் தெரிந்திட வேணும்
குண்டிமுத லானவைக் கடந்திடவேணும் உனக்
பாகமது தெரியவே வேணும்
பாதமதை மறவாம லிருந்திடவேணும். குரு (11)

கொலைகளவு நீக்கிவிட வேணும்
கொடியோ னெனும்பேயைப் போக்கிடவேணும் உலகில்
புலைகளைத் தொலைத்து விடவேணும்
பொல்லாத மாயையை விலக்கிவிடவேணும். இன்று (12)

சோதியைக் கண்டறிய வேணும்
சுடரொளிந் தீபத்தைப் பார்த்தறியவேணும் வேதச்
ஆதிபிர மந்தெரிய வேணும்
அன்புடன் சாஸ்திரத் தாற்றெரியவேணும். அதை (13)

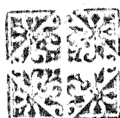
ஞானமிலே தெரியவே வேணும் இதில்
நால்வேத வுண்மை தெரிந்திட வேணும்
மோனமிலே தெரியவே வேணும் யோக
முடிவான வஸ்துவை முன்தெரிய வேணும். (14)

அட்டகரு மந்தெரிய வேணும் அதற்
காதார மானதிலே தெரியவே வேணும்
திட்டமாய் வாசியிலே வேணும் இது
தெரிந்துகொண் டார்சித்த ராகவே வேணும். (15)

பந்தம் கடந்தவனே சித்தன் பாரில்
பஞ்சமா பாதகத்தை விட்டோனே பத்தன்
இந்தவிதந் தெரிந்தவனே சித்தன் அதி
லெண்ணிலமை கண்டவனே சீவமுத்தன். (16)

கல்லுளிச்சித்தர் பாடல் 16

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதின ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225வது பட்டம் ஸ்ரீவெண்டாயுதபாணிரிஷீ [illegible] சுவாமியவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியி [illegible] யுக்தி [illegible] ரானது.

பராபரம் துணை.

பதினொராவது

கஞ்சமலைச்சித்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கலைக்ஞானம் 23

மூலவட்ட மானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முக்கலைகாப்பு
ஞாலவட்டத் தங்குமதி யமுதங்காப்பு
நான்முகனுங் காரணனும் ருத்ரன்காப்பு
காலவட்டக் கழுமுனையு மிடையுங்காப்பு
கதிர்முனையும் பிங்கலையும் வாசிகாப்பு
கோலவட்டக் குளிர்புட பாதங்காப்பு
குருபாதம் மறவாத குணங்காப்பாமே. (

காப்பொன்று தப்பாக்கை காட்டிக்கண்டாற்
கண்கெட்ட குருடனுக்குக் கீதனமும் கீதனமும்
கோப்பொன்றும் வேண்டாப்பெய்க் குகைக்குட்செல்லக்
கூசாம லொருமனதாய் நின்றதேது
ஏப்பொன்று மில்லையப்பா வென்றன் நாவில்
என்சொல்வேன் வேதமுறை யியம்பக்கேளு
மாப்பொன்று மில்லையப்பா வகையதான
வழியொன்று யிருபாதை வழியைக்கண்டே. (2)

கண்டுகொண்டு சித்தரெல்லாம் மனதிரங்கி
கள்ளம்வைத்துக் கண்திறந்து வெளியாய்ச்சொன்னார்
கொண்டுகொண்டு அவரவர்கள் பாஷையாலே
கொட்டினார் வெகுகோடி தேசபாஷை
விண்டுவிண்டு வெகுகோடி சாஸ்திரத்தை
விளம்பினார் கோணத்தி லிருந்துகொண்டு
பண்டுபண்டு பலநூல்கள் படித்ததெல்லாம்
பார்க்கவிரு தசூன்றிற் பலனைப்பாரே. (3)

பலனேது ஒன்றுமில்லை பார்த்தறிந்தால்
பாமரரு வெளிகாணும் பார்க்கும்போது
புலனேது ஒன்றுமில்லை பூமிதன்னிற்
புத்தியுள்ள மாளிடமே புகலக்கேளு
கலனேது ஒன்றுமில்லை அமைப்பதற்குக்
கலங்காமல் மயங்காமற் கருதிப்பாரு
தலனேது பள்ளிடத்தி லிடமுமுண்டோ
தாயாரைத் தனிவீட்டிற் றூக்கிப்பாரே. 4)

வீட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
விளையாட வரவுரைத்தேன் மெய்யுள்ளோரே
நாட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கெஞ்சி
நலமாக இருகாலைப் பிடித்தாயானால்
ஏட்டிலிருந் தாயிதனை யெங்குந்தானாய்
ஏகாந்த வெளிகாண்பாய் இருளைக்காணாய்
பாட்டிலிருந் தாலென்ன பலிக்குமோடா
பாங்கான வொளிமலையிற் பாய்ந்துபாரே. (5)

பாரப்பா கண்மூக்கு மத்திக்குள்ளே
பதறாமற் பார்த்திருந்தாற் பதிதானுண்டோ
காரப்பா அடிமுடியும் நடுவுங்காணும்
கலங்காமல் நாலுமதிற் குள்ளேசேரும்
ஆரப்பா யிந்தமுறை பார்க்கப்போரார்
அருளான தாயெனக்குச் சொன்னவித்தை
தூரப்போ யலைந்தாலுஞ் சொல்வாருண்டோ,
சூட்சமிந்த வழிகண்டு தொழிலைப்பாரே. (6)

பாரப்பா வேதமுறை பதியிற்பாரு
பதினாறும் பன்னிரண்டும் அதுதான்வேதம்
மூரப்பா அஞ்செழுத்திற் பிறந்தவேதம்
முகமதன்பின் னஞ்செழுத்தின் விபரங்கேளு
வேரப்பா அ இ உ எ ஒ அஞ்சும்
விதமான வேதமென்ற தாய்தானப்பா
சாரப்பா நால்வேத மதினாலாச்சு
சத்திசிவ மென்றறிவீர் நாவினாலே. (7)

காலென்று [illegible] கள்
[illegible]
வாலென்று [illegible]
[illegible]
கோலென்று [illegible]
[illegible]
பாலென்று [illegible]
பதிறுமை [illegible].

பாரப்பா [illegible]
பதிசேடத் [illegible]
சீரப்பா [illegible]
செகமெல்லாந் [illegible]
வாரப்பா [illegible]
[illegible]
காரப்பா [illegible]
கண்டேத்து [illegible].

கருத்திலே காதுஅடைய [illegible]
காலென்றுங் [illegible]
பொருத்திலே [illegible]
பொல்லாத [illegible]
வருத்திறு [illegible]
வண்டெல்லாம் வாய்விட்டுக் [illegible]
குருக்கள்குள் இதெல்லாம் [illegible]
குறியான குளிகையுங் குன்றும்மாமே.

இரசபதங்கம்.

குன்றான ரசபதங்கம் கூறக்கேளு
குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் [illegible]
நன்றான செங்கனுப்பு யிடித்துத்தூளாய்
நயப்பெறவே சட்டிக்குட் பரவிவிட்டு
மன்றான குகைதனையே கவிழ்த்துவைத்து
மணம்பெறவே ரசமதனை [illegible]
நின்றான மோனமித்த [illegible] டேதான்
நிதானமாய் மேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடே.

மூடியே அகண்டசெரு குப்பியின் மேலே
முயற்சியுடன் செற்றிமண்ணாற் றிரைமூட்டி
நாடியே இராவுபக லெரித்துமேயும்
நன்றாக ஆறியபின் னெடுத்துப்பார்க்கத்
தேடியே மேற்சட்டி மேலேயிருக்குந்
திறமான பதங்கமது படிகம்போலாம்
சாடியே வாலையினால் முடித்தெடுத்து
தன்மையுடன் பரணிதனி லடைத்துவையே. (12)

அடைத்திருந்த பதங்கமதைப் பனைவெல்லத்தில்
ஐக்கிசி யிடையாக வெழுதாகிய
நடையிடைதன் னைகசாயின் குடைச்சல்மற்ற
நலமில்லாப் பசங்கிருதங் குலேயாடும்
தடையில்லாக் கதலியுவங் கனியிலூட்டு
தவறாமற் பார்க்கஞ்சி மிகவேயூட்டு
இடைபீறி வாய்பிடிக்கால் வேலாம்பட்டை
பெறுங்கொழுங் கொப்பளிப்பா யுகந்துதானே. (18)

உகந்தவாய்ச் செக்காரஞ் செப்பக்கேளு
உண்மையாய் மைடமதை மாலியதான்
இதக்காவிடா மற்பழக்குப் பலத்தானைந்து
இன்பமுடன் சப்பாத்தின் சாற்றிலிட்டு
புகத்தவாய் மூன்றுநா ளானபின்பு
புன்மையிலாத் தன்னீர்விட் டரைத்தெடுத்துச்
சுகந்தரவே வெண்மையாப் பட்டைச்சாற்றால்
சேப்பாமலைத்துபுடம் அரைத்துப்போடே. (14)

புடமிதொய் வெள்ளிக்காய்ச் சாற்றிலப்பா
புகழ்ச்சியுட னுறபுடந் தீர்த்துப்போடு
அடவுடனே பார்த்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
அதிவிதமாய் வெற்றிலையின் சாற்றாலப்பா
திடமுடனே பத்துபுடந் தீர்த்தாயானால்
இன்பமதாய்க் கண்டுகொள் சிவப்புமாகும்
கடவுள்பதந் தொழுதேற்றிக் குழலில்வைத்துக்
கனத்தபித்த வாய்வுதனை யெடுத்துப்பூட்டே. (15)

எடுத்தபல யோசனைமிக்கல் லாக்கிராண்டு
 எதிர்தகருணை லெவப்பருத்தி யிரார்ந்தமேனி
அடுத்தகவிதாரு கழிச்சலவைத் தாளிசபாசமும்
 அகன்றவிட்டு வெக்காரக் கட்டிக்கிட்டும்
தொடுத்தவிடி மறுபாசை மதித்தவிலைத்
 தொடர்க்கவிசார்தா லெங்காயமைது மோரய்கள்தன்
சரிந்தயிட்டுத் திர்க்குப்பா சைபடுதங்கம்
 சார்ந்திடவே யிந்தகாழிவே செய்வாய்நீயே.

தொழில்பார்த்துக் கருவாகச் செய்துகொண்டால்
 தோற்றது பலன்காசாய்ப் புகழ்கொளுமா
விழியகனுல் நோக்குதென்ன அழிவைத்தாண்டி
 வியப்புடனே வைபாக மேற்றிடவுநல்
ஒழியாது அவிழ்கமதில் மார்க்கமப்பா
 ஓதுவாய் பலன்தவறா மெயவார்கள்
வழியிதுகா னிதேல்சான முறையிற்தேர்த்த
 வகுத்தபடி பண்டிதங்கள் பார்ப்பீர்தாமே. (1

பார்த்திதனை கோபமா குன்றாமற்போது
 பண்புடனே செய்யாமல் வென்னெய்யாகும்
தேர்க்கட்டி விளைத்திடச் சடியமாகும்
 திக்கிதக திராட்டியென்ற பழமதாகும்
எாத்தபடி கொழுமையின் லொட்டியாகும்
 இன்பமுடன் கொண்டவர்க்கு எற்குமேற்கும்
சித்துவமாய் தெளிக்கதைக்கு பார்க்குமின்றல்
 தெய்வவித்தைப் படியொ கவு மாருக்காமே. (18)

வேறு சந்தம்.

ஆகிய சொல்லை தென்றல் அடையுடன் புகலக் கேளு
பாகிய சந்த ஞாதி பண்புறக் தயிலக் தன்னை
யூகியாய் ஸ்நானஞ் செய்ய வுற்றதோர் பிணிகள் நீங்கும்
யோகிக ளெனக்குச் சொன்ன வுத்திக மொழியி தாமே. (19)
மொழிந்தசொற் றவறி டாமல் முனிக்குதோர் பாகங் கண்டு
அழிந்திடச் செய்யும் நோயை அகட்டியே நீக்கும் பாரு
தெளிந்திடத் தேகந் தன்னைத் திறப்படப் போற்றி நிற்கும்
ஒழிந்திடாத் தேக மென்றே வுயர்பட வுணர்வீர் தாமே. (20)

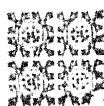
படர்ந்தது அனேக மென்று பார்ப்பது வொன்று தானே
நடமிது வேறென் றெண்ணித் தவறிடா திருத்தல் நன்று
அடவுடன் சென்றா ரந்தா லாதிடு மனந்த மார்க்கம்
சடமது தெளிவுற் றேங்கிச் சகலமும் நன்மை யாமே. (21)

நன்மையாய் நான்தான்சொன்ன நடத்தையைப்பதித்தமேலோர்
இன்பமாய்க் கண்டு தேர்ந்து யிவ்விதி யாக மொப்ப
அன்புடன் செய்வோர்க் கெல்லா மதிகநற் குணம தாகும்
முன்புநாம் மொழிந்த நியாய முறையிது நிசம தாமே. (22)

முறையது சுருதி யென்று முனிவர்க ளெனக்குச் சொன்னார்
நிறைவுட னிந்நூல் யாரும் நிகழ்த்தி னோன் அருமையாக
மறைபொரு ளறிய வேண்டி மாநிலத் துதித்தோர்க் கெல்லாம்
குறையிலா வணுகி டாது குணந்தருங் கனக மாமே. (23)

கஞ்சமலைச்சித்தர் கலைக்கியானம் 23

முற்றிற்று.

மதுரை மேலமாசிவீதியிலிருக்கும் பார்த்திபனூர் கிராமமுன்சிப் சொக்கலிங்கம்பிள்ளை குமாரர் நாட்டுபாத்தியாயர் சங்கிலியாபிள்ளை அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை.

பதினெட்டாவது

கஞ்சமலைச் சித்தர் பாட

பரிபூரணானந்த போதம்-சிவ
பரப்பிரம மான சதானந்த பாதம்

உரிதாம் பரம்பொருளை யுள்ளு-மாய
முற்றப் பிரபஞ்ச மயக்கத்தைத் தள்ளு
அரிதான சிவகாமம் விள்ளு-சிவ
ஞானியர்கள் பணிவிடை யன்பாகக் கொள்ளு.

துச்சமு சாரவிசாரம்-அற்ப
சுகமது துக்கமதாம் வெகுகோரம்
நிச்சய மானவி சாரம்-ஞான
நிர்மல வேதாந்த சாரமே சாரம்.

கற்பனை யாகிய ஞாலம்-அந்தக்
காரணங் களாலே விளைந்தவிசாலம்
சொற்பன மயிந்திர ஜாலம்-அன்று
தோன்றி விட்டாலது மோட்சானுகூலம்.

அற்பமதானப் பிரபஞ்சம்-அது
அனுசரிக்காலே வுனக்கிது கொஞ்சம்
நிற்பது நுண்மேவி நெஞ்சம்-அன்று
நிகரில்லை நிகரில்லை மெய்ஞ்ஞானக் கஞ்சம். (4)

ஆங்காரத் தால்வந்த கேடு-மூத
லாசையைக் கட்டோட அப்பாலே போடு
தாங்காம லானந்த வீடு-அன்று
தாக்குமதனைக் காணக்கூடும். (5)

தத்துவக் குப்பைகளோடு-இந்த
சாத்திர மான சடங்குகளோடு

பத்தி யுடன்மற வாது-குரு
பாதத்தைக் கண்டாற் றெரியுமப்போது. (6)

தூராதி தூரங்க ளில்லை-அத்தைத்
தொட்டுப்பிடிக்க வென்றால்வெகு தொல்லை
காரண தேசிகன் சொல்லை-நம்பிக்
கருத்தில் நிறுத்தியுங் காணலாமெல்லை. (7)

ஆறுவத் தால்வந்த காயம்-அதில்
ஐவரிருந்து தொழில்செய்யும்-ஞாயம்
காணவ மாம்போகு மாயம்-நன்றாய்க்
கைகண்ட சூத்திரஞ் சொன்னே னுபாயம். (8)

மூட குறவு பிடியாதே-நாரி
மோக விகாரத்தால் நீமடியாதே
ஆடம் பரம் படியாதே-ஞான
அமுதமிருக்க விஷங்குடியாதே. (9)

தானென்று வாது கூறாதே-பேசி
தர்க்கங்களிட்டுச் சளன்று சீறாதே.
ஊனென்ற பாச மாறாதே-போனால்
உன்றனை யுன்மனஞ் செத்துந் தேறாதே. (10)

வந்த பொருளைத் தள்ளாதே-நீயும்
வாராததற்குவீ ணாசை கொள்ளாதே
நிந்தை வசமாய்த் துள்ளாதே-சும்மா
சித்திரம் போலிருந் தொன்றும்விள்ளாதே. (11)

தேக பாசபவ பந்தம்-அப்பொருள்
சிற்றின்ப மானது சீச்சீ துர்க்கந்தம்
யாகம தானவே தாந்தம்-பொருள்
பாவித்துப் பார்க்கி லுனக்கிது சொந்தம். (12)

வஞ்சிய ராசை யாகாதே-அந்த
மயக்கமானாற் கொஞ்ச மட்டிற்போகாதே
அஞ்சி யமன்கைச் சாகாதே-கெட்ட
ஆசாபாசமந் நெருப்பில் வேகாதே. (13)

கல்வி மயக்கங் கடந்து-எல்லாக்
கற்பிதமென் றெண்ணுங் கட்டைத் தொலைத்து
சொல்லொப் பிறவிலை கடந்து-இரு
சுட்டாதி சுட்டற நிலையடைந்து. (14)

ஓடித் திரியுங் கருத்து-அதை
ஓடாமற் கட்டிப் பிடித்துத் திருத்து
நாடிக் கொண்டம்மைப் பொருத்து-அந்த
நாதாந்த வெட்டவெளிக் குள்ளிருத்து. (15)

சாண்வயிற் றலைய லாகுதே-தேகம்
சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டே மெலியாதே
ஆணவத் தாலலை யாதே-உனக்
கானந்த முத்தி யகலியாதே. (16)

அபிமானி யாகிய ஜீவன்-அவன்
அஞ்ஞானத் தாலே அறிவின்றி போவன்
தபம்விளைந் தாற்போதம் சார்வன்-நிலை
சார்ந்து கொண்டாற்சத்தி ரூபமாவன். (17)

நற்குரு சொன்னதே சொல்லு-சும்மா
நாட்ட மென்றல்வன்னி நிலையிலே நில்லு
தற்சம யங்களை வென்று-உண்டு
தன்மயமாகவே தானேநீ கொள்ளு. (18)

துன்ப மின்பங்களைத் தொட்டு-அந்தத்
தொந்தங்க ளெல்லாந் தூரச்சுட்டு
பின்பு பாசத்தைக் கைவிட்டு-ஒன்று
பேசாம லந்தம் பெருமையைவிட்டு. (19)

பேச்சிறு லென்னென்ன தோணும்-சும்மா
பேசப்பேசப் பிழையல்லோ காணும்
வாச்சுதா லலைப்பு றணும்-நல்ல
மாசற்ற ஞான விசாரணை வேணும். (20)

அநித்திய மானது தேகம்-அதி
லாசையு மொன்றுடங்காது மோகம்

தனித்திருந் தாலந்த போகம்-ஒன்று
  தானாகி நிற்பது வெளியயோகம். (21)

விரும்பாசைக் கிடங்கள் கொடாதே-காய
  வேதனைக் குள்ளேநீ கட்டுப்படாதே
திரும்பச் செனன மெடாதே-குரு
  தேசிகன்பாதத்தி லன்பு விடாதே. (22)

கோடான கோடி தலங்கள்-அந்தக்
  கோவிலைச் சுற்றிச் செபிக்குஞ் செபங்கள்
பாடான தல்லோ பவங்கள்-இது
  பண்ணுமுன் னண்ணுமத் துன்பமலங்கள். (23)

அந்தக் கரணவி லாசம்-அதை
  யாராலுந் தள்ளக்கூ டாதுபிரயாசம்
தொந்தித்து நிற்பதே பாசம்-அதிற்
  றொன்றுமற் றொன்றுஞ் சுயம்பிரகாசம் (24)

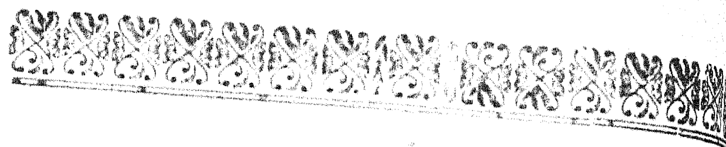
நாமசொ ரூபமே சிந்தி-அதை
  நாடித் தெளிந்துகொண் டாலல்லோ முத்தி
நேமசொரூபமே சித்து-எங்கும்
  நிட்சய மாகும் நிரந்தரவஸ்து. (25)

கஞ்சமலைச்சித்தர் பாடல் 25.

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோகமகாரிஷீஸ்வர
ாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225வது
.டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்து
ங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

பராபரி துணை.

பதிமூன் றாவது

புலிப்பாணி முனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூஜாவிதி. 50.

ஆத்திமுகன் தண்டையணி கழலே காப்பு
அகிலமெங்கும் நிறைந்து நின்ற அருளே காப்பு
முத்திதரும் வேதாந்த முதலே காப்பு
முப்புரங்கள் தன்னை எரித்த பரமே காப்பு
சத்தியொரு பாகமதாம் அரனே காப்பு
சங்கரனே அம்பரனே சதாமூர்த்தி
வெத்திரமாம் சிதம்பரத்தின் பூசைமார்க்கம்
விளம்புகிறேன் கணேசனுட பாதங்காப்பே.

காப்பென்ற பிருதிவியில் லெசன்பதாகும்
கனமான அப்புதனிற் பதினென்றாகும்
வாப்பென்ற தேயுதனில் காலதாகும்
வளருகின்ற வாயுதனிற் பதினைந்தாகும்
தாப்பென்ற ஆகாயந் தனக்குமைந்தா
தன்மையுடன் வீராறு தாவேயாகும்
காப்பென்ற கடவுளிடுஞ் சிதம்பரத்தின்
கல்லெதாகை ஐம்பத்தொன் றாகுந்தானே.

ஆகமாய்ப் பாடுமுன்னே சவித்தாதி
அதன்பிறகு சவகோடி கோடாகோடி
பாகமாய் ஆச்சதென்று பேசிக்கொண்டு
பரமசிவன் சாபமிட பாவித்தார்காண்
ஏகமாய்ச் சாபமிட்டார் வாமத்துக்கு
இயல்பான அட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
போகமாய் உயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டார்
போட்டதனால் நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே

போச்சுதென்று அலையாமற் சிவனுத்தாரம்
பூட்டியே கெட்டினே னிந்தநூலில்
ஆச்சுதென்று மறைத்ததெல்லாம் அருளிச்செய்தேன்
அரகரா சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்று போகாமல் முறைதப்பாமல்
முன்னேதோ பின்னேதோ வென்றெண்ணாமல்
காச்சுதென்று காச்சிவிட்டேன் உலகத்துள்ளோ
கண்டவருக் கிந்நூல்தான் சித்திமுத்தி. (4)

முத்தியிது மோட்சமிது சித்திகோடி
மூடருக்கும் வீணருக்குங் காட்டொணாது
சத்தியிது சம்புவிது ஒன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற் கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா
எத்திறோர் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
எத்திறத் தீட்சைதா னெளிதிலாகும்
புத்தியுட னிந்நூல்தா னோர்க்குங்கிட்டாப்
புண்ணியருக் கிதுகிட்டும் பொருளோப்பாரே. (5)

பொருளான சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
புகட்டினேன் சாபமது பொய்யாபோக
அருளான சிவயநம அம்உம்என்று
அப்பனே சிங்கிலீம் ஸ்ரீம்ஓம்என்றே
மருளாமல் ரம்மய்யம் ஓம்என்றேதான்
மாட்டிவாய் லட்சமுரு வேற்றினக்கால்
இருளான சாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னியம்பக்காணே. (6)

காணப்பா ஆறுவரை குறுக்கேகீறி
களங்கமில்லா தாறுவரை நேரேகீறி
ஆணப்பா யிருபத்தஞ் சறையுமாச்சு
அடைவான முனைதோறும் ஆலம்போடு
தாணப்பா முதலறையில் நாலுகோணம்
தயவான நகாரமொடு அகாரங்கூட
வாணப்பா ஐயோடு உகாரந்தோறும்
வளமான லக்கமது ஒன்பதாமே. (7)

ஆமப்பா அடுத்தரையிற் பிறைதான்கோணம்
அடைவாக மகாரமொடு இகாரங்கூடத்
தாமப்பா கிலியோடு வகாரந்தானும்
தயவான லக்கமது பதினொன்றாகும்
வாமப்பா அடுத்தறையில் முக்கோணந்தான்
வலமான சிகாரமொடு உகாரந்தானும்
காமப்பா சவ்வுடனே நகாரந்தொட்டு
கலமான லக்கமது காணுமாமே.

ஆமடா யிதனருகே அறுகோணந்தான்
அடைவான வகாரமொடு எகாரந்தானும்
தாமடா ஸ்ரீமுடனே யகாரங்கூடத்
தயவான லக்கமது பதினைந்தாகும்
வாமடா யிதனருகே வட்டம்போடு
வளமான யகாரமொடு ஓகாரந்தானும்
காமடா ஹரீயும் ஸ்ரீன்றனாட்டி
கலமான அகாரலக்க மீராறுமே.

ஆரப்பா தம்பனத்தின் மகிமைமெத்த
அப்பனே தம்பனம்போ லண்டேசித்தை
வாரப்பா அஞ்செழுத்தின் பேரஞ்சொல்வேன்
வளமான சிகாரத்தில் நகாரம்வைநீ
நாரப்பா யகாரத்தில் மகாரம்வைநீ
நலமான வகாரத்தில் சிகாரம்மாட்டு
காரப்பா மகாரத்தில் வகாரம்மாட்டு
கணக்காக நகாரத்தில் யகாரமாட்டே.

மாட்டடா அஞ்செழுத்துங் காணும்பெண்ணும்
வரைதோறும் சேத்தை அனுகமாட்டு
வாட்டடா பேசமில்லை விட்டால்மைந்தா
வளமாகப் பலியாது பேசம்விட்டால்
ஆட்டடா அஞ்செழுத்தின் தொகைதான்கேளு
அகாரமுதல் நகாரம்வரை ஒன்பதாச்ச
கூட்டடா மகாரமென்ற மாத்தனுக்குக்
கொள்அகர முதல்மகாரம் பதினொன்றாச்சே.

ஏச்சப்பா சிகாரமென்ற ருத்திரற்கு
இகாரமுதல் சிகாரம்வரை நாலதாகும்
பாச்சப்பா வகாரமென்ற மகேசனுக்குப்
பதிஅகர முதல்வகரம் பதினொன்றாச்சு
வீச்சப்பா யகாரமென்ற சதாசிவற்கு
மேல்அகரம் முதல்யகரம் மீராறாகும்
காச்சப்பா ஐம்பத்தோ ரெழுத்துந்தானாய்
கருதிநின்ற சிதம்பரற்குக் கண்தான்மூன்றே. (12)

மூன்றான நடுவணையை எடுத்துமாறி
மூன்வரைந்த சக்கரமோ ரிருபத்தஞ்சில்
நான்றான சூலத்தி னிடைகள்தோறும்
நாயகனே றீயும்ஸ்ரீயும் என்றுமாட்டு
பான்றான சூலமுனை ஸ்ரீமம்போடு
பண்பான திரிவட்டம் பாங்காய்ச்சூட்டு
ஊன்றான உள்வட்ட மிதழ்தான்மூன்று
உத்தமனே யிருவட்ட மிதழீரெட்டே. (13)

எட்டான திரிவட்டம் எண்ணான்கப்பா
இதமாக நடுவட்ட முதலாம்ஆதி
கட்டான அகாரமுதல் ஒகாரமட்டும்
கனிவாக ஐம்பத்தி யொன்றுமாச்சு
இட்டான உபரேகை வாசல்நாலு
கீழ்வாசல் கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு
நட்டான மேல்வாசல் வடுகன்பீசம்
நாயகனே வங்கென்று நாட்டிடாயே. (14)

நாட்டியே தென்வாசல் பிரிதிபீசம்
நலமாக இம்மென்று நாட்டுநாட்டு
கூட்டியே வடவாசல் மதியின்பீசம்
குணமாகச் சம்மென்று குறித்தும்போடு
ஆட்டியே உபரேகை வீதிக்குள்ளே
அடைவாக இந்திரனில் லம்மாம்பாரு
வாட்டியே அக்கினியில் ரம்மென்றப்பா
வளமாக யெமனிற்சம் மென்றுபோடே. (15)

போடவே திருதியிலே சக்கமேயாகும்
பொலிவான வருணனிலே யம்மேயாகு
சாடவே வாய்வதனில் யம்மேயாமே
சார்வான குபேரனிலே ஸம்மேகாட்டு
வீடவே யீசான்யம் சம்மேசேரு
விதமான அஷ்டதிக்குப் பாலராச்சு
ஆடவே போகருட கடாக்ஷத்தாலே
அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே. (16)

பாடினேன் தமிழெழுத்தில் அகாரம்தொட்டு
பண்பான பிரணவத்தின் மகாரம்போடு
கூடியே தமிழெழுத்தில் அகாரத்தொட்டு
கொற்றவனே ஞானமாயி யமிர்தப்பாரு
ஆடியே தசாக்கமென்ற வெழுத்தெடுத்து
அப்பனே சக்கரத்திற் சுத்திப்போடு
நாடியே சக்கரத்தில் சுத்திப்போட
நலமாக விரைந்த வெழுத்தமைச்சே. (17)

ஆச்சப்பா அசபையுட வெழுத்தச்சம்மும்
அடைவாக மேல்வாசல் கீறிப்போடு
பாச்சப்பா வலமங்கு சக்கிரீசம்
பண்பாக அம்மென்று பதித்துப்போடு
வாச்சப்பா யிடம்பார சக்கிரீசம்
வளமாகக் கிறீமென்று குறித்துப்போடு
வீச்சப்பா வலப்பாக மிடப்பாகத்தான்
விதமான ஐயும்கிலியும் சவ்வுமாமே. (18)

ஆமடா அம்இம்டம் எர்ஞம்மென்றே
அய்யபஞ்ச பக்ஷியிரு புறமும்போடு
வாமடா அம்சம் ஸ்ரீயும்மென்று
வளமாக மங்குடனே நசியென்றேது
தாமடா கிறீம்முடனே ஸ்ரீமுங்கூட்டித்
தயவான விம்முடனே அங்கியென்று
நாமடா நவக்கிரக பீசமாக்க
நலமான சக்கரத்திற் சுத்திப்போடே. (19)

போடப்பா சொரூபியென்ற வெழுத்துமப்பா
புகழ்தருவம் கிலியல்லோ மதனபீசம்
நாடப்பா கீழ்வாசல் மேலேஅப்பா
நலமாக யிதிரண்டும் பதித்துப்போடு
கூடப்பா சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்யக்
கூத்தாடுங் கணங்கள்முத லெல்லாமாடும்
ஆடப்பா போகருட கடாக்ஷத்தாலே
அடைவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. (20)

பாடியே அகாரத்தி உகாரமிட்டுப்
பண்பான ஓங்காரங் கொண்டுகட்டி
நாடியே அதன்கீழே மகாரமிட்டு
நலமாக வதின்மேலே றீங்காரந்தான்
கூடியே அரியெழுத்து மேலேதாக்கிக்
குணமாகச் சூலமிட்டு ஸ்ரீமம்நாட்டு
ஆடியே சிங்குவங்கு யென்றுநாட்டு
அடைவாயே காட்சாத்தைப் பதித்துப்போடே. (21)

போடுசிந்தா மணிக்குச்சி காரமிட்டு
பொங்கமுடன் மகாரமொடு யகாரம்போடு
ஆடவே அகாரமுடன் விந்தைப்போட்டு
அடைவாஞ்சக் கரத்தில்திரு வாசிகுட்டுக்
கூடச்சிந் தாமணிக்குப் பீசமாச்சு
குணமான சக்கரத்திற் பதித்துப்போடு
நாடியே போகருட கடாக்ஷத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. (22)

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம்போடு
பண்பான இடப்புருவம் ஆகாரந்தான்
நாடியே வலக்கண்ணு இகாரம்போடு
நலமான இடக்கண்ணு ஈகாரந்தான்
சாடியே வலக்காது உகாரம்போடு
சமத்தான இடக்காது ஊகாரந்தான்
வாடியே வலக்கன்னம் இரோம்போடு
வடிவான இடக்கன்னம் ஈரோம்நாட்டே. (23)

காட்டடா வலமூக்கு இல்லாவென்று
    நாயகனே இடமூக்கு நல்லாவாகும்
சூட்டடா மேலுதடு ஏயைப்போடு
    அடைவான கீழுதடு ஐயைப்போடு
கூட்டடா மேற்றந்தம் ஓவ்வைப்போடு
    குணமான கீழ்த்தந்தம் ஔவ்வைகாட்டு
மாட்டடா நாவதிலே அம்மென்றப்பா
    மணியான கண்டத்தில் அகாரமென்னே.

என்னவே சக்கரத்திற் பதித்தபின்பு
    இதமான சாபங்கள் நிவிர்த்திசெய்து
நன்னவே பிராணபிர திஷ்டைசெய்து
    நவிலுவோம் பூசைபிசா டசமுஞ்செய்து
அன்னவே சகந்தபரி மளங்கள்புஷ்பம்
    அடைவாக வர்ச்சித்துக் கனிகளோடு
தன்னவே பலகாரம் பரமானத்தம்
    தாம்பூலம் இளநீரும் பாலுந்தேனே,

தேனான பானக்கம் அன்னத்தோடு
    தெளிவாரு மாறுசுவை வஸ்துசுத்தி
தானான சருவமும் சுத்திவைத்துத்
    தயவாகப் பூசித்துத் தியானமோது
வானான கற்பூரத் தீபமேற்றி
    வணங்கவே அஷ்டசித்தும் சித்தியாகும்
மானான அஷ்டசத்தி நடனஞ்செய்வாள்
    வானவரும் லோகமெல்லாம் வசியமாமே.

ஆமேதான் யநமசிவ வசியமாகும்
    வளமான நமசிவய தம்பனந்தான்
நாமேதான் மசிவயந மோகனந்தான்
    தன்மைபெற சிவயநம மாரணந்தான்
காமேதான் வயநமசி யுச்சாடனம்
    கலமான யவசிமந பேதனந்தான்
பாமேதான் நமவசிய வித்துவேஷம்
    பண்பாக வசியமாய் அமைப்புமாமே.

ஆமடா காரியம் வசியமாகும்
அப்பனே பித்தளைமே கனமேசித்தி
தாமடா பசும்பொன் காணமைப்பதாகும்
தயவான செம்புதம் பனமேசெய்யும்
வாமடா வெள்ளியம் உச்சாடிக்கும்
வளமாம்வெங் கலம்வித்து வேஷணந்தான்
போமடா யிரும்பே தனமேயாகும்
பொங்கமுடன் வெள்ளிமா ரணந்தானாமே. (28)

தானென்ற தலைமந்தன் கொடியுமாவும்
தயவாகத் தான்பூசி வுலைப்போடு
ஊனென்ற முப்புரவி மதியின்பீசம்
உத்தமனே யுடன்கூட்டித் தயிலம்வாங்கி
ஆனென்ற அஷ்டகாம மெட்டெட்டுக்கும்
அடைவான தொழில்முறைக்கு மெல்லாமாகும்
நானென்ற போகருட கடாட்சத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. (29)

பாடியே மோகனதம் பனவசியம்
பண்பான அழைப்புமுத லிவைகளுக்கும்
வாடியே ஆள்காட்டி விரலேநீளம்
வளமாகப் பெருவிரலி னகலமப்பா
சாடியே மாரணபே தனவித்வேஷம்
சார்ந்திடுமுச் சாடனங்க ளிவைகளுக்கும்
கூடியே பவுத்திரவிரல் நீளமப்பா
குணமான சிறுவிரலி னகலமாமே. (30)

ஆமடா யிரையாறு வீசமாகும்
அப்பனே பன்னிரண்டு அரைக்காலாகும்
தாமடா மூவெட்டுக் காலேயாகும்
தயவாக இதிலிரட்டி அரையேயாகும்
வாமடா யிதிலிரட்டி முழுதென்பார்கள்
வளமான கனமப்பா நெற்கணந்தான்
நாமடா வீசமது ஒருநெல்லாகும்
நலமான சிதம்பரத்தின் பூசைகாணே. (31)

வராகம்

காணப்பா [illegible] வசியமாகும்
[illegible]
[illegible] மோகனமாகும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பேதனைக்கான்
[illegible] கண்டாரே.

சிங்கு

காமேதான் [illegible] வசியமாகும்
[illegible] அக்கினி [illegible] மம்பாரு
காமேதான் [illegible] சாடனத்தான்
[illegible] மந்திரம் பலமதாகும்
வாமேதான் [illegible]
வளமான [illegible] ஆகர்ஷணம்பாரு
காமேதான் [illegible] வேதனைக்கான்
[illegible] கண்டமாஞ்செய்யே.

செப்பவே [illegible] வசியமாகும்
செயலான [illegible] மோகனத்தான்
அப்பவே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வையமேல வெட்டி [illegible]
வளமான பேதனைப்பெண் முகத்தாளே.

பலகை ஆசனம்.

தானென்ற பலாப்பலகை தம்பனத்தான்
தன்மைபெறும் மாம்பலகை மோகனத்தான்
நானென்ற வில்வமது வசியமாகும்
நல்லபேய்த் தேக்கான்மே கமைதாகும்
கானென்ற எட்டிவித்து வேதனைக்கான்
கண்டனிலே அத்தியும்மா ரணமதாகும்
வானென்ற அழைப்புவெண் காவலாகும்
வளமாம்வெப் பாலையுச்சா டனமாம்பாரே.

பாரப்பா மல்லிகைதான் வசியமாகும்
பகாரிய முல்லைமோ கனமுமாகும்
ஆரப்பா தும்பையதுச் சாடனந்தான்
அப்பனே அரளியா இருஷணந்தான்
வாரப்பா காக்கணத்தி பிரிவுமாகும்
வளவான பேதனமு மத்தம்பூவு
நாரப்பா கடலைப்பூ மாரணந்தான்
நலமான தாமரையும் பனந்தானே. (36)

பட்டு வஸ்திரம்.

ஆமப்பா செம்பட்டு வசியமாகும்
அப்பனே மஞ்சளது மோகனந்தான்
நாமப்பா பச்சையுந் தம் பனமதாகும்
நலமான வெள்ளையது பேதனந்தான்
காமப்பா கழுதைநிறம் வேடணந்தான்
கண்மணியுச் சாடனந்தான் பஞ்சவர்ணம்
வாமப்பா ஆக்கைவர்ணம் அழைப்பதாகும்
வளமான கறுப்புமா ரணமாங்கேளே. (37)

ஓமகுண்டம்.

கேளப்பா மணைவில்வ கோணமாகக்
கிழ்ப்போட்டு மணலாலே கட்டிக்கொண்டு
வாளப்பா கிழக்குமுகம் பார்வையாக
வளமான மணலாலே பரப்பிக்கொண்டு
ஆளப்பா நவகோணம் நடுவேமைந்தா
அப்பனே சாண்டிகளஞ் சதுரந்தோண்டி
நாளப்பா சமுத்துவகை சொல்லக்கேளு
நலமான அரசினொடு மாவின்சுப்பி. (38)

சுப்பென்ற புங்கினொடு அத்திக்கொம்பு
சொல்வெட்டி வேர்விழா மிச்சியோடு
அப்பென்ற ஆலுடன்மல் லிகையின்சுப்பி
அப்பனே நெல்லிசுப்பி நவ்வல்சுப்பி
கப்பென்ற ஆத்திசுப்பி யிலுப்பைசுப்பி
கண்மணியே பேயத்திச் சுப்பிலோடு
நப்பென்ற கடுகுரோ கணியுங்கூட
நலமான யெருக்கினொடு கள்ளிக்கொம்பே. (39)

கொம்பாம்பல் ஞானா னைத்துக்காரும்
கொடுதாம்பல் நிலாஸ் மொயப்ப னைத்துக்காரும்
கம்பான வொங்காரீங் காரித்துமிக வெனாய்
கம்பமெனலிரி பின்வாமற் றிறக்குமெசொன்னேன்
அம்பான சிதம்பரத்தின் கடைவிக்காரா
அம்பான பூசைவிதி கவ ... ச்சொன்னேன்
வம்பான போகருட சிதுவைபதனைநல்
வளரசந்த சிதம்பரத்தின் பூசைபாரே.

மூலமந்திரம்.

வசியம்-ஓம் யகமசிவ அரிஓம் ஐயுங்கிலியும் சுவாகா.
தம்பனம்-ஓம் கமசிவய ஐயுங்கிலியும் சவ்வும் சுவாகா.
மோகனம்-ஓம் மசிவயக கிலியும் சவ்வும் ஸ்ரீயும் சுவாகா.
மாரணம்-ஓம் சிவயகம சவ்வும் ஸ்ரீயும் அரிஓம் சுவாகா.
உச்சாடனம்-ஓம் வயகமசி ஸ்ரீயும் அரிஓம் ஐயும் சுவாகா.
பேதனம்-ஓம் யவசிகம அரிஓம் ஸ்ரீயும் சவ்வும் சுவாகா.}
வித்துவேஷணம்-ஓம் கமசிவய ஐயும் கிலியும் ஸ்ரீயும் சுவாகா.
அழைப்பு-ஓம் வசிகமய ஸ்ரீயும் சவ்வும் கிலியும் சுவாகா.

பகவதி தியானம்.

பாரப்பா இன்னமொரு திட்டைசார்க்கும்
பத்தியுள்ள பகவதியை சொல்லக்கேளு
கேரப்பா பகவதியாள் தியானக்கண்ணே
நேர்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நிசமதாகச்
சாரப்பா தன்சார்பு விடாமலின்று
சங்கையுடன் ஓம்ஸ்ரீம் அங் உங் கென்றேதான்
காரப்பா புருவமதிக் கமலத்தேதான்
கருணையுட னுயிரத்தின் னுருவேசெய்யே. (41)

செய்யடா மானதமா யுருவேசெய்யத்
திருவுருவாய் நின்றபக வதியாள்தானும்
மெய்யடா வுனதிடமாய் நடனஞ்செய்வாள்
மெய்ஞ்ஞானக் கருணைவிழிக் கண்ணாற்பார்த்துக்
கையடா கூப்பியடி பணிந்துகொண்டு
கருணையா தேவதா பகவதியாவென்று
வையடா அமுதரச பானம்வைத்து
மார்க்கமுள்ள ராஜராஜேஸ் பரியேயென்னே. (42)

என்னம்மா ராஜராஜேஸ்வரியென்று
ஏகசித்த மயமாகத் தியானம்பண்ணிக்
கன்னம்மா கமலாயி மந்திரரூபி
கமலசித்த ரூபிசிவ சோதித்தாயே
முன்னம்மா நீயிருந்து மென்னைக்காத்து
முத்தியுடன் நினைத்தபடி சுத்தமாகப்
பண்ணம்மா பிரசமய மென்றுநீயும்
பதிவாக விதிபூசையைத் தரித்துக்கொள்வே. (43)

கொள்ளடா விபூதியை தியானம்பண்ணிக்
கூசாமல் நெற்றியிலே அணிந்துகொண்டு
நில்லடா வுன்சமூகங் கண்டோர்க்கெல்லாம்
நீங்காத பாவமெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
சொல்லடா உன்வசனம் நன்மையாகும்
சோதிதிரு பகவதியாள் அருக்கிறலே
அல்லடா உன்மனதை நோகப்பண்ணும்
அவர்கள்குடி செந்தியிலே அழுந்தும்பாரே. (44)

பாரப்பா பகவதிசென் றிருக்குங்காடு
பாதாள மலையாள நடுகாடாகும்
காரப்பா மலையாள நடுகாடையா
கண்மூக்கு மத்தியென்ற வுச்சிவட்டம்
நேரப்பா வுச்சிவட்ட மலையாளத்தில்
நிலையான பகவதியை யார்தான்காண்பார்
ஆரப்பா அறிவார்க ளாருமில்லை
அந்தமலை யுச்சியடி வாரம்பாரே. (45)

பாரப்பா உச்சியடி வாரமான
பதிவான மலையாள பகவதிதன்பீசம்
நேரப்பா சொல்லுகிறேன் ஸ்ரீம்றீங்கென்று
நிலையான மலையாளத் துருமேதிற்
சாரப்பா சார்ந்துமங்க அடிவாரத்திற்
சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணிக்
காரப்பா அக்கினிகொண் டெரியேறிக்
கண்ணாரியக் கண்ணாரத் தியானம்பண்ணே. (46)

பண்ணப்பா பகலிரவைத் தியானம்பண்ணப்
பாஞான கேசரியிற் பரிசென்றேதான்
உண்ணப்பா நிறைந்தஇருக் கண்ணிற்றேனும்
உத்திதரு மவ்வொளியில் நின்றுபாரு
மண்ணப்பா குவித்தமலை யாளந்தன்னில்
மக்களே வெகுபிறிகள் காணலாகும்
எண்ணப்பா அதனில்வெகு சோதிகாணும்
எங்ஙனும்கன் றுகவேனி நின்றுபாரே.

நின்றுமிகப் பார்க்கையிலே மைந்தாமைந்தா
நிசமாக வருளோடு பொருளுங்கண்டேன்
அண்டரொடு முனிவர்களும் ரிஷிகள்சித்தர்
அநேகவிதம் விதவிதமா யங்கேகண்டேன்
பண்டுடைய வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
பலவிதமாய் நின்றுவிளை யாடல்கண்டேன்
கண்டதொரு காட்சியெல்லா மங்கேகண்டேன்
கலந்துவெளி வெளியான கருக்கண்டேனே.

கருக்கண்டு கருவறிந்து உண்ணும்போது
கருவுருவாய் நின்றதொரு நாதங்கண்டேன்
உருக்கொண்டு நின்றதொரு நாதந்தானும்
ஓமுடிந்து நின்றவிடம் பார்க்கும்போது
திருக்கண்டு ஆடியது முடிந்ததப்பா
சிவசிவா வென்னசொல்வேன் வெளிதானுச்ச
மருக்கொண்டு நின்றவெளி தன்னைக்கேளு
மகத்தான அண்டவெளி உச்சிதானே.

உச்சியென்ற மூலமடா ஆர்தான்காண்பார்
உண்மையென்ற ரகசியத்தை வெளியிடாதே
பட்சியென்ற பட்சியடா அண்டாண்டம்
பாய்ந்துநின்ற மத்தியடா புருவமத்தி
குச்சியென்ற கோலநடு வளர்ந்துபார்க்கக்
கொடிமுடிக்கும் அடிப்படைக்கும் மிச்சமாச்ச
உச்சமென்ற மாளிகையில் நின்றுபார்த்தால்
ஓங்காரக் கம்பநுனி மிச்சமாச்சே.

ஆச்சப்பா மிச்சமதாய் நின்றமிச்சம்
அண்டமென்ற சுழிமுனையிலே நின்றுபார்த்தேன்
காச்சப்பா கம்பநுனி மிச்சம்பார்த்தால்
கம்பநுனி கற்பூர தீபம்போலே
பேச்சப்பா பேசாத சோதியாச்சு
பிரணவமாய் நின்றதொரு சோதித்தாயே
மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசியாலே
மூலைகண்டு கம்பமதி லேறினேனே. (51)

ஏறினேன் சவுதகிரி வட்டமேறி
யேகாந்த வெளியொளியைப் பார்த்துமைந்தா
மீறினேன் அகாரமதிற் செயல்தன்னுலே
மின்னொளியி னமுர்தரச பாணங்கொண்டு
தேறினேன் சாகாத கால்மேல்நின்று
தெளிந்துகொண்டு போகாத புனலைக்கண்டு
ஆறினேன் வேகாத தலையைக்கொண்டு
அடங்கினே னப்பொழுது அடங்கினேனே. (52)

புலிப்பாணி முனிவர் பூஜாவிதி 50
முற்றிற்று.

சாப்டூர் அரமனையார் களஞ்சியத்தில் வசிக்கும் கணபதிப்பா தேசியவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை.

பதினாலாவது

கௌசிக முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 30.

ஓங்காரக் கழிமுனையி லொளியுமாகி
ஒன்றாகி யிரண்டாகி யுலகமாகி
றீங்காரப் பெருவெளியா யணுவதாகி
நிரந்தரமா யருவுருவா யல்லதாகி
ஆங்கார மத்தவித நிலையதாகி
அற்றதுவும் உற்றதுவும் பெற்றதாகி
ஸ்ரீங்கார நடுவணைமூச் சுடருமாகிச்
சித்தான வஸ்துதனைச் சிந்தைசெய்வாம். (1)

அகாரமல்லோ கருவுடனே சிக்குமாச்சு
அகாரமல்லோ அன்னையொடு தந்தையாச்சு
அகாரமல்லோ ஆடுகிற வித்தையாச்சு
அகாரமல்லோ கண்காணா தெட்டதாச்சு
அகாரமல்லோ மதியுடனே விதியுமாச்சு
அகாரமல்லோ அகண்டபர வெளியுமாச்சு
அகாரமல்லோ குருவுடனே சீடனாச்சு
அகாரமடா வுபதேசப் பொருளுமாச்சே. (2)

ஆச்சப்பா அகாரமுட னுகாரமாகி
அருளொளியா யிருந்தாளே ஆக்காளாத்தாள்
பேச்சப்பா வயதுபத்து வென்னையீன்றாள்
பேரான ராசிகன்னி விண்மீன்சோதி
நீச்சப்பா பூர்வமெனுந் தசையிதன்னில்
நிராமயத்தின் பெருமைத்தா யெனையமைத்து
மூச்சப்பா ஆதியென்ற பொருளதாகி
முழங்குகின்ற மூலமந்திரஞ்சொன்னாளே. (3)

சொன்னபதி சென்றிருந்த வாழ்க்கைதனப்பா
சுத்தசுத்த மங்கொண்டுறுத் தாறுபோரை
இன்னமென்றிச் சார்ந்திருக்க வேண்டிக்கொண்டேன்
இணங்காதா லவர்களையுஞ் சுட்டுவிட்டு
அன்னையின்றன் சந்ததிபக் குவத்தேநின்றன்
அதன்மேலென் றுடன்பேசப் பனிரண்டாண்டு
நன்னயமாய்ச் சென்றதின்பு பேசாப்பேச்சை
நவின்றுமப் பொருள்கன்று யறிவென்பாரோ. (4)

பாரடா ஆம்மெனவுளம் மென்றேனித்தைப்
பகருதற்கு ஆண்டுபதி மூன்றேயானால்
சேரடா மற்றசொற் சொல்வதெப்போ
தென்றுமின் தெரிந்துகொண்ட வுண்மையாலே
நேரடா பதியாறுங் கண்டுகொண்டேன்
நிலையாகப் பதிமூன்று கோணத்துள்ளே
சீரடா வெனதன்னை யிருந்தருட்சம்
செப்பவென்று லெட்டாத பொருளீதாமே. (5)

ஆமப்பா தாயவளும் வளருவ்வீட்டில்
ஆறோடு புருவமையத் தேகமாக
தாமப்பா தலமாறு சரோருகத்திற்
சதிராகப் பதியுடனே நடனந்தானும்
தோமப்பா வென்றுடுங் காலைக்கண்டேன்
சொரூபமூட னடமாடுங் காலைச்சொல்ல
காமப்பா மாசற்ற தூரியாதீத
நடனவொலி யானதையுந் தெரிந்துகொள்ளே. (6)

கொள்வதென்ன கேள்நீட்டி மடக்குங்காலின்
குறிப்பறிந்து தாய்மையிலே தனிலேநின்று
கள்ளமன்றிக் கால்திறக்குந் திறவுகோலைக்
கண்டுகொண்டாற் பூரணத்தின் புதுமைகாணும்
தெள்ளமுத வெள்ளமது பழமையாகிச்
சிந்துமடா வாறுதலத் துள்ளேமீறி
வள்ளஞ்செல் விதமிரண்டு கரையுஞ்செல்லும்
வகைகண்டு பதினெட்டுப் பேருந்தானே. (7)

தானான சுயமாகி யறமூன்றாகித்
    தன்மையருட் புனலதனிற் படிந்திட்டாரே
யேனான மூவர்களு மொன்றேயாகும்
    வெளிதோறு தேவர்களையு மேச்சுப்போட்டார்
கானான விட்டகுறை மார்க்கங்கண்ட
    கல்லவர்க்குச் சாபமதை நிவர்த்தி செய்ய
வானான அக்ஷரத்தைத் தியானிசென்று
    வழுத்தினார் மந்திரோப தேசமென்னே.

என்னசொல்வேன் பெரியோர்க்குப் பெருமையாச்சு
    இதையறியா மாந்தர்களுக் கழிவுண்டாச்சு
முன்னமே பதினென்பேர் சொன்னநூலை
    முற்றுமுணர்ந் தேசோதி நிலமீறு
கன்னியமாய் மனதொருமை யாகக்கண்டேன்
    நற்செம்பு கற்கரடு வெல்லையுந்தே
சொன்னநீர் களையாக்க பற்பமாக்க
    சோதிசெய வற்றிடவே மெய்யென்றெப்பே.

ஒப்பிடவே மூன்றுபொரு ளொன்றதாச்சு
    உற்றபேச் செல்லாமல் கொடுங்கிப்போச்சு
அப்பனே லகிரியென்ற புரணியேறி
    அப்பாற்செல் பொய்நீங்கி மெய்யேயாச்சு
செப்பாதே செகத்தோர்க்குத் தெரித்தாற்போச்சு
    செயலான சொல்லதுவும் பொய்யாய்ப்போச்சு
தப்பாதே நாற்பார்க்கத் தெளிவதாச்சு
    தன்மூச்சால் மூச்சற்ற விடத்தைக்காணே. (

காணவே மூக்காலுந் தப்பிடாது
    கணக்காக அஷ்டசித்தி யிதனாலாகும்
தோணவிந்த நாலறியாக் கொன்றுமில்லை
    சுத்தமுட னெட்டிரண்டு மறிந்துபாரு
காணமற்று நாலறியா மடையரோடே
    நாடிநீ கூடாமல் முத்திசித்தி
பேணவே வாலைபதி மூன்றுள்ளாகப்
    பெருமையுடன் மதியமுத மங்கேயுண்டே. (1

உண்டிருப்பா யதனைவிட்டு மாயைதன்னில்
உழன்றுபொருள் தேடிநர கினில்வீ ழாதே
கண்டிடுவா யிந்நாலு ரணைத்துஞ்சேர்க்கும்
கதிப்ரியுந் தருகும்பன் மூன்றாங்கோணம்
விண்டிடுவா யெட்டிரண்டும் விதியமைப்பும்
விட்டகுறை யுந்தோனும் நடுபன்மூன்றில்
பண்டான மலங்கழிய மும்மிறைக்காற்
பவமகன்ற முத்திநிலை சித்திக்கேளே. (12)

கேளப்பா பன்மூன்று புதியினுள்ளே
செடிபார்த்து காவுணர்ந்து பூரணத்தை
மீளப்பா பொங்காமற் காத்தாயானால்
விதமான கரணமுடி யொளியேவீசும்
வேளப்பா கோடிமதி கதிருந்தோனும்
மேவியதோர் சோதியதைக் காணக்கூசும்
நாளப்பா வுதயகதி ரிளமைவீசும்
நாடிப்பார் சொரூபசித்தி மெய்யுமாமே: (13)

மெய்யான மண்டலமூன் குருவுமாக
மேவியந்தச் சோதியதந் துலங்கும்பாரு
செய்யாமற் றயங்காதே சத்தியஞ்சொன்னேன்
சிந்தையசிறந் தின்னமொரு கருவைக்கேளு
வைபவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சேர்க்கையாக
வளமான நாதமதை முன்னேதானும்
மெய்யப்பா வாங்கிமதி யுப்பினோடு
மேவுபொரி காசமிந்த மூன்றுமொன்றே. (14)

ஒன்றான இடைதசநா தத்தினோடு
உற்றபுழு கும்பழச்சார் பலந்தான்கெந்தி
நன்றான வேழுதனற் கண்டேன்வேதை
ரகசியமீ தெனைப்பெற்றாள் மெச்சிக்கொண்டாள்
வென்றியிதை யுடனிந்தக் கோபஞ்சேர
விதமான கருவெட்டு மறைக்கும்போது
கன்றுடனே பசுச்சேருந் தன்மைபோலக்
கனவேந்தன் சார்துளிவிட் டேற்றுவாயே. (15)

ஏற்றசாக் கருப்பத்தி காலாங்கராரும்
இதையறிந்தார் பரமானந்த மயத்திலேயதை
போற்றுவா யிதுவிருது வாக்குவளையாய்
பூரணத்தி னிலேசேர்த் தவிர்ந்த விவர்க்கில்லை
சாற்றியதை யப்பரமே வணக்கிப் பேதம்
தானிறப் பேறுக்குக் கன்றான்கேளு
காற்றிரயாய் மனையட் சாத்தையகோதி
கன்னமிலா வெரண்டாக்கு சாருவென்னே.

என்னவெட்டு மண்டாவே சக்கரங்கண்டு
இயல்பான மனைக்கேர்ப் பாருபாரு
நன்மையிக்க நாற்பார்க்கள் குருவுபாக்க
நாடுமே ராஜனாக்க அதுமோராக்க
தன்மையா பவுணமல்லவே வலிமைல்முக்க
தனையனே அறிவிறு மறிமைப்பாற்றி
ஒன்றிடவே அதிகமடா வரியாதீதம்
உற்றுமனங் குவிக்கத்து சவாக்தைக்காணே.

காணவே அங்கேயுனக் கூறகேள்பார்
காரணமா மறுபிறவி யில்லையப்பா
தோணவே சொருபமது வொன்றேயாகும்
சுத்தமுடிந்து விருபத்தி யொன்பதாகும்
பூணவே அருட்கண்ணால் ஆட்சம்பாரு
புகலான வுனக்ககத்தி லக்கணக்கண்டு
மாணவனே ஆச்சரிய மையம்பதென்று
மகத்தான விருபத்தி யொன்றதாமே.

ஆமப்பா சிவலிங்க மானமூலம்
அவைவற்ற தேகமதற் கெல்லாமாதி
தாமப்பா யிரண்டொன்று சுயம்புந்தானம்
தற்பராத்தி விருபத்தொன் றுகும்பாரு
நாமப்பா நவசித்த சரியைசித்தி
நலமான மண்ணுலகின் ஞானமூலம்
வாமப்பா மற்றதில்லை யிதனின்மூலம்
வளமான நவமூலஞ் சுயம்புதானே.

சயம்பதுவே முன்னின்று முடித்தபேச்சு
சூட்சமெனும் மூலமதே யெல்லாமாச்சு
வயமான மூப்பொருளோர் வடிவமாச்சு
வல்லவிடர் தண்ணமுத கற்பமாச்சு
பயனறியார் தமக்கிதுவே நரகமாச்சு
பாலமடா மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறாச்சு
நயமான பதியறியக் கதியுண்டாச்சு
நாட்டிலே பேச்சொன்றும் பேசொண்ணாதே. (20)

ஒண்ணாது பேச்சதனால் மோசமாகும்
உற்றமூச் சடக்கியுட் கருவைத்தொட்டு
அண்ணலெனுங் குருவோடு மூலத்தொட்டு
ஆச்சென்று தொட்டவிடம் பொன்னுமென்று
வண்ணமுடன் குருசொன்னார் யானுஞ்சொன்னேன்
மண்டலத்தில் மற்றவர்க்கு விண்டிடாதே
விண்ணமிலா பூரணத்தின் காலைப்பாரு
மேலான வழிசூட்ட வெட்டும்பாரே. (21)

வெட்டியே எட்டிரண்டால் வித்தைகட்டு
விளங்கவே கால்நூல்சொற் கருவைப்பாரு
எட்டுதிரு வெழுமசபை யேழுக்குள்ளே
ஈசனுடன் சத்தியிரண் டேகம்பாரு
வெட்டவெளி கண்டதொரு சித்தர்மெச்ச
விளம்புகிறேன் மறைப்புவித்தை தீர்க்கமாகத்
திட்டமுடன் மாதளம்பூ மலரும்பத்து
செப்பும்பூ வாதியேக போகந்தானே. (22)

தானான பூவும்பேய்ப் பீர்க்கன்மூலம்
தனிசித்தா மணக்குரசம் நாலுஞ்சேர்த்து
வேனான சமவிடையா யரைத்துவாங்கி
வையமதில் மணாளனுமே யிறந்தபோது
மானான மாதரழுங் கண்ணீரோடு
வகையுண்ணாப் பாலுடன்மூற் கருவுஞ்சேர்த்து
கோனாக அதன்பின்பு மறைத்துவாங்கி
குளியானை யஞ்சுபத்தும் வருத்துப்போடே. (23)

போட்டுப்பே ரண்டவெண்ணெய் யேழுங்கூட்டிப்
புகலான யிருட்டறையிற் கலத்துத் தூரில்
நாட்டமுடன் மத்திக்கும் போதுசொல்வேன்
நான்முகத்தோன் சொன்னநால் வேதமொன்றாய்
தேட்டமுடன் கண்டறியா வெழுத்ததான
சிறந்தமொழி யேகமென்ப தாமையூமை
வாட்டமில்லா அன்னியே மத்தித்தாக்கால்
வருகிறஞ்செம் மைப்பிர்ம வித்தையாமே. (24)

வித்தையாம் மாதுமா தளம்பூவாலே
வேண்டிமுன் மறைத்ததையும் வெளியாய்ச்சொன்னான்
நித்தனாய்ச் சுகானுபவ மிதிலேகாணும்
நினைவாகக் கருமையைச் சிமிழில்வைத்துச்
சத்திபதம் தியானித்துச் சரீரத்துள்ளே
தானுமறைந் திருசுழியு மொன்றாய்நின்ற
பத்தியாய் நந்திருந் நாசிமூலம்
பார்த்தம்மா வென்றுபல விதமாய்ப்போற்றே. (25)

போற்றியே கருவிருந்த சிமிழைப்பாரு
புகழான சிமிழ்விழிக்குத் தோற்றுதப்பா
சாற்றிடுவேன் சிமிழ்தோணைத் தியானந்தன்னைத்
தானேழு வெழுமசபை யிலங்கிநின்று
வீற்றிருக்கும் கிரிமாவே லகிமாவென்று
வேண்டியணி மாமகிமா வாவாவென்றே
மாற்றமிலா கிரியைசித்தி வாதசித்தி
வாவென்று யேழுநாஞ் சொல்லிப்பாரே. (26)

பார்த்திடவே சிமிழுனக்குத் தோணுமெய்யாய்ப்
பண்பான கடிகையே ழுக்குள்தானும்
நேர்த்தியுட னிதையதிர்ந்த கருவாமையை
நீதிலதம் பணவிடைதான் புருவமையம்
சேர்த்தியுடன் திலதமிடப் புவியிலுள்ளோர்
தேடியுனைப் பார்த்தாலும் யாருங்காணார்
பூர்த்தியாம் வெளிகண்டோ ருன்னைக்காண்பார்
புகழான குருவருளாற் பலிதந்தானே. (27)

தானான திலதமிடப் பசாசபூதம்
　　தன்னிரவும் பகலுனக்குக் கண்ணிற்றோனும்
வேனான பல்லோர்வாழ் கூட்டந்தன்னில்
　　வேணபடி சென்றுசத்த மிட்டாலுந்தான்
கோனான வுன்றனையு மொருவர்காணார்
　　குறிப்பறிவாய் நந்திகுரு மூலர்மைந்தர்
வானான கருவூரார் செய்தவித்தை
　　மகிழ்வாய்ச்செய் யோகியடா சித்தனாமே. (28)

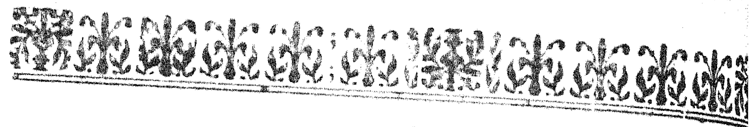
ஆமப்பா சிவயோகி யிம்மைவேனும்
　　அவனிதனில் மானிடர்க்கு மியந்திடாதே
நேமப்பா சித்தர்க்குச் சித்ததாமும்
　　நீதமுள போகர்மன மறிந்ததாகும்
தாமப்பா பூரணத்தோ டுள்ளந்தானுய்த்
　　தராதலத்தில் மூவேழுந் தெரியலாகும்
நேமப்பா பிரகாசிக்குஞ் சத்திருபம்
　　நிலையான முப்பாழுக் கப்பால்நீயே. (29)

நீயறிந்து நிற்குணத்தின் குறியைக்காண
　　நிராமயமே குருவாய்முன் பாகத்தோன்றித்
தூயவெளி நிர்த்தனத்தைத் தோணச்செய்வார்
　　சுத்தபிர்ம சற்குணமும் நீயேயாவாய்
தாயகமா யட்டசித்தி மெய்யிற்காணும்
　　தானவனே நீயாகிச் சுகிர்தனாவாய்
சேயனே யிந்நூல்தான் மெய்மையாகும்
　　சேகரமாய்க் கண்டறிவா யிதுமுற்றே. (30)

கௌசிகமுனிவர் ஞானசூஸ்திரம் 30

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த வத்திராயிருப்பு அ. மு. பாண்டியம் பிள்ளையவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை.

பதினைந்தாவது

மிருகண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானம் 30.

ஆதிபர மானகுரு பாதந்தன்னை
அனுதினமு மனதிருத்தி யதனைப்போற்றிச்
சோதியாம் மெய்ஞ்ஞான முணர்த்துணைக்குச்
சொல்லுமொரு காரணசற் குருவையன்றி
நீதியுட னெந்நாளுங் காத்துநின்று
நினைவுகெட் டுனைப்புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடாமற்
சேதியொன்று செப்புமுனே பணிவாய்ச்செய்து
தேசிகற்குப் பத்துமிரண் டாண்டுதொண்டே. (1)

தொண்டுசெய் திடப்பின்னே காட்சரத்தின்
மெய்ப்பொருளீ தென்றுசித்தி முத்தியோடு
பண்டுபரி வாசியுமூன் றக்கரத்திற்
பற்றியதோ ரெட்டிரண்டு மாகுமென்றும்
கண்டுகொள்நீ யென்றுகலை நாலுக்குந்தான்
கணக்கான வழிதுறையு முபதேசிப்பார்
அண்டமித ழாயிரத்தெட் டானபீட
மானதிரு வாசிதனைப் போற்றிநில்லே. (2)

நில்லப்பா மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
நிலைபுருவ மத்தியொளி யறிந்தால்ஞானம்
வெல்லப்பா ஆசையென்ற பாசந்தன்னை
விலக்கிடவே நின்மனதும் பரத்தைப்பற்றும்
அல்லப்பா வாசிதனை மூலத்தூறு
அப்பவல்லோ பரவெளியைப் பற்றுமாசை
செல்லப்பா பலவழியும் பார்த்தாயானால்
சிலம்பொலியின் நாதமதுந் தோற்றலாச்சே. (3)

ஆச்சப்பா ரேசகத்தை முதன்மையாக
அறிந்துகொண்டு பூரகத்தைப் போற்றிநில்லு
பேச்சப்பா கும்பகத்தை யுணர்ந்துபாரு
புகழுறுதி யுண்மையிடந் தன்னைக்கேளு
நீச்சப்பா பழகுவது கடினமெத்த
நேர்மைசொன்னால் மூன்றினுட நிறைத்தைக்கேளு
வாச்சப்பா குணங்குறிமூன் றக்குஞ்சொன்னால்
வகையாவி யுடல்பொருளைத் தத்தஞ்செய்யே. (4)

செய்யவுட லுயிருமா ரென்றுபாரு
சிறப்பாகும் பொருளுட லுற் றுருமாரு
பையவே நின்றகுரு பாத்தினோடு
பகருமா தாரமென்ற வாறும்பாரு
வையத்தே விழிவொழியும் வெளியினோடு
வீரான காலடங்கி நடனஞ்செய்யும்
துய்யமணி யானதொரு கருவிபாரு
சுத்தசித் தாந்தமே தாந்தந்தானே. (5)

தானென்ற முத்தர்களுக் கிரண்டுமொன்றே
தன்மையுடன் நாதவொளி கண்டால்மைந்தா
நானென்ற வகம்போச்சு மாயைபோச்சு
நாதாந்தக் களஞ்சியமாம் வாமபூசை
வேனென்று கும்பித்து வுள்ளேநேசி
விளங்குமொளி நீதமொடு நாதங்கேட்கும்
பானென்று மூன்றறிய மனமடங்கும்
பார்த்திடுவா யின்னமொரு சூட்சங்கேளே. (6)

கேளப்பா மனந்தானே புத்தியோடு
கெடியான வாங்காரஞ் சித்தமாச்சு
வாளப்பா கதிர்மதியு மண்டபிண்டம்
வகையாக மனந்தானீ சுரியுமீசன்
நீளப்பா மாயைமெய்ஞ் ஞானமாச்சு
நிலையான வாசிபர பிர்மத்தோடு
கோளப்பா வன்றிமனம் விந்துநாதம்
குணமான ரூபத்தோ டரூபமென்னே. (7)

என்னவே நிலைநிற்கி காற்றாயின்றாம்
இயல்புமனை முகிதொழிக்க யானவாறும்
இன்னவகை யென்றுகேள் குருவைக்காணும்
இதையறிந்து வங்கென்று மூன்றேசி
கன்னயமாய்ச் சிங்கெனவு மூன்றேபூசி
காடியே அங்கென்று மூன்றேகும்பி
சொன்னயமாய் அய்உம்றும் சிம்வாவென்று
சிந்தைதனிலத் தேதியானஞ் செய்குவாயே.

செய்தடு நாடிக்கன் பிரணையோற்றச்
சிறப்பாக அய்உம்சிம் வாம்லும்மென்று
பையவே ஓம்ஜயுங் கிலியுஞ்சவ்வும்
பாவாசி வாலையாம் பரைசிவாவென்
றய்யவே ரேசகம் மூப்பத்திரண்டு
அயமான பூரகம்பதி னாறதாகும்
வையமாய்க் கும்பகமும் அறுபத்நாலு
வகையாகப் பிராணயங் குருவைக்கேளே.

கேளப்பா பத்தென்ற நாடிதானும்
கெடியான தாலையாய்ப் பிலமறித்து
நாளப்பா யோகமென்ற நிலையைப்பற்றி
நன்மையுடன் கண்ணின்ற விடமறிந்து
வாளப்பா வாமமென்ற பூசைசெய்து
வஸ்தான கருவறிந்தால் யோகமச்சு
நீளப்பா அய்உம்றும் வங்யம்றும்மே
நெறியான யவசிமக வென்றதாமே. (1

தானாக வைங்கெழுத்தை மாற்றவேணும்
தன்மையுட னிடகலையிற் சிவ்வங்யங்கள்
தானுமங் ஓம்நம யவசியென்று
சத்தான சிகாரமதை யறியவேணும்
தானாகச் சுழிமுனைக்கு ஓம்மங்கங்யங்
சதாவங்சிங் ஓம்சிவய நமவென்று
தானாக நகாரமதை யறியவேணும்
சதானந்த சுழிமுனையி னுளிவைப்பாரே. (11

பாரப்பா பவளபச்சை நீலத்தோடு
பசுமையுடன் வெண்மையென்ற வைந்தினோடு
சேரப்பா கதிரவன்ற னுதயம்போலச்
சேகரமா மொளியென்னக் காந்திகாணும்
நேரப்பா பிறர்கையிற் கொடுத்தபொன்னை
நினைவுடனே பன்முறையா யிட்டல்போலத்
தேறப்பா வைந்துருவொன் றானமூலம்
தெரிசிக்கத் தீங்கில்லா தருளதாமே. (12)

அருளான வன்னிகதிர் மதியுங்கூடி
அசைவறவொன் றாய்நிற்கப் பூரணந்தான்
வெருளாம லறிபவனே முத்தனுவான்
விதமுறைத்தோன் குருவென்னு மாசானுகும்
இருளகற்றுங் கிரணவொளி யுதிக்கும்பாரு
இதமாயி ரத்தெட்டின் மேலாங்கற்பம்
பொருளான தறிந்துண்போன் யோகியாகும்
புகழான காலறிந்தோன் சித்தனுமே. (13)

ஆமப்பா சாகாத காலினோடு
அருளான வேகாத தலையறிந்து
நாமப்பா கூடியே புனலைக்கண்டு
நன்றாக வுண்டுசற் குருவைப்போற்று
தாமப்பா மூன்றையுந்தான் தனக்குள்ளாகத்
தானறிய லட்சியத்தைத் தெளிந்துபாரு
சேமப்பா வாகாத தொன்றுமில்லை
நிகரில்லாச் சித்தான பொருளாம்பாரே. (14)

பாரப்பா சிறிதுபெரி தின்பமென்னப்
பற்றிவரு கின்றதுமுக் காலமென்ன
சாரப்பா சத்தோடு சித்தானந்தம்
சடமான பொருளதுவு முயிர்தானென்ன
வேரப்பா வித்துமா மானதென்ன
வேண்டியதோர் பஞ்சலோ கந்தானென்ன
நேரப்பா வெட்டுடனே ரெண்டுமென்ன
நிலையான ரகசியமாம் விந்தைக்கட்டே. (15)

கட்டியே மனோதி யொளியைப்பாரு
கண்மேனை தன்னுடனே சுழியைப்பாரு
வட்டமென்ற வோங்காரந் தன்னைப்பாரு
மகிமையுள்ள பஞ்சவெழுத் ததனைப்பாரு
கெட்டிவித்தை விட்டிடாக் கட்டுகட்டு
கேசரமா யக்ஷரமுகத்தி லிருந்துநோக்கு
விட்டிடா தேவித்தை விட்டாற் போச்சு
மேவியதை நிசமிற்றுற் கட்டித்தானே.

தானான மூன்றுடனே வைத்துச்சேரு
தயங்காதே யெட்டுடனே யிரண்டைச்சேரு
வேறான பத்தோடு வொன்றைச்சேரு
வேறன்றிச் சேர்த்துமே யோகமாகக்
கோணான துவாதசாந் தத்திற்சேர்த்தால்
குணமான சுழிமுனைக்கா தாரத்தோன்றும்
வானான தீட்சையுந் தெளிவாய்க்கேளு
வழங்கொளியாம் பூரணத்தைக் கண்டுநோக்கே. (

நோக்கிடுவாய் கொங்கணர்சொற் கடைக்காண்டத்தை
நுண்ணறிவாய்க் கண்டுகொள்வாய் பூசைதீட்சை
பாக்கியம்பால் பழஞ்சீனி தேன்கற்கண்டு
பஞ்சசுவை யுண்டருவி போலக்காணும்
வாக்கியமாங் குருமந்திர மமுதந்தன்னில்
வகையாக யோசனிதம் பலவுஞ்சொன்னார்
தேக்கியதோர் கால்தலைபா லியங்காது
தேடிவிழி செவிநாசி யதின்துகூடே. (1

கூடியே கண்டம்பித் தரியைக்கண்டு
குலவுபுரு வத்தினடு வெளியைப்பாரு
நாடியண்ட வெளிதோறு மதிலிருந்து
நான்குதிசை யானதுவும் நன்றாய்ப்பாரு
ஓடிஅண்டத் தின்முனைகுண் டலியைப்பாரு
உத்ததொரு மூலவா தாரம்பாரு
தேடியே மூலவட்டக் காத்திரேனு
தெளிவான சடாட்சரத்தின் மகிமைபாரே. (19

மகிமையா மரியபஞ்ச னெழுத்தைக்கண்டால்
வழியான வோங்காரக் கம்பங்காணும்
அகிலத்தில் மாண்பருக்கு வாசிதானும்
அறிந்திடுவாய் யங்கங்கென் றேதியானி
பகிர்ந்திடுவாய் ஓம்அங் கென்றேறுதானி
பகிரிலே அங்கங்கட் சாத்தைச்சூட்டி
வகிர்ந்திடுவாய் பாழ்வெளியிற் பொன்னம்பச்சை
வாடிடாப் பிங்கலையின் சுழிமையச்சுத்தே. (20)

சுத்திய நத்திகம்ப மதனைப்பாரு
சுருக்காக ஓங்காரந் திரம்பமென்று
நித்தமே யம்மம்மென் றேநினைந்து
நின்மலமா மூலமெனுங் குலத்தைநாட்டி
நத்திய பஞ்சகோண மேலேவட்டம்
நாலிதழிட் டக்கரத்தை யமைப்பாய்ப்போடு
புத்தியுடன் வாசிபிரா ணயஞ்செய்ய
புகல்மூல கணேசனவல் லபையுங்காணே. (21)

காணப்பா அத்திவெனு மூலம்பார்க்க
காரியமாஞ் சித்தெல்லா மதின்மேலாகும்
தோணப்பா பிருதிவியுஞ் சுவாதிஷ்டானம்
சொல்நிறம்பொன் நாற்கோண மிதழ்தானாறு
வேணப்பா வாசிவைத்து ஓம்நம்மென்று
வினையமுடன் பிராணயஞ் செய்பகன்று
பூணப்பா சதுர்முகன்நா மகளின்தோற்றம்
புனிதமுடன் காடோறும் நித்தனமே. (22)

ஆமப்பா நடனபாரா பரியின்பூசை
அனுதினமு மந்திசந்தி நினைவாய்ச்செய்யே
தாமப்பா பிரமநிறம் பசுமையாகும்
தாரணியில் மாந்தரிதை யறியார்காணே
ஓமப்பா மணியான பூரகந்தான்
உற்றபிறை வட்டமிதழ் பத்தேமாயன்
வாமப்பா மாலான பூரகந்தான்
மஞ்சுநிறம் லட்சுமியும் மாலுமாச்சே. (23)

ஆச்சமே நதிமேவி யருளெனக்காந்தி
அமைப்பான புரிவட்டம் வாசிநீதி
நீச்சப்பா சகலதியா லம்பொசித்து
நிலையாக நிம்மலம் உம்மென்றேதான்
பேச்சப்பா பிராணய வரிசையாகும்
பிராணனை பதியாசன் முன்னேதோன்றி
மாச்சலிலா சகலமித்து முனைத்திவைப்பார்
மைந்தானை நீயெல்லாம் வளமதாச்சே.

வசமாக மனம்பத்தி கத்தியொன்று
மகிழ்வான இயானமதை புரியவேணும்
வசமாக வுணர்வுபற்றி பதற்றுப்பின்பு
வல்லியன் திரிகோண வட்டமேலே
வசமாகப் பன்னிரண் டிதழ்கானிற்கும்
வரைகடந்த ருத்திரன் ருத்திரா ணியன்றன்
வசமாக அம்டம்ஓம் ஆம்மென்றேற்று
மஞ்சனே வாசியொடு சேரியாதே. (

ஆதரவா யறிவிக்கும் ருத்திரன்றன்
அவனுருவுஞ் சரிகாயம் பகைமேலம்
நீதமுடை னறுகதாஞ் சமுத்திவிடு
நிலைவான அறிவுக்குள் லிங்கபீடம்
போதமீ தன்றிலே றேதுமுண்டோ
புகல்கிரிக்க வொண்ணாச்சின் மயமதொன்று
காதனவன் செயலறிந்தாற் சித்தன்முத்தன்
நன்மையுடன் ரிஷிமுனியென் றுரைக்கலாமே. (2

உரைக்கலாம் விசுத்தியறு கோணமாகும்
உற்றதிறல் கறுப்புமேல் வட்டந்தன்னில்
உரைக்கலா மிரெட்டு யிதழேயாகும்
உண்மையேல் பரன்மேலன் பரிதாய்ரூபம்
உரைக்கலாம் அம்உம்ஓம் வம்யம்மென்னை
உத்தமனே காலைக்கி யோகஞ்செய்ய
உரைக்கலாம் தாய்க்கதிசுந் தந்தைகாந்தி
உயர்வாகும் கம்பினைபேர்க் கருணைண்டாமே. (27

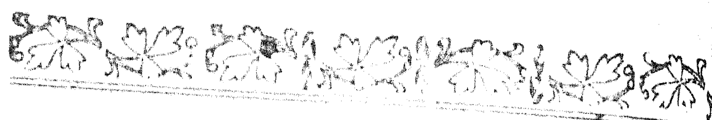
உண்டாகும் சகலசித்தி காயசித்தி
ஓகோகோ நாதாக்கள் தெரிசனை கிடைக்கும்
கண்டுடனே வினையாடக் காயசித்தி
கருணையென்ற ஆக்கினை சக்ரவட்டம்
பண்டிரண்டா மிசமாகும் நிறங்கறுப்பு
பருதியா மாயவனுக் கிரகதோற்றம்
விண்டுஇம்டம் ஓம்ஆம் மென்றுமேவி
வினையமுடன் லட்சியத்தால் யோகஞ்செய்யே. (28)

செய்யவே சதாசிவத்தின் தோற்றங்கண்டு
தெரிசிப்பாய் மனோன்மணியா மாத்தாள்சத்தி
வெய்யவன்ற னொளிகோடி போலத்தோற்றும்
மிக்கிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர் புருவம்பாரு
தையாது அவ்விடந்தா னாதிபீடம்
நலமான சதாசிவத்தி னொளியைக்காணப்
பையவப்பா கண்கூசும் பார்க்கப்பேசா
பாலைமுத்தி தனிற்றுவா தசமநாமே. (29)

ஆமப்பா முத்தியுட னஷ்டசித்தும்
அடிமுடியென் றுரைப்பதற்கு வழியுமாகும்
காமப்பா விட்டெழுத்துந் தொட்டெழுத்தும்
நலமாக விடாதெழுத்துங் குருவைக்கேளு
தாமப்பா ஆதாரக் கருவைக்கேளு
தன்மனதி லுறுதியதே மாயைவெல்லும்
தேமப்பா அம்பலத்தை முன்னேகாண
சிற்றம்ப லம்போற்ற அறிவுண்டாமே. (30)

அறிதான தேசிகன்றன் வாசியான
அம்பலமாஞ் சித்தறிந்தா லகண்டசோதி
அறிவான அம்பரையும் உம்பான்றன்
அருள்வடிவ மாகவங்கே உதயமாவார்
அறிவான அம்பலத்தின் புதுமைதோணும்
அடிமுடியாம் புருவமையத் தொளிவுங்காணும்
அறிவான அம்பலமு முயிருங்கண்டு
அறியாத முத்தனுமா யிருப்பாய்முற்றே. (31)

மிருகண்டர் மெய்ஞ்ஞானம் 30 முற்றிற்று.

குருவே துணை.

ப ரி ம ரு வ து

குருராஜர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான ரத்திருபாணம் 5

அகார வெனுமெழுத்தாய் நின்றாய்போற்றி
ஐயனெனு மென்னையாண்ட வாசானேபோற்றி
திரிபுரையாய்ச் சகலமுமாய் நின்றவளேபோற்றி
செகசால மேவிநின்ற சமரசமேபோற்றி
இருபொருளாய் யவகமாய் நிறைந்தவனேபோற்றி
யோகமெனப் பலவிதமாய் புணர்பவனேபோற்றி
கருவறிந்து தன்னையறிந் தடைபவனேபோற்றி
காசினியி லெனையாண்ட கமலபதம்போற்றி.

வேறு சந்தம்

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுமயமாகி
உண்மையுமாய் வெளியாகி யுருவுமாகி
நன்றாகித் தீதாகித் தூலமாகி
நாதமெனும் பேராகி யறிவுமாகி
பொன்றாதாய் நிசமாகி யறிவுமாகிப்
புகலுவதாய்ப் புகலாத பொருளுமாகிக்
குன்றாத பேரின்ப வீடாய்நின்ற
குருவருளை யெவரறிவார் குறிக்கலாமே.

சொல்லவரி தெனச்சொன்ன ஆசானையா
தூயமெனும் விஷப்பாம்பைச் சுடுவதெப்போ
வல்லபமா மாணவங்கள் கெடுவதெப்போ
மகத்தான மனக்குரங்கு மடிவதெப்போ
எல்லையில்லைப் பெருவெளியி லிருப்பதெப்போ
இச்சையெனுங் கானல்வெள்ள மிறப்பதெப்போ
தல்லிதமாஞ் செகசாலந் தெரிவதெப்போ
சுகமான சுகத்திலின்பஞ் சொல்லுவீரே.

அருள்பெறவே வணங்கிநின்று கேட்டமைந்தா
　　அரிதரிது ஞானவழி அறிவதற்கும்
பெரிதுபெரிதந்ஞானக் கானற்காட்டைப்
　　பிரிவுசெய்து நீக்கரிது பெரியோராலும்
குருவருளா லப்பொருளைப் பக்குவமாய்க்காணக்
　　குணங்குறியாம் பெரியோர்க்கே பரமயுகந்தெரியும்
தெரிபொருளைத் தெரியவென்று நாமுமன்றுலாக
　　செகத்திலே குருவருளாற் செப்பக்கேளே. (4)

பூசைசெபங் கிரியைவிதம் நாற்றெட்டப்பா
　　பொருந்துசித்தி மனப்பேயின் புலைபாட்டாச்சு
பாசையிலே பதினெட்டு ஏனமையென்றும்
　　பாட்டல்லால் வேறேதும் பழகிநாளேனும்
பேசையிலே பலகோடி நூல்கள்கற்றும் . .
　　பிறக்குபல சமயங்கள் பிணக்குதாச்சு
ஆசையுள்ள தந்த்ரவித்தை அனேகங்கோடி
　　அத்தனையும் விசம்பார்க்க அகந்தைதானே. (5)

தாபகமா யுகமெல்லாம் மயக்கஞ்செய்யும்
　　சல்லியத்தின் மகிமைமெத்தச் சாற்றப்போமோ
ஆயிமனங் கூர்ந்ததினில் விழலாமப்பா
　　அறிந்தவர்க்கு மசகமப்பா யகிலசத்தி
நேயமுடன் வினையெல்லாம் பிறவியென்றே
　　நிண்ணையமா யஷ்டாங்க யோகந்தன்னுள்
வாயுவுட யோகவித மொன்பத்தாறு
　　மனமடைந்த யோகவித மொன்பத்தாறே. (6)

விருன ஆசையெல்லாம் நீக்கிமேலாய்
　　மேலான யோகவிதந் தெரிந்துநாடிப்
பேறான குருவருளாற் பழக்கமாகிப்
　　பிணக்கறவே மனம்வாழப் பேச்சுநீக்கி
கூறாத பொருளதனைக் கூடலாகும்
　　குருவருளை யல்லாது கூடலாமோ
வாறான யோகவிதம் நாற்றெட்டுக்கும்
　　வகைதெரிய நாமுரைப்போம் மகிழ்ந்துகேளே. , (7)

ஆதார மொன்றுக் குவிதமாக
ஐயாறு விண்ணைகளில் அறிவெட்டப்பா
வாதாய குண்டலிக்கு மொட்டெட்டுமப்பா
வளையொன்றாக் கலைக்கதிர்த்தெரிக்கலாகும்
ஆதார இதயகுண் டலிமேற் சோமன்
சகலகலைவோன் நிற்றணிக்க வித்தகோடி
ஆதார வாசகம குண்டலியுஞ் சேர்க்கும்
அலகுவிக மையாறுக் கலைக்கப்பாமகனே.

அடக்கமுள்ள மூலாதுக்கு வெட்டிவிதமைந்தா
ஐயனுடை இருக்கைத்து அறிகவிதாவிதாளும்
ஒடுக்கமுள்ள அமுதமுன்னும் யோகவிதம்ரெண்டாம்
உத்தமர்க்கே யல்லாமல் மனுக்கருக்கோகிடைக்கும்
இடத்துடனே அமுதமுண்டு வெறுத்தோடிகாலம்
தேகமுறியாதிருக்கு இதமறியலாகும்
மடக்கம்வரத் தெரியாமற் காயசித்தியென்பார்
மலமருந்தோர வசடத்தை மதிக்குமவர்தானே. (9)

செத்திவென்னும் விழிபார்க்கி லகிலமெல்லாமுருகும்
சேத்திமெத்த சேத்திமெக்க நிறைகண்டன்பார்வை
புத்தியுள்ள மோன்க ளறிந்ததிக்கப்பாதை
புலையறிந்த பாதையவிற் புத்திகெட்டுமலைப்பார்
சத்தியமாய் மனத்தையுன்னிப் பார்க்குமவனையறியார்
தன்மனைய பின்தொடரச் சற்குருவென்றலைவார்
சித்திரையில் லாதவிடங் காணமதுபாரார்
நினைவறிந்தாற் சித்திமெத்த விக்குணமாம்பாரே. (10)

மேலான பரஞ்சுடரைப் பார்க்கவேசித்தர்
விசித்திரமா மூலகமெல்லாஞ் சனைப்பொழுதிலப்பா
மாலான மனிதரொடு மாடுபலயிருகம்
மாங்கல்லாய்க் கெடுத்திடலாம் மாங்கல்லேயுயிராம்
நாலிரண்டு சித்தியது நயக்தெரியலாகும்
நாடிநின்று குருபாதம் நாமறியலாகும்
கால்மேலுந் தலைகீழும் நடப்பதுவுந்தெரியும்
காரணசற் குருவருளாற் காண்பவர்க்கேசேமே. (11)

யோகமென்றாற் றிரிந்தலைவார் வகையறியாமாந்தர்
யுகங்கோடி தவஞ்செய்தோர் யோகநெறிசேர்வார்
போகஞ்செய் கழுதைகளும் யோகமறியவரோ
புத்திகெட்ட மாந்தர்களும் யோகமறியவரோ
தேகமதி லடையோகந் துன்பமற்றதொழிலாம்
சித்தமற்ற யோகமதாற் சித்திமெத்தப்பெறலாம்
மோகமற்ற பெரியவரே தூயவருஞ்சித்தர்
மூடமற்ற தூயவரே யோகிகளாஞ்சித்தர். (12)

வெளியாக யோகவிதம் விரித்துரைத்தோமானால்
மேலான பெரியோர்கள் சாபமெத்தப்பலிக்கும்
களிகூறச் செகசாலம் யோகவிதமனைத்தும்
கருதாம லுரைப்பவர்வாய் கனலெழுந்துருளும்
பளியாக பூமிமட்டும் நரகமதி லுழல்வார்
பஞ்சபாதகச்சென்ம மெடுத்தொளியாய்ப்பாவம்
தெளியாத மூடருக்கு உண்மைதனைச்செப்பார்
திறமுடைய மனத்தனுக்குச் செப்புவர்களல்லோரே. (13)

கற்பமுண்டு மருந்துமுண்டு சாதகமுமுண்டு
கருத்தொடுங்கத் தந்திரமு மந்திரமுமுண்டு
உப்புடனே புளிப்புவிட்டாற் காயமதுபலமாம்
உற்றநடு வனைதிரமாம் யோகமதுதிரமாம்
மெய்ப்புடனே யிந்தவகை யிற்றில்நெறியென்பார்
வீணான வுடம்பைநம்பி மெய்யுணர்வுண்டாமோ
சர்ப்பனையாய்க் குடிகெடுக்குங் குருக்கள்தனைநம்பி
சளக்கான பிறவியிலே சாலுவரோவல்லோர். (14)

ஏதப்பா ஆசையெனும் பேய்கள்பிடித்தலைந்தால்
எவரப்பா யோகத்தி லின்பமுற்றுவுணர்வார்
வாதப்பா பெரிதாகிச் சாஸ்திரங்கள்கற்று
வழியான பேர்தனையும் மயக்கிவிப்பார்புல்லோர்
சூதப்பா பெரிதாச்சு வாய்பகட்டுமாச்சு
துருத்திதனை மினிக்கிம்பும் தூர்த்தகுருவாச்சு
ஏதப்பா யினியுலகில் வாய்பேசலாமோ
எல்லாரும் ஞானம்வந்து யிறந்துகெட்டாரே. (15)

ஆசாரத் தொழிலாகி சோம்பிருக்கு தெய்வம்
அனுசரித்துப் பலமிருக்கும் அறுத்துப்பலிபூட்டிக்
கூசாமல் நிர்வாணச் செபமுருவேசெபித்து
குறியாய்த்தன் னுடற்கிழித்து சரபெலியேகொடுத்
மாசான அஷ்டகர்மம் விளையாடுஞ்சக்கரம்
மாச்சலெனத் தனமனத்தை மாய்த்தலையமாக்கிப்
பேசாமற் கணப்பொழுதி னுலகமெல்லாம்பேயாய்ப்
பிதற்றிவிக்கும் மாயைசித்தி பேசவொருதகையோ.

சித்தியென்றால் மருந்துவமாய் மருவியலையாதே
ஜெகத்தையெல்லாங் கெடுத்திடலாம்கொடிக்குமுன்
புத்தியுள்ள நல்லோர்க்குப் பூசைசெபம்வேண்டாம் [திர
புவனமதிற் கடைப்பேயா பொய்யுறவுவேண்டாம்
சத்தியமாய்ப் பலகோடி சித்திகள்செய்திடலாம்
சாதிதாற் செகத்தோர்க்குச் சத்துருவாய்முடியும்
நித்தமுமே பழிபாவக் கொடுமைபயம்வேண்டாம்
நீதியுள்ள நல்லோர்க்கு நினைக்கிடிற்சித்தியுமே. (1

பேசரிது சித்திகள்தான் சான்மறைக்குமுடிவு
பேராசி தவஞ்செய்தோர் சித்திகளைப்பெறுவார்
ஆசில்லா மனத்தவர்க்கே சித்திகள்வந்தெய்தும்
அகந்தைப்பேய் பிடித்தவர்க்குச் சித்தியணுகுமோ
பாசமுள்ள மனத்தவரே சித்திகள்பெற்றதனால்
பலபேர்க்குந் தீங்குசெய்து படுகாகில்வீழ்வார்
வேசையர்போல் தனைப்பகட்டிப் பெருமைசெயுங்கயவர்
மேவியசித் தியுங்கொடிதாய் மேலோர்க்குமாகையே.

சித்தியினால் மயங்கினவர் சீவன்முத்தியடையார்
சீவன்முத்தி யடைந்தாலும் செடத்தின்முத்தியடையா
புத்தியுடன் செடத்தின்முத்தி பெற்றவர்தானெனினும்
பிறர்தனக்கு மெய்ஞ்ஞானம் போதனைசெய்தறியார்
சித்தியுடன் பிறர்தனக்குப் போதனையாலவரைச்
சீவன்முத்தி கொடுத்தலைந்த திறமுடையாரெனினும்
எத்தனைசா தகமிருந்துஞ் செத்தவிடத்திருக்க
எவராலும் முடியாது விருப்பதுவுமெளிதே. (19

கிட்டாத ஞானவெளி கிட்டியதுபெருமை
இடையாத மதுபானங் கிடைத்தவரேபெரியோர்
கட்டாத மதயானை கட்டினபேராசர்
கசப்பில்லாப் படைக்கலங்கள் கட்டினவேர்சூரர்
எட்டாத கனியதனைப் புசித்தவரேசித்தர்
எழுதாத மறைப்பொருளி னியல்பறிந்தோர்புலவர்
மட்டில்லாச் சிவலிங்க மறிந்தவர்பூசகரும்
வாய்ப்பேசி ஞூலையும் வருவதுண்டோபயலன்றான்.

பெருமையுள்ள நூற்றெட்டுக் கிரியைவிதந் தனக்கும்
பிணிப்பறுத்த நூற்றெட்டு யோகவிதந் தனக்கும்
அருமையுள்ள தந்த்ரவித்தைச் சம்மயங்கள் தனக்கும்
ஆதியாம் பரைபொருந்தி யாட்டுவள்மாயமாலம்
தெரிபொருளாய்த் திரிபுரையை வணங்கியகல்லோனாத்
திரிலோகந் செயித்தவர்கள் செகசாலந்தெரிந்தோர்
குருவருளாற் பூசைவிதி தெரிந்தபராபரையைக்
கூசாமற் றெளிந்தவரே கூடுவர்மெய்ஞ்ஞானம். (21)

ஆத்தாளை யறியாத பூசையென்ன பூசை
அம்பிகையைக் காணாத காட்சியென்ன காட்சி
பார்த்தாலும் பசியுண்டோ பாவிமகன்கோலம்
பாதகர்க்குக் கிடைத்திடுமோ பராபரையாள்சேவை
வாழ்த்தியென்ன பூசைசெய்யச் சக்கரந்தானென்ன
மனோன்மணியைப் பூசைசெய்ய மனோலயமேகோவில்
சாத்திரங்கள் கோடிகற்றும் சாம்பவியைக்காணூர்
தாயையல்லாற் பூசையுண்டோ சண்டாளர்தனக்கே.

அகிலாண்டம் பலகோடி யவட்குமொருகோணம்
அப்படியே காற்பத்தி முக்கோணம்அடைந்தாழி
புகழான மாலயனும் ருத்திரன்மாதவரும்
பூரணியை யல்லாமற் பூசையும்வேறறியார்
உகந்தவளைப் பூசைசெய்யத் திரிதேவர்முனிவோர்
ஓகோகோ பலகோடி யுகந்தோறும்பணிந்தார்
சகலமுமாய் நின்றவள்தன் கோலமெவரறிவார்
தன்னையறி யாதவனைத் தான்கெடுப்பாள்நீலி. (23)

வேறு.

பேசாதே மகனேநீ உலகந்தன்னிற்
பேசினாற் பேயருக்கும் பெரியபேய்கள்
ஆசைகொண்ட பேய்களுடன் பேசலாமோ
அவர்செயலை வினைவே யறிவாயப்பா
வாசலைக ளறிந்துகெட்ட பேய்கள்கூடி
மாதங்கி திருவடியை வணங்கிப்போற்றார்
நேசமதில் திரிபுரையை வணங்கிஞான
நித்தம்வினைப் பத்தருக்காம் நிசமாய்ப்பாரே.

பாரப்பா மனோலயவோங் காரமவள்பீடம்
பாதசத்தி குடியிருந்தாள் றீங்காசனத்திற்
காரப்பா வுன்னைவிட்டு நீங்காமற்காளி
கடந்துவிட்டா லவளாலுங் காணவரிதாகும்
சேரப்பா அவள்பதத்தி லுன்னறிவுவந்தாற்
செகசாலந் தெரியாதே சிவன்முத்திபுறம்போ
ஆரப்பா ஆத்தாள்தன் திருக்கூத்துக்காண்பார்
ஆச்சரிய மாச்சரிய மவளுடைமாய்மாலம்.

சட்டையில்லாப் பாதகர்க்குக் கிட்டுவளோதாய்தான்
சாத்திரப்பேய் கற்றவர்க்குக் கிட்டுவளோசமர்த்தி
மட்டில்லாக் காமுகர்க்குக் கிட்டுவளோவம்பி
வல்லமைசெய் மூடரிடம் வருந்துவளோதிருடி
பட்டமரம் பால்சொரியும் பழிகாரிநினைந்தால்
பச்சைமரம் பாழாகும் பத்தினிதான்கெடுத்தால்
சட்டகண்டு குதித்திடுமே நீலியதிகாரம்
துரைமகனைக் காணாத துயரமெங்கேதீரும். (2

கட்டளைகள் படியாதே வீம்புகள்பேசாதே
நானென்றுஞ் சுதந்தரங்கள் கனவில்நினையாதே
கிட்டநின்று பேசாதே சபைதனிற்செல்லாதே
கேடுகெட்ட வடகலைநம்பி கிடைபொருள்சொல்லாதே
தெட்டியுண்ணும் புசிப்பாலே வுண்மைகள்சொல்லாதே
தேசமதில் மருத்துவமாய்ச் சித்திகள்பண்ணாதே
எட்டிமரக் கனிதனைப்போல் உதவிகள்செய்யாதே
எத்தனைதா னறிந்தாலுஞ் செத்தவர்போற்றிரியே. (27

நீபிழைக்க வகையறியாய் பிறர்தனக்கே துரைப்பாய்
 நிலையாத பெருங்கடலில் நிலைப்பர்களோ மூடர்
வாய்ப்பகட்டிற் பொருள்பறிக்கச் சீவன்முத்தியாமோ
 மனக்கசட்டை அறியார்க்கு வாய்மைதங்களாமோ
பேய்ப்பகட்டித் திரிந்தாப்போற் றிரிவதென்னஞாயம்
 பேருலகில் ஞானமல்லால் பிழைக்கவகையில்லையே
தாய்பகட்டி யறியாமற் றனையறிந்தோமென்றால்
 சதுராயுகம் வெகுகோடி சாருவரோகதில. (28)

வெள்ளோலை தனையெழுதிக் குவித்ததிறலென்ன
 விகடமுள்ள சாஸ்திரங்கள் கற்றதிறலென்ன
உள்ளமனக் கசடறியார் ஞானியாகுவரோ
 ஊண்சடத்தைப் பகுத்தறியார் யோகிகளாகுவரோ
கள்ளருந்தித் திதென்பார தன்மனதேகள்ளு
 காரணிதன் னுருவறிந்தார் கள்ளாவேகள்ளு
துள்ளான மனக்குரங்கு தானறும்வகையறியார்
 தொல்லுலகிற் சித்தரெனச் சொல்லுவதுவெறிதேயா. (29)

பாழென்பார் பரையென்பார் பாழறியாமாந்தர்
 பாழேது பரையேது பரைகடவேமேது
கோளான மனமல்லோ பாழாகிக்கெடுக்கும்
 குறித்தமன மாயையதே கூர்த்தபரையாகும்
தான்தனிலே தாயுமவன் தானிருந்தானானால்
 தனிப்பாழாய் நின்றதிலே தாக்குமிடமேது
பாழ்தனிலே தாயிருந்தால் தாயையெவரறிவார்
 பாரேது விண்ணேது பகாவகையேதே. (30)

ஏகவெளி கோடிமதி யெந்தாய்க்கும்வீடு
 எண்ணொண்ணாச் சூரியன்போ லெந்தாய்தன்கோலம்
மோகமுள்ள பாதகர்க்குப் பாழ்போலேகாணும்
 முத்தியில்லா அவத்தருக்கு மறைவள்முழுநீலி
சோகமற்று ஆசையற்றுத் துயரமெல்லாந்தீர்ந்து
 தொல்லுலகிற் பிறவியெல்லாந் துன்பமெனப்பயந்து
தாகமுள்ள நல்லோர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவான்
 சற்குருவா லறிபவர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவான். (31)

தன்னையத்த பெரியவர்க்கு வித்தைவிதந்தெரியும்
சாந்தகுணம் பொறுத்தவர்க்கே சாந்திநிலைதெரியும்
பின்னுறவில் ஏகவற்கே சங்கைமுறைதெரியும்
பேதங்கள் வெறுத்தவர்க்குப் பேருணர்வுந்தெரியும்
அன்னயமுஞ் சுந்தரமுங் கலந்தவிடம் பூமியாம்
அப்பதியைப் பார்ப்பதற்கு ஆருரைப்பார்வித்தை
உன்னிநின்ற பதங்களைப் போதகஞ்சுத்தமோ
ஒப்பாது மனக்கசடு உள்ளபொருள்காணே. (40)

வாளரவின் வாயிலுழல் மண்டூகம்போலும்
வருங்கெருடன் வாயதனில் மருளரவம்போலும்
கோளான உலகாசை தனக்குமப்பாயத்து
குறிகள்சத்துந் தவறுமற் குருவருளைநாடி.
பாளான உலகிலுள்ளோர் கதைத்துமெத்தக்கேடாய்ப்
பழிப்பதற்கு வெட்காமற் பரம்பொருளைப் பெரிதாய்த்
தேளான இச்சையத்து மருண்மனக்கெதளிந்து
சித்தமுரு வொன்றாகச் செகத்திருப்பார்நல்லோர். (41)

வைத்தையப்பா இரண்டுகருதுங் காணியாவதுபோல்
உள்ளமதி லெள்ளளவும் உகந்திடாவகையால்
எத்தமுள்ள கற்பனையா மிச்சைபலவாகி
எண்ணமொடு துயராகி வெளிதுபெரிதாகி
பார்த்ததெல்லாந் தனதாகிப் பந்தமுங்கற்பனையாய்ப்
பாசமுமாய் ஆசையுமாய்ப் பண்புதிதாகி
வார்த்தைபல போகி யுலகமயல்மிசமாய்
மறந்தாலும் மறக்கவொண்ணா வல்வினையாய்நிலைக்கும். ()

சாந்தியென்ன வேறுமோ பேதமெல்லாம்நீங்கிற்
சத்துவமாங் குணமாகித் தன்னருளைப்பார்த்தால்
மாந்தர்மனம் நயமாகும் மனோலயமேநிசமாம்
மறந்தாலும் பேரின்ப மார்க்கவழிதெரியும்
சேர்ந்தமனக் கசடருக்குஞ் சிவத்தியானமாமோ
செகமெல்லாந் திரிந்தலைந்து சித்திசெய்தாலாமோ
சாந்தமனத் துயரமற்ற பெரும்பதியைநோக்கிக்
கண்டாலு முரைப்பதுவுங் கடினவித்தைதானே. (43)

ஓடவுமொட் டாதுபிடி கொடுக்கவுமொட்டாது
ஒளியாது காமப்பேய் உலுக்குருக்கேபிடித்தால்
வாடுவது மகிழ்ச்செழுந்த காமக்கோட்டாலே
மடிவதுவும் பிறப்பதுவும் காமக்கோட்டாலே
பாடுவதேன் படிப்பதுவேன் றாசையெல்லாம்மனதில்
பற்றாற்றுல் நிசமறியாப் பாதையெல்லாங்கத்தித்
தேடுவதே யிருந்தவிடந் தானிசமாகாதோ
தேன்மொழியா ராசைகொண்டு திரிந்தலைந்தும்பலனே

தன்றலே யாகாது பெண்ணாசைமறக்கச்
சாத்திரங்கள் கோடிகற்று தலையறுந்தோமென்பார்
பொன்னாசை மண்ணாசை நீங்கறியாமூடர்
புத்திசொல்லிப்பிறரிடத்திற் பொருள்தனையேபறிப்பார்
என்னகத்தும் பொருள்பறிக்கப் படித்தவித்தைதானே
இடைந்தமனத் தாபமெல்லாம்பொருள்பறிக்கத்தானே
தன்னையறி வோர்க்குமித்தப் பகட்டேதுக்கப்பா
தன்னுடனும் பகையானுற் சற்குருவும்வெளியாம். (37)

நிறுத்தப்பா ஆசையெல்லாம் நீபோவென்றே
கெட்டபேய் பெண்களுட னினைவையெல்லாந்தள்ளு
மறுத்தப்பா குரோதமெல்லாந் தானெனவென்றே
மாய்மாலக் காரருடன் வாசனைசேராதே
பொறுத்தப்பா வாசனையைப் பொல்லாங்காய்நீங்கு
புத்தியில்லா தானல்லோ புகுதுவார் வாசனையில்
நிறுத்தப்பா பாவினையைக் களைவிதுமென்றே
நீங்குவது கடினமது வெளிதாடனேநீங்கே. (38)

ஆசான்சொல் தன்னுறவு கூடுவதுங்கடினம்
அப்பவல்லோ நிசந்தெரியும் அனுபவமுந்தெரியும்!
பேசாதே தெரிந்தவர்போல் தலையசைத்தாலமோ
பெத்தவிடம் அறியாதார் பேச்சுமெத்தப்படிப்பார்
வாசனையும் பாவனையும் மனத்தைவிட்டுநீங்கி
மாருதத்தி லைமுகில்போல் மாய்வதல்லோஞாயம்
வேசமதில் மயக்கமந்தாற் றன்னுருவங்காணும்
நிஷ்டையில்லாப்பாதகர்தான்நிஷ்டையெங்கேயிருந்தார்

பொய்யாது போகின்ற சரீரமுதற்பொருளும்
பொருமையென்ற விசித்திரமா மாசைமுதல்யாவும்
பொய்யாகு மிதனிலொன் றை நிசமெனவேயெண்ணிற்
பொருந்துமுடல் தனையறிந்து புத்திகள்கற்பதுவும்
செய்யவுல கினிற்பெரியோன் செல்வனெனவாழ்வும்
சேரவரும் பாழல்லாற் சேரும்பலனில்லை
ஐயமறக் குருவருளை நிசமெனவேயெண்ணில்
அவனிமுத லாசையெல்லா மகற்றுவதுபலனே. (48)

நிசமில்லா வுடலமெப்போ மறைந்திடுமோதவனால்
நெடும்பிறவிதொடரும்பொருளாசம்பந்தமெல்லாம்பெருகும்
வசமாகப் போதிலே கிடவொன்றுப்பலந்தான்
வருமாயை யென்னவெல்லாம் மாசறவேதள்ளி
அசைவில்லாப் பரம்பொருளை யறிவர்கல்லோர்தெளிவாய்
ஆசையுள்ள மூழுமூடர்க் காயிரஞ்சொன்னாலும்
நிசமான பொருளறிய மனப்வருந்திப்பாரார்
நீதியுள்ள நல்லோர்க்கே நிண்ணயமாம்பொருளே. (49)

அழியாத ஆனந்த வெள்ளமதுபெருகி
அருள்சிறந்த மனம்பொருளே அதிகருசிக்கனியே
தெளிவான குருராச ரத்தினபாரணம்
செப்பியதா லொப்பிடவே இப்படியோர்தமைக்கச்
சழிமுனையா மூச்சியினி லட்சரமாமொன்றிற்
சுழிசுழித்து முனைவாசல் வழிவருமாதேவி
விழிமுனையி லேகாட்டி விபவெயருளாலே
விளக்கொளிபோ லெந்நாலே விளங்கவுரைத்தேனே. (50)

குருராஜர் ஞானரத்தினபாரணம் 50
முற்றிற்று.

சுந்தரபாண்டியம் புஸ்தக வியாபாரம் வை சிவகுருநாத மூப்பனாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

[illegible]

பதினேழாவது

குருராஜர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவயோக சிந்தாமணி 50

தந்திமுகன் பதம்போற்றி வேலர் பதம்போற்றி
தயவாக எனையீன்ற வாலை பதம்போற்றி
நந்திகுரு பதம்போற்றி மூலர் பதம்போற்றி
நாதாக்கள் பாடிவைத்த யோகந் தன்னைச்
சிந்தாத மணிரத்ன மாலை தன்னைப் போலே
செப்புகிறேன் மானுக்கா தெளிவாய்க் கேளு
கந்தன்முன்னே அகத்தீசர்க் குரைத்த யோகம்
காட்டுகிறேன் குருராஜ பண்டிதனுங் காணே. (1)

பண்டிதனும் பாடிவைத்த யோக நூற்குப்
பதினெண்பேர் மொருமொருத்துக் கூடியொன்றாய்க்
கண்டவன்போற் சொன்னதென்ன மறைவில்லைமற்
காசினியி லெல்லோரும் சித்தனாகச்
சண்டாளா கிறிதெரிபி இந்நூலைத்
தாரணியிற் காட்டாதே சாபமிப்போம்
உண்டான பொருளெல்லாம் வெளியிற்போட்டால்
உலகமெல்லாம் ஞானிகளாய் உயர்வார்தானே. (2)

உயர்ந்தாக்கா லெங்களுட வொளிப்பும்போச்சு
ஓகோகோ சித்தரென்ற பெருமைபோச்சு
உயர்ந்தமாத் தாணியைப்போற் பிடித்துக்கொள்வார்
ஊரிலெங்கள் நூலதனைப் படிக்கமாட்டார்
அயர்ந்தவன்கைப் பொருள்போல எங்கள்யோகம்
ஆவதற்கோ சிவராஜ யோகஞ்சொன்னாய்
கயர்ந்தவனே என்றடித்தார் ஆத்தாள்பார்த்துக்
கண்சிவந்து சித்தரையுங் கோபித்தாளே. (3)

செவித்து உண்ணாக்கே சிறக்கவாறு
குவலயத்தில் மெய்யப்பவிக்க ஆக்கைதகட்குப்
பாவித்த மெய்யோக வாக்கைதனம்
பாலிப்பாய் என்றுரைக்கப் பாடுறேன்கேள்
காவுத்த மங்கோரிப் பலவன் ஈறென்று
காத்துடனும் பாத்துடனுஞ் சொன்னதாலே
சாவுக்கப் பேர்க்குமே சித்தராவர்
தவயோக குருசுத்த லிலக்கஞானமே. (4)

தன்றுலைமே போட்டுடையே சேர்க்கொட்டார்
சலக்குதக்குத் தெரிந்திடவே தற்பரத்தை
உன்றுலை காட்டுவித்தாய் தம்பிரானென்று
உத்தமர்கள் மனத்தடையார் முதல்விகொண்டார்
வின்றுலை மறைப்புவித்தை யோகமெல்லாம்
சித்தர்கள் மேடா செங்கைரத்தர் சொரிகள்மெச்சப்
பன்றுலை சொல்லுநீரு வாசியாமல்
பதம்போற்றி இடைகலையைப் பரிவுற்றேனே. (5)

பரிவுற்ற இடைகலையே சூலமாம்
பதமாகச் சிவனென்றும் உகாரமென்றும்
தெரிவுற்ற விந்துவென்றும் மாயையென்றும்
சொரூபமென வேசியின் பாதமென்றும்
அறிவுற்ற மனமென்றுஞ் சத்தியென்றும்
அகார பதினாறு மடக்கமென்றும்
குறிவுற்ற குண்டலியின் பட்டமென்றும்
கூறுவார் வல்லமைபுத விந்துவென்றே: (6)

இதமான பஞ்சகலை நிருத்தக்கூத்தானம்
இதுகாலம் சடமென்றும் இருளாம்மாவை
அதமான கண்ணென்றும் பயில்தாவென்றும்
அனேகவிதஞ் சொல்லுவார் மதியையைந்தா
பதமாக இதைப்பிடித்துப் பிசகிடாமற்
பலகோடி யெண்ணத்தில் வீழ்ந்திடாமல்
நிதசரிதா இரவுபகல் சேரிசேசி
நினைவைவிட்டா லொன்றுமில்லை நிசஞ்சொன்னோமே. (7)

சொன்னதொரு பிங்கலையின் மார்க்கங்கேளு
சூரியன்றன் வட்டமென்றும் அகாரமென்றும்
வன்னியென்ற முக்கோண வாலையென்றும்
மதியுண்ட கிரியென்றும் அண்டமென்றும்
கன்னியுட நாதமென்றும் விந்துவென்றும்
கனமான நிராகாரமாங் குளிகையென்றும்
உன்னியே கயிலாச மேருவென்றும்
ஓதிவாய் விளங்குகின்ற பிரமமொன்றே. (8)

ஒன்றான பிரமத்தின் அமுதசாரம்
உத்தமனே புசித்தவ ரெப்போதுந்தான்
நன்றான பேதமில்லா வாலையென்றும்
நாற்பத்தி முக்கோணத் தில்லையென்றும்
கன்றான வாலையென்றுங் கடுக்காயென்றும்
கருஞ்சாரை வெண்சாரை கருநெல்லி
நின்றதொங் சஞ்சாவும் அமுதமென்றும்
நிகழ்த்தினர் பானமென்றும் மதுவென்பாரே. (9)

மதுவென்றுஞ் சத்திருண் டவியாமென்றும்
வாலையென்றும் புணர்வின ரூபமென்றும்
இதுவென்றும் பெண்ணென்றும் ஆண்தானென்றும்
இகாரமென்றும் மகாரமுண்ட வெளியீரென்றும்
அதுவென்றும் அனந்தமென்றும் ஏகமென்றும்
அம்பரமே அழிவில்லா வீடென்றும்
சதுர்முகனார் சிருட்டிப்புப் போலேமைந்தா
சாற்றுவார் வெகுகோடி பேர்கள்தானே. (10)

தானான பெருமையின் கலையினூடே
சந்திரனு மிடகலையை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
வேறான ரேசகபூ ரகமுங்கும்பம்
விடுத்துதய மாருமட்டுஞ் சலிப்பில்லாமல்
மானார்கள் மயக்கத்தில் வீழ்ந்திடாமல்
மைந்தனே முச்சுடராஞ் சுழினைபார்த்துக்
கோனான மந்திரகெதி சனமுமாகும்
கூடழிந்து போகாது கூடுகூடே. (11)

கூடுகிற இக்கருமை தெரியாமாண்பர்
கூறிவிட்டு யோகநா ரீலீலைசெய்து
மாடுபோற் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு
மைந்தனே யிவ்வளவுந் தாவடென் றுந்தான்
காடுதொறும் நாட்டமதாய்த் தனித்திருந்து
காய்போலே யுதிக்குதகை திரையுமாகி
வீடுதொறும் போய்விட்டு நோய்கண்மிகுந்து
விருதாவி லிறந்திட்டால் வெருப்போர்தானே. (12)

வெருப்போர்க ளொத்தவரே யாண்டார்கோடி
விதவிதமாய் வாகினையாத்தான் வெருக்கப்பேசி
அருநமாய் அஞ்செழுத்தை முக்கில்மாறி
அதற்கடுத்த வெண்டெழுத்தைப் பின்னுமாறி
உசிதமாய் அகாரவுகா ரமும்மகாரம்
உத்தமனே மந்திரமோ மங்கள்செய்து
வித்தமிடை பிங்கலையாக் காலுக்கோதரம்
விட்டுவிட்டார் சடத்தைதாமே வீணர்தானே. (13)

வீணான காமிக்கும் ஆங்காரிக்கும்
வேகமுள்ள கோபமுள்ள பேர்க்குஞ்சாத்தம்
காணாத புல்லருக்குந் தர்க்கவாதி
காரியத்தைக் காய்வைக்குங் கள்ளவாதி
கோணாத குருவைவிட்டு நீலைசெய்து
குறைசொல்லித் தொத்திரயக் குருடருக்கும்
பூணாத சிவசிந்தை யில்லாதவர்க்கும்
புகட்டுறற் பலியாபூ சனைமெய்நேதே. (14)

பூரணமே தெய்வமென்ற உறுதிவேணும்
புண்ணியமாந் தருமத்தின் புகழும்வேணும்
காரணமாங் குருவுக்குடை மைதீபோனும்
கைக்குநீர் வார்த்தொன்றாய்க் கலந்தெப்போதும்
நாணும் வெகுபிபோல் வாழவேணும்
நயம்வேணும் பயம்வேணும் நட்புவேணும்
ஆரணமாங் குருவிடையத் தோணவேணும்
அன்புசிவ சிந்தையுந்தா னதிகமாமே. (15)

அதிகமாம் புண்ணியர்க்கு இந்தயோகம்
அகப்படுங்கான் மற்றவர்க் கரசதப்பா
மதிமிகுந்தோர் சித்தர் கட்கும் இதையோகம்
வருத்திடுவன் பாசத்தோர் கவலையாதம்
சதிருடனே போற்றினும் சொல்லாதுண்டோ
சலியாதே செப்பாதே கோவியாதே
கெதிபெறவே வேணுமென்று தாவிக்கொண்டால்
கேசரியாள் கண்பார்த்து ரட்சிப்பாளே. (16)

பாவென்றும் பரையென்றும் பவானியென்றும்
பதிகளி டபகளி புவனையென்றும்
நாவென்றும் வாமையென்றும் சவிதாவென்றும்
கமலையென்று சங்கரி ருத்ரியென்றும்
தாவென்றும் மூக்குழைத்தாள் குருவேயென்றும்
சதுர்வேத மாறுசாஸ் திரமாமென்றும்
கோவென்றும் வாழுக லைஞருக்கன்பு
கொண்டோரை ரட்சிக்குங் குமரியாமே. (17)

ஆமடா நிலைவிட்டு யோகம்பெற்றோர்
அப்பனே கண்டதில்லை ஞானப்போக்கு
ஓமடா வாராது முக்தியில்லை
ஒளியாது காமப்பேய் ஒருநாளுந்தான்
நாமடா நிலைமுக்தி அர்ச்சிதந்தத்தி
நலமான பனிரண்டு வரையுந்தாண்டி
காமடா வென்றுமனை வரையுந்தாண்டக்
கர்ப்பசித்தி யோகசித்தி கடாக்ஷித்தாளே. (18)

கடாட்சித்த படியாலே மயக்கம்போச்சு
கருவிகா றதியெல்லா மாண்டுபோச்சு
உடாச்சித்த புரியட்ச தத்தும்போச்சு
ஒன்றுபொரு ளென்றெண்ணித் தெளிவதாச்சு
அடாச்சித்த பயங்கோபம் வீறும்போச்சு
அஷ்டமா சித்திபெற அறிவுமாச்சு
படாச்சித்த மாயையெல்லாம் பறந்துபோச்சு
பரம்பொருளே கெதியென்று பணிந்திட்டோமே. (19)

ஓமென்ற அட்சரமும் வாலையாச்சு
  ஒருத்தியவளித் துலகமெல்லா முதிக்கலாச்சு
ஆமென்ற பெருக்கு அருளுமாச்சு
  அறிவில்லா மூடருக்குக் காலனாச்சு
நாமென்ற அகங்கார மத்துப்போச்சு
  நழுவுகின்ற குணம்போச்சு உறுதியாச்சு
போமென்ற பெவர்களையும் வெய்க்கலாச்சு
  பூரணியும் என்வசமா யிருக்கலாச்சே. (20)

இருக்கமட்டும் நான்கேட்ட வரங்களெல்லாம்
  இறையளவு தப்பாமற் கொடுக்கலாச்சு
அறுக்கமட்டும் பாசத்தை யோகமார்க்கம்
  அடிக்கடியே அவள்வந்து சொல்லலாச்சு
பருக்கமட்டுங் குஞ்சியைத்தான் சிறகால்கொண்டு
  பாதுகாத்த குக்குடம்போற் பேணலாச்சு
பொருக்குமட்டும் பிடைபின்னே வெளியிலேத்தி
  போகாமற் பிங்கலையிற் புக்கினேனே. (21)

புக்கினேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணூட்டிப்
  பொருந்துறைந்தே னேகாமல் வாசிகட்டி
சிக்கினே னென்றமன மொன்றிநிற்கச்
  சிவசிவா அண்டவுச்சி யமுதமூறும்
நக்கினேன் அமுதத்தை யுண்டுதேறி
  நாட்டியுள்ள கிரியைவிதம் நன்றாய்க்கண்டு
மொக்கினேன் பிரபஞ்சம் பொய்தானென்று
  முத்திபெற்றேன் சித்திபெற்றேன் மூச்சுள்ளாச்சே (22)

ஆச்சுதடா ஓராண்டில் வியாதிபோச்சு
  அப்பனே ரெண்டாண்டில் மோகம்போச்சு
வாச்சுதடா மூன்றாண்டிற் சாந்தியாச்சு
  வைதாலும் புகழ்ந்தாலும் நிதானமாச்சு
போச்சுதடா நாலாண்டில் விஷமேறாது
  பொய்யென்ற தேகமது மெய்யதாச்சு
காச்சுதடா பூகாயுங் கனியதாச்சு
  கருதிப்பா ரஞ்சினிலே பொரிவென்றேனே. (23)

பொரிவென்றேன் ஆறுண்டில் எமனுமாண்டான்
பூரணத்தாய் பதத்துக்கு ஆளானேன்
நரியென்ற ஐம்பேய்த்த மனதைக்கொன்றில்
நன்றாக வென்றுவிட்டு அறிவைக்கண்டு
பரிகுருவாந் தங்கத்தின் மகிமைகண்டு
பதைப்பற்றே அஷ்டாங்க யோகம்பார்த்து
வரிவரியாய் எட்டாண்டில் லிங்கத்தின்
மலரடியைப் போற்றிமனம் மகிழ்ந்திட்டேனே. (24)

மகிழ்ந்திட்டேன் சிந்தித்த படிமுடித்தேன்
வாலைபெறும் துணைப்பெண்ணுன் மகிமையாலே
புகழ்ந்திட்டேன் நிராமயத்தை யெங்களுக்குதவ
போக்குவாத் தொழிலந்த கிலேசுமல்
இகழ்ந்திட்டேன் மயக்கமெல்லாம் இதேழகன்னி
எனக்கொருவ ரிணையோது என்றுமெச்சி
அகழ்ந்திட்டேன் அண்டத்தைக் கண்டுதேறி
ஆறறிவா லவனறிவா னதிகத்தானே. (25)

அதிதமாம் ஒன்பதிலே நடந்தமார்க்கம்
அறைகிறேன் அருகுடைய மைந்தகேளு
நிதிதமாங் காசிபிலே நடக்குஞ்செய்கை
நான்தெரிந்து சுனைத்தர் தன்னைக்கண்டேன்
பதிதமாக் ஆராதித்தடி யென்னைப்பெற்றாள்
பகலைவந்து சொல்லிவைக்க பண்புகண்டேன்
விதிதமாய் மனிதருட லிகழுந்தோன்றி
விதவிதமாய்ப் பாடியே விளங்கினேனே. (26)

விளங்கினேன் பத்தாண்டா யிரத்தெட்டண்டம்
விசாலமெல்லாம் ஒருநொடியில் மேவிப்பார்த்தேன்
துளங்கினேன் பிரமலோ கத்திற்சொன்ன
சுகமான சரசுவதி நிலையுங்கண்டேன்
வளங்கினேன் பொன்னுலகத் தேவரெல்லாம்
வணங்கவே வரம்பெற்றேன் மாயனார்தன்
களங்கமில்லா வைகுண்டந் தன்னிற்சென்று
கயிலாசங் கரைகண்டு களிப்புற்றேனே. (27)

களிப்புற்றேன் வியனுரை யனைத்தையுங்கேட்
　கவிகளாகத் திரட்டித் தந்தமையால் அப்பா நானே
விளிப்புற்ற குளிகைகொண் டேனுமக்குக் கேட்டேன்
　விமலனார் காப்பாக்கு மெய்ச்சிக் கொண்டு
ஒளிப்புற்ற கயிலாச மலைக்கேகண்டோமே
　ஒருவருக்கு முரைப்பதில்லை யருவார்காணென்
அளிப்புற்ற பிரமத்தை வைத்துவிட்டு
　அறிவுள்ள பிரகாசமிது மறிந்திருந்தோமே. (28)

அறிவில்லை பக்தாவின் வாய்விட்ட
　அருமையுள்ள அப்பனைக் கேட்டேனென்று
காயிடத்தி லின்னமுறுமென் காயத்துக்கும்
　சாக்குலை நேர் மூப்பதில்லை மதிப்பு சொல்லவும்
நியதிக்கு அப்பாவென போகவொன்று
　திருவாளி கோவிந்தன் விளங்கும் திறமதனி
காயமுற்ற பக்திசெய்தி சாவிலா நோக்கி
　குவிவறிருக்கேன் காயடக்கித் தேனென்றேனே. (29)

என்றவுடன் மறுபடியு மைந்தனவன்
　எனையின்று புகழ்ந்தபடி பக்கத்தைப் போற்றி
நன்றியுள்ள தாயே பெருக்கப்பால்
　காண்போக குளிகைகொண் டகல்கள் பங்கள்
வென்றியுடன் கேட்டதற்குச் சாக்கிரதையாகம்
　விபாமுற வடித்தராக வாய்ப்பாத்தமெல்
பொன்னுமே னேறிடவே யிப்போதாங்கறு
　பொறுகாது உறுதியில்லை போவென்றேனே. (30)

உறுதியில்லாப் பிள்ளைகளை யென்காண்பேற்றும்
　உத்தமியே பத்தினியே உமையேயம்மா
விருதாவி லித்தனைநாள் பட்டபாடு
　விதியெழுத்தின் படியோகாலனைக்கண்டும்
கருதாமல் அறைகுறையாய்ப் போகவென்றே
　காரணியே பூரணியே கருணைபூண்டு
குருவருளாற் சாங்கியயோ கத்தைச்சொல்லும்
　கும்பகமே தம்பமெனக் கும்பிட்டேனே. (31)

கும்பிட்ட மைந்தனே கேள் குருராஜய்யா
கூறுகிறேன் முன்சொன்ன சரியையோகம்
அன்பிட்ட பிள்ளைகட்குச் சொல்லுசொல்லு
ஆருக்கும் நவிலாதேச் சாங்கியயோகம்
நம்பிட்ட படியாலே உனக்குச்சொன்னேன்
நடுவில்லை முடிவில்லை அடியுமில்லை
தெம்பிட்டுப் பார்ப்பதற்குச் சற்றுமில்லை
இளைவா மனமில்லை வெளிதீபவொளியே. (32)

வெளியொளியாம் அகண்டவெளி அல்லஅல்ல
விகற்பமற்ற பரவெளியும் அல்லஅல்ல
களிவுற்ற பூதவெளி அல்லஅல்ல
கண்ணுற்ற பிண்டவழி அல்லஅல்ல
அளிவுற்ற ஆகாச வெளியுமல்ல
அஷ்டதிக்கா மெண்டிசையும் வெளியுமல்ல
மொளிவுற்ற பனிரண்டு வருஷயோகம்
முக்கடலின் கண்டமூ தறிவிதாமே. (33)

அறிவான முப்பாழுங் கடந்தவெளியொளியாய்
அத்தொந்தங் கடந்துநின்ற அருளொளியாமுண்மை
பெருவெளியாம் அறிவுற்ற வெளிகடந்தப்பாலே
பெரியோர்க்குப் பஞ்சகர்த்தா ஐவருமேயறியாக்
குருவெளியாங் கயிலாசத் தப்புரமாம்வடக்கே
கூறாத மோனவெளி சாங்கியமாமதனைப்
பருவந்தான் றூக்காறைப் பழகிப்பார்த்துவந்தால்
பகர்மோட்ச மூர்த்தியுமுன் பாரினுன் றன்பரமே. (34)

பரமான உங்களையர் எனக்குமுன்னாள்
பகர்ந்திட்ட சாங்கியயோ கத்திறமே
அறமான முப்பத்தி ரெண்டுஞ்செய்து
ஆறுமுகன் கணேசனுக்குச் சாங்கியஞ்சொல்லி
வருமான பொருளிக்கு அசுரர்களைவெல்ல
வடிவேலைக் குகனிடத்தில் மனதோடீய்ந்தேன்
தாமான கிரவுஞ்ச கிரியைவென்று
தானவரைக் கண்டுவீய்த்தான் சத்தியமாய்த்தானே. (35)

சத்தியமா யிருக்கவர்க்கு இத்தயோகம்
தவறாது சாங்கியந்தான் வருந்தன்றாலே
முத்திபெற வேணுமென்றா லன்னைப்போற்று
முழுமுதலாம் உலகன்னையாள் தன்னைப்போற்று
சித்திபெற வேணுமென்றால் மெய்யாகவே
செடமிருக்க வேணுமென்றால் சஞ்சலமாகாது
பத்தியுள்ள என்மகனே யென்று அம்மையாள்
பார்த்திட்டும் பரவெளியிற் சேர்த்திட்டாளே. (36)

இட்டாளே இவ்வண்ணம் யோகமென்று
என்றனக்குப் பின்னைதான் அனற் றுறவோர்க்குத்
இட்டமுடன் சொல்லிவைத்தே அயாவர்க்குச்
சிஷவர்க்கம் பெருங்கோடி கண்டோரில்லை
அட்டதிசை யெங்கிலும்போய் அண்டமெல்லாம்
அவர்கூடி விளையாடி அறிவைப்பெற்று
பட்டயிதிங் கவிதாதுபோற் கெவுனத்தூடி
பகிரண்டங் கடந்துவெளி பாங்கண்டாரே. (37)

பாங்கண்டு புசண்டரையுங் கண்டுபேசி
பண்புள்ள கொங்கணரும் நந்திமூலர்
திரங்கண்ட சேய்க்குருகு ராஜன்பிள்ளை
இடமொத்தக் கூடிமொத்தச் சிவமுமொத்த
உரமொத்த இவர்களுக்கோ குளிகையில்லை
உண்மையினால் ஏசமனியில் வேகத்தாலே
வரம்பெற்றார் பதினெண்பேர் மார்க்கமெல்லாம்
மாயையென்று எத்தனையும் மெச்சினாரே. (38)

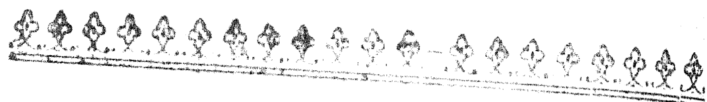
மெச்சினார் லட்சகோடி சித்தரெல்லாம்
மேலுலகுங் கீழுலகும் நடுக்கண்டத்தும்
நச்சினார் குருராஜ னெங்கேயென்று
நானவர்க்கு யேழையைப்போல் நயந்துகொண்டு
அச்சமுள்ள சித்தருக்குப் பிடிகொடாமற்
சோதிதனை நம்புண்மை யுணருவோர்க்கு
அச்சங்கள் தனைத்தீர்த்தம் பாத்தைக்காட்டி
அரகரா தொண்ணூறு யுகங்கண்டேனே. (39)

கண்டேன்காண் வெகுகோடி காலம்வாழ்ந்து
கண்மணியாம் நாம்பெற்ற பிள்ளைக்கெல்லாம்
விண்டேன்காண் இத்துறை யோகமெல்லாம்
விளிர்போர்க்குச் சூரியன்றன் வெளிச்சம்போல
பண்டேன்காண் பதினெண்பேர் வாதைதவென்று
பார்த்துசிவ யோகசிந்தா மணியையப்பா
கொண்டேன்காண் சதுரகிரி சார்புசித்தர்
கொடுவென்று கேட்டார்கள் கொடுத்திட்டேனே. (40)

கொடுத்திட்டேன் கலியுகத்திற் போஜன்சீமை
குணமாக ஆளுகிற காலமாண்டில்
விடுத்திட்டேன் காசியிலே சமாதிகூடி
மேவினேன் மூவாயி ரத்துச்சொச்சம்
அடுத்திட்டேன் பரவெளியே காமேயென்று
அலைச்சலற்று வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு
படுத்திட்டேன் பாவநாசந் தெற்குமூலை
பார்பொதிகை சார்புதனிற் பண்புற்றேனே. (41)

பண்புற்றேன் சாதியிலே வசியன்குத்திரன்
பசுருவா ரெங்கப்பன் தந்திபட்டர்
நண்புற்ற என்தாயோ சிவகாமிவாமி
நாங்களுமே உடன்பிறந்தோர் பத்துப்பேர்கள்
தென்புற்ற என்தாயார் கிருபையாலே
திளிகள் தானகற்றித் திறமையானேன்
அன்புற்ற என்பேரோ வேதமூர்த்தி
அஷ்டாங்க சாங்கியமும் பார்த்தபின்பே. (42)

பின்பல்லோ குருராஜ னெனப்பேர்பெற்றுப்
பெரியோர்கள் தங்களுக்கும் பிரியமாகி
அன்பல்லோ வாலைபெற்ற மைந்தனாகி
அருளாலே முன்னைப்பத் தொன்றுபாடி
நன்பல்லோ ரத்தின பாணமென்று
நாட்டினேன் அதன்பிறகு இந்தநூலை
ஒன்பதுபேர் பிள்ளைகட்கு அன்போடின்று
ஒருக்கமுடன் பாடிவைத்த தன்மையாமே. (43)

உ

குருவே துணை

பதினெண் சித்தருள் ஒருவராகிய

இராமரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவயோக ஞானம் 1

ஆதியாய் நின்றமனோன்மணியைப்போற்றி
அகண்டவடி வானொரு ஏகமேபோற்றி
சோதியாய் நின்றதுனைத் தொழுதேன்போற்றி
சொல்லுகிறேன் பாதங்கள் பலகால்போற்றி
நீதியாய் நின்றசித்தர் பாதம்போற்றி
நிறைந்திருக்கு மனோன்மணியாள் பாதம்போற்றி
வீதியாம் சுழிமுனை கமலத்தூடே
வீற்றிருக்கு சற்குரு கமலாசனம் காப்பு

உத்தமனே மனோன்மணி சொன்னநாடு
உண்மையுள்ள வாசியொடும் யோகந்தன்னை
சித்தியென்ற பூரணத்தி லிலங்குந்தீபம்
தெரிசித்து மோக்ஷமென்ற ஸ்திதிகொண்டு
வெத்திபெறக் காயசித்தி கற்பமுண்டு
வீரப்பிர தாபமுடன் வாழ்ந்து வாரு
புத்தியுட னித்தமும் அனேகர்க்குப்
புகழாகும் ஆதாரமும் தன்னுடைக்கவே.

6 காணவே மேருவதின் ரூபந்தோற்றம்
கலையான மதியவனுந் தோற்றந்தோற்ற
தோணவே கதிரவனும் சேனையாகும்
சுகிர்தமதி குறைக் குருசிகனைக்காண
பூணவே மதிமறைந்த செயலைக்கண்டு
பொருமையுடன் வாக்கும் தோன்றநாசி
ஊணவே மதிமுதல்த் தன்மைதன்னை
உற்றுணர்ந்து பார்த்திடவே சேதமே.

சேரப்பா குளிகைக் கிடைக்கலாம்
சேருமடா வெகுவேகம் மன்மாயாகப்
பேரப்பா காமப்பால் கனற்பாலும்
பிரியமுடன் சித்தர்களுக் குதக்கலாறும்
வேரப்பா நாலெதுகார் மருத்திதுவேள
வீரமான வாசியென்ற கம்பந்தன்னை
கோரப்பா மறுக்காமல் சேர்த்தயாறுல்
நிலையான வாசிதன்னைச் சேரலாமே. (4)

ஆமப்பா வெந்தவிக மோறுமாக்கான்
ஆனந்த மயமான வெளியிற்சேர்ந்து
நாமப்பா கலைப்பாகை கல்லையுணர்ந்து
நலமான வாசிதனைக் கூர்ந்துநோக்கித்
தாமப்பா முனையகதிர வனிலேற்றத்
தன்மையுள்ள புரவியெனும் வாசிதன்னை
நேமப்பார் சுற்றிவரச் சாரிசெய்து
நினைவான வீடமெங்குஞ் செல்லலாமே. (5)

செல்லவே மெய்பதியும் வாசிபூட்டித்
இரமாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
வல்லதிட மாகக்கும் பகத்தேநின்று
வழித்தோட்ட மாகவேநேர் சோதிகண்டு
சொல்லந்த மானசந்த வண்டந்தன்னிற்
சுடரொளியாய் நின்றகுரு பாதம்போற்றி
கல்லாகத் தேகத்தின் கசடையெல்லாம்
கனற்கொளுத்தித் தோலாலே சுட்டுப்போடே. (6)

போடப்பா கசடற்றாற் சுத்தமாகும்
பூமிதனிற் பயிர்கருகுஞ் செயலைக்கண்டு
நாடப்பா சாகாத கல்விதன்னை
நலமாகக் கற்பதற்கு வுன்னைத்தேற்று
தேடப்பா வமுதகலை தன்னிலேறித்
தீயாறு மயிர்ப்பாலத் தின்மேலாகச்
சாடப்பா ஆசையைநீ விட்டுவிட்டால்
தனல்பற்று மயிர்பாலஞ் செயமதாமே. (7)

செயமான பாலாறின் [illegible]
சித்தான விட்டையெது வாசத்தாலடி
வயமாய விர்மேயாலே [illegible]
வருமங் [illegible]
சயமான முக் [illegible]
[illegible]
நயமாக மின்றனைக்கு [illegible]
நன்றான [illegible] போற்றிடவாமே. (8)

போற்றிடுவாய் [illegible] கற்றல்
பூரணமாய்க் [illegible] சாலதிடம்
சாற்றிடுவாய் பேருவில்லை [illegible] திடம
சார்ந்துநிற்பேனென விளங்குந்திடம்
ஏற்றிடுவாய் வாலையாயி [illegible]
இணங்கிற வட்டவிந்து சொல்லாடிடம்
நாற்றிசையு முன்போலப் பெருநாதன்டோ
நலமான ஆதிவல்லை நீங்காதே. (9)

தானான அகாரமடா நீபாரரும்
தன்மயமாய் நின்றதுவும் வாமதிடம்
கோனான சோதிருவி யாகக்கண்டாற்
கூச்சமில்லை நீச்சமில்லை பேச்சுமில்லை
தேனான குறிபோய்ட காலமேறித
தெறிந்து இருந்திடு மிடத்தைப்பாரு
வேனான மூலமுழுப் பாழுகாரும்
விசனமற்ற இடமங்கே விடாதச்சே. (10)

ஆச்சப்பா மூலத்தாய் உகாரருபி
அளவில்லாக் கந்தமொடு செல்வக்குள்ள
மாச்சரியம் மாசையென்ற மாயாருபி
வளமான மயக்கமென்ற லகிரியுள்ளாள்
பேச்சறியாள் மூச்சறியாள் மதிமயக்கம்
பேயாகிப் பேசவறியாமலிற்பாள்
வாச்சமதி வழுந்தன்றோ வந்தப்போதை
வல்லமைசேர் பூரணியை வணக்கஞ்செய்யே. (11)

செய்தடிமை யாகிமனை மகிழ்க்குயின்றால்
சித்துடைய சத்தியவை அருந்தம்மேறி
வைடூரியமாய் விளையாடி யுறவாய்நிற்பான்
மகத்தான வெழுத்துமோ வெழுக்குஞ்செய்வான்
வையகத்திற் குணகலமாய்க் குருவைப்போற்றி
வாழ்வதற்குக் கூருடனே குறிப்பையக்கண்டு
பையகனம் கீழைப்போலே திரிக்காலெலன்ன
பாருகுழீ முகியமுய்வழி துறையாய்த்தானே. (12)

ஆய்ந்தறியார் சடமென்ற அருளேத்தானும்
அருளான பூரணத்தி னடியைக்காணுர்
தோய்ந்தறிவாய் சதுரகிரி முடியிற்றானும்
சுகமாய்ச்சென் றக்கிரியின் முடியைக்கண்டால்
வாய்ந்தமுடி மீதினிலே குகைதானுண்டு
வளமாயக் குகைதனிலே வாசிதேவர்
பாய்ந்துதவஞ் செய்திடுவார் வாசியென்று
பண்பாக அவர்பதத்தைப் பூசிப்பாயே. (13)

பூசிப்பாய் வைக்கிரக மறிந்தேதனைத்தப்
புலனறிய வனுக்கிரக மெங்கேயென்று
கேசிப்பாய் சிவமகிமை தன்னுற்றானும்
நிலைபெறவே அனுக்கிரகம் கோராகும்
போசிப்பாய் நந்தியொளி தன்னில்நின்று
போற்றிடவே அனுக்கிரகப் பதிவைத்தானும்
வாசிப்பாய் பதியறிந்து பதியிற்செல்ல
வாசியென்ற பாவாசி பற்றியேறே. (14)

ஏறிடவே மோனமெனச் சொன்னேனைந்த
இயல்பான கேசரத்தின் கிரியையாலே
மீறிடவே பிரபையொளி தன்னின்மேலறி
விளையமுடன் ரவியொளியி லமுதங்கானு
ஊறிடவே மதியம்பூ ரணமேயென்று
ஊரிதமாய்க் கண்டேநீ யிருந்துபார்த்துத்
தேறிடவே பதியறிந்து அத்தலத்தில்
தென்பாக நிற்கையிலே வாசிதேவர். (15)

தேவியே யாருலகின் பெருமைதன்னைச்
செப்பமுடி யாதவரம் பலத்தைக்கண்டால்
பாவனையை யண்டாது சமாதிநிட்டை
பண்பான பெட்டியாண்டும் பத்ததாகும்
தேனையுடன் பத்தையுமே பற்றியேறிச்
செயலறிந்து பதியுடனே பத்தைக்கண்டு
சேவைசெய்து பூரணத்தைச் சிமிழில்வாங்கிச்
சிவமான பூரணத்தைக் கையிலேலங்கே. (16

எந்திரே வித்திரண்டு மொன்றாய்க்கூடும்
இயல்பான சோமதிவொளியென் சொல்வேன்
பூர்த்தவொரு பூரணத்தைக் கண்டதாலே
பூரணமாய் முத்தனென்று பேசவாய்க்கும்
சாந்தமுடன் பூரணச் சூலைவாங்கித்
தன்மையுள்ள எளிபிசங் கூடச்சேர்த்துக்
காந்தியாய்க் காயாதி கற்பமென்று
கண்மணியே சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணே. (17)

பண்ணவே குருபதத்தைப் போற்றிசெய்து
பண்பாக வமுதமெனக் கொண்டேனங்கு
உண்ணவே சிவயோக ஞானமார்க்கம்
உரைத்தேனே மக்களுக்கே யுலகமீதில்
எண்ணவே சின்மயத்தைச் சார்ந்துமேயும்
இயலறிவோ கெந்துபர வெளியைச்சேர்ந்து
வண்ணமுடன் சிவரூப மாகநின்று
மகத்தான நிலையறிவா யிதுமுற்றே. (18)

இராமரிஷி சிவயோக ஞானம் 18

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மம்மதுசாயபுபுரம் எட்மாஸ்டர் அன்பிரான் போஸ்ட்டு மாஸ்டர் M. R. இராக்கப்பபிள்ளை யவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பராபரி துணை.

பத்தொன்பதாவது

அத்திரிமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

உண்மை ஞான போதகம்.

அரியென்ற அட்சரத்திற் காதியாகி
    அண்டபிண்டத் தப்பாலும் மு[illegible]
அரியாகி அயனாகி அரனுமாகி
    அருளாகி இருளாகி யொளியுமாகி
அரிதாகிச் சிறிதாகிப் பெரிதுமாகி
    அற்றதுவும் உற்றதுவும் இற்றதாகி
அரியணையே வேதாங்க பீடமேவும்
    அம்பரத்தின் செம்மலர்த்தா ளுமைக்காப்பாமே. (1)

ஆமப்பா சரியையதே உரியதென்ன
    அமர்ந்தசடா தரன்றனைஆ சையைக்கட்டி
காமப்பா மூலமெனும் பரையைப்போற்ற
    குலமாச்சு சகலசித் தியுமுண்டாச்சு
வாமப்பா வாலைதனைக் காண்பதென்றால்
    வழியறிந்தோர்க் கன்றிமற்றோர்க் கெய்திடாது
தேமப்பா வெட்டிரண்டு வயதாகித்
    திகழ்கின்ற சோதியுரு வாகும்பாரே. (2)

பார்க்கவென்று நெருப்பாறு கடந்துசென்றால்
    பரையவளுந் தனித்திருப்பா ளொருவரின்றிச்
சேர்க்கவே யிவ்வழியைச் சித்தரெல்லாம்
    தெரியவொண்ணா தேமறைத்துத் தியங்கச்செய்தார்
தீர்க்கமுட னுயிர்நீங்கும் போதிற்றானும்
    சிறந்திருந்த வைம்பூதம் பிரிவதாகி
ஆர்க்கவே யினத்தோடு யினமதாக
    அடையுமென்று கூறிடுவார் மடையர்தானே. (3)

சாறுகப் போவதற்கு வழிசொல் லில்லை
　　சடந்தனிலே யுறங்கும்போ தொளிந்துதோன்றும்
கோறான பிருதிவியே மைதாச்சு
　　கூறுகின்ற அப்புவிலே ஜலமதாச்சு
வாறான தேயுவதே விந்துமாச்சு
　　வகையாக வாய்வதுதான் சுழியலாச்சு
தேறான வாகாயம் மூச்சுமாச்சு
　　இவந்தோறுஞ் சுழிவதனை யென்னபாரே. (4)

பாரப்பா சடலமது தளர்ந்துபோச்சு
　　பகரிது பரவான்மா ஜீவான்மாவும்
ஓரப்பா சத்திசிவ மென்பதாச்சு
　　உண்மையிவர்க் கொருபோதுஞ் சாவுதில்லை
கோப்பா கனைமந்தை விடாய்க்கட்டு
　　விலைகளை போன்றவிந்த சடலத்துள்ளே
சீரப்பா ஜீவனுயி ரிரண்டதாச்சு
　　சித்தறிந்தால் காண்முகின்ற துண்மையாச்சே. (5)

போச்சப்பா பூதமது கழிந்துபோது
　　புகழான சடலமது கிலேதளர்ந்து
நீச்சப்பா ஜீவான்மா தேகமாகி
　　நின்றபார வான்மாவு மூட்டமைந்து
ஓச்சப்பா சூக்குமமாந் தேகமாகி
　　உற்றுநெற்பம் பூசையாய்க் களியதாகி
காய்ச்சப்பா பழுத்துதிருந் தன்மைபோலக்
　　கனிந்தபின் பழுபிறக்கும் பூதங்கூடே. (6)

கூடுமே தரிக்கவிர தந்தின்வேலோ
　　குறிப்பாயு முண்டாச்சு அந்தக்கூட்டில்
நாடியிரு வருஞ்சென்று இலங்குவேறுக
　　நயந்திருப்பா ரவர்களே புத்தியாலே
தேடியொன்றாய்ச் சேர்த்துயிரைப் பற்றிக்கொண்டால்
　　சித்தறிந்தாய் சடலம்விட்டு வெளிகிளம்பி
ஓடிவேற் றொருகூட்டிற் புக்கலாகும்
　　உண்மையடா தேவனுநீ யாவாய்காணே. (7)

காணவே கடிகைதனி லண்டமெல்லாம்
கண்டேற்றி வந்திடவே தன்றனிலே
தோணவுனை யென்சொல்வான் விதியென்செய்யும்
சத்தலிங்கத் தாயிடங்கு மென்றோது
நாணமில்லா தெமதூத காலபாசன்
நாடியுயிர் கவர்வனென்ப தவ்வாறல்ல
பூணவே விண்ணின்றுங் காலனுக்கு
புகழான கோட்டூருக்கா மீனமென்னே. (8)

என்னப்பா ராசியல்லோ தாதனூரும்
இயலான தேகம்வா கனமுமாச்சு
நன்மையாய்ச் செனிக்கும்போ திருக்குங்கோட்கள்
கடுமிலையாய்த் தரும்வயது சென்றகாலல்
சின்னமதாய்த் தேகமது அழிந்துபோகும்
விந்தையென்ற யிருவரையு மொன்றுசேர்ந்தால்
உன்னியுன்னைக் கொல்லுகின்ற வாயுதங்க
ளொன்றுமில்லை யெனநன்றா யுணர்ந்துகொள்ளே. (9)

கொள்ளப்பா பிடிப்பதற்கு ஏமனேது
குவலயத்திற் பிறப்பிக்கப் பிரமனுக்கு
விள்ளப்பா ஆண்மையே தண்டந்தன்னை
விற்பனமாய் சிருஷ்டிகர்த்தன் பிண்டத்திற்குள்
கள்ளப்பா ஒன்றுமிலா திருவராகிக்
கலிந்திருந்தா ரிதனையார் கோவிலென்பார்
தள்ளப்பா யிதனாலே யொன்றுமில்லை
சடலத்துட் சத்திசிவந் தனைக்கண்டோரே. (10)

கண்டவர்க்கே தவமாச்சு பிறப்பும்போச்சு
கலந்தொன்றாய்ப் பிரமத்தோ டிருக்கலாச்சு
உண்டப்பா கைலைசொர்க்க மண்டாண்டம்
உற்றுப்பார் பிரமத்துள் ளயிக்கமாச்சு
விண்டார்கள் சடலமுரு வாகும்போது
விகற்பமிரு விரகமொன் றாகச்சேர்ந்தார்
தொண்டப்பா அதிலொருவன் சுகங்கொடுப்பான்
தூற்றியதை மற்றொருவன் கெடுப்பான்பாரே. (11)

பாரப்பா யின்னிதனைச் சேர்ந்ததாலே
பண்பான வாயுநின்று றெ[illegible]னிய
வீரப்பா வொண்டொருவன் மானக்கிரிப்பான்
விதிதவறி மாண்டவன்றான் லிசைக்கதத
சீரப்பா வயதுவரை தேக்குமதேகத்
திடங்கெற்றுப் பசாசகொனைத் திரிவார்மீண்டும்
நேரப்பா சடலத்தட் புகுதவென்றால்
நெட்டிதன்னிலே தட்டிவாய் புகுவிடாட்டானே. (12)

ஓட்டாமே வுயிரெழுத்தைக் கண்டோனானால்
உண்மையாய் ஞானியுடனே தேவனாவான்
கிடையிலே யோகருடன் றியானஞ்செய்தோன்
கேசிறுபார் தங்களையும் பற்றிக்கொள்வான்
சட்டமுள்ள வுயிரெழுத்தின் தன்மையாலே
சகலசாத்திரங்களுக்கு மடங்காவப்பா
இட்டமுள்ள தேவர்களும் பக்தரானார்
செகமனிதர் தேவர்களு மானார்செப்பே. (13)

செப்பியொய் செகமைக்கட் சாதமயாகும்
திகழ்கின்ற ககாரமல்லோ ஆதிமாயம்
ஒப்பியொய் மகாரந்தான் லிங்கமாகும்
உறுதியுள்ள சிகாரமடா சேயனாகும்
தப்பிதமில் தல்லவெள்ளி வகாரமாகும்
சித்தியுள்ள யகாரமது பொன்னனாகும்
அப்பற்ற வியர்கள்தா னேயனாவார்
சிறந்ததிதான் சனிபாகு முற்றப்பாரே. (14)

உற்றதேன் னைப்புருடிச் சுழிபுகன்றான்
உதந்தமகாரமதான வெழுவருக்கான்
சுற்ற[illegible]ச் சகாரத்தின் றூபமாவார்
[illegible]டிய[illegible]வாம் காலமோண் டக்கரத்தான்
பெற்றவடு பரம்பரக்கோல் காரத்தோரம்
பேணிதனு வுயிருடனே பேருமாச்சு
கற்றவர்க்கு அட்சரந்தான் றேறுமன்றிக்
கசடறிதைக் கண்டறிந்த வெல்லொன்றாதே. (15)

வெல்லமற்றே நிலைபெற்றதே தேகமாச்சு
வேண்டி தூக முடிப்பதற்கு பேர்களாச்சு
சொல்லடா பாருடனே தேகந்தானும்
சுடரான கதிரவனும் மதியென்றேது
நில்லடா வானமே மூலமாச்சு
நிலைகருவா பிரணவத்திற் மேலாயாகும்
வல்லதொரு வாயடக தேகமாச்சு
வந்திருபாக் படி முடிபுக்கு சற்றுமாமே. (16)

பார்த்திடுவாய் பிறவியிலே பறிக்கொதில்லே
பணைபதனிற் சுழன்றெழுந்து வளைமயச்சுற்றி
நேர்த்தியா பஞ்சபிண்ட கபாலமூட்டி
நிபிடமதில் வெளியிலிலே வந்துபோகி
சேர்த்திவலைப் புதமண்டத் தேயுதைத்து
செனித்திடது பக்கமதை பதனிற்குக்கும்
பூர்த்தியிரு பாப்பிரம்ம கலையதாகும்
புகழ்பற்றி படக்கதிர் மதியென்றேதே. (17)

ஓதபாம் படங்குவொட்டி கோலமாகும்
உற்றடக்க விட்டாக்கால் தேகமாறும்
நீசற்ப பிடங்கிற்றேய் வதிந்து நின்று
நின்றுபா தாயவெழுக் வாயலாலே
சேதமுடன் திரிகுறிறி தாய்க்குறைந்து
தீபனத்தி தேழுவும் பற்றிப்பின்பு
பேதமிலாப் பிறமுடன் கலைச்சுற்றப்
பேணியுந்தி கிழாக கதியுண்டாச்சே. (18)

உண்டாகச் சிவமாமக் கினியெகொல்லும்
உமையான வாயுடா மேயந்திக்கன்றும்
விண்டாவி மதியதுவும் லோகத்தன்னில்
விதமாகச் சுருளைப்போற் சுற்றும்பாரு
கண்டதப்பா கன்னிவல மார்பிற்சுற்றி
கதித்தகண்ட பிண்டகபா லத்திற்மூட்டிப்
பண்டுவக திடமார்பிற் சுழன்றுநின்று
பற்றியெழுக் தேய்வைசுற்றி யசன்றுபோமே. (19)

அகன்றதடா மார்பதனிற் சுழன்றதாலே
அனுபவிபீ டமதாகிச் சிருட்டிப்பாச்சு
சகலவஸ்து கூட்டிலடை மேகாளத்தனிற்
சென்றிருக்கு விந்துபோற் சுழன்றதாலே
தகையுள்ள சரீரவிதயபீ டத்துண்டாச்சு
தானாகவிட்டு டாஞ்ஞாத்த ரூபமாச்சு
உகந்ததுவே அறிக்கும் சித்தாவஸ்திருக்கும்
உற்றதகொ ளாவிருந்த முத்தி சித்துத்தானே. (20)

காலெழுகாற் றுற்றோர்க் கனைதான்பூட்டி
சத்திப்பைக் கடத்துமெழுமி பூரணத்தின்
மேலென்ற திப்பார்க்கும் கோலத்தனில்
மெலியுமிகளு ணங்கியானந் புறத்தடங்கும்
கோவென்ற மார்பிறையில் விந்தநாதக்
கூடியே பூரணத்தில் நிறைந்துநின்று
தேவென்ற தேகப்பிறையி லுறிந்துபோகும்
சொபனமிய விட்டாற்றுத் தவமும்போச்சே. (21)

போச்சென்ற சக்லசீவ னிதழுங்கூடிப்
பொருந்திநின்ற சந்திரியே மாகுமென்பார்
ஆச்சிவிட்டுச் சிவன்றனை வெளியிற்சென்றால்
அமர்ந்திருப்ப தில்லையுயிர் விந்துக்குந்தான்
பேச்சென்ன விந்தகற்றுப் போமேகம்
பிறங்குநா தங்கருவாகுஞ் சிவன்றனொன்றும்
கீச்சென்ன பொருமேனாடு சித்தனென்றும்
திகழ்த்துவா ராவஸ்து தேகமென்னே. (22)

என்னவே ஆவஸ்து உயிருமாச்சு
சதிரண்டும் நிலைப்பதற்கு மார்க்கங்கேளு
நன்னயமாய்ப் பூரணநா னாவஸ்து
நாடியே பாரபரையைப் பூசைசெய்து
இன்னமிலா சக்லவர்ணப் பாத்திரத்தில்
தேறியே யாவஸ்தை வாங்கிக்கொண்டால்
இன்னமென்ன குறையுனக்குத் தேகத்தோடு
இயல்பான வுயிர்நிலைத்துச் சத்தாம்பாரே. (23)

சத்தாச்சு சிவனோடுந்தா னறியலாச்சு
சஞ்சலமில்லா வெளிதனிலே யொளியைப்பார்த்து
சித்தறிய வென்றாலே சல்லவப்பா
திரமாகச் சரியையிலே கூடிநின்று
வெத்தியா யிரத்தெட்டுப் பிறைபூசிக்க
வீரமுடன் தேகம்விட்டுச் சென்றதானால்
பத்தியுடன் கிரியைசெய்யப் பிறையாந்தேறும்
புகழான கிரியையின் படியேசெய்யே. (24)

செய்யவது கலந்துசட லத்தின்பூசை
செப்பொட்டி ரெட்டிமூ விரட்டியாக
வையமாய் மூலத்திற் பூசைசெய்ய
வருஞ்செனன ஞானங்கா ணமத்போனால்
எய்திவே மறுசெனன மாவான்பாரு
இயலான அறிவோடே காண்கிரட்டி
பையவே போற்றிப்பின் ஞானங்காண்பான்
பரவெளியி னொளியதிந்து புக்குவானே. (25)

புக்குவான் சிவந்தேடிப் பூசித்தக்கால்
புகழான ஆறுவகை யாறுந்தாண்டி
சிக்கென்ற றிடவெளியோ டொளியுமாவான்
சென்றிருந்து ஆசையுற்றுற் றுநிமேவீழ்வான்
பக்குவமா யாசையற்றுச் சிவத்தைச்சார்ந்தால்
பகிர்ந்துசடந் தவோத்தின்ற வுயிர்போலாகும்
திக்குவெளி சேர்ந்திருந்த வொளிதானப்பா
திகழ்ருப மருபமென் றவர்காணூமே. (26)

காணூர்கள் வெளியுடனே யொளிபோச்சென்பார்
கனமாகச் சுற்றியண்ட மட்டுஞ்செல்லும்
வேறான பிரமசத்திக் கிருமோரமெத்த
வெளியான சிவஞ்சேர வொளியுண்டாச்சு
தாணுவென்ற சிவனுக்கு முகமதைந்து
கண்விழிகள் மூன்றுடனே சுழியுமூன்று
ஆணவமாங் கதிர்மதியக் கினியுங்கண்கள்
ஆகும்பார் முகமைந்தி னிறத்தைக்கேளே. (27)

கேளப்பா பச்சைசிகப் போடுவெள்ளை
வெடியான மஞ்சளொடு கருப்புமாகும்
நாளப்பா மும்மூர்த்தி யாதியாகி
நடமாக அண்டமெங்கும் நிறைந்துநிற்பார்
ஆளப்பா மூகமைந்துங் கண்மூன்றெட்டும்
அட்டாங்கம் பொருந்துகின்ற தேகமாகும்
நீளப்பிர யாவர்களு மேகமாவார்
நிலையான எட்டுப்பேர் பிரிவும்பாரே. (28)

பார்த்திடுவா யயன்றனே பூமியாகும்
பண்டரியின் கதிருருத்தி ரன்சோமன்றான்
சேர்த்திடுவாய் சதாசிவனு மேல்மகேசன்
திடமான மகேசனுக்கு நீலமாகும்
ஆர்த்திடுவாய் வெளியுடனே யொளிபோச்சென்பார்
அருளான மகேசனல்லோ தேவனாகும்
பூர்த்தியாய்ச் சோதிதனித் தனியேநின்று
புகழான விந்துபல பேதமாச்சே. (29)

ஆச்சடா மூவிலேழு வானமேழு
அதனுடனே யின்கூட வெட்டுமாச்சு
பாச்சடா அட்டபா லகருமாகும்
பகிர்தற்கு மகேஸ்பரனே தேவனாகி
நீச்சடா வாய்வாகி யண்டபிண்டம்
நிறைந்துநிற்பார் சகலருமின் னவர்க்குளாவார்
பேச்சடா பேசாமற் பாதம்பற்று
பிளாதே சாகாக்கால் வலையைக்காணே. (30)

காணவே சித்தனென்ற பேருமாச்சு
கண்டசதா சிவன்பிடித்த காலுமாகும்
பூணவே யதினாலே கர்த்தாவாச்சு
புகழ்வாசி ஜீவனுந்தா னவனலாச்சு
பேணவே சிவனெழுத்தே யதுதானப்பா
பேணியதின் துய்த்திடுவா யாசானாகும்
தோணவே கண்டறிவாய் மூத்தனாவாய்
சொன்னமொழி தவறுதின் னாலதாமே. (31)

ஆமப்பா நூவுதித்த மாக்கருக்கு
அரியகரு வெண்ணாட்டம் பெருவியாதி
தாமப்பா நீரழிர் வெட்டிமுத்தாக்
தானகங்குக் கில்லெங்க சுத்திறேடு
வாமப்பா சேங்கொட்டை பலமோன் றாக
வகைக்குநிறுத் தெடுத்துப்பின் இவனுர்வேம்பு
வேமப்பா வெள்ளறுகு சங்கங்குப்பி
வேருடனே கல்லினாம் பட்டைதானே. (32)

பட்டையுடன் இலவாசை வெவ்வேறெட்டுப்
பலஞ்சேரு காரெள்ளுப் படிகாலாகத்
திட்டமாற் பலத்தேங்காய் சிரட்டைகட்டித்
தியங்காம யிடித்துப்பாண் டத்திலிட்டுச்
சட்டமுடன் குளித்தயில மிரக்கிக்கொண்டு
சாமைபொறி மாவில்வெகு கடிப்பாமாணம்
இட்டதிலே தயிலமிரு பணவிடைதான்
சயந்திடவாய் தினமுமோர் போதென்றேதே. (33)

ஓதிடவே யேழுநாட் கொடுக்கும்போது
உணவுடனே ரணத்தின்மேற் றயிலந்தன்னை
நீதியுடனே பூசி மூன்றுநாளில்
நீயிலுப்பைப் பிண்ணாக்கை யரைத்துத்தேய்த்து
சேதியென்ன வெந்நீர்விட் டலம்பத்தானும்
தீருமடா பதினெட்டுக் குட்டமெல்லாம்
ஆதிபோற் றேகமாங் காணுக்கடிய
மகன்றவிடு மிச்சாபத் தியந்தானன்றே. (34)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மைஞான போதகம் 30

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீபோகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225வது பட்டம் ஸ்ரீதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபதாவது

புசண்டமகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் 80

சிறந்தபரா பராமாகி யெங்குந்தானாய்த்
திக்குமுடன் ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன்றாகிப்
பறந்தகுரு வைம்பூத மாயைதோன்றிப்
பல்லாயி ரத்தண்டம் படைத்தபோதம்
வரம்பெருகு மானந்த வுயிருமாகி
மதபேத மாகவுமே வடிவைக்காட்டிச்
சாமாகி யண்டத்தி லெழுந்துநின்ற
சச்சிதா னந்தமதைப் பணிகுவோமே. (1)

ஓமென்ற வழியினையடா வண்டவுச்சி
ஒமுடிந்த பட்டணத்துக் கப்பாற்சென்று
நாமென்ற சொல்லற்ற யோகஞானம்
காட்டுகிறே னஞ்ஞானமுந் தொலைப்போக்கும்
வாமென்ற வைத்தியமும் அஷ்டகர்மம்
வாதமென்ற வித்தையெல்லாந் தெளிவதாகக்
காமென்ற பீடமதிற் கண்டுதேறிக்
காட்டுகிறேன் மெய்ஞ்ஞானக் கருவைப்பாரே, (2)

பாரேநீ யோகமென்ற வழியைச்சொல்வேன்
பத்தடா வைம்புலனைப் பாக்கிறாடே
ஓரொருவர் தெரியாமல் மதங்கள்பேசித்
திருவான வுச்சியிலே சேராமற்றான்
ஆரொருவ ராதாரம் வெவ்வேறாக
அடுக்கடுக்காய்ப் பனிரெண்டு தலங்களென்றும்
வீரேதான் பேசியுமே மெலிந்துபோவார்
விட்டமுண்ட லண்டமதை விரும்பிக்காணே. (3)

காணப்பா தலமெல்லா மண்டவுச்சி
கடினமடா பதினெட்டாங் கோட்டிற்சென்று
பூணப்பா மனதையுந்தான் பிசகொட்டமற்
பூட்டடா பிராணாயம் புகுந்தென்றாலும்
வீணப்பா மந்திரங்க ளொன்றுமில்லை
விதியில்லை மதியில்லை கெதியுமில்லை
தோணப்பா தோன்றுமடா மனதொன்றாகச்
சுத்தமுடன் நீயிருந்து தவஞ்செய்வாயே. (4)

செய்யப்பா வாசிமுனி மகனேகேளு
சீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த ஆயிரத்தில்
மெய்யப்பா சாக்குவகை விதமாய்நீத்து
மேன்மையுடன் கட்டினங்க ளுருக்கினங்கள்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை சத்தினைப்போக்கு
புனிதமுடன் வெளியாகச் சொல்லிப்போட்டோம்
வையப்பா விந்நாலின் மௌனமெல்லாம்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வணங்கிக்கேளே. (5)

கேளப்பா கேசாமே அண்டவுச்சி
கெட்டியாய்க் கண்டவர்க்கே மௌனமாகும்
ஆளப்பா பரப்பிரம யோகமென்று
அடுக்கையிலே போதமுந்தா னுயரத்தூக்கும்
வாளப்பா சௌனமணி விந்துநாதம்
வலுத்ததடா கெட்டியாய்த் திரண்டுபோகும்
நாளப்பா வண்டமெல்லாஞ் சுத்திமேயாடும்
நடனமிடுஞ் சிலம்பொலியுங் காணலாமே. (6)

காணலாம் பிரமத்தின் நிர்ணயந்தான்
காட்டுகிறேன் வாசிமுனி கருவாய்க்கேளு
பூணலாம் அண்டவுச்சி தன்னில்நின்று
பொறிகளையு முண்டாக்கிப் புவனந்தன்னில்
தோணலா முயிர்ப்பயிரைப் படைத்தெங்காளும்
தொக்கமெனு மேழுவகைத் தோற்றமாகி
ஆணலாம் நாலுவகை யோனியாகி
யண்டமடா அனந்தனந்த மானவாறே. (7)

[illegible] பிரமத்தின் கமலமெனுந்தா
வந்ததடா சவிமதியுஞ் சுடர்மூன்றுமப்
அருகாய் விள்ளியடா ஜோதியாயும்
சுழுமுனையின் கண்ணிலிடை வொளிவைக்கேளு
வீரான அண்டவுச்சி முனைக்கப்பாலே
வெத்தியுடன் காம்பதுதான் விழுதுபோலே
நேரான விருகண்ணிற் பின்னலாகி
நிச்சயமா யொளியாய் நிறைந்தாப்பாரே. (8)

பாரப்பா பரப்பிர்மம் ஒளியினாலே
பத்திபோ லாய்புவழி பாயும்போது
ஆரப்பா விருகண்ணில் ஒளிவதாகி
அண்டமெல்லாம் ஏகமாய்த் தெரியலாச்சு
காரப்பா காம்பென்ற விழுதுவட்டம்
கபாலத்தில் றெக்கூறாய்ச் சுழினைபோலே
வீரப்பா காதுக்கும் நாக்குக்குந்தான்
வெத்திபெற வெளியினாம் விளம்பக்கேளே. (9)

கேளப்பா மூலமடா லிங்கத்தன்னிற்
இருமையுடன் தண்டிக்கும் மேற்மேலாக
காளப்பா தமர்போலே யிடமிமார்க்கம்
நன்றாக வேரிமடா காம்பினூடே
வாளப்பா அண்டமுட்டி யுயரமைந்தா
வழுவாக முன்சொன்ன காம்பினூடே
தேளப்பா சேர்ந்துமிகப் பின்னலாகிச்
சிறந்திடவே புருவமத்தி யாகும்பாரே. (10)

பாரடா புருவமத்தி யேதென்றக்கால்
பரப்பிர்ம மானதொரு வண்டவுச்சி
நேரடா முன்சொன்ன காம்புமத்தி
நிலைத்ததடா சுழினையென்று நினைவாய்ப்பாரு
வீரடா அண்ணாக்கின் மேலேமைந்தா
மேவடா மனத்தனையுஞ் செலுத்தும்போது
காரடா சுழினையிலே மனந்தான்பாய்ந்து
கலந்தைந்து பூதமுந்தா னொன்றாய்ப்போமே. (11)

போமடா முன்சொன்ன நாம்பிணாடே
பூரித்து ஏகிறதியுஞ் சுடர்தான்றானும்
ஆமடா மின்னியுந்தான் மீமுபாயும்
அந்தரங்கந் தனைப்பார்க்க அடங்கிப்போகும்
நாமடா வெளிதிறந்து சொல்லிவிட்டோம்
நாதாந்தப் பரப்பிரம நாட்டந்தன்னை
ஓமடா விந்துவுந்தா னண்டவுச்சி
உறுதியுடன் சித்தமதை யூனிப்பாயே. (12)

பாரான சாகரமே அண்டவுச்சி
பதினாலு லோகமெல்லாம் பரந்திணாடே.
சீராகத் தெரியுமடா மவுனமார்க்கஞ்
சித்தான சித்துவினை யாடிநிற்கும்
வீரான மந்திரங்கள் பிறந்ததெப்போ
விஷ்ணுவென்றும் பிரமனென்றும் வந்ததெப்போ
கூரான மூக்குணங்க ளுதித்ததெப்போ
கூறாத அட்சரத்தின் குறியைக்காணே. (13)

காணார்கள் பிரமந்தா னுதிக்குமுன்னே
கருணையுள்ள மந்திரங்கள் பிறந்ததுண்டோ
தோணாமல் மந்திரங்க ளெல்லாங்கற்று
சுழினையென்ற மூக்குநுனி தன்னைப்பார்த்து
வீணாகத் திரிந்துமிகப் பார்த்ததாலே
வேரோடே கெட்டுமுல்வான் விருதாமாடு
கோணாம லண்ணாக்கின் நேரேமைந்தா
குறிப்பறிந்து பார்த்தவர்க்கு முத்திதானே. (14)

முத்தியடா மந்திரத்தை நினைக்கும்போது
மோசமடா மனந்தானும் ரெண்டாய்ப்போகும்
சத்தியடா மனந்தானே யேகமாகத்
தனித்திருந்து நித்திரையைத் தள்ளிமைந்தா
புத்தியடா பிரமத்திற் புகுந்துகொண்டால்
பூலோக மெல்லாந்தான் பணிவாருன்னை
எத்தியே திரியாமற் படிமார்க்கம்
ஏறுகின்ற வாசியுண்ணக் கற்பந்தானே. (15)

தானென்ற சர்ப்பமெனும் மதுவுண்டாக்காற்
சஞ்சாரச் சமாதியென்றே யிதற்குப்பேரு
ஊனென்ற பசிதீருங் கோபம்போகும்
உதயகிரி தனிற்சென்று றேறிப்பார்க்கத்
தேனென்ற திரைபோலுந் தேய்ந்துபோகும்
திருவான வுச்சிகடிச் சென்றபோது
கோனென்ற கருவியெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
கூத்துவரு நாட்டமதைப் பார்க்கலாமே. (16)

பார்க்கலா மொருகலை யுயரத்தூக்கிப்
பாடுவா னொருகாலைத் தாழவிட்டு
ஏர்க்கையிலே மேல்நோக்குங் காலத்தேது
என்மகனே மதியென்று மதற்குப்பேரு
காக்கையிலே கீழ்நோக்குங் காலமைந்தா
கண்டுபா ரிரவியென்று கருதலாகும்
மார்க்கமுட னண்டவுச்சி மேலேதானும்
மகத்தான வன்னியிருப் பிடந்தான்பாரே. (17)

பாரப்பா விதையுதிப்பாச் சித்தர்கோடி
பார்தனிலே யறுபத்து நாலுயோகம்
ஆரப்பா விருக்குதென்று வெவ்வேறாக
அலைந்தலைந்து கெட்டவர்க ளனந்தங்கோடி
நேரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னை
நிலையறிந்து கண்டவனே கோடிக்கொன்று
வீரப்பா பேசாமல் மனக்கண்ணாலே
விந்துவடா பார்த்ததுவும் வெளியாய்க்காணே. (18)

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிற்கண்டு
காகவுசுப் புசண்டனென்று பேரும்பெற்றேன்
தோணாமல் நானலைந்து சிலதுகாலம்
அருவமென்ற பிரமத்தை யடுத்துக்கேட்க
நாணாமல் அண்டவுச்சி தன்னிலேதான்
நாடியே மனதாலே நாட்டமாகக்
கோணாமற் பாருமென்று மெனக்குசொல்லக்
கூசாமல் மனதொன்றாய் நிறுத்தினேனே. (19)

திருத்தியே வெகுகோடி காலமட்டும்
திருவிகற்ப சமாதியிலே திறந்தெண்ணும்
பொருத்தியே லண்டக்கண் டிறந்துபார்க்கப்
பூலோக மெங்குமொன் றாய் நிறைந்தவண்மைந்தா
திருத்தியாய்ச் சின்மயத்தைக் காண்பதற்குச்
சிவசிவா வென்றுபல முறையேகூறிக்
கருத்தொன்றாய் திருத்தியடா கயாடை நீக்கிக்
காரணத்தைக் கண்டுவிளை யாடலாமே. (20)

விளையாடிப் போதமய மாகவுந்தான்
வெட்டாத சக்கரத்தின் வெளிச்சம்பார்த்து
நிலையான அண்டமதில் நெற்றிக்கண்ணை
பேறிருந்து அரவுவிடத் தன்னைப்போக்கி
அலையாம லாரொருவ ருறவுமற்று
ஆயிழையாள் போகமதை யதட்டித்தள்ளி
மலையாமற் பிரமமே துணையாயெண்ணி
மௌனமென்ற மனந்தனையு மடக்கினிலே. (21)

இல்லென்றால் லோகத்தின் மனிதர்தாமும்
இஷ்டையுடன் சமாதியுமே பொருந்தாமற்றான்
வல்லவர்போல் வேதசா ஸ்திரபுராணம்
மந்திரங்கள் கோடாது கோடியென்றும்
செல்லுவார் கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றும்
திருடர்கள்போ லலைந்தலைந்து திரிவான்மட்டை
வெல்லவொரு பிரமமிலை யறியாமற்றான்
வேரற்ற மரம்போலே விழுவான்பாரே. (22)

பாரப்பா மலரெடுத்து லிங்கம்வைத்துப்
பார்த்திப லிங்கமதைப் பணியாமற்றான்
வீரப்பா மணியாட்டிப் பூசைசெய்து
வீணர்களுங் கத்தம்போற் கதறுவார்கள்
தேரப்பா மலர்தனையே யின்றும்போது
செத்தசவம் போலாச்சு தெளிந்துபாரு
காரப்பா மனங்கொண்டு பக்திநாடே
கண்டவர்கள் கயிலாசத் தேகந்தானே. (23)

நாமென்ற பிரமமதை யடுத்திடாமற்
    றூஷணிப் பனைத்தாடா தெய்வமென்றும்
ஊனென்ற குருவென்றுஞ் சீடனென்றும்
    உதயகிரி பாராத வுலுத்தமாயே
வேனென்ற பொய்களையு தொலைகள்செய்து
    வேசையர்மே லாசையுந்தான் விருப்பமாகக்
கோனென்ற குருபாத மடுக்காமற்றான்
    கூடுவான் நரகமதில் விழுவான் பாரே. (24)

பாரப்பா நாக்கையுந்தா னன்றுக்கேத்திப்
    பார்தனிலே பார்த்தவர்க்குப் பலிதமில்லை
ஆரப்பா கண்வெடிக்குந் தேகம்போகும்
    அடையோக மென்பார்க ளாகாதப்பா
சாரப்பா மனத்தினையு மன்றுக்கேத்திச்
    சார்த்துமிகப் பார்க்கையிலே வாசிதானும்
வீரப்பா மேடைக்குந் தீநோக்காது
    வெட்டாத சக்கரத்தை யறியலாமே. (25)

அறியலாம் மனத்தாலே யுயிர்தானும்
    அண்டத்திற் சேர்ந்திடவே யாகுமுத்தி
பரியேறிச் சாரியுமே நடத்தலாகும்
    பஞ்சமா பாதகங்கள் பறந்தேபோகும்
விரிவான மனத்தினையும் அலைவதாக்கி
    விட்டகுறை தொட்டகுறை விதியைப்பார்த்துக்
குறியான குண்டலியா மண்டலத்தி
    கூறுகிறேன் மூக்கோண நிலையதாமே. (26)

தாமென்ற வுலகத்தில் மனிதரோடே
    சஞ்சாரஞ் செய்யாதே தவர்செய்யாதே
ஓமென்ற வூண்மிருந்து வுண்டிடாதே
    ஓரமாய் வழக்குகளை யுரைத்திடாதே
ஆமென்ற அட்சரத்தை மறந்திடாதே
    ஆபாச மாகவுந்தான் திரிந்திடாதே
காமப்பேய் கொண்டவரோ டிணங்கிடாதே
    காரணத்தைக் கண்டுவிலோ யாடுவாயே. (27)

வினையாடக் கருகெல்லி பதிந்தவன்று
வேகாத தலையாகும் விரும்பிப்பாரு
மலையாகும் வெண்சாரை பிடித்தவன்று
மைந்தனே சாகாக்கால் விரைவாகும்
அலையாமற் சோதியுட பாலையுண்டு
அக்கினியாங் கம்பமடா குழினையாக்க
கலைநாலு போதையு மொட்டிற்சேரு (28)
கபடற்ற தேகமடா கண்டபோதே.

கண்டுகண்டு மனந்தானே யண்டந்தெல்லக்
கலைநாலும் எட்டிலேயுந் சேர்ந்துபோகும்
தண்டுமுண்டு செய்யாதே மனம்வேறாகத்
தப்பாத்தை யெப்போதும் அறியமாட்டாய்
தொண்டுசெய்து பெரியோரை யடுத்துமைந்தா
தொழுதாலே யென்றாலின் பயனைக்கேளு
விண்டுமவர் சொல்லாட்டா கின்றாலிற்சொல்லும் (29)
வெற்றிபெற மனதடக்கம் வைத்துப்பாரே.

பாரப்பா வித்தைமந்த்ர மென்பார்கிளர்
பாயடா வித்தைகிரி தன்னில்மைந்தா
ஆரப்பா சென்றேறிப் பார்க்கும்போது
அதிதமுள்ள வித்தைமந்த்ர மனந்தங்காட்டும்
கோப்பா இருஷ்டிப்புச் சங்காரங்கள்
திமிடத்திற் செய்திடுவாய் நிலையைக்கண்டால்
வீரப்பா அமுதமுந்தான் குடிப்பாயும் (30)
வேறில்லாக் கனிகளையு முண்ணலாமே.

உங்கலாம் பிரமமுந்தா னடங்கும்போது
உறுதியுள்ள அண்டத்தி லருவிப்பாயும்
இங்கலாம் அமுதமடா தேனுஞ்சினி
இத்திப்புப் பாலுடனே திடமாம்மைந்தா
தங்கலாந் தேகமது அழியாமற்றான்
சட்டையுமே கழன்றுமிகத் தங்கம்போலே
பொங்கலாம் மெய்ஞ்ஞான தீபம்போலே (31)
பூரித்துப் பார்த்திடவே புவனமொன்றே.

இன்றாச்சு பிரமமே வெளிவேறாக
    உலகத்தி லனந்தமடா வுத்துமாச்சு
ஒன்றாச்சு நீராச்சு காற்றுமாச்சு
    ஞானிநாம் நிசமென்று பேருமாச்சு
குன்றாச்சு ரூர்பனங்க ளனந்தமாச்சு
    குருக்களென்றுஞ் சீடரென்றுங் குறிகளாச்சு
நன்றாச்சு நாதவிந்தும் அடங்கிநின்ற
    நாதனையு மோர்மனதாய் நாட்டுவாயே. (3

காட்டுவார் சித்தரெல்லாம் பெருமையாக
    நலம்போலே சாஸ்திரங்கள் கட்டினார்கள்
மூட்டியே மனிதரெல்லாம் நூலைப்பார்த்துப்
    பூரணமா யண்டமதைப் பாராமற்றான்
காட்டிலே திரிந்தலைந்த மானைப்போலே
    கவடமாய் வாய்ஞானம் பேசுவார்கள்
கூட்டிலே யடைத்திருக்குங் குயிலைப்பாரார்
    கூறுத மந்திரத்தின் குறியைப்பாரே. (3

குறியென்ற வுலகத்திற் குருக்கள்தானும்
    சொரூபமறை வேதமெல்லாங் கூர்ந்துபார்த்து
அறிவான பிரமமதைப் பாராமற்றான்
    ஆசைதனைப் பெரியோரை யழிம்புபேசி
நெறியான வேடமிட்டுக் காவிபூண்டு
    பொருளுக்கா யலைந்திடுவார் நாயைப்போலே
சிலபேர் பாகவுந்தான் தெண்டமேந்திப்
    பாரினிலே குறைகூட்டி நடப்பான்பாரே. (34

பாராமற் சீடர்களை யழைப்பான்பாவி
    பணம்பறிக்க உபதேசம் பகர்வோமென்பான்
ஆரப்பா பிரமமதை காட்டாமற்றான்
    ஆசைப் பொய்களோடு மவன்றான்சொல்வான்
கேட்பா சீடனுக்குப் பாவமாச்சு
    விதமுடன் சொல்லுங் குருக்களுக்குத் தோஷமாச்சு
வீரப்பா அடங்கிநின்ற விடத்தைப்பாரான்
    விதிபோலே முடிந்ததென்று விளம்புவானே. (35

வானென்ற அண்டத்திற் சென்றுபுக்கி
வடவரையி னுச்சிமேல் தீபங்கண்டு
தேனென்ற சுத்தசிவ கெங்கைதன்னிற்
தீர்த்தங்க ளாடிவெகு சாயமிட்டு
கோனென்ற மனதன்பால் மலராய்ச்சாத்தின்
கோடிமறை வேதமூர்த்தா னண்டங்கண்டு
தேனென்ற சித்தமது புத்தியாகத்
தெரிந்தவரே மெய்ஞ்ஞானி யாகும்பாரே. (36)

பாரண்ட மதையொன்றாய்ப் பார்க்கும்போது
பலபேத மாயையெல்லாம் பறந்தேபோகும்
சீரண்ட மகிலாண்ட பிரமாண்டங்கள்
ஜெனித்தவகை யுயிர்தோறும் நீயாயிருப்பாய்
காரண்ட லண்டக்கண் டிறந்தபோது
கண்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கலந்தேகாட்டும்
வீரண்ட மேல்வட்டம் விரிந்தசக்ரம்
மெய்ஞ்ஞான வெளியதனிற் றொடர்ந்துகூடே. (37)

கூடுவதே குணமறிந்து மனதொன்றாகக்
கூத்தாடித் திரியாமற் கெவுனமாகப்
பாடுவதே பலநூலைப் படித்திடாமற்
பராபரத்தின் உச்சிமேல் வெளியிற்சென்று
ஆடுவதே தொந்தோமென் றாட்டைப்பார்த்து
அடுக்கடுக்கா யாயிரத்தெட் டிதழுங்கண்டு
வாடுகிற பயிர்களுக்கு மழைபெய்தாய்போல்
வாடாத தீபத்தை யறிந்துபாரே. (38)

பாரொன்று மெய்ஞ்ஞானம் பகர்ந்துசொன்னீர்
பராபரத்தின் நிலையினுட பாதஞ்சொன்னீர்
வீரொன்ற அண்டமெல்லாம் பாழதாகி
விராட்பிரம மொண்டியா யிருக்கும்போது
ஓரொன்ற வுயிர்களெல்லா மிருப்பதெங்கே
சித்தருடன் திரிமூர்த்தி யிருப்பதெங்கே
கூரொன்ற நீர்தங்கு மிடந்தானெங்கே
குருபரனே யிந்தவகை கூறுவீரே. (39)

கூறுகிறே னென்கையிலே வாசிநாதா
ஞானமான சிவ்பானுச் சமையிற்கூடி
தேறுகின்ற பிரளயமாங் காலந்தன்னிற்
சிவஜெக்கு சித்தருடன் முனிவர்தாமும்
விறுடனே மசங்கேதா னிருப்பாரென்று
வியாசருக்கான விரற்றுசையும் வினாக்கிகேட்க
காறில்லா செகிமாறும் கடவுளானைக்
கண்ணெதிரப் பகிற்றுமினி கருணைவானே. (40)

கருணைவான் ஆவிலே நிறுத்திவிலே யாந் துறைக்
கனமான ஸ்ரீவஜெக்கு மைக் குந்தித்தர்
உறுதியா யொந்துடன் காலந்தன்னில்
ஒளிவுமை ரகசிக்கு விக்கிபவிற்பேன்
வருந்தியே புகண்டருக்கான் வருவாரென்று
வல்லிடம் மகுடசாம் வைக்குப்போது
உறுதியா வெகிகயமும் தனை தான் கேட்கச்
சூத்திரமாய் நல்லாசன வெழுதிச் சொன்னாரே. (41)

பாரென்று விஷ்ணுடைய முகத்தைப்பார்த்துப்
பல்லாயி ரங்கோடி யுயிர்கட்கெல்லாம்
சிரென்ற சித்தருடன் முனிவர்தானுந்
திருமோனம் ஆவிலேறிப் பயிறும்போது
கூடென்ற வுத்தியுடன் காலந்தன்னிற்
கூடியே யடைத்திருக்கும் முனைமதாக
வீரென்ற றுலவையுக் [illegible]
[illegible] மொழி வைத்துள்ளாரே. (42)

[illegible] றும்போது
[illegible] றுதியாக
ஆறப [illegible] கொட்டமாற்
[illegible] சொல்லாறுச் சமைந்
கோபா [illegible]
[illegible] நின்மைக்கவழி
[illegible] டாகிருக்கும்
வெளியேசணற் தெரியாம லிருக்குந்தானே. (43)

ந்குலெல்லு மொன்றாய் [illegible]
[illegible]
க்குருடன் பெண்ணொரு [illegible]
[illegible] அவன் முகத்தைப் பார்க்கும் போது
ருக்குருடன் முகம்பார்த்தாற் புருடனாகும்
புத்திரனை பிள்ளைபார்த்தாற் பெண்போலாகும்
ந்தருடன் பான்முதலைக் கண்டதோடே
வண்மேதோடே வசமாக விருந்தேனபாமே. (44)

ஏப்பா விப்படியே அனேகதாலம்
பாராபரத்தி [illegible] விருந்தேனப்பா
ரப்பா பிரமமூர்த்தன் மனதிரங்கி
அண்டமதைப் படைப்பதற்கு அருளும்போது
ரப்பா கப்பத்தி லிருந்தபெண்ணும்
விமலையென்றும் உமையென்றும் மிகவேதோன்றி
ப்பா சக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு
திருமாலைத் தானமைக்கத் திரக்கம்பாமே. (45)

ராப்பா திருமாலுங் கமலத்தன்னில்
பல்லுயிராங் கோடி புரிகட்டெல்லாம்
ராப்பா அழைத்துமுக் குணத்தைதக்காட்டி
மிலேபான சமுத்திரங்கள் பூமிதானும்
சோப்பா ரவிமேருவு திங்கள்தானும்
பிறந்தெழுந்த மலைகளுமே யெங்கும்
வீரப்பா விரகுட் சேத்திரங்கள்
வைத்தியுடன் சால்வேதம் வகுத்தவாறே. (46)

வாருகத் தேகமென்றும் பூதமென்றும்
வையகத்தில் வானமென்றும் பூமியென்றும்
கருக மகாமேரு கிரிகளென்றும்
கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றுங் குளமுண்டாக்கி
சேருகப் பாப்பிரமஞ் சாட்சியாக
நிலைத்தமெங்கு முயிர்தோறும் நிறைந்தாரையா
விருகத் திரியாமல் மௌனம்பார்த்து
வெற்றிபெற விண்ணமூர்த்தா லுரைக்கக்கேளே. (47)

கேளப்பா விப்படியே பிரளயந்தான்
இருமையுடன் ஏழுலட்சங் கோடியானால்
ஆளப்பா அரியயனுஞ் சிவனொடுக்கம்
அகண்டமென்ற பிரமத்தி லடங்குவார்கள்
நாளப்பா நானுமந்தப் படியேசெல்வேன்
நலமாக வின்னமுந்தா னகண்டமானால்
வாளப்பா காகமென்ற ரூபமாகி
வடவரையிற் கூடுகட்டி யிருந்தேன்பாரே. (48)

பாரடா விப்படியே யுகங்கள்தோறும்
பார்தனில்நா னிருந்தெத் தனையோகோடி
ஆரடா வென்னைப்போலே அறிவாருண்டோ
ஆதியென்ற சித்தருக்கு மாதியானேன்
வீரடா விமலனிடஞ் செல்லும்போது
வெற்றியுட னென்னையெடுத்து முத்தமிட்டார்
காரடா கயிலையின்மே லிருக்கச்சொன்னார்
காகமென்ற ரூபமா யிருந்தேன்பாரே. (49)

காகமென்ற ரூபமா யிருந்துகொண்டு
காரணங்க ளனைத்தையுநற் கருவைப்பார்த்து
வேகமுடன் வெளியோடு நிலையைப்பார்த்து
வெகுஞானஞ் சத்தியின் அமைவிபாகமானேன்
மோகமுடன் பறந்தமனம் அருவதாக்கி
மூர்க்கமுடன் பாவெளியை வெளியதாக்கி
நாகரிக மாகவுந்தா னண்டமேவி
நவிலனையா முச்சிகடு மத்திதானே. (50)

மத்தியதி லானதிலே முளைத்தலிங்கம்
மகாமேரு முச்சியிலே வளர்ந்தலிங்கம்
சத்தியுட னனிடையு மானலிங்கம்
சஞ்சாரச் சமாதியிலே நிறைந்தலிங்கம்
புத்தியாய் மனதொன்றாய்ப் புகழ்ந்தலிங்கம்
பூருவர் தன்னிலேதான் முளைத்தலிங்கம்
எத்திசையும் புகழ்ந்திடவே வந்தலிங்கம்
ஏகபா மானதொரு லிங்கந்தானே. (51)

தானென்ற சிறுவிட்டுக் குள்ளேசென்று
தலைமாறிப் போமொரு வாசியைத்தான்
கோனென்ற பிரமத்தி லடக்கமாகும்
குறித்திவாய் மனதடக்குங் கூர்மையாகு
வானென்ற பொறியுமடா பானம்பானம்
மைந்தனே யுண்டிடவே பசிதான்தீரும்
தேனென்ற சட்டைகளுங் கழன்றுபோகும் (52)
தேவருக்குந் தேவனு மிருக்கலாமே.

இருக்கலா மெந்தந்த யுகங்களுக்கும்
யேகாந்த மானதொரு பிரமந்தன்னிற்
பெருக்கவே மனதடங்கி மௌனம்பெத்து
போராசை யாகவுந்தான் பிரமந்தன்னிற்
குருக்களைப்போ லாசனைப்போல் வலாரியைப்போற்
குணமான மூவரைப்போற் சிவனைப்போல்
இருக்கெடுத்த வெந்தெந்த வவதாரங்கள் (53)
செய்திடலாம் நிலைபிறந்த பெரியோர்தானே.

தானவனே யென்குருவே புசுண்டநாதா
தாரணியி லுயிர்களுட னண்டமெல்லாம்
தோணவே மும்மூர்த்தி தோற்றுமென்றீர்
அடியான பிரமத்தி லடங்குமென்றீர்
கோனவனே யின்னுந்தா னண்டமெல்லாம்
குறிப்புடனே படைக்கும்வகை குறிப்புச்சொன்னீர்
தானவனே மதலுனக்குச் சொன்னீரையா (54)
தலந்தனிலே வாசியது சாற்றுவீரே.

சாற்றுகிறே னென்மகனே வாசிநாதா
சத்தியமா யண்டமதிற் செல்லும்போது
போற்றுகிற வக்கினியும் பிரவேசித்துப்
புலன்களைந்துஞ் சேர்ந்தநிறைற் போதமாகும்
மாற்றிலையு மதிகமடா வுன்றன்தேகம்
மைந்தனே யபுருப மாகுமப்பா
வாற்றியே நிழல்சாயை யற்றுப்போகும் (55)
வலுத்தடா காயசித்தி யாச்சுபாரே.

ஆச்சென்ற வரூபமய மானபோது
அஷ்டமா சித்திவகை யெட்டுமாடும்
மூச்சொன்றி லடங்கிப்போம் பிரமத்தாலே
முன்னலையும் பின்னலையு மொன்றாய்ப்போகும்
காச்சென்று காச்சிவிடு மௌனங்கண்டு
கலைமாறி நின்றிடுமே கனகபீடம்
நீச்சொன்று மில்லையடா வுன்னைக்கண்டால்
நிலைத்ததடா சமாதியென்ற மார்க்கந்தானே. (56)

மார்க்கமுடன் தவசுநிலை யறியாமற்றான்
மனந்தளர்ந்து திரிவார்கள் லோகத்தோர்கள்
ஏர்க்கமுடன் முப்பதுக்குள் மௌனங்கண்டு
இளவயதா யிருப்பார்கள் பெரியோர்மைந்தா
காக்கவே சற்குருவின் பாதங்கண்டு
கருணையுட னவர்பதத்தை வணங்கிப்போற்றி
தீர்க்கமுடன் பிரமத்தில் மனந்தான்செல்லச்
சிரஞ்சீவனா யிருக்கலாமே. (57)

இருக்கலாஞ் செடிபூடு கற்பமில்லை
ஏகாந்த மானதொரு பிரமந்தன்னில்
உருக்கியே மனதடக்கிப் பார்க்கும்போது
உத்தமனே கற்பத்துக் குறுதியாச்சு
மருக்கியே திரியாமல் மதம்பேசாமல்
வண்டரோ டிணங்கியடா மருவிடாமல்
குருக்கியே கோளரிடஞ் சேர்ந்திடாமற்
குருபாதங் கண்டுமிகப் பணிந்துபாரே. (58)

பாரென்று சொன்னமெய்ஞ் ஞானமூர்த்தி
பாத்தினுட வடிமுடியும் பகர்ந்துசொல்லும்
சீரென்று சொற்பனங்கள் பேதமாகத்
திடப்படவே காணுமிடந் தீர்க்கஞ்சொல்லும்
காரென்று மனம்பிறந்த இடந்தான்சொல்லும்
கதிர்மதியுஞ் சுத்திவரு மார்க்கஞ்சொல்லும்
ஊரென்றும் பிறந்தவிடந் தலந்தான்சொல்லும்
உத்தமனே பிறந்தவகை யியம்புவாயே. (59)

ை சொல்லுகிறேன் மகனே கேளு
சுத்தான பிரமத்தின் பாதந் தன்னில்
் முன்சொன்ன காப்புமின்னி
த்தமேனை ரவிமதியுஞ் சுத்தியாகும்
டா வாசியுத்தான் குகிவிளின்று
ர்க்கமுடன் சுழுத்தியுள்ளே மனந்தான்சென்றால்
ந சுழுத்திவொன் றிதற்குப்பேரு
ண்டோர் கண்கொள்ளைப் போதந்தானே. (60)

ன்ற பஞ்சுடமதிக்கதானம்
னனுடைய தேவதைபோற் மின்னுங்காட்டும்
ன்ற பெண்ணைப்போ லுன்னைக்கட்டி
ட்தமனே மைசயோகஞ் செய்தாற்போலே
ான்று மயக்கிவைக்குஞ் சுழுத்தியாலே
இத்திப்புப் போலேயுங் குகினைகாட்டும்
ான்ற குருவருளைப் பணிந்துகொண்டு
குறிப்பறிந்து பூரணத்தின் நிலையைப்பாரே. (61)

ாத சமுத்திரமே சுழுத்தியாச்சு
நின்றிலங்கும் வாசிதைத்தான் வெளியிற்சேரு
பாமக் கிளிதையைப் படியேசேரு
சத்தியமாய் ரவிமதியைக் கூடச்சேர்த்து
பாம லேகபார பானையென்று
மனதடங்கி யண்டவுச்சி தன்னைப்பார்க்க
யாது மனந்தானும் பாத்திற்சென்று
ஆகாச வீதிவெளி யாட்டம்பாரே. (62)

ட்டுமடா ஆசையற்று ரோசமற்று
அன்னைசுற்றந் தனைமறந்து அகண்டமேவும்
ட்டுமடா கவத்துவா ரங்கள் தன்னைப்
பொறிகளொன்றுஞ் சேருமடா புனிதமாகச்
ட்டிலென்ன காட்டிலென்ன மௌனங்கண்டாற்
காமதேனுங் கற்பகமு முனக்கேகித்திப்
ட்டியையுந் திபம்வைத்தாற் பிரகாசிக்கும்
வெளியேறி ஞற்றிபம் விழலாய்ப்போமே. (63)

போகுமடா புத்திசித்த மொன்றுதாக்கி
புசண்டரென்று பேரெடுத்துப் புவனந்தன்னில்
ஆகுமடா வடகாளி மைந்தனென்றும்
அருமையாங் கன்னியுட புதல்வனென்றும்
நாகுமடா வைந்துபேர் தன்னிலேதான்
நாட்டமுடன் முன்பிறந்தேன் நான்றான் மைந்தா
வாகுமடா சான்முறைத்திற் காட்சிபார்க்க
வல்லதுவுந்தான் யிஸ்பாறு வென்றார்பாரே. (64)

பாரப்பா வென்குலந்தான் சொல்லக்கேளு
பார்தனிலே பாமனுட விந்துவாலே
ஆரப்பா பிறந்துவிட்டோ மைந்துபேரும்
ஆகாச வண்டமதை யறிந்தேசென்றோம்
நேரப்பா வெகுகோடி காலம்வாழ்ந்தேன்
நிஷ்டையிலே மனந்தபார இருந்துகொண்டேன்
வீரப்பா பேசுவார்கள் லோகத்தோர்கள்
விட்டவிடந் தொட்டவிடம் விரும்பிக்காணே. (65)

காணப்பா சாதிகுல மெங்கட்கில்லை
கருத்துடனே யென்குலந்தக் கிலமேயாகும்
தோணப்பா தோன்றுமற் சாதிபேதந்
சொல்லுவான் புத்திகெட்டு முருண்டுபோவான்
வீணப்பா பிரமத்தி லாதிகாலம்
வீரமுடன் பிறந்ததடா வுயிர்களெல்லாம்
நாணப்பா அப்படியே யுதித்தேன் முன்னே
நன்றாக வுதித்தவிடம் நாடினேனே. (66)

நாடியே வுதித்தவிட மறியாத்தோடம்
நடுவாக வந்தவிட மறியாத்தோடம்
கூடியே பிறந்தவிடங் காணாத்தோடம்
குருபாலே நிந்தனைகள் செய்ததோடம்
வாடியே வஞ்சோடே சோரத்தோடம்
வம்பரோ டிணங்கியே இமிந்தோடம்
கூடியே யுறவற்று யிருந்ததோடம்
கும்பிடுங்கற் சிப்பியையும் அறியான்பாவி. (67)

றியாத பாவிகட்கு ஞானமேது
ஆறுமுகன் சொன்னதொரு நூலைப்பாரு
ரிபாஷை யாகவுந்தான் சொல்லவில்லை
பராக்கிரமர் தன்னுடைய நூலைப்பாரு
ரிவாசச் சித்தர்சொன்ன நூல்களெல்லாம்
விருந்த மறைப்பாகச் சொன்னாரையா
றியான அண்டமதை வெளிக்கிதைவிட்டார்
கூறினார் வெவ்வேறாய்க் குற்றந்தானே. (68)

நித்தமது வையாமல் அண்டத்தேகிக்
கூறுத மந்திரங்கள் குறியைப்பார்த்துச்
சித்தம்வைத்து அக்கிசக்தி யுச்சிக்காலம்
தேவனுக்குப் பூசைசெய்து தெளிவுபெற்றுக்
நித்தமது வையாமற் றனதன்பாலே
குருபரனை நோக்கியடா தவமேசெய்து
த்தாசை வைத்துமிகப் பார்க்கும்போது
பரபரையுங் கைவசமா யாகுவாளே. (69)

ஆகுமே அக்கிசக்தி யுச்சியென்றால்
அப்பனே ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன்றாகும்
ஏகுவாய் மூன்றுமொன்றாய்ப் பின்னலாகி;
இருந்திடவே பிரமத்தின் நிலையதாகும்
போகுமே நீசெய்த கர்மமெல்லாம்
புவனைதிரி சூலியுட கிருபையாலே
வாகுமே வழியோடே நடந்தாயானால்
வாளியுந்தான் கவில்நடஞ் செய்வாள்பாரே. (70)

பாரப்பா வாலையுந்தா னிருந்தவீடு
பாலகனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு
ஆரடா அண்ணாக்கின் கொடியினோடே
அண்டத்தைப் பத்தியடா விழுதுபோல
கேபடா கம்பதுதான் பொருந்திநிற்கும்
நிலையான வக்கினியின் மத்திதன்னில்
வீடடா அதுவழியே அருள்தான்பாய்ந்து
விண்ணுலகி லென்றமிழைச் சொல்லுவாளே. (71)

சொல்லுவா ரனந்தமறை வேதமெல்லாம்
சூதியடா மூடிக்கெழுந்த பிரமத்தாலே
வெல்லுவார் தன்னையறிந்த பெரியோரெல்லாம்
வீராண்மை பேசார்கள் மௌனமாக
அல்லுபக லற்றதொரு பிரமந்தன்னை
யாரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
சொல்லடங்கு மிடந்தன்னையுங் கண்டுபோற்றிச்
சூத்திரமாய்க் கல்லுப்பு வாங்குவாங்கே. (72)

வாங்கியே அண்டத்தில் மூனைசேர்த்து
வளமாக வுப்பினையும் பிசறிமைந்தா
தாங்கியே திருகுகள்ளிக் குள்ளேவைத்துத்
தமர்வாயைத் தான்மூடிச் சாயந்தீர்த்து
ஓங்கியே திங்களுந்தான் மூன்றுசென்றால்
உத்தமனே கள்ளியைத்தான் றரித்துக்கொண்டு
சாங்கமினிச் செய்யாமற் சிலைமண்ணுந்து
சத்தியமாய்ச் செய்தபின்பு உலர்த்திப்பாரே. (73)

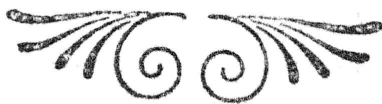
பாரப்பா வுலர்ந்தபின்பு வெடுத்துமைந்தா
பத்தியுடன் கெஜபுடத்திற் போட்டுப்பாரு
ஆரப்பா வாறவைத்து வெடுக்கும்போது
அருணனிற மாயிருக்குஞ் செந்தூரந்தான்
கேளப்பா அணுப்போலே சாக்குக்கெல்லாம்
நிட்சயமாய்ப் பூசியுந்தான் புடத்திற்போடு
வீரப்பா நீறுமடா ரவலோகந்தான்
வேதையென்ற வித்தையது கைக்குள்ளாச்சே. (74)

ஆச்சப்பா வுடம்பிலுள்ள வியாதியெல்லாம்
அணுப்போலே வுண்டிடவே பறந்துபோகும்
வாச்சப்பா தேகசித்தி யதிகமாச்சு
வஸ்துவுடன் கூடியுந்தான் வாழலாச்சு
மூச்சப்பா தலையிண்டங் கொடியுமாவும்
முக்கியமாய் வாங்கியதைத் தயிலம்வாங்கு
எச்சப்பா திரியாதே கூடன்சேர்த்து
இன்பமுடன் வஸ்துவையும் பூசைசெய்யே. (75)

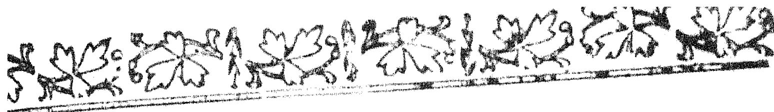
ஊறிஙும்ரீ சொல்லியிலே தொட்டுக்காட்டு
    ஆமடா காட்டையிலே தெரியாவிட்டால்
குரியாகக் கூட்டிப்போய்க் கைகளாக்கொண்டு
    குறிப்பாகத் திர்க்கக்காற் குணமாய்ச்சொல்லு
அரிஓம்தா னப்படியோ தெரியாவிட்டால்
    அப்பனே யிளிமேற்றுன் சொல்லக்கேளு
விரிவான நாளோற்றி யம்மைப்பூட்டு
    விதமாக வயன்பார்க்க வெய்துகாட்டே. (80

புகண்டர் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80

முற்றிற்று.

மதுரை சிவஞானதீபச்சபை காரியதரிசி ம. அமுகர்சாமிபிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்தசாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை.

இருபத்தோராவது
புசுண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானகாவியம் 33.

கணபதியே அடியாகி யகிலமாகிக்
காரணத்தின் குருவாகிக் காட்சியாகிக்
குணபதியே கொங்கைமின்னாள் வெள்ளைஞானக்
குருமலையா யருள்விளங்குங் கொம்பேஞானக்
கனமலையும் மினிமலையும் ஒளியாய்நின்ற
காரணத்தின் வடிவாகிக் கருத்துள்ளாகிப்
பணியரவம் பூண்டசிவ வாசிநேர்மை
பாடுகிறேன் காவியத்தா னெண்ணிப்பாரே.

நூல்.

எண்ணியெண்ணிக் காவியத்தை யெடுத்துப்பாரு
எங்கோங் காமசிந்தை யிதுவேநோக்கும்
பண்ணிபண்ணி பலகுட்டி போட்டாலென்ன
பதியானைக் குட்டியொரு குட்டியாமோ
சண்ணிசண்ணி யிந்நூலை நன்றாய்ப்பாரு
சக்கரமு மக்கரமும் க்ஷணத்திற்றோன்றும்
தண்ணிதண்ணி யென்றலைந்தாற் றாகம்போமோ
சாஸ்திரத்தி லேபுகட்டித் தள்ளியேறே. (1)

புகட்டினான் தசதீட்சை மகிமைதன்னைப்
பூரணப்பா லெனக்களித்து அகண்டந்தோறும்
சகட்டினான் சகலசித்து மாடச்சொன்னான்
சந்திரபுஷ்க ரணிதனில் தானஞ்சொன்னான்
பகட்டினா னுலகமெல்லாம் முக்கோணத்திற்
பரஞான சிவபோகம் பண்பாய்ச்சொன்னான்
அகட்டினா னவர்களை யீன்றாளம்மன்
அந்தருமை சொல்லவினி யடிதான்கேளே. (2)

கேளப்பா பிசனொரு காலந்தன்னிற்
　　கிருபையுடன் சபைகூடி யிருக்கும்போது
வாளப்பா மாலயன்றன் முகத்தைநோக்கி
　　வந்தவா றெவ்வகையோ சென்றதேதோ
கோளப்பா ஜெயகால லயத்தானெங்கே
　　குருநமசி வாயமெங்கே நீங்களெங்கே
ஆளப்பா ஐவர்களு மொடுக்கமெங்கே
　　அறிந்தெனக்கு யின்னதென வுரைசெய்வீரே. (3)

இன்னவகை யீசரவர் கேட்கும்போது
　　எல்லோரும் வாய்மூடி யிருந்தாரப்போ
சொன்னவகை தனையறிந்து மார்க்கண்டேயன்
　　சொல்லுவான் குழந்தையவன் கலகலென்ன
அன்னைதனை முகம்பார்த்து மாலேநோக்கி
　　அரிகரி யீசர்மொழிக் குரைநீர்சொல்வீர்
பின்னைவகை யாருரைப்பார் மாயைமூர்த்தி
　　பேசாம லிருந்துவிட்டா லொழிவாரெங்கே (4)

எங்கையென்று மார்க்கண்ட னெடுத்துச்சொல்ல
　　என்னசொல்வா ரேகவெளிச் சிவனைநோக்கி
கங்கைதனைப் பூண்டோனே கடவுளோனே
　　காரணமே பூரணமே கண்மணியின்னே
சங்கையினி யேதறிவேன் மகுடச்சோதி
　　சந்திரனைப் பூண்டிருந்து தவம்பெற்றோனே
மங்கையிடப் பாகம்வைத்த மகுடத்தோனே
　　மகாமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர் அறிவார்காணே. (5).

அறிவார்கள் ரிஷிகள்சித்தர் முனிவோரையா
　　ஆரகாா அதுதருக்கோ ளாரென்றாக்கால்
பொறியாகப் புசுண்டமுனி சொல்வாரையா
　　போயழைக்கக் கோளாறு வசிஷ்டராகும்
நெறியாக இவ்வகைதா னறிவேனையா
　　நிலைத்தமொழி புசுண்டரல்லால் மற்றோர்சொல்லார்
புரிவாரு மிவ்வளவென் றுரைத்தார்மாயன்
　　பொருள்ஞானக் கடவுளப்போ மகிழ்ச்சிபூண்டார். (6)

மகிழ்ச்சியுடன் மார்க்கண்டா வாராய்கண்ணே
வரலாறு நீயெனமா வறிவாய்சொல்லாய்
சகட்சியுடன் கருதிப்பார் யுகங்கள்தோறும்
சூட்சமிந்த மாலோன்றன் வயிற்றிற்சேர்வேன்
அகட்சியுடன் ஆலிலைமே லிருப்பாரையா
அப்போது இவரிடத்தி லெல்லாஞாயம்
இகழ்ச்சியுட னிவற்குப்பின் னெவரோகாணேன்
இவ்வார்த்தை நானறிவே னவனைக்கேளீர். (7)

வேறுமென்றான் மார்க்கண்டன் சிவன்தானப்போ
இருமையுட னிவ்வளவு மறிவாயோடா
அருகின்ற யீசனுக்கா மறியோமிந்த
அருமைதனை யீயறிந்தா யருமைப்பிள்ளாய்
காளகண்டர் மாயோனைச் சொல்வீரென்றார்
கருவேது நீயறிந்த வாறுமேது
பாருகின்ற முப்பாழுந் தாண்டிநின்ற
பாஞான சின்மயமின் பகர்ந்திடீரே. (8)

பாமான பாமகயி லாசவாசா
பார்த்திருப்போ மாலிலைமேற் பள்ளியாகி
தாமான புசுண்டமுனி யந்தவேளை
சக்கரத்தைப் பிரளோட்டார் தவத்தினாலே
தூமாக வெவ்வாறே திரும்பப்போவார்
சூட்சமதை நாமறிவோம் பின்னேதோதான்
வாமான வாமளித்த ஞானவாழ்வே
வசிஷ்டர்போ யழைத்துவரத் தகுமென்றாரே. (9)

தகுமென்ற வார்த்தைதனை யறிந்துயீசர்
தவமான வசிஷ்டரேநீர் புசுண்டர்ஜாகை
அகமகிழ வங்கேகி யவற்குரைத்து
அவரையிங்கு சபைக்கழைத்து வருவாயென்ன
ஜெகமான ஜெகமுழுது மாண்டஜோதி
திருவடிக்கே நமஸ்கரித்துத் திரும்பினார்பின்
உகமானந் தனையறிந்தும் அரனார்சொன்ன
உளவுகண்டார் புசுண்டரெனுங் காகந்தானே. (10)

காகமென்ற வேஷமதாய் விருட்சமீதிற்
காத்திருந்தார் வசிஷ்டர்வரக் கண்டார்நாதன்
ஏகமதா யொட்டான வசிஷ்டரேநீர்
எங்குவந்தீர் வாருமென்று இடமுமீயத்
தாகமுடன் யீசனும்மை யழைக்கச்சொன்னார்
சங்கதியைத் தங்களிடஞ் சாற்றவந்தேன்
பாகமுடன் எட்டான விபரந்தன்னைப்
பார்த்துமெய்ஞ் ஞானபொருளருள்பெற்றாரே. (11)

பெற்றோரே யென்றுரைத்தீர் வசிஷ்டரேநீர்
பிறந்திறந்து எட்டுங்காற் பிறந்துவந்தீர்
சத்தான சத்துகளு மடங்குங்காலம்
சக்கரமுந் திரும்பிட்டாற் சமையம்வேறாம்
சித்தான பஞ்சவர்க ளொடுங்கும்போது
சேரவே ரிஷிமுனிவர் சித்தரோடு
முத்தாகப் பஞ்செழுத்தி லொடுக்கமாவார்
முத்துமணிக் கொடியின்றாள் முளைத்திட்டீரே. (12)

முளைத்திட்ட ரித்தோடே யெட்டுவிசைவந்தீர்
முறையிட்ட ரிவ்வண்ணம் பெருமைபெற்றீர்
களைத்திட்டுப் போகாதீர் சொல்லக்கேளும்
கண்டமதில் விஷம்பூண்டார்க் கனுவவென்ன
இளைத்திட்டுப் போனாக்கால் மறந்துபோவார்
இளர்நான்கு யுகந்தோறு மிந்தச்செய்கை
பிழைத்திட்டுப் போவமென்றா லங்கேபோவோம்
பேய்பிடித்தோர் வார்த்தைசொல நீர்வந்தீரே. (13)

வந்தீரே வசிஷ்டரேநீ ரின்னங்கேளு
வளமையான் சொல்லிவந்தேன் வேஷம்நீங்கி
இந்தமா மரக்கொம்பி லிருந்தேனிப்போ
இதுவேயோ வெவ்வளவோ ஜனமோகாலும்
அந்தமோ ஆதியோ யிரண்டுங்காணா
ரவர்களெல்லாம் ரிஷியோகி சித்தரானார்
சந்தேக முமக்குரைக்கப் போகாதையா
சாமிக்கே சொல்லுமையா யிதோவந்தேனே. (14)

தேனே யென்றுரைத்த வாறுகொண்டு
மகிழ்ந்திடுமே வாயுலக்கு சாயுரியின்வி
தேனே முனிநாதா சரணங்காதும்
எழுந்துசிவன் சபைநாடு முனிவர்வந்தார்
ந்தனே யாயிருந்துங் கடவுள்நாதா
மாமுனிவன் வாவெடுக்கப் புசுண்டர்சொல்வார்
தனைசெய் யிவ்வாறினை வந்தீதனையா
சிவசிவா யிவ்வதென்று செப்பிடீரே. (15)

சப்புமென்ற புசுண்டமுனி முகத்தைநோக்கிச்
சிவன்மகிழ்ந்து பேசுமொழி செப்புவார்கேள்
காப்புமென்ற யுகமாறிப் பிறளுங்காலம்
குருமகி வர்யமெங்கே பார்த்தாலெங்கே
ப்புமென்ற பஞ்சகணத் தேவரெங்கே
அயன்மாலும் சிவன்மூவ ரடக்கமெங்கே
ப்புமிந்த யுகமாறிப் பிறந்ததெங்கே
ஓகோகோ முனிநாதா வுரைசெய்வீரே. (16)

உரையென்றீ ருன்றனுக்குப் புத்திபோச்சு
உம்மோடே சேர்ந்தவர்க்கும் மதிகள்போச்சு
பரையென்றால் பரைநாடி யிலக்கமாட்டீர்
பரமசிவன் தானுமென்றும் பேரும்பெற்றீர்
இரையென்றால் வாய்திறந்த பட்சிபோலே
எல்லோரு மப்படிக்கே இறந்திட்டார்கள்
ரையென்ற வார்த்தைதனைச் சொன்னேனானால்
நிசங்கொள்ளா தந்தரங்கம் நிசங்கொள்ளாதே. (17)

கொள்ளாமற் போவதுண்டோ மவுனயோகி
கோடியிலே உனைப்போலே ரிஷியோகாணேன்
உள்ளாக ரிஷியொருவ ரில்லாவிட்டால்
யுகவார்த்தை யாருரைப்பார் யானுங்காணேன்
விள்ளாமற் றீராது முனிவரெங்கள்
மெய்ஞ்ஞானப் பரமபுருக்க அருள்மெய்ஞ்ஞானி
தள்ளாமற் சபையிலுள்ளோ ரெல்லோர்கேட்கச்
சாற்றிடீர் முனிநாதா சாற்றிடீரே. (18)

சாற்றுகிறே னுள்ளபடி யுகங்கள்தோறும்
தமக்குவந்து சொல்லுவேத தவமாய்ப்போச்சு
மாற்றுகிறேன் சூக்ஷத்தின்முன் னுரைத்துப்போனேன்
வாதாட்ட மெனக்காச்சு இனியென்சொல்வேன்
சேற்றிலே நாட்டியதோர் கம்பம்போலத்
திரும்பினது போலாச்சு யுகங்கள்தோறும்
ஆற்றுகிறே னந்தமது அரும்போது
அரகரா அங்கோரம் நடக்கைகேளே. (19)

கேளப்பா நடந்ததை சிவமேயுன்னை
தெடியாகச் சக்கரங்கள் திரும்பும்போது
பாளப்பா தசநாதம் மவுனம்பாயும்
பரமான மவுனமது பரத்திற்சாடும்
ஏளப்பா அடுக்குகளும் இடிந்துவீழும்
இருந்தசதா சிவமோடி மணியில்மீளும்
ஊளப்பா யிதுகோளு மெவருஞ்சொல்வார்
ஓகோகோ அண்டமெல்லாங் கவிழ்ந்துபோமே. (20)

கவிழ்ந்துபோ மப்போது அடியேனங்கே
கருத்துவைத்துத் தியானமொரு தியானமுண்டு
தவிழ்ந்துபோங் காமைப்போ லிறுக்குவேன்யான்
சமையமதி லக்கினிபோல் ஸ்தம்பங்காணும்
சிவந்தவர்ணம் நீலவுரு சடர்விட்டோடும்
சிவசிவா அக்கினிபோற் கொழுந்துவீசும்
நவந்துஅதி னருகேதான் சென்றுநிற்பேன்
நகாரமுத லஞ்செழுத்து வரக்காண்பேனே. (21)

காண்பேனே நகாரமது மகாரம்புக்கும்
கருத்தான மகாரமது சிகாரம்புக்கும்
தேண்பேனே சிகாரமது வகாரம்புக்கும்
சிவசிவா வகாரமது யகாரம்புக்கும்
கோண்பேனே யகாரமது சுடரிற்புக்கும்
குருவான சுடரோடி மணியிற்புக்கும்
காண்பான பணியோடி பரத்திற்புக்கும்
சற்பரந்தான் சிவம்புக்குஞ் சிவத்தைக்கேளே. (22)

கேளப்பா சிவமோடி அண்டம்பாயும்
இருமையா யண்டமது திரும்பிப்பாயும்
கோளப்பா அண்டமது கம்பத்தூன் தான்
குருவான தசதீட்சை யொன்றுமாச்சு
மீளப்பா ஸ்தம்பமது விளங்குஞ்செய்கை
மேலுமில்லை கீழுமில்லை யானுங்கண்டேன்
ஆளப்பா நரைத்தாற் டேறுவோனே
அன்னாளோ யின்னாளோ அறிந்திலேனே. (23)

அறிந்திலே னென்றுரைத்த புசண்டமூர்த்தி
அரகரா உன்போலே முனியார்கண்டோன்
தெரிந்திலே னென்றுரைத்தால் மனங்கேளாது
சிவனையங்கு கேட்கவும்நீ யொளிக்கவேண்டாம்
பொருந்திலேன் பூருவத்தில் நடந்தசெய்கை
பூரணத்தா னுள்ளபடி புகழ்ந்துசொல்லும்
பரிந்திலேன் மிகப்பரிந்து கேட்டேனையா
பழமுனியே கிழமுனியே பயன்சொல்வீரே. (24)

பழமுனிவ னென்றுரைத்தீர் கடவுளாரே
பருத்திபஸ் தம்பத்தைப் பலுங்ககேளும்
குழவுடனே ஸ்தம்பத்தில் யானும்போவேன்
கோகோகோ சக்கரமும் மிரண்டுபோகும்
தழும்பணியச் சாகரங்க ளங்குந்தானுய்ச்
சத்தசா காம்பிரண்டு யெங்குப்பாழாய்
அழகுடைய மாதொருத்தி ஸ்தம்பத்துள்ளாய்
அரகரா கண்ணாடி லீலைதானே. (25)

லீலைபோற் காணுமுகம் போலேகாணும்
நிலைபார்த்தால் புருடரைப்போற் றிருப்பிக்காணும்
ஆலைபோற் சுழன்றுடுங் கம்பத்துள்ளே
அரகரா சக்கரங்க ளாறுங்காணும்
வாலைபோற் காணுமையா பின்னேபார்த்தால்
மகத்தான அண்டமது கோர்வைகாணுஞ்
'சேலைபோ லண்டமதிற் சிவந்தான்வீசும்
சிவத்திலே அரகரா பாழுங்காணே. (26)

பாரத்திலே மணிபிறக்கும் மணியினுள்ளே
பரப்நிற்குஞ் சுடர்வீசும் யிப்பாற்கேளு
நிரத்திலே சடமதனில் யகாரங்காணும்
நிசதயமாம் யகாரமதில் வகாரங்காணும்
வரத்திலே வகாரமதிற் சிகாரங்காணும்
வரும்போலே சிகாரத்தில் மகாரங்காணும்
நாரத்திலே மகாரத்தில் நகாரங்காணும்
நன்றாகப் பூமியப்போ பிறந்ததன்றே. (2

பிறந்ததையா யிவ்வளவு மெங்கேயென்றால்
பெண்ணொருத்தி தானதிலே நின்றகோலம்
சுறந்தையையா யிவ்வளவும் அந்தமாது
சூட்சமதே அல்லாது வேறொன்றில்லை
கறந்ததையா உலகமெல்லாம் காமப்பாலைக்
காலடியிற் காக்கவைத்து சகலஜெந்தும்
இருந்ததையா யிவ்வளவுஞ் செய்தமாது
எங்கையென்று னுன்னிடத்தி லிருந்தாள்கன்னி. (2

இடப்பாக மிருந்தவளு மிவளேமூலம்
இருவருக்கும் நடுவான திவளேமூலம்
தொடக்காக நின்றவளு மிவளேமூலம்
சூட்சமெல்லாங் கற்றுணர்ந்த திவளேமூலம்
அடக்காக அடக்கத்துங் கிவளேமூலம்
ஐவருக்குங் குருமூல மாதிமூலம்
கடக்கோடிக் கொப்பதனில் நின்றமூலம்
கன்னியவள் சிறுவாலை கன்னிதானே. (2

கன்னியிவ ளொன்றுரைத்தார் புகண்டமூர்த்தி
கர்த்தனப்போ மனதுசற்றே கசங்கினார்பின்
மண்ணுள்ள தேவர்களும் பிறப்பித்திந்த
யார்க்கத்தி லிருப்பதுவோ மவுனப்பெண்ணே
உன்னிதமா யுன்கருணை யெங்கேகாண்போம்
ஓகோகோ ஐவருந்தான் வணங்கினார்கள்
கொன்னியவள் வாக்குரைக்காள் சிவமேகன்னி
கொதுமுகத்தில் நால்வரும்போய் வணங்கினாரே. (30

ணங்கியவர் வாய்புதைத்து நின்றார்பின்னே
மாதுசவி யாவரிவெலா வசனித்தார்கள்
ணங்கினர் தேவரொடு முனிவர்தாமும்
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் சித்தர்தாமும்
ணங்கினு ரஷ்டகெஜத் திகிரியெட்டும்
வாரிதியுந் சேடனுமா லயனும்மூவர்
ணங்கினர் மிகவணங்கித் தொழுதாரப்போ (31)
வாலையவள் மெய்ஞ்ஞானம் அருளிய்வாளே.

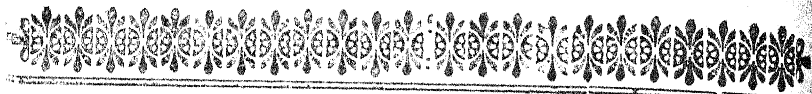
ருளிய்வான் கம்பமணியை மாலைபூண்டான்
ஆகார இன்பத்தின் நிறைபூதி
பொருளிவா னவரவர்க்கு ளவல்சொல்லிப்
பொன்றாத பல்வுயிர்க்கைக் கிடங்கள்வேறாய்த்
தெருளிவான் சிவயோகந் தெளிவதற்குச்
செயனாறுதி யாகவல்லோ தெரியவேண்டித்
இருளிவான் தாயான சிறியவாலை (32)
சிவசிவா ருட்சம்பூ ருவந்தான்பாரே.

பூருவத்தில் நடந்ததை இதுதானென்று
புகன்றவிட்டுப் புசண்டருந்தான் பதிக்குச்சென்றார்
காரணத்தி லேயுருத்தே ளிந்தஞானங்
கமபமணி வாலைகொடுக் கூட்டமப்பா
நாரணத்தில் நின்றிலங்கும் மவுனவாலை
நாட்டினார் சிவராஜ யோகங்கேளு
ஆரணத்தி பூரணத்தி யருள்மெய்ஞ்ஞானி (33)
ஆதிசக்தி வேதமுக்தி யருள்சொல்வாளே.

புசண்டர் ஞான காவியம் 33

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலிமகாரிஷி
கோத்திரம் குருவைமூப்பனார் மகன் வைகுண்ட மூப்பனாரிடமிருந்து
ாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது

புசுண்டமகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானோபநிடதம் 32.

ஆதியெனை யீன்றகுரு பாதங்காப்பு
அத்துவிதப் பிரமையத்தி னருளே காப்பு
நீதியா மாரூட ஞானம்பெற்ற
நிர்மலமாஞ் சித்தருட பாதங்காப்பு
சோதியெனைப் பாடவைத்தேன் முப்பான் ரெண்டில்
துரியாதீ தப்பொருளைத் துலக்கமாகத்
தீதில்லாக் குணமுண்டேல் பிள்ளையாகல்
சீவேச வைக்கியமது தெரியுந்தானே. (1)

தானென்ற குருவினுபதேசத்தாலே
தனுகரண வவித்தையெல்லாந் தவறுண்டேபோம்
வானென்ற சுவானுபவ ஞானமுண்டாம்
மனுறுதி யோகத்தின் வாழ்க்கையெய்தும்
நானென்ற பிரபஞ்ச வுற்பத்திக்கு
நாதாதி தத்யானம் நன்றுயெய்தும்
கோனென்ற கொங்கணவர் தனக்குச்சொன்ன
குறிப்பான யோகமிதைக் கூர்ந்துபாரே. (2)

பாருநீ பிரமமிலை யார்தான்சொல்வார்
பதமில்லை யாதெனினும் பயமில்லை
சேருமிந்தப் பிரமாணந் தானுணர்ந்து
தெரிவிக்கப் படாதருளிற் சிவசொரூபம்
ஊருகின்ற காலத்திர யங்களாலே
உபாதிக்கப் பாதத்துவ முற்பத்திக்கும்
சாருமிந்த வுபாதான காரணத்தின்
சம்பந்த மில்லாத சாட்சிதானே. (3)

சாட்சிசத்தா யநிதகுறை நிதமாகிச்
சட்சுமனத் தாலறியத் தகாதாயாறும்
சாட்சியதே யேதுசா தனமுறுங் கன்னிச்
சகலவிந்திரி யாயியதாய்ச் சர்வபூத
சாட்சியிதை யிவ்வளவவ் வளவாமென்று
தனைக்குறித்து நிர்ணயிக்கத் தகாதுயோகம்
சாட்சியதே ஞாதுர்ஞான ஞேயரூபஞ்
சத்தாதிபிர மாதிகளைத் தானேசொல்வாம். (௪)

சொல்லுமெனக் கேட்டெந்த மறைக்காலுஞ்
தூலகா ரணப்பிரமந் துரியாதீதம்
அல்லுமல்ல பகலுமல்ல நிஷ்களங்கம்
ஒளம்சோகம் அசபாமந் திரத்தியானம்
செல்லுமனை னேநானென் றபிமானிக்கும்
சித்தவிர்த்தி நிரோதகமாம் யோகத்தாலே
வெல்லறிஞர் பலபோக விர்த்தியோகி
விவேகதியா னதிகளே மேலாம்பிர்மம். (௫)

பிர்மகோத் ராதிஞானேந் திரியமைந்தும்
பேசுகர்ம வாக்காதியின் திரியமைந்தும்
சர்மமெனுஞ் சத்தாதி விடயமைந்தும்
காணாதி நாலுபிரா ணாதியைந்தும்
வர்மமிலை யிருபத்தி னொன்றுங்கூடி
வருந்தூல சரீரவிராட் டெனவேசொல்லும்
தர்மவத்தைத சாக்கிரபி மானிவிஸ்வன்
தனக்குவமை யாக்கிரியா சத்திதானே. (௬)

சத்தியுடன் ரசோகுணத்தான் நேத்திரத்தானம்
தனிப்போக மிதனோடே சார்ந்தவான்மா
வெற்றிபெறும் ஜீவாத்மா அகாராக்ஷ
விகார ஜீவனிதை விராட்டென்பார்கள்
வித்தையெனு மவித்தையிலே பிரதிவிம்பம்
விசாலமிந்தத் தூலசூக்ம விருத்தியாக்ஷ
தத்துவமசி வாக்கியசோ தனையினாலே
தான்கடந்து சூட்சுமத்திற் சார்ந்துகொள்ளே. (௭)

கொள்ளடா ஞானேந்திரி யங்களைந்து
கூடினது கர்மேந்திரி யங்களைந்து
தள்ளடா பிராணாதி வாயுவைந்து
சார்வான மனம்புத்தி தானிரண்டு
விள்ளடா பதினேழு தத்துவங்கள்
விர்த்தியெனுஞ் சூட்சுமமா மிரண்யகர்ப்பத்
துள்ளவபி மானிசை தன்யனாகும்
சொற்பன வத்தையெனச் சொல்லுநூலே.

நூலான சாத்மிகமா மகங்காரத்துள்
நுழைந்தவிச்சா சத்தியல்லோ அணுக்கமாச்சு
காலான கண்டமெனுந் தானத்துள்ளே
கலந்திருக்கும் போகமல்லோ யிச்சாபோகம்
நாலான ஆன்மாவே அந்திரான்மா
ஞாயமிந்தப் படியறிந்தா லாகாரமாச்சு
தூலமெனுஞ் சூட்சுமத்தைக் கடந்துநின்று
சொல்லுகிறேன் காரணத்தின் சுயம்புதானே. (9)

தானவ்யாக் ருதகமெனுஞ் சரீரத்துக்குத்
தானமதே இருதயமா ஞானசத்தி
வானமதே அகங்காரம் வித்தையாகி
வருஞ்சுழுத்தி யபிமானி பிராக்ஞனாகும்
கோனிதற்கு ஆனந்த போகமாகுங்
கூடுகின்ற ஆன்மாவே பரமான்மாவாம்
கானிதற்கு பரமான்மா ஜீவனிந்தக்
காரணமே மகாரமெனக் கண்டுகொள்ளே. (10)

கொள்ளுமந்தப் பொருள்தானே சத்துமல்ல
கூறுனா வசத்துமல்ல கூர்மையல்ல
ன்னுகிரா மயமல்ல சர்வமயமல்ல
உற்றுப்பார் மூன்றெழுத்தும் ஏகமாச்சு
ள்ளுகின்ற பொருளல்ல தள்ளாதல்ல
தானப்பிர மயிக்யஞ்சத் தானமுத்தி
ள்ளுமிந்தப் படிதானே வேதபாடம்
விசாரணையாற் சமாதிசெய்ய விட்டுப்போமே. (11)

ட்டுப்போம் சமுசார வியாபாரங்கள்
விடயசுக இச்சைவைத்தால் விவேகம்போச்சு
ாட்டுவிட லாகாது ஞானமார்க்கம்
துரியமிலை நன்றாகத் தோன்றுமட்டும்
ட்டுகின்ற பரியந்தம் சுருதிலாக்கியந்
தென்னைமெனுந் தியானத்தா லெய்தும்முத்தி
ட்டுகின்ற ஜீவாத்மா தனக்கில்லாமற் (12)
சமாதியுற்றால் நாமதுவே சாக்ஷாத்காரம்.

ாக்ஷாதி பிரமத்தால் பூர்வகர்மம்
தத்வாதி வாசனைகள் தானேபோகும்
க்ஷாதி பிராந்தியெனும் மாயாசத்தி
தொடராமற் சேர்வதுவே சொரூபஞானம்
க்ஷையிறைற் பிரமாண்டம் பிண்டண்டங்கள்
சிருஷ்டிமுதல் யாவற்றுந் தெரியும்நன்றாய்
ாக்ஷியென்ன ஏகவஸ்து வொன்றல்லாமற்
காண்பதெல்லாம் வியர்த்தமெனக் கண்டுகொள்ளே. ()

கண்டுபார் மூடமெனு மஞ்ஞானிக்குக்
காணாது ஜீவான்மா பரமான்மாவும்
தொண்டுபண்ணி குருமுகத்தில் விசேடமாகச்
சுருதியெனும் வேதாந்த மப்பியாசித்து
உண்டுமெனு பவஞானங் கிர்த்தியாகிர்த்தியம்
யோகிதனக் கேதேனுந் தேவையில்லை
விண்டுசொல்வோம் நதிகடக்க வோடமல்லால் (14)
விஷயத்தாற் சாதனங்கள் வீணுமென்றே.

வீணல்லோ சாதனப்பிர யோஜனங்கள்
மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
வீணல்லோ வேதபா டத்தினிச்சை
வியோமபரி பூரணத்தில் மேவிநின்றால்
வீணல்லோ இருட்டறையிற் பொருளைக்காண
விளக்கதனை மறந்தவன்கை விடுதல்போலும்
வீணல்லோ தியானதா ரணைகளெல்லாம் (15)
மெய்ப்பிரகா சிக்கும்வரை வேணுந்தானே.

வேணுமென்றா லெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போலும்
வித்தினிடத் தடங்கிநின்ற விருட்சம்போலும்
காணுகின்ற பூவினுறை வாசம்போலும்
கன்றாவின் பாலினுள்ள நெய்யைப்போலும்
தோணுமயில் முட்டையின்மேல் வர்ணம்போலும்
ஆலமதிற் சூட்சமந்தான் றுலங்கிநிற்கும்
அனுபவத்தாற் சாதனத்தை மறந்தாயானால்
அபரோட்ச ஞானமுத்தி யிருந்தானே. (16)

அரிதில்லை பிர்மவியா கிருதஜீவ
னயிக்கியமெனுஞ் சத்தியான மப்யாசித்துச்
சுருதியிற் றன்மனமாம் யானை தன்னைச்
சுருக்கிட்டுச் சிக்கெனவே துறையிற்கட்டிக்
குருவுரைத்த சிரவணத்தின் படியேநின்றால்
குறியாத பிரபஞ்ச கோட்டிற்றூணும்
கிரியையில்லை கிரிந்தானு மதமேறாது
ஜீவனை ராஜ்யமெனுந் திரமிதாமே, (17)

திரமென்ன ஹம்சோகம் மந்த்ராதிகம்
திருசியசூன் யாதிகளே தியானமாகும்
சாரமென்ன சாக்ரசத்தா வஸ்தைசூன்யம்
சாதனையே சமாதியெனத் தானேபோகும்
வரமென்ன விபரீத விர்த்திமார்க்கம்
வாசனையே சாதனமாய் வகுத்துக்காட்டும்
அரமென்ன இதையறிந்தால் போகியாவான்
அஞ்ஞான மவிடத்தி லுறுகாதென்னே. (18)

என்னவே அஞ்ஞானி யுலகாசாரத்
திச்சையினுற் றர்மார்த்த வியாபாரங்கள்
முன்னமே செய்ததின்பின் மரணமானால்
மோட்சமதற் கனுபவத்தின் மொழிகேட்பீரால்
விலமதா யாங்கார பஞ்சபூத
விடயவுபா திகளாலே மேவிக்கொண்டு
தன்னிமையா யிலிங்கசரீ ரத்தோடொத்துச்
சுதாகாலம் போக்குவரத் தாகுந்தானே. (19)

தாளிக்கப் படியாகச் சிவமெல்லாம
சகசபிரா ணர்வசைக் குகிறார்கள்
ஏனிக்கக் கூறாரிபா னெத்திறெல்
இந்திரியாதி குணங்களெல்லாம் லயமாக்குமப்பார்
வானிக்கு போனவெளிக்கு வார்க்குமேபோகும்
வர்த்திக்கு மஞ்ஞானம் மாற்றவேண்டி
காளிக்கப் பிரமவுபா சனையைப்பற்றி
காட்டர்வைத்தேன் மனித்தைதயெல்லாம் நாசமாச்சே. (20)

ஆச்சப்பா எத்தனையோ கோடிகாலம்
அந்தந்தப் பிரளயத்துக் கதுவாய்நின்றேன்
மூச்சப்பா வொடுவில்லை பிரமநீத
முத்திபெற்றேன் பிரமாண்ட முடிவிற்சென்றேன்
கூச்சப்பா வற்றபிர்ம சாக்ஷாத்காரம்
குருபாத மாகியகோ சாமாய்நின்றேன்
பேச்சப்பா சராசரங்க ளுதிக்கும்போது
பின்னுமந்தப் புசுண்டனெனப் பேர்கொண்டேனே.(21)

பேர்கொண்டேன் சொரூபசித்தி யனேகம்பெற்றேன்
பெரியோர்கள் தங்களுக்குப் பிரியமானேன்
மேர்கண்டே னாயிரத்தெட் டண்டங்கட
வீதியெல்லா மோர்நொடிக்குள் விரைந்துசென்றேன்
தார்கண்டேன் பிருதிவியின் கூறுகண்டேன்
சாத்திரவே தங்கள்வெகு சார்புங்கண்டேன்
ஊர்கண்டேன் மூவர்பிறப் பேழுங்கண்டேன்
ஓங்காரகோ விதுவெல்லாம் யோகத்தாட்டே. (22)

யோகத்தின் சாலம்ப நிராலம்பந்தான்
உரைத்தாரே பெரியோர்க ளிரண்டாமென்று
ஆகமத்தின் படியாலே சாலம்பந்தான்
அநித்தியமல்ல நித்தியமென் றறையலாகும்
சோகத்தைப் போக்கிவிடும் நிராலம்பந்தான்
சூன்யவழிப் பிராயமதே சொரூபமுத்தி
மோகசித்த விருத்திகளைச் சுத்தம்பண்ணி
மும்முமட்ச பிர்ம்மயிக்கிய மோட்சமென்னே. (23)

மோட்சசாம்பி ராச்சியத்தில் மனஞ்செல்லாத
மூடர்களுக் கபமோட்சம் மொழியலாகா
சூட்சமறிக் காலைநுங் கருசந்தானம்
சொரூபலட்ச ணந்தெரியச் சொல்லலாகும்
தாட்சியில்லை சாதனை சதுட்டயத்திற்
சட்சேநத்தி யாகாதா நிதமாகும்
மூச்சலையப் படுவதல்லோ பிரமநிட்டை
முலவிந்து களாநீத மொழியலாமே. (24

மொழிவதில்லை அகாரமெனும் பிரணவத்தின்
மோனபிரா ணாதியதே நாதமாச்சு
தெளியுமிந்த ஓங்காரத் தொனிவிடாமற்
சிற்கனத் தேயமாய்ச் சேர்க்கவேணும்
ஒளிதானே நிராலம்பம் நிர்விசேடம்
உத்கிருஷ்டபரமபத முபகாரஸ்தன்
வெளியோடே வெளிசேர்ந்தால் வஸ்துமாச்சு
விநோதசத்தி யாதியெலாம் விருத்தமாச்சே. (25

விருத்தமா மறுதியெனும் பிரார்த்தகர்மம்
விஷயாதி பிரபஞ்ச வீஷமமெல்லாம்
ஒருத்தவனை யோகியென்பா னவனுருடன்
உலகமெலாந் தானவ னுண்மையாகும்
நிறுத்தவென்றால் நாசிநாக் கிரகவான்மா
நிலைபுருவ மத்தியிலே நிஷ்டனாகிக்
கருத்தழிந்து நின்றவிடம் சாக்ஷாத்காரம்
கண்மூக்கு மத்தியிலே கண்டபோதே. (26

பார்ப்பதற்கு நீண்டதுவாய்க் குறுகிவட்டம்
பரிதிமதி யுதயமெனப் பளிங்காகாசம்
தாப்பதற்கு மூன்றுசுழி பின்னையிற்கும்
சாக்கிரத்தி னடையாளந் தாக்கிப்பாரு
சேர்ப்பதற்குச் சுழிமுனையென் றிதற்குநாமம்
திரிகோணக் குண்டலியே சிவசொரூபம்
காப்பதற்கு நடுநாடி யூடேசென்று
கால்நிறுத்திப் பிடரிவழி கண்ணைப்பாரே. (27

கண்ணான பிடரிமுது கோரந்திரம்
　　கால்கட்டிப் பார்த்தாலே தலைமேலாகும்
விண்ணான பெருவெளிக்கு வினைக்கிற்றானும்
　　விமோசனமாம் நிராலம்ப மௌனந்தான் சொல்லும்
ஒண்ணான யோகமல்லோ இந்தவித்தை
　　உபதேசம் பெற்றவர்க்கே உண்மையாகும்
அண்ணாந்து பார்த்திருந்தால் வருமோ ஞானம்
　　அசபாமந் திரத்யானம் அறைகிறேனே. (28)

அறைகிறேன் அசபையெனும் பிராணன் மானை
　　அகண்டபரா பரத்திலென்னை ஐக்கியஞ்செய்ய
குறையில்லை ஓங்கார மூலவட்டக்
　　குண்டலியாய் நின்றிடத்திற் குறிதந்தான்
நிறைகிறேன் நாசிகா ரந்த்ரவாயு
　　நீங்காம லேகமாய் நிர்ணயித்துப்
பறைகிறே னட்சரசா தனமுந்தன்னில்
　　பந்தமற்ற மகாமோட்சப் பதிபெற்றேனே. (29)

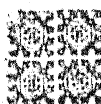
பதிபுருவத் தடிமுனைக்கீழ் முன்றுக்கென்னும்!
　　பவளநிறம் போன்றிருக்குந் திரிகோணந்தான்
அதிபெறுசின் ஞனையுபஸ்த சகந்தியாயி
　　சுபாவசா தனையினால் மவுனமாச்சு
விதிவிதி பிராரத்துவ கர்மமபோச்சு
　　விடயயோ கத்தினிச்சை விட்டுப்போச்சு
மதியெனுமோர் வாயுவது அமிர்தமாச்சு
　　வஸ்துவந்த காரணமா மகிமையாச்சே. (30)

மகிமையென்ற யோகசா தனையினாலே
　　மகாகாச நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
அகமகமென் றுணவத்தை நீக்கலாச்சு
　　அத்துவித பிரமசித்தா னந்தகாரம்
சகளாதி தங்கடந்து களாதீதத்தில்
　　சாதித்தேன் தன்மயமாய்ச் சார்ந்துபோச்சு
பகலிருளில் லாதவெளிக் கப்பாலாச்சு
　　பந்தமற்ற மகாமோக்ஷ பதம்பெற்றேனே. (31)

பெற்றதனைச் சொல்லிவிட்டேன் வடநூல்பாஷை
பிரித்துமுப்பத் திரண்டினிலே பிரமஞானம்
தத்துவத்தைச் சொல்லிவைத்தேன் யோகியானால்
சாதனைசெய் வானறிவான் சைதன்னியத்தில்
முத்தியடை வானதிலே நிர்த்தஞ்செய்வான்
முப்பூரட்டைத் துவமறிந்த மூர்த்தியாவான்
நித்யமெனு முபயிடகப் பொருள்தான்சொல்லும்
நிலவரத்தால் யோகநிஷ்டை நிறைந்துமுற்றே. (32)

புசுண்டர் ஞானோபயிடகம் 32

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலிமகாரிஷி கோத்திரம் குருவப்பனார் குமாரர் மாமுண்டியப்பனாரிடமிருந்து வாங்கினஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை

இருபத்திமூன்றுவது

புசுண்ட மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானசூஸ்திரம் 19.

ன்னுமே உப்புக் கட்டின் பருவத்தைச் சொல்லக் கேளு
ன்னுமே கூர்ப்பா ரின்ற மலைமது தேங்காய் மட்டும்
தன்னுமே அமுரி தானும் சிறந்தொரு படியே வார்த்து (1)
ன்றுமே கலக்கிக் கிண்டி உருகவே ரவியில் வையே.

வைத்ததோர் குளம்புக் குள்ளே மாட்டிற மருந்து கேளு
கைத்ததோர் உப்பு ரெண்டு கடியதோர் காரம் ரெண்டு
பைத்ததோர் காரந் தின்பின் பரிவுடன் கூட நூறு
றுத்ததோர் வகையொன்றுக்கு அரைப்பலம் பொடித்துப் போடே

போட்டதை யொன்றாய்க் கிண்டி புகழ்பெற ரவியில் வைத்து
மாட்டது அமுரி தானும் வளமதாய்ப் படிய தொன்று
சுட்டது வுலர்ந்த பின்பு யீரஞ்சு தரமே வார்த்து
கூட்டது மெழுகு போலே கொடுஞ் சில்லும் ரெண்டாய்ச் செய்து

செய்திடுஞ் சில்லுக் கொன்று சிறந்தொரு வோட்டில் வைத்து
தைத்திடுங் கட்டி யாறுங் கல்லுப்புப் பதிப்பா யப்பா
வைத்திடு மேலே நீயும் மறுசில்லுப் போட்டு மூடி (4)
தைத்திடும் சீலை சுத்தி தனிப்புடம் போட்டிடாயே.

போட்டபின் உப்பை வாங்கிப் புகழ்பெற வுருக்கிப் பாரு
ஆட்டபின் தெரிந்து தானால் அப்பனே நீதான் கேளு
நீட்டிபின் வில்லை ரெண்டும் நேரவே அமுரி யாலே (5)
தாட்டிபின் வில்லை செய்து தனியுப்பு வைத்துப் போடே.

போடுநீ உப்புக் கட்டு போகாது திக்கே அப்பா
நீடுநீ உறுகும் உப்பு நீட்டின தெல்லாங் கொல்லும்

ஆகுமே வாத வித்தை அறுபத்து நாளுங் கட்டும்
தேடுமே யல்ல வென்றாற் சேர்ந்துடன் தேறி யேறே. (6)

ஏறலாம் உப்பைத் தொட்டு ஜவிதரக யெவர்க்கு மப்பா
கூறலா மென்றான் தாயுங் கூறுமீத வென்று மீசன்
மாறலாம் பொன்னே யாகும் மகாசித்தி காய மாகும்
தேறலாம் போதங் கண்டு செயமாகுங் காணுங் காணே. (7)

காணித்த உப்பு வேணைதக் கடியதோர் பசுமை தொன்று
பூணித்த சாயங் கல்தான் புரமேறு காரங் கல்தான்
தோணித்த வெண்டிக் கொக்கசி சுகம்படக் கெந்தி கூட்டி
ஆணித்த மூன்றைத் தானும் அமுரியா லரைத்து வையே. (8)

வைத்திட்ட வுப்பை மூன்றை வைத்துநீ யுருக்கும் போது
கைத்திட்ட அரைத்த மூன்று காட்டிநீ வாங்கு வாங்கு
தைத்திட்ட காரம் போடு தன்மையா மட்டுந் தானே
ஐத்திட்ட உப்புத் தானும் அடுத்திட மயன மாமே. (9)

மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு மால்தே விக்கு
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைத்திடும் வீரத் துக்கு
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு கெவுரி மேலே
மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்துநீ சிலைக்குக் கட்டே. (10)

கட்டிய காலை யுந்தான் கனலிலே வாட்டு வாட்டு
அட்டியா யுருகி யுன்னை அப்பனே மணியாய் நிற்கும்
இட்டியே யமைந்த மற்ற மிசைந்து பத்துஞ் சாகும்
மட்டியே கெவுரி யட்ட வளமிது சத்துக் காணே. (11)

காணென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க நாகஞ் சாகும்
காணென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க வீயஞ் சாகும்
காணென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்க மைந்தா கேளு
காணென்ற உப்பு வெண்ண கவளிக்கக் கண்ணாந் தானே. (12)

வேறு.

தானென்ற உப்பாகுங் குருவாற்சேரு
சாற்றுகிறேன் சூதத்தைத் தலைதாக்காமற்
றானென்ற உப்பொன்று சூதம்நாலும்
கட்டியப்பா முலைப்பாலிற் கலந்தாட்டு

வென்று வருநீ புசைகை பூரணமாம்பரி
உறவான வாக்கைக் கொள்ளுநி
வென்று வரிசிலை புடக்கையை பாட்டு
வாக்கியே குகைக்குள் வை வைத்தெழுகே. (13)

மைதயிலே பிடைபோகா மணிபோகக
வெடேக்க தொக்கிரசி வொருநாழிகைதான்று
வகையிலே வெகுசுருக்கு பேணாத்சுண்ணம்
வெண்கையும் பிக்கையும் சகிதமாகும்
சகையிலே வொருகோடி வித்தையாகும்
பசாபா வெள்ளியிட்டால் வெள்ளியாகும்
பகையிலே பொன்னிட்டால் பொன்னேயாகும்
பொற்கொடிக்கு சிசனிது புகன்றவாறே. (14)

வேறு.

ரியே கட்ட வென்றால் ஒன்றிலுமோசா தப்பா
ரியே புளியு மப்பும் உடனேதுகூடிக் கொல்லும
ரீய கொண்டு காலும் ஓடலா மாட்டாகும்
ரியே முறை சூர்த்தி யுரைத்தவைங் கூறும் பாரே. (15)

நீ உப்பைக் கட்டப் பகருவேன் பாருண் ணோர்க்காய்
நீ பிணங்கள் சுண்ணம் நேராக வெள்ளை கூட்டிக்
நீ வெள்ளை வார்த்துக் தாக்கியே அரைத்துக் கட்டி
பநீ புடமிப் போடு கொடுவெள்ளைச் சுண்ணமாமே. (16)

ளத்திற் பாதி தண்ணீர் கூட்டியே சுத்தத் தன்னை
லுமே அரைத்துக் கொண்டு வகையான உப்புக் குள்ளே
ளிட்டுப் பிரட்டிக் காய்ச்சி பாச்சியே குகையில் வைத்தே
ளிட்டு வைத்து மேது கண்விட்டு ஓடும் பாரே. (17)

க்குமே யெரிக்கும் சூப்பி வாய்தனைத் திறந்து பின்னை
நியே சலாகை போடும் பருவமாம் பாரு பாரு
க்குமே சிகப்ப தானாற் சுந்திரை அவிக்துப் போடு
த்திய செந்தூரத்தாற் புகட்டிய முறையைக் கேளே. (18)

றுநீ கவலோ கத்திற் கெடிசகல் சி
ழநீ உபா சத்தின் மட்டிலை
ருநீ கல்லும் செங்கல் நூடர்
ஞநீ யினியென் சொல்வேன்

உ

குமரன் துணை.

இருபத்திநான்காவது

புசுண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானக்குறள் 16.

சின்மயத்தைப் போற்றிச் சிவராஜ யோகத்தில்
நன்மைப் பராபரத்தை நாடு. (1)

அண்ட முடிமீதி லங்கி ரவிமதியைக்
கண்டுதெரி சித்தாற் கதி. (2)

வலமிடமாய் நின்ற மதிரவியை மாறி
விலகா தடியினிற்பின் வீடு. (3)

அறுபத்து நால்யோக மவ்வளவுந் தள்ளி
யொருபொழுது மூண்டிநிலை யோர். (4)

உலகமே மாயமென வுன்மனதிற் கண்டு
நலமாக நாதனடி நப்பு. (5)

சித்தர் பதினெண்மர் செய்கையிற் றோன்றுந்
அத்தனரு ளும்புசண்டன் யான். (6)

சொன்னே னறிந்து சுகமா யுலகோருக்
கெந்நாளும் வாழ்கவென்றே யான். (7)

கண்ணானுண் மணியாகிக் காரணமாய் நின்றான்
மண்ணானு முயிர்பதியு மாறு. (8)

விண்டேனே ஞானம் வெளியாக முப்பத்தி
ரண்டி லறிவீர் நலம். (9)

நேத்திரத்தைக் காகம்போல் நிச்சயமாய் நிற்க
ஆத்துமத்தி லானந்த மகம். (10)

உலகி லுயிர்க்கோ ரொருவனு மானவர்
பலகிலையை விட்டுநீ பார். (11)

கண்டோருஞ் சொல்லார் கருத்தாற் பெரியோரைத்
தொண்டுசெய்து பெற்ற சுகம். (12)

ஆதியிற் சொன்னவுப ரண்ட மதைகெடுத்து
மாதுசிவன் பூசைசெய்து வை. (13)

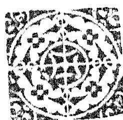
மும்பொருளைச் சுட்டு முழுதுமே நீருக்கித்
தப்பாம லுண்டிநீ சார். (14)

யோகமுடன் கற்ப முறைத்தேனீ ரெட்டுக்
வேகமுடன் கண்டுணரு வீர். (15)

வாசிமுனை மைந்தா மருவு மிரமத்தில்
மோசம்வரா தென்குறள் முற்றும். (16)

புசுண்டர் ஞானக்குறள் 16
முற்றிற்று.

புசுண்டமகாரிஷி ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அனேகம் ஓலை ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கிறது அவைகளை அடுத்த பதிப்பில் அச்சிட்டு வெளியிடக்கூடும்.

சதுரகிரி மாவூற்று இராமகிரி சாமியாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை.

இருபத்தைந்தாவது

வகுளிநாதரென்னும்

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8

சொல்லவொண்ணா விராட்பிரம வஸ்துவாகி
சுத்தமின் மயமாகிச் சோதியாகி
அல்லிலா அடியாகி நடுவுமாகி
அந்தமுமாய் ஆதியுமாய் அகிலமாகி
வெல்லுதற்கு மரிதாகி விண்ணுமாகி
விண்வெளி யப்புமாய் விளங்குகின்ற
நல்லதொரு மவுனசித்தாய் நாடுகின்ற
நாதாந்த மேனுமணியான் பாதங்காப்பே.

வணங்குதற்கு எட்டிரெண்டும் அறியவேணும்
மகத்தான வித்தைதனில் சிவயோகிக்காம்
இணங்குதற்குக் குருவேணும் இல்லாவிட்டால்
என்னால்தா னின்றுலா மெட்டுக்குன்னே
குணங்காமற் சொல்லிவைத்தேன் அகாரபீசம்
கூடுகின்ற உகாரமல்லோ சத்திபீசம்
அணங்கினுக்குத் தானுமாத்தா ரீசனன்று
ஆச்சரியம் அகாரத்தி லடங்கிப்போச்சே. (1)

அடங்குகின்ற மகாரமல்லோ மவுனதிட்சை
ஆகாரங் கடந்துநின்ற தனுவைத்தக்கில்
சடந்தனைக்கொண் டாகாசங் கலந்துபோச்சு
தாரகப்பிர மக்கியானம் சார்வதாச்சு
துடங்கேறிப் பார்த்தாக்கா லிதுவேமுத்தி
தூலமதைப் பார்ப்பவர்க்குச் சொரூபமில்லை
குடந்தனக்கு வாகாசம் நிராகாசத்தைக்
கூட்டுகின்ற தன்மையல்லோ கொமுகிப்பாரே. (2)

பாப்பா என்மகனே மகாரருட்சம்
பனித்தாக்கால் யோகியென்றே பகரலாகும்
சேரப்பா அகாரத்தில் உகாரங்கூட்டு
சிகாரத்தில் வகாரத்தைச் சேர்த்துப்போடு
நேரப்பா அரியெழுத்துக் குயிர்தான்சிவன்
நின்றவிடம் நகாரத்தில் மூலங்காணும்
பேரப்பா உகாரமென்ற பிரணவத்தாற்
பேச்சான சிவகலை பிறக்குந்தானே. (3)

தானென்ற மூலத்தில் வாசியாட்டம்
சதாசிவனார் பீடமதிற் புக்கித்தாளுல்
ஊனென்ற சடம்போச்சு கற்பூரதேகம்
உந்தனுக்கு வாச்சுதடா பீசன்வாழ்க்கை
நானென்ற ஆணவத்தை நீக்கவென்றால்
நகாரமென்ற திமூலவரி வேரைத்தரீது
பானென்ற அகாரமுனை வடுதாக்கு
பனிரண்டுக் குள்ளடங்கிப் பதிவுள்ளாச்சே. (4)

உள்ளாகச் சிகாரவன்னி பத்திற்கொண்டால்
ஓடாமற் பிரணவம்வந் தொட்டிக்கொள்ளும்
தள்ளாமல் ஓரெழுத்து மகாரமப்பா
சகஸ்திரத்தென் மலர்க்குள்ளாய்ச் சார்ந்துகொள்ளும்
விள்ளாதே மேற்கொண்டால் துவாதசாந்தம்
வெட்டவெளிக் குள்ளான ஞானமாச்சு
துள்ளாட்டம் ஏதுமில்லை புருவமையச்
சுழிக்குள்ளோ ரெழுத்தறிந்தால் துரியமாச்சே. (5)

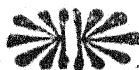
துரியமென்ற வகாரத்தை மாறியேற்றச்
சுடரான சிகாரமதே சோதியாகும்
அரியெழுத்துக் குள்ளாக உருத்தாயிற்கும்
ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தி லடங்கியிற்கும்
எரியெழுத்தைப் பற்றிநின்றால் ஈஊஏஓம்
எட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்துக் கேருதையா
குரியிருக்கும் இடத்திலொரு வகையதாகக்
குற்றெழுத்தைப் போற்றிவிட்டாற் குருவிதாச்சே (6)

குருவிருக்கும் இடந்தானே புருவமையம்
கூடும்வகைக் கண்தானே சிவமதாச்சு
திருவிருக்கும் மவுனத்தி லிருந்தமார்க்கம்
செயல்காட்டிச் சொல்வதற்கே அறிவே ஆசான்
தருவிருக்குஞ் சொற்படிநீ நடந்துகொண்டால்
தானவனே தானாகித் தனியனாவான்
வுருவெடுத்தா லாவதென்ன பலனேவிந்து
ஒன்பதுநெற் பிரமாணம் ஊடுதாக்கே. (7)

தாக்கப்பா விடக்கன்விலக் கண்ணுஞ்சேரும்
சச்சிதா னந்தவன்னி தானேயாகும்
மூக்கிலே ஓடாது அந்தம்பாரார்
முத்தியென்ன் நெற்றிக்கண் உள்ளேநிற்கும்
நாக்கிலே பூரியரி யாதாதுண்டோ
நாவில்லொன்று மூவில்ரெண்டு ஞானயோகம்
பாக்கியங்கள் செய்வதற்கு மகாநிட்சை
பலிக்குமடா விருநான்கு பாடல்முற்றே. (8)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் ஒத்தத்தெரு வெங்கடாசலம் ஐயரவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பராசக்தி துணை.

இருபத்தியொருவது

வகுளிநாதரென்னும்

மௌனச் சித்தர் பாடல்.

குறவஞ்சிப்பா.

ஆதிபெருஞ் சோதிதனை யனுதினமும்நாடி
ஐயர்பதந் தேடிக்கொண் டருள்பெறவேபாடி
சோதியெனும் மனோன்மணியா ளருளதனைப்பெற்றுச்
சுகருடைய பாதமதை மனந்தனிலேயுற்று. (1)

ஆங்காரந் தனையடக்கி யருள்நிலையைநோக்கி
அரியபுல னங்களெல்லாம் அறிவுடனதாக்கி
பாங்காகப் பெரியோர்கள் பாதமதுபணிவோம்
பத்தியொடு யோகநிஷ்டை நித்தியமும்புரிவோம். (2)

பேய்க்குணத்தைச் சுட்டலவோ பிரமநிலைகண்டோம்
பிரமபதி தான்கடந்து சுழிமுனையுட்கொண்டோம்
நாய்போலே அலையாமல் நாமிருந்தோம்தவசில்
நல்லதொரு ஆங்காரம் மடக்கிமிகப்பவுசாய். (3

வஞ்சகமாம் வாழ்வைநம்பிச் சஞ்சலங்களடையோம்
மகத்தான மகரிஷிகள் பதங்காணச்சடையோம்
பஞ்சமா பாதகரை யொருநாளும்பாரோம்
பாவவினை பற்றறுத்தோர் சிநேகிதங்கள்மறவோம். (4)

ஆயிரம்பேர் சித்தருடன் அனுதினமும்பாடி
ஆனந்தத் திருநடன மாடுவமேகூடி
தாயியுமை மனோன்மணியாள் எனக்குசொன்னசித்தைத்
தானறிந்து நடந்துகொள்வோம் பெரியோரையடுத்தே.

நிலையைக்கண்டு கொள்வதற்கு நினைந்துருகிவாடி.
நிர்மலமா யையன்பதம் தினந்தினமுந்தேடி.

கலையறிந்து வாசியையுங் கட்டுடனேபிடித்தோம்
கனலெழுப்பி மூலமதைச் சுகமுடனேபடித்தோம். (6

ஊணுறக்கம் நீக்கியல்லோ யோகநிஷ்டைபுரிந்தோம்
உற்றாரைப் பற்றறுத்து மலைகுகையிலிருந்தோம்
காணுதற்கு மெட்டாத பரவெளியைக்கண்டோம்
கற்பமது சாப்பிட்டு உடல்வளர்த்துக்கொண்டோம். 7

தந்தைதாயார் சுற்றமொடு தளர்ந்துறவாடோம்
தவநிலையைப் பெற்றுணராச் செய்கைதனைத்தேடோம்
விந்தையுடன் ஞானமதை மேன்பாடாய்த்தெரிந்தோம்
மேலான பரவெளியி னருள்தனையறிந்தோம். (8)

நாசிநுனி வழியதனில் நாட்டமதைத்தெரிந்தோம்
நல்லதொரு மூலவட்டம் சுழிமுனையதையறிந்தோம்
வாசியேற்ற வகையறிந்து ஆசைகளையறுப்போம்
வையகத்தின் செய்கைதன்னை வழுவாமல்மறுப்போம்.

சத்திசக்ர பீடமேறிச் சுத்தவெளியைக்கண்டோம்
சகலமும்பரவெளியென் றெண்ணிமனமதனிற்கொண்டோம்
சித்திபெற்ற முத்தர்களை யெத்தினமுமறிவோம்
சிவகலை யின்னதென்று நாட்டமுடன்தெரிவோம். (10)

தொண்ணூற்றாறுதத்துவத்து ளாத்தனங்கைக்கொண்டோம்
அய்யபர வெளிதனிலே அய்யர்பதங்கண்டோம்
விண்ணுளது இன்னதென்று அறிந்துகொண்டேன்யானே
மேலான பரவெளியி லொளிநிலைக்கண்டுதானே. (11)

நானென்ற ஆணவத்தை நயந்தறுத்துவிடுத்தேன்
நன்மைபெற்றுக் குகைதனிலே வாழ்ந்திருக்கவடுத்தேன்
தானென்ற செருவமதைத் தணித்துவிட்டுவந்தோம்
தவமேதான் கெதியென்று சரவழியிலுகந்தோம். (12)

மௌனச்சித்தர் பாடல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் வெங்கடாசலமையரவர்களி
டம்வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்தசாஸ்திரம் அச்சிடலானது

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தியேழாவது

குருமகாமுனி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 14.

உண்மையெனும் பொருளாய்க்கண் மணியதாகி
யொளிவாகி மன்றும்வின் னைங்குழாகி
ஒண்மையெனும் சித்தர்முத்தர்க் குரியதாகி
உற்றசுழி முனையில்முச் சுடருமாகி
வண்மையெனும் ஆதார மூலமாகி
மாசற்ற பிரணவத்தின் சொரூபமாகி
பெண்மையெனும் வடிவாகிச் சிவத்திப்
போரான மௌனகுரு பாதங்காப்பே. (1)

அரிதான மாந்தருக்கு ஞானமார்க்கம்
அறைகிறேன் நிறைநிறையா யோர்ந்துபாரு
சரியையென்ற படிகடந்தால் கிரியைசேர்க்கும்
தன்மையாய் கிரியைவிட்டால் யோகமாகும்
விரிவான யோகம்விட்டுச் சென்றால்ஞானம்
வினயமுடன் கண்டறிந்தால் முத்தியாகும்
தெரிவாய்நீ மெய்ஞ்ஞான போதந்தன்னைச்
செப்புகிறேன் புலைதனைப் பாத்திற்சேரே. (2)

சேரப்பா கருவான முடியின்மீது
சென்றேவெண் டாமரையின் பீடங்கண்டு
காரப்பா மனம்வேறு வழிசெல்லாமல்
கனகமய மானபூ ரணத்தைநாடி
ஆரப்பா காண்போர்க்கு மவுனமாச்சு
அடுத்திடவே யோகமது போதமாச்சு
நேரப்பா தலைமெங்கும் வாசிசெல்லும்
நிலையான நாதவொலி கேட்குந்தானே. (3)

தானான வுருவல்லோ சத்திபாச்சு
தனியான வம்பலந்தான் சொரூபமாச்சு
வேறான உருவருவு மற்றதாயி
விளங்குகின்ற முச்சுடரின் ரூபமாகி
வானான பரையுடனே சதாசிவன்றான்
வானவெளி தனில்வாட்சு வன்னிதோன்றி
தேனான அதிலிருந்து மனந்தான்தோன்றிச்
சித்தான அண்டபிண்ட மறிவாய்பாரே. (4)

அறிவல்லோ மெய்ஞ்ஞானக் கருவதாகும்
அஞ்ஞானம் தவிர்க்கவென்று லறிவுவேணும்
அறிவாலே சுழிமுனையைக் காணவேணும்
அன்னையென்ற வாலைபதம் பணியவேணும்
அறிவாலே ரூபத்தைப் போற்றவேணும்
அண்டமுடி மீதிற்சென் றேறவேணும்
அறிவாலே சோதிதனை யறியவேணும்
அதன்பின்பு முத்தியென்ற பேச்சுண்டாச்சே. (5)

உண்டான பூமிதான் முசனுமாச்சு
உற்றபுனல் விட்டுணுவென் றுறுதியாச்சு
பண்டான அக்கினிசங் காரனாச்சு
பலமுடைய வாயுவல்லோ மயேசனாச்சு
கண்டான வெளிசதா சிவனுமாச்சு
கருவான பூதமல்லோ வுருவதாச்சு
தொண்டான தொழில்புரிந்தால் பெரியோர்தானும்
சூட்சமதைச் சொல்லுதற்கு அஞ்சுவாரே. (6)

அஞ்சுவா ரிதையறியா வீணர்தானும்
அநேகசித் தறிவனென வெளிகிளம்பி
பஞ்சுபொதி யானதொந்தி வயிர்பிழைக்கப்
பாசாங்கு மேசெய்து மயங்கச்செய்வான்
கெஞ்சுவான் பல்லெல்லாம் வெளியேதோணக்
கெம்பீர மானசொல்லை நம்பிடாமல்
பிஞ்சுகா யாகிபழுங் கனிரசம்போல்
பேதமுள்ள மனந்தனையு முருகச்செய்யே. (7)

செய்தபின்பு தனியாய்ப்பூ ரணத்தைப்பாரு
சேட்டைசெய்யுந் தத்துவங்க ளொடுக்கம்பாரு
உய்யவே மனந்தன்னை யறிவிற்சேரு
உற்றுநின்ற வொளிகாணத் திடந்தான்வேணும்
வையமிசை பிங்கலைதா னிரவியாகும்
மகத்தான விடகலையும் மதிதானாகும்
துய்யவுங் காரமதன் மத்திமிற்கும்
சுத்தகலை யிரண்டொன்றாய்ச் சேரும்போதே. (8)

போதப்பா விட்டகுறை விந்தினாலே
புகழுடைய ஞானம்வந் தெய்தும்பாரு
நீதப்பா மதியமுத மதனையுண்ணு
நேரான வழியைவிட்டால் வருத்தங்காணும்
ஓதப்பா விண்ணமுதம் விந்தாற்சிந்தும்
உற்றவிடங் கண்டாலே யிட்டமப்பா
சேதமதாய்ப் போங்கவிட்டா லொன்றுமில்லை
இடமாகக் கண்டுண்டு தெளிந்துபாரே. (9)

பாரப்பா மனந்தானே யறிவிற்கூடப்
பஞ்சபூ தந்தானுந் தெளிக்கும்பாரு
சீரப்பா பொய்யைவிட்டு மெய்யைப்பற்றச்
செங்கதிரோன் மதிகோடி யொளியுமாகும்
நேரப்பா சொல்நிலையும் நினைப்புமற்று
நிலையான வமுதமது மதியில்வீழும்
சேரப்பா மாளாத வழியிற்சேர்க்கும்
இயங்காதே பூரணத்தைக் கண்டுசெல்லே. (10)

செல்லப்பா வுரைக்கவொண்ணாச் சொரூபமாகி
சுத்தமொடு மவுனமா யரூபமாகி
சொல்லப்பா பகலிரவு மற்றதாகி
துரியாதீ தத்தினிலே நடனமாகி
வல்லதொரு பரையுடனே பானுமாகி
மகத்தான நிற்குணமாய் நின்றசக்தி
நில்லப்பா சதாசிவன்றா னுலகமாச்சு
நேரான கருக்குருவைப் பொருந்திப்பாரே. (11)

பொருந்தியதோர் மேகநாதக் குளிகைதன்னைப்
புகழ்ச்சியுட னேவுரைப்பேன் பெரியோர்முன்பு
கருதியதோர் வெண்காரம் சாதிலிங்கம்
கன்மான சிவனைதனை வசம்புகக்கு
திருதியதோர் இந்துப்பு வாய்விளங்கம்
நேரான ஓமமொடு பெருங்காயந்தான்
விருதியதோர் காட்டாமணக்கன்வேரும்
வினையமுடன் ருவ்வொன்றுப்பாய் பலமொன்றாமே. (12)

பலமொன்றாய்ப் பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டுப்
பண்பான மைபோல அரைத்தெடுத்துப்
பெலமான சர்க்கரைவேர் வாளந்தாக்கிப்
பிரியமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றிலே
கலனேக விடாமலேதன் றுவாட்டிக்
கண்ணிவிடும் மைபோல வானபின்பு
நலமாக வழித்தெடுத்துக் குன்றிமையைப்போல்
நயனமென வுருட்டியொரு குறைவில்லையே. (13)

குறைவில்லைத் தாதிபரை தியானஞ்செய்து
குறிப்பறிந்து குளிகையொன் றிரண்டளிக்க
விழலான குன்மமொடு குளிர்சுரங்கள்
விதிவயிற்றி லேயிருக்கும் திரைகள்யாதும்
உழலான பித்தநீர் சோகைபாண்டு
உற்றவித சுயரோகம் வயிர்வலித்தல்
தழலான அசிரணம்பல் கனத்தநோயைத்
தப்பாமல் நீக்கிவிடுந் தனித்துப்பாரே. (14)

ருதமுனிவர் ஞான சூஸ்திரம் 14 முற்றிற்று.

மூன்றாம் பாகம்

சம்பூரணம்.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காருசாமியார் அவர்கள் குமாரர் சாமியார் குருசாமிநாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.